

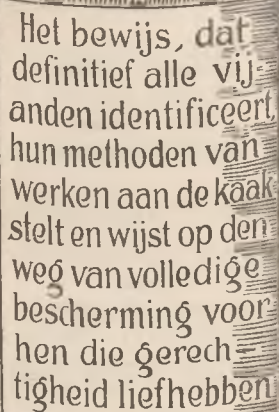
VIJANDEN

VIJANDEN

A decorative scroll with a repeating pattern border, containing the following text:

Het bewijs, dat
definitief alle vij-
anden identificeert,
hun methoden van
werken aan de kaak
stelt en wijst op den
weg van volledige
bescherming voor
hen die gerech-
tigheid liefhebben

Door
J. F. RUTHERFORD

Schrijver van

VERZOENING
SCHEPPING
PROFETIE
en andere boeken

REGEERING
RIJKDOM
DE HARP GODS

Enemies — Dutch

Eerste oplaat
10.000 Exemplaren

Uitgevers:

WACHTTOREN
BIJBEL & TRACTAAT GENOOTSCHAP
Internationale Bijbelonderzoekers-Vereeniging
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

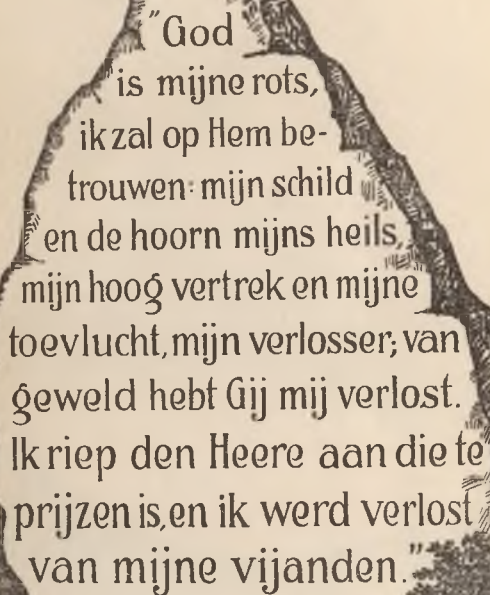
Ook te

Heemstede, Brussel, Batavia, Londen, Kaapstad,
Bern, Kopenhagen, Toronto, Strathfield, Parijs,
en in andere landen

Copierecht 1937 J. F. Rutherford

Printed in Switzerland

Opgedragen aan den Almachtigen God

"God
is mijne rots,
ik zal op Hem be-
trouwen: mijn schild
en de hoorn mijns heils,
mijn hoog vertrek en mijne
toevlucht, mijn verlosser; van
geweld hebt Gij mij verlost.
Ik riep den Heere aan die te
prijzen is, en ik werd verlost
van mijne vijanden."

- 2 Samuël 22 : 3,4 -

THE ...
...

...

VIJANDEN

V I J A N D E N

HOOFDSTUK I

VREES

„En het geboomte des velds zal zijne vrucht geven, en het land zal zijne inkomst geven, en zij zullen zeker zijn in hun land, en zullen weten, dat Ik de Heere ben, als Ik de disselboomen huns juks zal hebben verbroken, en hen gerukt uit de hand dergenen die zich van hen deden dienen.” — Ezechiël 34:27.

DE VOLKEN van de natiën der aarde voelen hun onveiligheid ten zeerste. De mannen, die het bewind voeren, zijn gering in aantal, maar heerschen door hardheid, vermetelheid, wreedheid en onderdrukking, terwijl het volk in het algemeen in knechtschap aan vrees gehouden wordt en voortdurend in vrees verkeert met betrekking tot hetgeen de toekomst zal brengen. Nadenkende personen, die gerechtigheid liefhebben en er naar verlangen, dat gerechtigheid de overhand verkrijge, hebben in het uur der overdenking dikwijls gedachten als deze: „Er komen zoovele rampen over de verschillende natiën der aarde en de menschen, dat ik mij bevreesd en bezorgd gevoel, dat mij en mijn kleinen de een of andere groote ramp zal treffen. Revoluties hebben de natiën op hun fundamenten doen schudden, en geen natie schijnt erg vast te staan. Alles op aarde staat als het ware op zijn kop; de boomen werpen onrijpe vruchten af, de landerijen worden geteisterd door vloedgolven, overstromingen en zandstormen, de plagen vernietigen het gewas, totdat de velden verwoest zijn, de

menschen worden van de eene plaats naar de andere gedreven, totdat tenslotte velen geen woonplaats meer vinden. Alle menschen schijnen ongelukkig te zijn. Kon ik maar een plaats van volkomen veiligheid vinden, waar ik geheel vrij ben van zorg, angst en vreeze, dat zou dan een ideale staat zijn. Ik zou gaarne willen weten, waarom deze zorgwekkende en schrik-aanjagende toestand over de geheele aarde bestaat; waarom deze zoo algemeen tot de volken en natiën doorgedrongen is, en of er ooit een plaats of tijd zal komen, waarin oprechte, eerlijke, rechtvaardige personen zich volkomen zeker in hun woningen kunnen gevoelen, zonder de vrees te moeten koesteren, hun eigendom, gezondheid en leven te verliezen." Het doel van hetgeen nu volgt is, alle eerlijke en oprechte personen te helpen over deze onderwerpen tot de juiste gevolgtrekking te komen.

Twintig eeuwen geleden gaf de rechtvaardigste mensch, die ooit de aarde betreden heeft, vervuld met den geest der wijsheid en diep profetisch inzicht, in antwoord op de aan hem met betrekking tot het einde der wereld gestelde vraag, uiting aan de volgende woorden: „En daar zullen zijn ... benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als ... den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting." Deze weinige woorden, die door dien grooten Profeet uitgesproken werden, geven een nauwkeurige beschrijving van den toestand, die thans over de geheele aarde bestaat. Zijn profetische woorden der wijsheid zien wij thans in de feiten om ons heen, waardoor wij duidelijk bij zorgvuldige beschouwing in staat gesteld worden te begrijpen, waarom de tegenwoordige ongelukkige toestanden bestaan, en tot verdere inlichtingen betreffende de naaste toekomst geleid worden.

Zelfs de regeerende machten van iedere natie koesteren vrees. Zij vreezen voor zichzelf en voor de posities, die zij bekleeden. Iedere natie vreest iedere andere natie, en de uitwerking van dit gevoel van onveiligheid heeft alle natiën er toe gebracht, een groote hoeveelheid aan kracht en geld van de menschen voor oorlogstoerusting te besteden. De oorlogstoerusting in 1914 was klein vergeleken bij de oorlogstoerusting, die thans door nagenoeg iedere natie der aarde getroffen worden. Het is duidelijk, dat die ongewone bedrijvigheid in die richting door vrees gedreven wordt. Iedere natie vreest, dat de andere natie haar zal overvallen met grooter wapengeweld en haar alles zal ontnemen, wat zij bezit. Het schijnt een tijd te zijn, waarin een ieders hand gekeerd is tegen die van zijn naaste. De weinigen, die regeeren, passen dwangmiddelen toe, om het volk te dwingen naar hun bevelen te handelen, en daardoor ontstaat zoowel voor de regeerders als voor de geregeerden een ongelukkige toestand. In ieder land zucht het volk, en men wordt daardoor herinnerd aan de spreuk: „Maar heerscht een booze, dan zucht het [volk].” — Spreuken 29: 2.

Men herinnere zich eenige der gebeurtenissen, die sedert 1914 hebben plaatsgevonden en op de bladzijden der geschiedenis als onbetwistbare feiten geboekstaafd zijn. In dat jaar stortten de natiën zich plotseling en oogenschijnlijk zonder eenige gegronde reden in een oorlog, en gedurende de vier daarop volgende jaren werd het vasteland van Europa doorweekt met het levensbloed van millioenen mannen, die eigenlijk niet precies wisten, waarom zij tegen elkander stredden. De regeerders hadden hun geboden ten strijde te trekken, en zij hadden eenvoudig gehoorzaamd. Geheel onverwacht eindigde de oorlog in November 1918, en er was geen regeerder, die in staat

was een gegronde reden op te geven, waarom dit conflict zoo plotseling geëindigd was. Vóór dien tijd werden de natiën door aristocraten en imperialistische monarchen geregeerd, hoewel zij toch het aanzien van democratieën hadden. Gedurende den Wereldoorlog vonden de politici en militairisten, met het kennelijke doel de mannen te beïnvloeden aan den oorlog deel te nemen, de leuze uit „De oorlog zal de wereld voor democratie rijpmaken” en verkondigden deze wijd en zijd. Den volken werd de hoop voor oogen gehouden, een meer liberale regeering te verkrijgen, nadat de oorlog geëindigd zou zijn. Maar weldra werd hun hoop de bodem ingeslagen.

Toen de oorlog geëindigd was, grepen eerezuchtige mannen, die geen geweten hadden, de gelegenheid aan, om in verschillende landen revoluties te ontketenen, waarna zij regeeringen vormden, die voor een zekeren tijd den schijn en den naam van „democratieën” droegen. Dolle politici en militaire aanvoerders verkregen openbare ambten en de handelsreuzen ondersteunden hen in hun posities. Uit vrees dat zij niet in staat zouden zijn, het volk in onderworpenheid te houden en hun eigen openbare functies te handhaven, verwekten de regeerende elementen onderlinge oppositie, waarmede het volk ten zeerste schrik aangejaagd werd, en welke oppositie als verontschuldiging gebruikt werd, om een willekeurige regeering, beheerscht door een dictator, te vestigen. Zulks is in vele natiën het geval geweest. Reeds gedurende zekeren tijd is menschelijk leven in Rusland, Italië, Oostenrijk, Duitschland en andere dergelijke natiën in Europa van weinig waarde geweest. Dictators vertrouwen niemand. Als blijkt, dat de macht van den dictator gevaar loopt, aarzelt hij niet zijn naaste politieke kameraden te vermoorden. Steeds vreezende de macht of het leven te verliezen, be-

wegen dictators zich binnen hun rijk slechts omringd door een sterk bewapende wacht of lijfgarde, een ware muur van blinkend staal. De dictators eischen alle andere deelen van de regeering wederrechtelijk voor zich op, totdat het volk totaal gebonden is, zich voor de heerschappij van één man neder te buigen. De voornaamste eierzucht van dezulken is gelegen in de verkrijging en handhaving van macht onder algeheele miskennen van de rechten en voorrechten van anderen. Ieder onderdeel of tak van de regeering, dat of die den dictator naar het hem voorkomt in den weg staat, wordt door hem uit den weg geruimd. Hij en zijn kornuiten ontnemen het volk het kiesrecht en de volksvertegenwoordiging, vernietigen de gerechtshoven en stellen daarvoor in de plaats rechtbanken van zelfzuchtige mannen, die slechts op hun eigen belangen en niet op die van de algemeene welvaart zien.

Inplaats dat de groote oorlog de wereld voor democratie rijp gemaakt heeft, wordt het grootste gedeelte van Europa thans door dictators geregeerd. Stalin, die Lenin als dictator van Rusland opvolgde, was gedurende eenigen tijd student aan een theologisch seminarium, waar hij een opleiding voor het godsdienstige priesterschap ontving. Hij werd een revolutionair en regeert thans Rusland verkwistend, hardvochtig en meedoogenloos. Mussolini, een metselaar en politieke agitator, werd de aanvoerder van een politieke bende. Hij voerde in 1922 een opmarsch naar Rome aan en werd kort daarna minister-president of willekeurig heerscher: een bendeleider, die zijn functie door brutaal optreden verkreeg, omdat de koning bang voor hem was en voor zijn brutaliteit zwichtte. Over hem wordt bericht: „Hij legde beslag op de voornaamste portefeuilles, bracht wijzigingen in de kieswetten aan, die zijn machtspositie verzekerden,

stelde de pers onder een onbuigzame censuur en vervolgde en verbande zijn voornaamste tegenstanders. Hij decreteerde de aanneming van wetten, die een grondige wijziging in het politieke, sociale en economische leven van Italië brachten." (*The Encyclopedia Americana*, Band 19, bldz. 655) Men zegt van Mussolini, dat hij niemand vertrouwt en geen werkelijke vrienden heeft, en dat hij nooit een vijand vergeeft. Uit vrees zijn heerschappij over het volk te verliezen, regeert hij op arrogante wijze en met een meedoogenlooze hand. Hij koestert wantrouwen jegens alle andere natiën en is zeer bijgeloovig. Toen hij de heerschappij over Italië aan zich trok, was hij een atheïst, maar daarna is hij zeer godsdienstig geworden.

De Wereldoorlog werd weldra gevolgd door revolutie in Duitschland, en daarna werd een regeering, die den schijn van een constitutioneele democratie droeg, gevormd. Godsdienstaanhangers en politici smeedden samen een complot, om die constitutioneele regeering omver te werpen, en zij bereikten hun doel met het gevolg, dat een zekere Hitler, een fanaticus, de absolute dictator en leider der Nationaal-Socialisten werd. Deze politieke bende stak op 27 Februari 1933 het gebouw van den Duitschen Rijksdag in brand en schoof toen deze misdaad van verraad op boosaardige wijze een tegenovergestelde politieke partij in de schoenen, en dit werd gedaan, om het gewone en onderdrukte volk op haar hand te krijgen. Weinige weken daarna kregen de Nationaal-Socialisten de macht in handen en werd Hitler als leider de eerste plaats gegeven. Hij werd dictator en daarmee overleed de Deutsche democratie. Op 30 Juni 1934 liet Hitler uit vrees dat zijn macht en autoriteit ernstig gevaar liepen, zestig of meer van zijn naaste politieke kameraden brutaal vermoorden. In Juli daarna lieten de Nationaal-Socialisten, die onder de leiding van ge-

noemden Hitler stonden, Dollfuss, den dictator van Oostenrijk, op lafhartige wijze vermoorden. Uit vrees hun gezag te verliezen gingen de Nationaal-Socialisten onder Hitler voort met wreede hand te regeeren en doodden of arresteerden allen, die hen klaarblijkelijk niet ondersteunden. Het volk lijdt er onder, doordat het van zijn materieelen rijkdom beroofd werd en in de angst leeft, zijn vrijheid en leven te verliezen; het verkeert in groote benauwdheid en verslagenheid.

Het voorgaande is een voorbeeld van de toestanden, die op het vasteland van Europa heerschen. Andere natiën der wereld verkeerden in eenzelfde staat en worden door dictators geregeerd, en de regeerders worden door vrees gedreven. Het Britsche Rijk is een van de weinige monarchieën, die den Wereldoorlog overleefd hebben, en Brittannië en Frankrijk zijn van de groote mogendheden de eenige natiën, die nog het voorkomen van een democratische regeering hebben. Maar er bestaat een overvloed van bewijsmateriaal, dat er op wijst, dat de regeerende klassen van die natiën ten zeerste bevreesd zijn voor hun toekomstig bestaan. In Groot-Brittannië worden zoowel binnen en buiten de natie samenzweringen gesmeed met het doel het Rijk omver te werpen, en door vrees gedreven is die natie ieder jaar sedert den Wereldoorlog voortgegaan, haar oorlogstoerusting te versterken. Te eeniger tijd in de naaste toekomst zal ongetwijfeld erkend worden, dat de recente troonafstand van den Britschen koning niet slechts te wijten was aan een vrouw, maar aan een grooteren invloed, die door een vrouw gesymboliseerd wordt.

De Vereenigde Staten kwam uit den Wereldoorlog te voorschijn met den buit, namelijk, het verlies van een groot aantal menschenlevens en millioenen aan geld van het volk, die in het geheel geen winst opgeleverd hadden. Sedertdien is het met de democratie

snel bergafwaarts gegaan, en heden neemt de tendens om door een dictator geregeerd te worden steeds vaster vormen aan. Het element, dat thans regeert, heeft niet lang in het zadel van regeeringsaangelegenheden gezeten, en uit vrees het gezag, dat het verkregen heeft, te verliezen, poogt dat regeerende element de macht der natie in de handen der uitvoerende macht der regeering te leggen, hetgeen een algeheele miskenning van de rechten der staten en van de rechten des volks is en ziet op den een of anderen dag in de naaste toekomst, wanneer de geheele natie door een dictator geregeerd zal worden, met achter hem een veel grootere macht. Er wordt thans een brutale en gewaagde poging ondernomen, om het hoogste gerechtshof in het land in zijn macht te beknotten en het tot het werktuig van den één-man-dictator te maken, en als dat bereikt is, zal de Constitutie, die lang een waarborg voor het volk geweest is, niet veel meer dan een stuk papier zijn. Gedurende 150 jaren heeft het Amerikaansche volk de wet van het land gaarne en zonder zijn trouw aan de Constitutie en de wetten van zijn natie in twijfel te trekken, gehoorzaamd. Maar thans heeft het officieele element, dat wil zeggen, de weinige mannen, die het bewind voeren, uit vrees niet in staat te zijn het volk in toom te houden, ongewone en onredelijke methoden aangenomen, om goede burgers te dwingen, hun voortdurende trouw te schenken aan degenen die thans regeeren. Gedurende 150 jaren is het niet noodig geweest, het volk te dwingen, de vlag te groeten en dagelijks hun trouw te betuigen, omdat van alle burgers verwacht en aangenomen werd, dat zij de wetten gehoorzaam zijn, zoolang het tegendeel niet bewezen wordt. Zeer onlangs heeft echter het regeerend element, en in het bijzonder degenen die achter den troon zijn, uit vrees dat hun de macht en het gezag zou ontglippen, de

ongewone methode aangenomen, schoolkinderen te dwingen de vlag te groeten en zoogenaamde „vaderlandsche liederen” te zingen, waardoor men hen meer trouw aan de wet wil bijbrengen. Het regeerende element verkeert in vrees en groote verslagenheid, omdat het niet weet, hoe het volk in onderworpenheid te houden en hoe zijn eigen positie te handhaven. De democratie verdwijnt daardoor gaandeweg uit het land.

Behalve al deze politieke moeilijkheden der wereld, die sedert 1918 zoo zeer zijn toegenomen, zijn de natiën nog zwaar getroffen door stormen, springvloedden, branden, aardbevingen, hongersnooden, plagen en andere soortgelijke rampen. Zittende stakingen en andere zinlooze arbeidsstoornissen hebben in sterke mate toegenomen, en het ligt voor de hand, dat dergelijke stoornissen veroorzaakt worden door een geheime bende, die samenspanst, om alle heerschappij van het volk omver te werpen en deze over te dragen in de handen van een dictator. Het uiterst radicale element, dat onredelijk en wreed is, precies zooals de Nazi's, neemt in Amerika snel in omvang toe, en duizenden spionnen zijn onder het volk verspreid, om hun geloof en vertrouwen in den regeeringsvorm, die reeds zoo lang in dit land bestaan heeft, te ondermijnen. Behalve deze verontrustende dingen nemen de groote misdaden van ontvoering, roof en moord voortdurend toe, en slechts weinigen van het volk voelen zich veilig in hun woningen, hun eigendommen en hun leven. Zoowel het regeerende element als het gewone volk voelen de nadering van een catastrofe, geheel in overeenstemming met de boven weergegeven profetische woorden: „Als den menschen het hart zal bezwijken van vrees voor hetgeen zij voelen aankomen.”

Het gewone volk heeft geen begrip van de voortdurende intriges en de politieke chicanes, die in de

natiën en tusschen de natiën onderling gevoerd worden. Het zelfzuchtige regeerende element grijpt alle middelen aan, om het volk er van af te houden, zich op de hoogte te stellen van hetgeen er achter de politieke schermen gebeurt. Het volk ziet zich volkomen beroofd van zijn vrijheid van gedachte, vrijheid van spreken en vrijheid van handelen, en het bevindt zich in benauwdheid en verslagenheid betreffende hetgeen de toekomst zal brengen. Het verkeert in vrees en verslagenheid, niet wetende, zich te beschermen tegen het misdadige element, dat op hen afkomt, tegen de armoede, die hen omringt, en tegen de rampen, die hen bedreigen. Het valt hun moeilijk iemand te vinden, in wien zij vertrouwen kunnen stellen. Ieder jaar worden hun belastinglasten zwaarder. Zij zien weinig hoop voor hun kinderen, en hun harten bezwijken voor hetgeen de toekomst nog zal brengen. Er is nimmer een tijd in de geschiedenis geweest, waarin vrees zoo zeer het volk heeft aangegrepen als thans.

Ten aanzien van deze feiten, waarvan er geen een gelochend kan worden, zullen oprechte personen hier bezadigd de profetische woorden van dien grooten en wijzen man beschouwen, die, ziende op den tegenwoordigen tijd, zeide: „En daar zullen ... zijn ... op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als ... den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen.” (Lucas 21: 25, 26) Er kan geen twijfel over bestaan, dat de tegenwoordige feiten in volkomen overeenstemming zijn met en derhalve een vervulling vormen van de voorgaande profetische woorden. De oprechte menschen der wereld, die hun verstand gebruiken en geen vooroordeel hebben, die gerechtigheid en vrede liefhebben en die naar zekerheid voor zich en hun geliefden, voor hun

huis, eigendom en leven verlangen, stellen thans vragen als de volgenden:

Waarom is er heden in de wereld zooveel onge-rechtigheid en goddeloosheid? Waarom zijn deze ge-vaarlijke tijden heden, en in het bijzonder sedert het einde van den Wereldoorlog, over de wereld gekomen? Waarom zijn de weeën en rampen sedert het jaar 1918 toegenomen? Waarom bestaat er thans zoo'n groot gebrek aan vertrouwen onder de natiën, zoowel onder de regeerders als onder de geregeerden der natiën? Waarom wordt bijna een ieder als een vijand be-schouwd? Is er een reden voor het bestaan van zulk een verschrikkelijken toestand? Kunnen er juiste ant-woorden op deze vragen gevonden worden, op welke antwoorden men zich kan verlaten? Is er iets, waarop wij onze hoop op betere toestanden in de toekomst kunnen baseeren?

Dezelfde groote man, die uiting gaf aan de voor-gaande profetische woorden, die den tijd van gevaar, die over de natiën der aarde komen zou, voorzeide, gaf tevens het juiste en ware antwoord op alle boven-staande vragen en verder op alle vragen, die daar-mede in verband staan. Die groote man was en is Christus Jezus, de Zoon des Almachtigen Gods. Hij sprak als geen ander sedertdien ooit gesproken heeft. Hij was het, die over het Woord van den Almachtigen God zeide, hetgeen in den Bijbel bericht wordt: „Uw woord is de waarheid.” (Johannes 17:17) De volledige en bevredigende antwoorden op de voor-gaande vragen en op de vragen, die daarmee ver-band houden, worden in den Bijbel gevonden en nergens anders. Alvorens te pogen het juiste antwoord te bepalen, moge de lezer zich eerst de volgende vragen stellen en tot volle bevrediging voor zijn eigen geweten beantwoorden: Geloof ik, dat de Almachtige God, de Schepper van hemel en aarde, werkelijk bestaat

en dat Hij de Levengever des menschen en de Be-looner is van al degenen die Hem naarstig zoeken? Geloof ik, dat de Bijbel het Woord van den Almachtigen God en derhalve de waarheid is? Geloof ik, dat Jezus Christus de Zoon van den Almachtigen God is, en dat hij de absolute waarheid spreekt met volle autoriteit en dat men zich ten volle op zijn woorden kan verlaten?

Al degenen die deze vragen bevestigend kunnen beantwoorden, die dus in God en Christus Jezus en in den Bijbel als het Woord der waarheid gelooven en die dus zonder vooroordeel hetgeen hierna geschreven staat nauwkeurig zullen onderzoeken, zullen een volledig en bevredigend antwoord op elk der bovengenoemde vragen betreffende den tijd van gevaar, waarvoor de wereld zich thans gesteld ziet, vinden en tevens zien, wat de allernaaste toekomst brengen zal.

In de natiën, die de aanspraak maken „Christelijke natiën” te zijn en die gezamenlijk de „Christenheid” genoemd worden, is de huidige benauwdheid en verslagenheid de grootste bij een vergelijking in dit opzicht met de geheele wereld. De oprechte menschen van deze natiën, die de waarheid wenschen te begrijpen en te weten, wat de toekomst brengen zal, zullen bestudeeren en achtslaan op hetgeen in het Woord der waarheid geschreven staat, op welk Woord der waarheid hetgeen hierin verklaard wordt, gegrond is. Dit beteekent echter niet, dat zulke oprechte menschen zich bij eenige organisatie onder de zon moeten aansluiten. Wat de menschen in dit uur van benauwdheid noodig hebben, is een kennis der waarheid, en nadat zij deze verkregen hebben, moeten zij de waarheid gehoorzamen. De zachtmoedigen der aarde zijn zij, die bereid zijn, onderwezen te worden, en dezulken zijn het die de waarheid zoeken te begrijpen.

Zij die de juiste antwoorden op de voorgaande vragen vurig en oprecht wenschen te leeren kennen, zullen alle vooroordeel tegen den Bijbel en alle vooropgezette meeningen met betrekking tot hetgeen de Bijbel bevat, alsmede alle vooroordeel, die door godsdienst en godsdienstbelijders geschapen is, ter zijde stellen en zorgvuldig en eerlijk de thans bekende feiten in het licht van hetgeen in den Bijbel opgeteekend staat beschouwen, omdat thans de tijd gekomen is, waarin de Bijbel begrepen en in volle overeenstemming verklaard wordt. Nimmer tevoren in de geschiedenis des menschen heeft er zulk een groote behoefte aan kennis en inzicht van God's Woord der waarheid bestaan als thans. De onbetwistbare feiten toonen aan, dat de natiën in groote vreeze verkeerden, welke vreeze veroorzaakt wordt door vijanden, en daardoor wordt het volk in knechtschap gehouden. Al dezulken dienen derhalve zorgvuldig hun aandacht te besteden aan de volgende door Jezus uitgesproken woorden: "Indien gijlieden in mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk mijne discipelen [zij die de waarheid leeren], en zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." (Johannes 8: 31, 32) Alle eerlijke en oprechte personen verlangen er naar vrij te zijn. Men kan alleen dan de waarheid leeren, als men tot de bron der waarheid terugkeert en deze als ware en betrouwbare gids volgt. De meening van een onvolmaakt mensch is bij het leeren der waarheid van geen beteekenis, als deze niet ten volle ondersteund wordt door hetgeen als absoluut waar in God's Woord wordt aangegeven. Overlevering van menschen is slechts de uitdrukking van menschelijke meeningen, welke meeningen langen tijd geleden uitgesproken werden en van het ééne geslacht aan het andere zijn overgeleverd. De eenige volmaakte mensch, die behalve Adam ooit op aarde geweest is, was Jezus, en

hij sprak of leerde niet zijn eigen meening, maar verkondigde slechts de dingen, die hij van den Almachtigen God ontvangen had. Het getuigenis van Jezus over dit punt luidt: „Mijne leer is de mijne niet, maar desgenen die mij gezonden heeft.” (Johannes 7: 16) „Die mij gezonden heeft, is waarachtig, en de dingen die ik van Hem gehoord heb, deze spreek ik tot de wereld.” (Johannes 8: 26) „Hiertoe ben ik geboren en hiertoe ben ik in de wereld gekomen, opdat ik der waarheid getuigenis geven zoude.” — Johannes 18: 37.

Men vreest voornamelijk zijn vijanden op grond van gebrek aan kennis en derhalve zijn onvermogen, de identiteit van zijn vijanden vast te stellen. Het is noodzakelijk, dat men zijn vijanden identificeert, hun wijze van optreden en de wegen, die zij volgen, leert kennen, om zich tegen zulke vijanden te beschermen. Men dient derhalve een betrouwbare en juiste gids te hebben, om zijn vijanden te identificeeren en zich tegen hen te beschermen. Waar zult gij zulk een gids kunnen vinden? De Almachtige God liet hieromtrent de volgende aanwijzingen geven, namelijk: „Uw woord is eene lamp voor mijnen voet en een licht op mijn pad.” (Psalm 119: 105) Zachtmoedig is iemand, die de waarheid wenscht te leeren kennen en zich daarin laat onderwijzen, en in zijn welzijn wordt deze groote waarheid in den Bijbel weergegeven. „Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal den zachtmoedigen zijnen weg leeren.” (Psalm 25: 9) De mensch, die groote vrees koestert en zich daardoor niet in vrede kan verheugen, zal vertroosting vinden in deze woorden der Schrift: „Die uwe wet beminnen, hebben groote vrede, en zij hebben geen aanstoot.” — Psalm 119: 165.

Iedere mensch heeft vijanden, en eeuwenlang hebben de menschen zeer onder hun vijanden te lijden

gehad. Sedert het jaar 1914, en in het bijzonder sedert 1918, zijn de vijanden meer verdorven in hun optreden geworden. Zij die deze aangelegenheid onder het oog gezien hebben, kunnen getuigen, dat dit de waarheid is. De Schrift geeft hiervoor een bevredigende reden aan. Het is van de allerhoogste beteekenis de bron van zulke goddeloosheid en verdorvenheid en de reden voor de toegenomen activiteit der vijanden gedurende de laatste jaren te leeren kennen. Indien gij zorgvuldig leest hetgeen nu volgt, zult gij de zoo zeer gewenschte en nuttige kennis verkrijgen.

HOOFDSTUK II

TEGENSTANDER

„De weg der boozen brengt hen op een dwaalspoor.” —
Spreuken 12: 26.

EEN TEGENSTANDER is iemand, die zich zonder reden of verontschuldiging tegen een ander verzet, en is derhalve een vijand. Het bestaan van schepselen geeft vanzelf de gedachte in, dat er een Schepper is. De Schepper is onsterfelijk, van eeuwigheid tot eeuwigheid, en zijn naam is God. (Psalm 90: 2; 1 Timotheüs 6: 15, 16) „God schiep den hemel en de aarde.” (Genesis 1: 1) *God* beteekent de Almachtige. Hij openbaart Zich als den „Almachtigen God”, welke naam aangeeft, dat Zijn macht onbegrensd is; als „Heere” of „Heer”, welke naam beteekent, dat Hij de Oppermachtige Heerscher is; als „Jehova” (deze naam komt in de Statenvertaling niet voor, wel in Engelsche en Duitsche erkende Bijbels; de Leidsche vertaling geeft deze naam weer als *Jahwe*), welke naam duidt op Zijn voornemen ten aanzien van Zijn schepselen; als „Vader”, welken naam Levengever beteekent, en als „Allerhoogste”, Hij die boven en over allen is.

Naar Zijn welbehagen heeft God alle dingen geschapen. (Openbaring 4: 11) Het begin van zijn schepping was „de Logos”, Zijn Geliefde, en daarna gebruikte God den Logos als zijn actieven vertegenwoordiger bij de schepping aller dingen, die geschapen zijn. (Johannes 1: 1-3; Spreuken 8: 22-24; Openbaring 3: 14; Colossenzen 1: 15-17) God de Almachtige is de Grootte Geest, dien geen mensch gezien heeft en menschelijke oogen nimmer kunnen zien. (1 Timotheüs 6: 16) Hij is het eenige Wezen, dat wil zeggen,

de op Zichzelf Bestaande, waarom alleen van Hem gesproken kan worden als „Het Geestelijke Wezen”.

God bracht vele geestelijke schepselen in het aanzijn. Een geestelijk schepsel is een schepsel, dat voor menschelijke oogen onzichtbaar is. Een geestelijk schepsel heeft een geestelijk lichaam of organisme: „Daar is een natuurlijk lichaam, en daar is een geestelijk lichaam.” (1 Corinthiërs 15: 44) Allen van het heirleger des hemels zijn geestelijke schepselen en voor menschelijke oogen onzichtbaar. Deze geestelijke schepselen staan bekend onder de namen „Cherubijnen”, „Serafijnen” en „Engelen”. Onder de geestelijke of engelachtige schepping was er een, dien God Lucifer noemde. De universeele organisatie van Jehova God bestond vanaf het begin der schepping uit zijn geestelijke schepselen, waarover Jehova God de Oppermachtige Heer en Meester is geweest en is.

Te bestemder tijd behaagde het God, de aarde te scheppen, en Hij schiep haar voor zijn schepsel den mensch, die daarna geschapen werd. „Ik heb de aarde gemaakt, en Ik heb den mensch daarop geschapen: Ik ben het; mijne handen hebben de hemelen uitgebreid, en Ik heb al hun heir bevel gegeven. Want alzoo zegt de Heere die de hemelen geschapen heeft, die God die de aarde geformeerd en die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen dat zij ledig zijn zoude, maar heeft ze geformeerd opdat men daarin wonen zoude: Ik ben de Heere, en niemand meer.” — Jesaja 45: 12, 18.

God schiep den mensch in zijn bestemden tijd en noemde zijn naam Adam, en zette hem in Eden. „En de Heere God had den mensch geformeerd uit het stof der aarde, en in zijne neusgaten geblazen den adem des levens: alzoo werd de mensch tot eene levende ziel. Zoo nam de Heere God den mensch en zette hem in den hof van Eden, om dien te bouwen

en dien te bewaren." (Genesis 2: 7, 15) God schiep de vrouw en gaf haar aan Adam tot vrouw. (Genesis 2: 22-24) Adam en zijn vrouw Eva werden een deel van God's organisatie gemaakt, en aan den mensch werd de heerschappij over de schepping der aarde, die lager was dan hijzelf, gegeven. Lucifer, het geestelijke schepsel, was de opzichter des menschen en van een zeker gedeelte der geestelijke schepping, en dit werd hij op God's aanwijzing. Hij was een dienaar in God's organisatie, welke organisatie van Jehova God onder het symbool van een „berg" genoemd wordt. Over Lucifer staat in den Bijbel geschreven: „Gij waart in Eden, Gods hof; . . . Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub, en Ik had u alzoo gezet; gij waart op Gods heiligen berg, gij wandeldet in het midden der vurige steenen." — Ezechiël 28: 13, 14.

Toen Lucifer tot opperheer des menschen werd gezalfd, verkreeg hij van God gezag over den mensch, en het behoorde tot zijn plichten, er op toe te zien, dat de mensch zijn verplichtingen tegenover God in overeenstemming met Zijn wet naleefde. De universele organisatie van Jehova God bestond toen uit den Logos en alle engelachtige of geestelijke schepselen, alsmede uit den mensch op aarde; en deze geheele organisatie was in overeenstemming met en gehoorzaam aan God den Schepper. Alles in het heelal was in volle overeenstemming onderling.

De Almachtige God Jehova is de Onzelfzuchtige, en daarom staat er geschreven: „God is liefde." (1 Johannes 4: 16) Dat beteekent, dat God niets uit zelfzucht doet, maar steeds in het belang van zijn schepselen handelt. God is rechtvaardig en heilig. „Want [Jehova] is rechtvaardig, minnaar van gerechte daden; de oprechten zullen zijn aangezicht zien." (Psalm 11: 7, *Leidsche vertaling*) „[Jehova], hemelhoog is uw goedertierenheid, tot de wolken reikt uw trouw, Uw

gerechtigheid is als Gods bergen, uw gerichten zijn als de groote oceaen; mensch en dier redt gij, [Jehova]. Hoe kostelijk is uw goedertierenheid, o God! Dies zoeken de menschenkinderen een toevlucht in de schaduw uwer vleugelen." (Psalm 36: 6-8, *Leidsche vertaling*) „Heere, Gij zijt rechtvaardig, en elkeen uwer oordeelen is recht." (Psalm 119: 137) „De Heere is rechtvaardig in alle zijne wegen, en goedertieren in alle zijne werken." (Psalm 145: 17) „Uwe gerechtigheid is als de bergen Gods, uwe oordeelen zijn een groote afgrond; Heere, Gij behoudt menschen en beesten." (Psalm 36: 6) „Uwe gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en uwe wet is de waarheid." (Psalm 119: 142) „God is licht en gansch geene duisternis is in Hem." (1 Johannes 1: 5) God kan niet en zal niet met goedkeuring nederzien op iets, dat onrechtvaardig is. Vanzelfsprekend waren alle deelen van Jehova's organisatie in harmonie met Hem, en ieder schepsel, dat zich buiten deze harmonie stelde, werd uit God's organisatie verbannen.

Oorsprong der Vijanden

Ieder onrechtvaardig of goddeloos schepsel is God's tegenstander of vijand. Lucifer zag, dat ieder schepsel in het heelal den Almachtigen God eerde en loofde. Lucifer begeerde deze eer en lof voor zich. *Begeeren* beteekent verlangen of zoeken naar datgene, waarop men geen recht heeft. Lucifer wordt in de Schrift de begeerige genoemd. (Jeremia 51: 13) Lucifer beschouwde zich vermetel aan den Almachtigen God gelijk, en hierover staat geschreven: „O morgenster [*Lucifer*], gij zoon des dageraads [dat wil zeggen, van het begin van de schepping der aarde, waarvan hij de aangestelde opperheer geweest was]! Hoe zijt gij

ter aarde nedergehouden ... ! en zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijnen troon boven de sterren Gods verhoogen, en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het Noorden; ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden." (Jesaja 14: 12-14) Een andere vertaling van dezen tekst luidt: „Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o Schijnende, Zoon des Dageraads! Nedergehouden ter aarde, gij overweldiger der volken! Nochtans zeidet gij in uw hart: De hemelen wil ik bestijgen, boven de sterren Gods wil ik mijn troon verheffen, opdat ik moge zitten op den berg der Samenkomst, in de oorden van het Noorden: Ik zal de heuvelen der wolken bestijgen, ik zal den Allerhoogste evenaren!" — *Rotherham.*

Lucifer had in zijn hart overwogen, dat wil zeggen, zijn drijfveer was, voor zichzelf de eer en lof der schepselen te gewinnen, waarop hij geen recht had. Om nu zijn begerig plan te bereiken, handelde Lucifer aldus: Hij ging tot de vrouw Eva en sprak op verleidelijken toon tot haar, en wel in de gedaante van een slang, een dier, dat in Eden was. Iedere overtreding van God's wet is zonde, en God had den dood bepaald als straf voor het begaan van opzettelijke zonde. Adam en Eva waren er van op de hoogte gebracht, dat hun dood het gevolg van de zonde zou zijn. (Genesis 2: 17; Romeinen 6: 23) Lucifer moet deze wet van God en de straf, die op de overtreding daarvan gesteld was, gekend hebben. Het was zijn plicht dit te weten, maar klaarblijkelijk hechtte hij er geen geloof aan, en die ongeloovigheid was te wijten aan zijn slechten toestand des harten. Hij had zich door het woord van God moeten laten leiden, maar aangezien hij zich met den Allerhoogste op één lijn stelde en in de meening verkeerde, dat hij den mensch straffeloos God's wet kon

laten overtreden, ging hij er toe over, aldus te handelen. Tot Eva zeide hij ongeveer het volgende: „Waarom eet gij niet van deze vrucht in het midden van den hof van Eden?” en Eva antwoordde, dat God toegestaan had, dat zij van alle vruchten der boomen uit den hof mochten eten, met uitzondering van de eene door hem genoemde vrucht, en dat God tot hen gezegd had: „Gij zult daarvan niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.” Eva zwichtte voor den verleidelijken invloed van den sluwen Duivel, at van die vrucht en gaf ze ook aan Adam, en ook hij at; op grond daarvan waren zij beiden wetsovertreders. (Genesis 3: 1-6) Het eten van de verboden vrucht moge aan eenigen een onbeduidende daad toeschijnen, te gering voor de doodstraf, maar men diene te bedenken, dat het vergrijp bestond in de overtreding van God's wet en omdat dit geschiedde na vooraf ingelicht geweest te zijn, was de straf op deze overtreding de

Het Begin van Godsdienst

dood. Adam werd niet verleid. (1 Timotheüs 2: 14) Voor deze overtreding van God's wet werd de mensch ter dood veroordeeld en uit Eden verdreven. (Genesis 3: 19-24) Aldus wordt in het kort het begin van de activiteit van God's tegenstander of vijand verklaard.

Lucifer werd ter dood veroordeeld, maar om een bepaalde goede reden gaf Jehova God hem een voorwaardelijke veroordeeling of liever gezegd, Hij stelde de voltrekking van het doodsvonnis uit, zooals uit hetgeen volgt zal blijken. Lucifer was nu de erkende vijand van God geworden. Van dien dag af tot den tegenwoordigen tijd is ieder schepsel, dat zich opzettelijk aan de zijde van Lucifer geschaard en moedwillig God's wet overtreden heeft, de vijand van God geworden. Toen God zijn oordeel over den vijand uitsprak, veranderde Hij zijn naam Lucifer en wees hem vier verschillende en afzonderlijke namen toe, die ieder voor zich op een bijzonder deel van zijn goddeloosheid wijzen. Sedert dien tijd heeft Lucifer bekend gestaan onder de namen: Satan, welke naam tegenstander van God beteekent; Duivel, welke naam lasteraar van God beteekent, iemand die opzettelijk God's naam lastert; Slang, welke naam verleider beteekent; en Draak, welke naam verslinder beteekent; en daarom wordt hij in de Schrift genoemd als "den draak, de oude slang, welke is de duivel en satan". (Openbaring 20: 2) Hij is de tegenstander van God, en derhalve God's voornaamste vijand en de vijand des menschen. Hoewel Satan de aartsvijand is, zijn er nog vele andere vijanden, zooals in het verloop van deze studie zal blijken.

Alles bij God en wat van Hem uitgaat, is licht en waarheid. God is de gever van het eeuwige leven. Alles bij Satan en wat van hem uitgaat, is duisternis, en het einde daarvan is de dood. Uiteindelijk zal er

kend worden, dat ieder schepsel, dat eeuwig leven in geluk verkrijgt, aan de zijde van den Almachtigen God moet zijn en blijven, en dat ieder schepsel, dat aan de zijde van Satan blijft, volkomen vernietigd zal worden.

Bij de beschouwing van alle onderwerpen, die hierna behandeld worden, diene men de volgende groote waarheid steeds te bedenken: Dat het doel van Satan den Duivel is Jehova God te lasteren en te bespotten en de geheele schepping tegen God te keeren en tenslotte de gansche schepping in het verderf te storten. Zou hij in staat blijken, dit te bereiken, dan zou hij zich als de overwinnaar beschouwen, en dat vormt zijn eerezucht. Satan de Duivel is de groote booze, en allen, die met hem zijn en met hem blijven, zijn goddeloos; en het besluit van den Almachtigen Schepper is, dat alle goddeloozen vernietigd zullen worden: "De Heere bewaart alle degenen die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddeloozen." (Psalm 145: 20) Als deze waarheid onder de aandacht van ieder schepsel gebracht wordt, moet een keus gedaan worden tusschen den Almachtigen God en Satan, en als gevolg hiervan heeft ieder schepsel iets met zijn eigen lot te maken.

Reeds vanaf het allereerste begin van Satan's goddeloozen wandel blijkt, dat hij zich ten doel stelde, allen die aan de zijde van God, den Almachtige staan, te dooden. Adam en zijn vrouw begonnen krachtens gezag van Jehova God kinderen te gewinnen, en hun eerste zoon werd Kaïn genaamd; daarna kregen zij een zoon, dien zij Abel noemden. Kaïn zwichtte voor den invloed van den Duivel en vermoordde zijn broeder Abel. (Genesis 4: 1-8) Satan, de vijand van God, vertelde de eerste leugen, welke de dood van Adam en Eva teweegbracht; en vanaf den beginne was hij een leugenaar en een moordenaar, en zulks wordt aldus ook

in den Bijbel bericht. (Johannes 8: 44) Iedere moord, die ooit begaan is, is het gevolg geweest van den goddeloozen invloed en van de door Satan over andere schepselen uitgeoefende macht, en iedere moordenaar is de vertegenwoordiger of het werktuig van Satan den Duivel; en er staat geschreven, dat geen moordenaar ooit het eeuwige leven zal verkrijgen. — 1 Johannes 3: 15.

Lucifer, die thans als Satan bekend is, wordt met andere woorden terecht de groote opstandeling genoemd. God benoemde hem tot het hooge ambt in Zijn organisatie en verleende hem gezag over zekere engelen, evenals over den mensch. Het was Satan's plicht, God ten volle loyaal en getrouw te zijn en het gezag van zijn ambt over engelen en menschen in overeenstemming met God's wet uit te oefenen. Zich tot den Duivel richtende, zeide Jehova: „Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub, en Ik had u alzoo gezet; gij waart op God's heiligen berg [universeele organisatie].”

(Ezechiël 28:
14) *Gezalfd* zijn beteekent, dat hij door den Almachtigen God benoemd werd en de opdracht van Hem ontvingen had, om die zeer belangrijke positie in God's organisatie te bekleeden. *Cherub* beteekent iemand, wien

Het eerste Gevolg
van Godsdienst

een positie van vertrouwen toegewezen is, om de belangen te behartigen, die aan zijn hoede zijn toevertrouwd. (Genesis 3: 24) Daarom beteekent de omstandigheid, dat Lucifer „overdekkende cherub” genoemd werd, dat hij over andere schepselen gesteld was, wier belangen hij in overeenstemming met God's wet te behartigen had. Opzettelijk pleegde hij verzet tegen God's wet en werd hij later een opstandeling en de constante tegenstander Gods. Eén van zijn methoden der verleiding is zekere schepselen tot de gevolgtrekking te brengen, dat de Duivel in het geheel niet persoonlijk bestaat. Door middel hiervan verleidt hij hen en verblindt hen voor de waarheid, terwijl anderen van zijn schepselen met volle kennis van zaken en moedwillig met hem samenwerken.

De gebezigde Werktuigen

Ieder schepsel en elke organisatie, waarvan Satan zich bediend heeft en zich blijft bedienen, om zijn opstandig en goddeloos werk ten uitvoer te brengen, is de vijand van God en de vijand van alle schepselen, die God gehoorzamen en dienen. Het bewijs, dat nu geleverd zal worden, toont boven allen twijfel verheven aan, dat Satan de Duivel de voornaamste vijand des menschen is en dat alle schepselen, werktuigen of organisaties, die door hem gebruikt worden, 's menschen vijanden zijn. Het doel van deze uitgave is, oprechte en eerlijke personen in staat te stellen te zien en te waardeeren, wie hun vijanden zijn, opdat zulke vijanden vermeden kunnen worden en opdat deze oprechte en eerlijke personen de eenige plaats van werkelijke zekerheid mogen vinden.

Om zijn goddeloos werk ten uitvoer te brengen bedient Satan zich van goddelooze engelen en in organisaties georganiseerde menschen, die ongerechtig-

heid bedrijven. Satan is een geestelijk schepsel, dus voor menselijke oogen onzichtbaar, en ook de engelen zijn geestelijke schepselen en voor menselijke oogen onzichtbaar. Goddelooze engelen en goddelooze mensen, georganiseerd of ongeorganiseerd, brengen op Satan's bevel goddeloosheid in praktijk. De aardsche of zichtbare voornaamste elementen, die door Satan gebruikt worden, om zijn bedriegelijk, misleidend en goddeloos werk door te voeren, bestaan uit godsdienst, politiek en handel. Godsdienstige, politieke en commercieele organisaties zijn eeuwenlang door Satan gebruikt, om den naam van den Almachtigen God en zijn geliefden Zoon, Christus Jezus, te lasteren en om het volk te bedriegen en te plunderen en het tot den weg der ongerechtigheid en vernietiging te keeren. Bedenkt, dat, zooals het hier te beschouwen bewijsmateriaal ontvouwt, als de bovengenoemde elementen als vijanden van God en den mensch door u als zoodanig geïdentificeerd kunnen worden, er zich voor u een weg tot veiligheid en zekerheid opent.

Engelen

„De wereld” is de organisatie van schepselen onder het toezicht van een opperheer. Daar de uitdrukking *wereld* op den mensch betrekking neemt, is „de wereld” de organisatie van menschen in stammen of regeeringen, werkende onder den invloed en overheerschende macht van een onzichtbaren opperheer. Satan de Duivel is de „god”, de machtige of overheerschende macht van de hedendaagsche goddelooze wereld, en zijn engelen werken met hem samen. (2 Corinthe 4: 4) God had Satan vóór zijn opstand tot opperheer des menschen aangesteld, en toen God Satan ter dood veroordeelde ontnam Hij hem deze opperheerschap-

pij niet; waarvoor de reden hierna gegeven zal worden.

Ten tijde dat God zijn oordeel over Adam uitsprak bezigde Hij ten aanzien van den Duivel deze woorden: "En Ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw, en tusschen uw zaad en tusschen haar zaad: datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen." (Genesis 3: 15) Deze woorden hebben zoowel een letterlijke als een symbolische toepassing. Het woord "vrouw", dat in dezen tekst gebezigd wordt, heeft symbolisch betrekking op God's organisatie, terwijl de woorden „haar zaad” symbolisch verwijzen naar die schepselen, die zich geheel aan God toewijden en een deel van zijn heilige, rechtvaardige organisatie worden. De woorden „de slang” die de beteekenis van verleider hebben en een van de namen van Satan den Duivel is, worden hier symbolisch gebruikt en hebben betrekking op alle schepselen, die een deel van Satan's organisatie geworden zijn. Ieder schepsel in het heelal moet of een deel van de organisatie Gods of een deel van de organisatie, die onder de heerschappij van Satan staat, zijn. Satan en zijn zaad zijn de vijanden van God en de vijanden van het zaad van God's organisatie. Tusschen deze beiden is bittere vijandschap, en te zijner tijd moet één de overwinning behalen. Ieder oprecht schepsel diende van tevoren te weten, hoe deze overwinning behaald zal worden.

Lucifer, die nu Satan genoemd wordt, was oorspronkelijk een prachtig schepsel. Hij was van meening, dat hij de aanbidding van andere schepselen waardig was, en als gevolg daarvan week hij van den weg der wijsheid af, en door dien onverstandigen weg te volgen, verloor hij zichzelf; en daarom zegt de Almachtige God tot hem: "Uw hart verheft zich over

uwe schoonheid, gij hebt uwe wijsheid bedorven vanwege uwen glans; ik heb u op de aarde henengeworpen, Ik heb u voor het aangezicht der Koningen gesteld om op u te zien." — Ezechiël 28: 17.

Van dien tijd af tot nu toe heeft een groot aantal booze engelen met Satan samengewerkt, en zij allen zijn inbegrepen in God's oordeel dat tegen hen geschreven staat. (Mattheüs 25: 41) Satan's hoofdafgevaardigde in zijn goddelooze organisatie is „Gog” genaamd, terwijl de woonstede dezer menigte booze engelen, „het land van Magog” is. (Ezechiël 28: 2-6) Al deze goddelooze engelen zijn vijanden van den Almachtigen God, en de vijanden van ieder schepsel, dat God dient. Toen Jezus op aarde was, getuigde hij voor de menschen en zeide, dat Satan de vorst der duivelen of demonen en de onzichtbare heerscher dezer goddelooze wereld is. (Johannes 14: 30) Satan wordt ook „Beëlsebut” genoemd, welke naam beteekent het hoofd van duivelen of goddelooze geestelijke schepselen, en daaruit blijkt dus, dat er vele andere duivelen of goddeloozen zijn, die den Almachtigen God lasteren, de menschheid bedriegen en voorts allen trachten te vernietigen, die God dienen. (Mattheüs 10: 25; 12: 24; Lucas 11: 15, 18, 19) Al deze schepselen zijn goddeloos, schepselen der duisternis of der goddeloosheid, en zij zijn de meest effectieve vijanden tegen degenen die den Almachtigen God dienen, en die tegen God's knechten strijden, zooals geschreven staat: „Want wij hebben den strijd niet tegen vleesch en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.” (Efeze 6: 12) De geheele organisatie van Satan is in slagorde tegen alle gerechtigheid opgesteld, maar uiteindelijk zal met zekerheid volkomen vernietiging haar deel zijn. De reden, waarom God haar bestaan gedurende

zoo'n langen tijd heeft toegelaten, zal te uwer bevre-
diging in het verloop dezer studie duidelijk naar vo-
ren gebracht worden.

Het staat vast, dat in vroeger tijden de engelen over het vermogen beschikten, zich te materialiseeren, dat wil zeggen, in menschelijke gedaante of met een menschelijk organisme te verschijnen. Dat was het geval met de goede engelen, van welke er eenigen aan Abraham en anderen verschenen. (Genesis 18: 1-15; 19: 1, 15) Engelen des Heeren verschenen ook aan andere menschen, die den Almachtigen God dienden. (Richteren 2: 1; 6: 12-16; 13: 1-20) Deze goede en getrouwe engelen werden door den Almachtigen God gezonden, om zijn boodschap aan menschen op aarde over te brengen. De goddelooze engelen, die vanaf den tijd van den opstand van Satan actief geweest waren, hadden eveneens de macht, zich te materialiseeren, en zij deden dat ook. Deze goddelooze engelen handelden in strijd met God's wil, omdat zij tegen God en aan de zijde van den Duivel waren. Zij verschenen op aarde in de gedaante van reuzen, en in de Schrift worden zij „nephilim” genoemd. Deze engelen worden ook „gevallenen” of „gevallenen engelen” genoemd, omdat zij geheel van de gerechtigheid afgeweken zijn en goddeloosheid en ongerechtigheid bedrijven. (Psalm 36: 13) Om dezelfde reden staat met betrekking tot Satan geschreven: „Hoe zijt gij gevallen!” (Jesaja 14: 12) Gedurende vele eeuwen heeft dit leger van goddelooze engelen anderen aangevallen, en om die reden worden zij ook wel „vellers”, genoemd, dat wil zeggen, zij die anderen overvallen en mishandelen. Het woord *nephilim* beteekent „vellers”, dat wil zeggen, „dezulken, die anderen overvallen en ten val brengen”. (Strong's *Concordance*) Gog is één van deze gevallenen. Die goddelooze heerschaar is onder Satan's toe-

zicht totaal gedegenereerd en geheel verstoken van gerechtigheid geworden.

Vanaf den tijd van de verdrijving van Adam uit Eden en over een periode van ongeveer 1500 jaren vermenigvuldigde het menschelijke geslacht zich en nam toe op de aarde. Daar al deze kinderen de onmiddellijke nakomelingen van Adam, die aanvankelijk volmaakt was, waren, moeten de vrouwen onder hen zeer schoon van aanzien geweest zijn; en er staat dan ook geschreven, dat zij schoon waren, dat wil zeggen, dat het een lust was, ze aan te zien. „En het geschiedde als de menschen op den aardbodem begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters geboren werden, dat God's zonen de dochteren der menschen aanzagen dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkoren hadden.” — Genesis 6: 1, 2.

Wie waren die schepselen, die in dezen tekst „Gods zonen” genoemd worden? Klaarblijkelijk waren zij schepselen van God, die Hij als engelen geschapen had en die gebruik gemaakt hadden van hun macht, zich te materialiseeren, en in menschelijke gedaanten verschenen waren. Alle getrouwe engelen van God worden „Gods zonen” genoemd, omdat zij hun leven door den Almachtigen God ontvangen hadden. (Job 38: 7) Deze zonen Gods, die zich aldus materialiseerden, vormden in dien tijd geen deel van Satan's menigte, omdat zij niet behoorden tot degenen die zich bij Satan in zijn opstand aangesloten hadden.

Men diene te bedenken, dat Satan als de tegenstander van God steeds ten doel gehad heeft, om alle schepselen, zoowel menschen als engelen, tegen God te keeren en hen er toe te brengen, God te vervloeken en smaad over zijn naam te brengen. (Job 2: 1-5) De goddelooze engelen werken met Satan samen en zijn eveneens bedriegers en misleiders. Bedrog en mis-

leiding, die gebruikt werden, om Eva in de val te lokken, zijn sedertdien steeds gebruikt, om ook anderen in Satan's strikken te vangen. En zoo nam deze schaar van booze engelen haar toevlucht tot leugen en bedrog, om de boven met „Gods zonen” aangeduide engelen te misleiden. Nu deed zich voor Satan de gelegenheid voor, om deze zonen Gods, die zich gematerialiseerd hadden en als menschen verschenen waren, in zijn netten te vangen. Het is zeer aannemelijk, dat Satan zijn bedrog reeds begon, voordat deze zonen Gods in menschelijke gedaanten op de aarde verschenen. Zooals boven verklaard werd: „Gods zonen zagen de dochteren der menschen aan, dat zij schoon waren”, dat wil zeggen, dat zij een schoonen aanblik vormden, ook al waren zij onvolmaakt. Evenals Satan Eva gebruikt had, zoo zette Satan ook nu zijn weg voort, door vrouwen te gebruiken, om de bovengenoemde „zonen Gods” te bedriegen en te verleiden. Deze gematerialiseerde „zonen Gods”, die tot op dien tijd een onberispelijken levenswandel gevoerd hadden, moeten knappe en aantrekkelijke mannen geweest zijn en deze schoone vrouwen ten zeerste behaagd hebben. Satan, Gog en anderen zijner goddelooze menigte, die een rechtvaardige houding aannamen, al waren zij uitermate huichelachtig, stelden nu voor en redeneerden nu tot deze knappe mannen, dat zij een groote en goede daad zouden doen, door zich met deze schoone menschelijke schepselen te verbinden, om zodoende een geslacht van knappe mannen en vrouwen voort te brengen, dat tot volmaaktheid zou kunnen opgroeien. De nephilim of reuzen, die met Satan samenwerkten, zullen met dergelijke argumenten ook bij deze „dochteren” of schoone vrouwen aangekomen zijn, om hen er toe te bewegen, zich bij deze verbintenis gewillig te betoonen.

Een verder doel van Satan en zijn bondgenooten met de toepassing van bedrog zou zijn de voortbrenging van een geslacht schepselen, dat hooger dan de natuurlijke nakomelingen van Adam zou schijnen te zijn en dat op zichzelf reeds een bespottling en lastering van den Almachtigen God zou vormen. Dat de nephilim of reuzen te dien tijde op aarde tegenwoordig waren, is zeker, namelijk in den tijd dat de huwelijken tusschen de zonen Gods en die vrouwen tot stand kwamen: „In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna, als Gods zonen tot de dochteren der menschen ingegaan waren en zich kinderen gewonnen hadden: dezen zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn mannen van naam.” — Genesis 6: 4.

Hier ontsluit deze tekst het volgende duidelijke beeld: Schoone vrouwen waren op de aarde; zij waren de onmiddellijke nakomelingen van Adam; Satan zag de gelegenheid schoon om verder bedrog en misleiding uit te oefenen en verder den naam van den Almachtigen God te lasteren; hij verleidde „Gods zonen”, dat wil zeggen, keerde hen van het pad der gerechtigheid af en bracht hen er door bedrog en misleiding toe te gelooven, dat zij een goed werk aan het menschelijke geslacht konden doen, door deze schoone vrouwen te trouwen. Satan en zijn samenzweervers, de nephilim of reuzen, viel het blijkbaar niet moeilijk, om deze knappe mannen er toe te bewegen, deze schoone vrouwen te trouwen, en het gevolg van deze huwelijken was, dat er kinderen geboren werden, die „geweldigen”, „mannen van naam” door hun natuurlijke kracht en hun verschijning werden.

Tot op dien tijd, namelijk ongeveer 1500 jaren sedert de verdrijving uit Eden, schijnen er niet meer dan drie mannen geweest te zijn, die den Almachtigen God getrouw en waarachtig gebleven waren, en deze mannen waren: Abel, Henoeh en Noach. (He-

breën 11: 4-7) Adam, Kaïn en anderen, die hun nakomelingen waren, waren goddelooze menschen, en het gevolg van de verbinding der gematerialiseerde geestelijke schepselen met de bovengenoemde vrouwen was, dat hun geheele nakomelingschap goddeloos werd en den naam van God lasterde. Hieruit blijkt dus, dat Satan en zijn bende er in slaagden, de menschen van God af te keeren. Slechts drie mannen aan de zijde van God en alle anderen aan de zijde van den Duivel, dus een uitermate goddeloos en verdorven geslacht, welks gedachten alleenlijk boos waren. Waartoe zou de Almachtige God nog langer zulk een goddelooze menigte op de aarde dulden? „En de Heere zag dat de boosheid des menschen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was.” — Genesis 6: 5.

Jehova God is die groote Geest, en de schepselen op aarde zijn vleesch, en gelijk er geschreven staat: „Alle vleesch is gras.” (Jesaja 31: 3; 40: 6) De schepselen zijn voor hun leven geheel van God afhankelijk, en slechts degenen die met God in overeenstemming blijven, zullen eeuwig leven ontvangen. „Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des Heeren daarin blaast; voorwaar het volk is gras. Het gras verdort, de bloem valt af; maar het woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid.” — Jesaja 40: 7, 8.

Het geslacht, dat toen op aarde was, met uitzondering van de drie bovengenoemde mannen, was slechts rijp voor de vernietiging. Daarom zeide God over dat booze geslacht: „Toen zeide de Heere: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mensch, dewijl hij ook vleesch is; doch zijne dagen zullen zijn honderd en twintig jaar.” — Genesis 6: 3.

Waarom zou God, de groote Geest, de Heilige en Rechtvaardige, voortgaan met den mensch de twisten

en hem toestaan Zijn heiligen naam nog langer te lasteren? Onmiddellijk had Hij de menschheid volledig kunnen vernietigen en een geheel nieuw geslacht kunnen beginnen, maar God maakte zijn voornemen bekend, de terechtstelling van deze goddelooze menigte, die toen de aarde bewoonde, gedurende een periode van 120 jaar uit te stellen. Die goddeloosheid op de aarde smartte Jehova aan zijn hart, gelijk geschreven staat: „Toen berouwde het den Heere dat Hij den mensch op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan zijn hart.” (Genesis 6: 6) Het hier gebezigde woord „berouwde” beteekent niet, dat God een groote fout gemaakt had. Het woord *berouwen* beteekent een verandering in zijn handelwijze ten aanzien van zijn schepselen. God besloot derhalve, „Zich van zijn tegenstanders te ontdoen’ door hen te verdelgen. (Jesaja 1: 24) Zijn aangekondigd voornemen was echter, de voltrekking van dat oordeel 120 jaren op te schorten. „En de Heere zeide: Ik zal den mensch, dien Ik geschapen heb, verdelgen van den aardbodem, van den mensch tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels toe; want het berouwt Mij dat Ik ze gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de oogen des Heeren.” (Genesis 6: 7, 8) De in dezen tekst gebezigde woorden „geschapen” en „verdelgen” zijn volmaakte tegenstellingen ten opzichte van elkander en onthullen de beteekenis van de woorden „het berouwt Mij”. God de Schepper had zijn goedertierenheid over zijn schepselen uitgestrekt en was lankmoedig met hen geweest, en nu zou Hij hen ten gevolge van hun goddeloosheid verdelgen.

In den voorgaanden tekst (Genesis 6: 3) wordt melding gemaakt van „honderd en twintig jaar”. Maar deze periode heeft geen betrekking op den leeftijdsgrens van den mensch nadien. Uit het goddelijke bericht blijkt, dat de uitspraak betreffende de 120

jaren gedaan werd vóór de geboorte van de drie zonen van Noach, namelijk, Sem, Cham en Japheth, en dat Noach nog langer dan 400 jaren, nadat deze uitspraak gedaan werd, op aarde leefde. „En Noach leefde na den vloed driehonderd en vijftig jaar. Zoo waren alle de dagen van Noach negenhonderd en vijftig jaar; en hij stierf.” (Genesis 9: 28, 29). Met welk doel schortte God den tijd der vernietiging van de volken der aarde 120 jaren op? Binnen die 120 jaren liet Jehova God een getuigenis aan de volken der aarde geven, om hen ten volle te waarschuwen, dat God voornemens was, de goddeloozen te verdelgen. God oordeelt of veroordeelt nooit overijld, maar geeft vooraf een volledige en duidelijke kennisgeving van zijn voornemen. Zijn rechtvaardige knecht Noach waarschuwde door zijn handelwijze en door zijn mondelinge prediking binnen het gehoor van het volk allen betreffende God's voornemen, om alle levende schepselen der aarde te vernietigen, die zich tot de ongerechtigheid gekeerd hadden. (1 Petrus 3: 29; 2 Petrus 2: 5) Wat Jehova God hier deed, voorschaduwde een andere groote gebeurtenis, die thans bezig is in vervulling te gaan.

God lichtte Noach in over zijn voornemen, de aarde te vernietigen, en Hij droeg Noach op, een ark te bouwen, waarin Noach en zijn gezin en zekere dieren moesten worden opgenomen en door den vloed heen gespaard moesten worden. „Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vervuld met wrevel. Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want al het vleesch had zijnen weg verdorven op de aarde. Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vleesch is voor mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal ze met de aarde verderven. Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze

ark maken; en gij zult ze bepekken van binnen en van buiten met pek." — Genesis 6: 11-14.

Binnen die periode van 120 jaar bouwde Noach de ark, en terwijl hij er aan bouwde, ging hij voort het volk voor de komende voltrekking van Jehova God's oordeel te waarschuwen, maar het volk sloeg geen geloof aan die waarschuwing. Onder het toezicht van den booze ging het voort, God's naam te lasteren. De daad van Noach van het bouwen van de ark was voor de menschen op aarde een getuigenis en een krachtig getuigenis voor Noach's geloof in God, en daarom was zijn handelwijze een veroordeeling van alle goddeloosheid. „Door het geloof heeft Noach, toen hij door een godspraak over hetgeen nog niet gezien werd [dingen zooals regen, wolkbreuken, groote stormen, overstromingen, welke dingen met den zondvloed kwamen] gewaarschuwd was, het ter harte genomen en een ark vervaardigd tot redding van zijn huis; door zijn geloof veroordeelde hij de wereld en werd hij de erfgenaam der geloofsgerechtigheid." — Hebreë 11: 7, *Leidsche vertaling*.

Natuurlijk werd zoowel door Noach's optreden als door zijn woorden een getuigenis voor menschen en engelen gegeven, en zoo predikte hij voor beiden, evenals de ware navolgers van Christus steeds gedaan hebben. (1 Corinthe 4: 9) Behalve de volledige en duidelijke waarschuwing aan deze vleeschelijke schepselen, die toen op aarde waren, maakte de Almachtige God een profetisch beeld, dat wees op de vernietiging van de geheele organisatie van Satan, namelijk, van al Zijn vijanden, en wel aan het einde der wereld, hetgeen aangetoond wordt door de woorden van Jezus Christus, die zeide: „En gelijk de dagen van Noach waren, alzoo zal zijn de toekomst van den Zoon des menschen. Want gelijk zij waren in de da-

gen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, op welchen Noach in de ark ging, en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam: alzoo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des menschen." — Mattheüs 24: 37-39.

Evenals Noach destijds op goddelijk bevel de waarschuwing gaf, gebiedt de Heere God ook thans zijn getrouwen op de aarde, ten tijde van de tweede komst van Christus, de volledige waarschuwing te geven door „dit evangelie des koninkrijks” tot een getuigenis aan de wereld te prediken, en wel onmiddellijk voorafgaande aan den tijd der algeheele vernietiging der wereld in Armageddon. — Mattheüs 24: 14, 21.

Wie kwamen om?

De oordeelen van Jehova God worden altijd voltrokken in overeenstemming met hetgeen geschreven staat. Men lette er op, dat zijn beschreven oordeel tegen de goddeloosheid in Noach's dagen aldus luidt: „En de Heere zag dat de boosheid des menschen menigvuldig was op de aarde. . . . En de Heere zeide: Ik zal den mensch . . . verdelgen. . . . Het einde van alle vleesch is voor mijn aangezicht gekomen.” (Genesis 6: 5, 7, 13) Alle vleeschelijke schepselen op aarde, met uitzondering van Abel, Henoeh en Noach, hadden ten tijde dat het oordeel geschreven werd, smaadheid over God's naam gebracht. De nakomelingschap van de dochteren der menschen en de gematerialiseerde zonen Gods waren vleeschelijke schepselen, die een gruwel in God's oogen en uitermate goddeloos waren. De mannen, die uit die verbinding van de bovengenoemde dochteren en „Gods zonen” voortkwamen, werden „machtige mannen”, „geweldigen” (Hebreeuwsch: *Gibbor*, dat beteekent „machtig”),

„mannen van naam” genoemd. Zij waren in macht andere menschelijke schepselen vooruit, maar niet den Almachtigen God. Voor Hem waren zij een gruwel. God's oordeel was tegen hen, en zij werden in den zondvloed vernietigd. Er was geen enkele reden aanwezig, hen in leven te houden, daar er geschreven staat: „De goddeloozen zullen vergaan.” (Psalm 37: 20) De machtige vloed der wateren kwam, en over de gevolgen er van staat geschreven: „En alle vleesch, dat zich op de aarde roerde, gaf den geest, van het gevogelte, en van het vee, en van het wild gedierte, en van al het kruipend gedierte, dat op de aarde kroop, en alle mensch. Alzoo werd verdelgd al wat bestond, dat op den aardbodem was, van den mensch aan tot het vee, tot het kruipend gedierte, tot het gevogelte des hemels, en zij werden verdelgd van de aarde: doch Noach alleen bleef over, en wat met hem in de ark was.” — Genesis 7: 21, 23.

Godsdienst Oorzaak van Wereldecatastrofe

Wat gebeurde er met „Gods zonen”, die zich als menschen materialiseerden en met vrouwen getrouwd waren? Deze engelen, die „Gods zonen” genoemd werden, waren oorspronkelijk een deel van God's organi-

satie, en het was hun plicht om God getrouw te zijn en Hem voortdurend te dienen. Zij gaven toe aan de listen of invloeden van den Duivel en zijn medeverbondenen in de goddeloosheid. Zij lieten er zich toe brengen, een weg te volgen, die geheel met den Almachtigen God in strijd was. Zij werden niet langer beschut, noch ontvingen zij God's bescherming, maar zij hadden zich te onderwerpen aan hetgeen de Duivel hun zou aandoen. Deze regel blijkt duidelijk uit het bericht, dat in God's Woord voorkomt. — Hosea 11: 8; Jeremia 12: 7; Jesaja 47: 6.

En wat deed de Duivel nu met deze zonen Gods? De Schrift toont aan, dat deze geestelijke schepselen ingekerkerd werden. Waar werden zij gevangen genomen en wie nam hen gevangen? Klaarblijkelijk Satan en zijn geestelijke handlangers, de nephilim, en de plaats, waar zij gevangengezet zijn, is ergens in Magog. Later predikte Jezus dezen gevangen geesten over God's voornemen, gelijk geschreven staat: „In denwelke hij ook, henengegaan zijnde, den geesten die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd, waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water.” — 1 Petrus 3: 19, 20.

Deze schepselen werden niet in den zondvloed verdelgd, omdat zij niet begrepen waren in het oordeel over alle vleesch, en lang na den vloed predikte Jezus hun. Gedurende de meergenoemde 120 jaren had Noach, de „prediker der gerechtigheid”, hun gepredikt, maar zij hadden geen achtgeslagen op zijn prediking, en om die reden bleven zij onder de macht en den invloed van den Duivel, en toen dan ook de vloed over de aarde losbrak, ondervonden zij geen bescherming van den Heere God, en de Duivel zette

hen gevangen in de verwachting hen altijd van God af te houden. Zij hadden de prediking van Noach gehoord; en het feit, dat hij tot hen predikte en dat ook later Jezus hun predikte, wijst er op, dat er voor hen een mogelijkheid bestaat, vergiffenis te ontvangen en in God's gunst terug te keeren, terwijl Satan hen wilde gevangenzetten, teneinde te verhinderen, dat zij tot God zouden terugkeeren; en het is waarschijnlijk, dat zij in het land van Magog gevangen gehouden worden. (Ezechiël 38: 2, 39: 6) Satan en zijn geestelijke handlangers houden deze schepselen in bedwang, waardoor het hun niet mogelijk is, zich wederom aan de zijde van God te stellen. Het bericht toont aan, dat wel Satan zelf zich voor het aangezicht des Heeren stelde, maar zijn engelen waren daarbij niet tegenwoordig. „Wederom was er een dag als de kinderen Gods kwamen om zich voor den Heere te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam om zich voor den Heere te stellen.” — Job 2: 1.

Aangezien een van de doeleinden van de prediking der waarheid is, schepselen in de gelegenheid te stellen, zich te bekeeren en weer in harmonie met God te komen, steunt het feit, dat Jezus den geesten in de gevangenis predikte, de gevolgtrekking, dat zij een gelegenheid zullen ontvangen, zich te herzien en tot harmonie met God terug te keeren. Ook al worden zij door Satan in de gevangenis vastgehouden, behoeft dit nog niet te beteekenen, dat zij tot ‚het zaad van Satan' behooren; zij die zich bekeeren en zich in overeenstemming met God's wet herzien, kunnen gered worden. Dat heeft dus te beteekenen, dat zij te bestemder tijd een positieve en vastberaden houding tegenover Satan en Gog en de gansche goddelooze menigte moeten aannemen en zich geheel voor de zijde van God moeten uitspreken.

Moedwillig Goddelooze Engelen

Wat geschiedde er met de nephilim of reuzen, de moedwillig goddelooze engelen, die zich vóór den zondvloed op de aarde vertoonden, en waar bevinden zij zich thans? Als men de Schrift nauwkeurig onderzoekt, kan men er het antwoord op deze vraag in vinden. Deze goddelooze engelen sloten zich bij Satan in zijn opstand aan en materialiseerden zich vóór den zondvloed als reuzen op de aarde. Zij waren niet begrepen in het oordeel Gods over degenen die met den zondvloed zouden verdeld worden, omdat zij met Satan reeds eerder ter dood veroordeeld werden, terwijl de voltrekking van dat vonnis tot een lateren datum opgeschort was, zooals in den loop van deze studie erkend zal worden. Het oordeel van algeheele vernietiging was reeds van tevoren over Satan en zijn moedwillig goddeloozen uitgesproken, en verklaart, dat als het oordeel tegen Satan voltrokken zal zijn, „hij er niet meer zal zijn tot in eeuwigheid”. (Ezechiël 28: 19) Die engelen zijn geestelijke schepselen, die zich ten tijde van Satan's opstand moedwillig bij hem aansloten, even verdorven en goddeloos zijn als hij en derhalve ook met hem de eeuwige vernietiging zullen ondergaan. (Mattheüs 25: 41) Te dien tijde zullen alle goddeloozen omkomen. (Psalm 37: 20) Over deze goddelooze engelen staat geschreven: „Hun vonnis is van oudsher niet vergeten, hun verderf sluimert niet.” (2 Petrus 2: 3, *Leidsche vertaling*) De apostel, die deze woorden schreef, bestemt zijn woorden voor het einde der wereld, en deze tijd is thans gekomen, en om deze reden wordt het oordeel van deze moedwillig goddelooze engelen niet vergeten, maar zal voltrokken worden in Armageddon, dat in de naaste toekomst ligt.

Voorts staat er over deze moedwillig booze engelen geschreven: „Want indien God de Engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar die in de hel geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden.” (2 Petrus 2: 4) Volgens een anderen vertaler luidt deze tekst: „Want indien God de engelen, die zondigden, niet gespaard heeft, maar ze opgesloten heeft in den Tartarus met ketenen van dikke duisternis, ze overgegeven heeft ter bewaring voor het oordeel.” (2 Petrus 2: 4, *Diaglott*) Het bericht toont aan, dat die engelen lang vóór den zondvloed ter dood veroordeeld werden. Het in dezen tekst volgens de Statenvertaling gebezigde woord „hel” is een vertaling van het Grieksche woord *tartarus*, en dat woord beteekent of wijst op groote vernedering. Het is dezelfde vernedering, die Lucifer onderging, toen hij de Duivel werd. Deze goddelooze engelen waren een deel van Satan’s oorspronkelijke organisatie, toen hij nog Lucifer was, en zij sloten zich in zijn opstand bij hem aan. „Ketenen der duisternis” zijn geen letterlijke ijzeren ketenen, maar deze uitdrukking heeft betrekking op duisternis ten aanzien van Jehova en zijn voornemen, die hen voor eeuwig van zijn gunst buitensluit, welke gunst licht is en waarvan het tegendeel dikke duisternis is. Er staat geschreven, dat er in het licht van God leven is; daarom zijn „ketenen der duisternis” precies het tegenovergestelde er van en nemen derhalve betrekking op volledigen dood of op vernietiging. Deze engelen waren vóór den opstand een deel van God’s universeele organisatie, en toen zij zich bij den opstand aansloten, sneden zij zichzelf voor eeuwig van zijn gunst af. Dusdanig schijnt duidelijk God’s rechtvaardige regel betreffende al degenen te zijn, die zich in goddeloosheid aan den Duivel overgegeven hebben. De Heer verklaart, dat Hij

de werkers der wetteloosheid zal vergaderen, om hen „in de buitenste duisternis” te werpen. — Mattheüs 25: 30.

Satan is de voornaamste der duivelen, en dat be-
teekent derhalve, dat er vele andere duivelen zijn; en
zij allen worden in de Schrift onder de volgende uit-
drukkingen genoemd, namelijk: „heerschappijen”,
„machten”, „wereldbeheerschers in deze duisternis”,
„een heirleger goddeloozen in onzichtbare plaatsen”.
(Efeze 6: 12) Al dezulken zijn vijanden van Gog en
vijanden van degenen die den Almachtigen God
dienen.

Deze goddelooze engelen zijn levend en zetten hun
duivelsche werken binnen de perken van hun rijk
voort, en wel in het bijzonder onder degenen die den
Almachtigen God niet kennen en niet dienen. Hun
oorspronkelijke staat of plaats was God's organisatie
onder Lucifer, en toen zij samen met Lucifer tegen
God in opstand kwamen, werden zij gedegradeerd,
welke degradatie met de uitdrukking „ketenen der
duisternis” aangeduid wordt. „En de Engelen die hun
beginsel niet bewaard hebben, maar hunne eigene
woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel
des grooten dags met eeuwige banden onder de dui-
sternis bewaard.” (Judas 6) Dit is in overeenstemming
met den volgenden tekst: „Zoo weet de Heere de
godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de on-
rechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels
om gestraft te worden.” — 2 Petrus 2: 9.

De groote dag des oordeels is de periode, waarin
Christus Jezus, de Uitvoerende Dienaar van Jehova,
gericht oefent, welk onderwerp in een ander hoofd-
stuk van dit boek behandeld zal worden. De „kete-
nen” hebben geen betrekking op letterlijke ketenen,
maar beteekenen, dat degenen die aldus gebonden

zijn, van God's licht en gunst verstoken zijn en zich betreffende zijn voornemen in duisternis bevinden, met uitzondering van het feit, dat hun bekend is, dat zij vernietigd zullen worden; maar ongetwijfeld poogt de Duivel hen van het tegendeel te overtuigen. Toen Jezus op aarde was en waarnam, hoe deze goddelooze geestelijke schepselen de menschen bezochten, bestrafte hij ze, en zij riepen uit: „Jezus, gij Zoon Gods, wat hebben wij met u te doen? Zijt gij hier gekomen om ons te pijnigen vóór den tijd?” — Mattheüs 8: 29; Lucas 4: 34.

Hun Activiteit

De Duivel en zijn engelen zijn vanaf den tijd van den opstand in Eden tot nu toe actief geweest en zullen tot aan hun vernietiging in Armageddon actief blijven. Evenals Satan „de oude Slang” de aartsverleider is, zoo zijn ook zijn goddelooze engelen verleiders, en het onbetwistbare bewijsmateriaal wijst er op, dat zij voortgaan de menschen te verleiden. Zij werken, door zich meester te maken van den geest van den mensch en hem daardoor te dwingen of te nopen, verkeerde daden te begaan. Als iemand aanvankelijk besloten heeft, om den Almachtigen God te dienen en daarna ontrouw wordt, wordt hij gemakkelijk het slachtoffer van deze goddelooze geestelijke schepselen. Een treffend voorbeeld hiervan wordt gevonden in de geschreven geschiedenis van Saul, die tot eersten koning van Israël gekozen werd. De Israëlieten vroegen om een koning, en God voldeed aan hun wenschen en liet het toe, dat zij Saul als koning hadden. De Almachtige God vaardigde voor Saul een speciaal gebod uit, dat de vervulling van een zekeren plicht inhield, en hoewel Saul dezen poogde te vervullen, zoo schoot hij er toch opzettelijk in tekort

en ten gevolge daarvan viel hij in den strik van den Duivel en zijn booze engelen. Er staat in God's Woord geschreven: „De siddering des menschen legt eenen strik, maar die op den Heere vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.” — Spreuken 29: 25.

Toen koning Saul door God's getrouwen profeet Samuël ter verantwoording geroepen werd, zeide Saul: „Ik heb . . . des Heeren bevel . . . overtreden, want ik heb het volk gevreesd en naar hunne stem gehoord.” (1 Sam. 15: 24) Aldus is de onverbreekelijke regel ten aanzien van menschen, die andere menschen vreezen en om die reden God ongehoorzaam zijn en in des Duivels strik geraten. De Heere God onttrok zijn gunst en bescherming aan Saul. Daarna verkreeg de Duivel met zijn engelen volledige macht over Saul's geest en deed hem talrijke pogingen in het werk stellen, om een moord te begaan. Saul zocht toen de heks van Endor op, een medium, door middel van hetwelk de booze geesten met menschelijke schepselen verkeerden, en Saul raadpleegde deze goddelooze vrouw: „Toen zeide Saul tot zijne knechten: Zoekt mij eene vrouw, die eenen waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar ga en door haar onderzoek. Zijne knechten nu zeiden tot hem: Zie, te Endor is eene vrouw die eenen waarzeggenden geest heeft.” (1 Samuël 28: 7) Dit levert het bewijs, dat heksen en met haar in contact staande geesten de vijanden van God en menschen geweest zijn en nog zijn en dat zij zich van den menschelijken geest meester maken en de menschen van God afkeeren. Bij die gelegenheid bedroeg deze booze geest Saul verder door hem te doen gelooven, dat Samuël, die vóór dien tijd geleefd had en gestorven was, nog steeds leefde. Aangezien Samuël dood was, kon hij niet met eenig levend schepsel verkeeren, maar de booze geesten brachten Saul er toe, zulks te gelooven. (Pred. 9: 5, 10) Te bestemder tijd

stierf Saul als God's vijand, omdat hij den mensch gevreesd had en God ontrouw geworden en geheel tot den Duivel afgevallen was. (1 Samuël 28: 7-20; 31: 4, 5) Hekserij is beoefend vanaf de dagen van Saul tot op den huidigen dag.

Tooverij

Heksen of tovenaars zijn die schepselen, die zich door den Duivel en zijn engelen laten gebruiken en als mediums ten behoeve van het verkeer tusschen goddelooze geesten en menschen op aarde optreden. Tooverij is afkomstig van den Duivel en de vrucht van opstandigheid. Satan de opstandeling vond de tooverij uit, en hij en zijn goddelooze geestelijke bondgenooten bedienen zich van tooverij, om menschelijke schepselen te bedriegen. Toen Saul God ongehoorzaam geweest was, zeide de profeet des Heeren tot Saul: „Want wederspanningheid is eene zonde der tooverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat gij des Heeren woord verworpen hebt, zoo heeft Hij u verworpen, dat gij geen Koning zult zijn.” — 1 Samuël 15: 23.

Saul was Satan's weg gevolgd en tegen God's gebod in verzet gekomen en zoo beging hij de zonde der tooverij. Voorts verbood God's wet nadrukkelijk de uitoefening van tooverij, omdat zij van den Duivel afkomstig is: „De tooveres zult gij niet laten leven.” (Exodus 22: 18) „Onder u zal niet gevonden worden die zijnen zoon of zijne dochter door het vuur doet gaan, die met waarzeggerijen omgaat, een guichelaar, of die op vogelgeschrei achtgeeft, of tovenaars.” — Deuteronomium 18: 10.

De Duivel en de met hem verbonden goddelooze engelen brengen er de menschen bedriegelijk toe te gelooven, dat de dooden in het geheel niet dood zijn,

maar leven. Dit was Satan's eerste leugen, toen hij tot Eva zeide: ‚Er bestaat geen dood.‘ Om deze reden zeide Jezus van Satan den Duivel: ‚Hij is een leugenaar en de vader der leugens‘; dat wil zeggen, de oorsprong van leugens. (Johannes 8:44) Nagenoeg alle godsdienstige organisaties op aarde leeren, dat de dooden levend zijn, en dat wijst er op, dat dergelijke organisaties onder de misleiding van den Duivel gevallen zijn. God heeft uitdrukkelijk in zijn Woord verklaart: „Want de levenden weten dat zij sterven zullen, maar de dooden weten nietmetal, zij hebben ook geen loon meer, maar hunne gedachtenis is vergeten. Al wat uwe hand vindt om te doen, doe dat met uwe macht; want daar is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf waar gij henengaat.” (Prediker 9: 5, 10) „De dooden zullen den Heere niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn.” — Psalm 115: 17.

Met deze en vele bevestigende teksten (Psalm 6: 6; 146: 4; Jesaja 53: 12; Ezechiël 18: 4, 20) voor oogen wil menige godsdienstige organisatie nog volhouden, dat de dooden zich levend in het „vagevuur” of in de hel of ergens anders bevinden, en zij baseeren hun bewijsvoering op Satan's leugen, alsmede op de bewering, dat zij in staat zijn met de dooden te verkeereren of gemeenschap te onderhouden door middel van teekenen, kloppen en door het hooren van stemmen. Zulke personen gaan naar een spiritistisch medium en wonen een zoogenaamde „seance” bij en verzoeken het medium in contact te komen met, naar zij veronderstellen, hun gestorven vrienden, die volgens de bewering van het medium levend zijn. Zulke misleide personen hooren stemmen, waarvan men vermeent, dat zij afkomstig zijn van degenen die gestorven zijn, maar in werkelijkheid zijn de stemmen, die zij hooren, de stemmen van goddelooze geesten, die zich oorspron-

kelijk bij Satan in zijn opstand hebben aangesloten en de gedegradeerden zijn, die zich in duisternis bevinden en voortgaan argelooze menschen, die niet op Jehova God vertrouwen, te bedriegen; en zij gaan voort, God's naam te smaden door Satan's leugen „Er is geen dood” in eere te houden.

Het is een vaststaand feit, dat niet betwist kan worden, dat geen der goddelooze engelen kan verkeerren met iemand die God geheel is toegewijd en getrouw voortgaat, den Heere God te dienen. Dat is op zichzelf reeds een bewijs, dat alle vermeend verkeer met de dooden slechts de werking van de vijanden van God en den mensch is, bedreven met het doel den mensch te bedriegen en God's naam te lasteren en te smaden. Het doel van deze vijanden is, de menschen van God af te keeren, door hen te doen gelooven in de leugen van den Duivel en de daarmede in verband staande leugens van het „vagevuur” en de eeuwige pijniging, die slechts op Satan's leugen opgebouwd zijn. Het is daarom duidelijk, dat de godsdienstige organisaties, die de leerstellingen van het vagevuur en de eeuwige pijniging onderwijzen en leeren, dat de dooden levend zijn, onder den machtigen en verleidelijken invloed van den Duivel en zijn goddelooze engelen werken.

De beoefening van tooverij is reeds eeuwen achtereen bedreven en heeft zich tot op den huidigen dag gehandhaafd. In de zestiende en zeventiende eeuw joeg er een groote golf van tooverij over Europa en Amerika. Vele personen werden door de tovenaars of heksen, die de booze geesten vertegenwoordigden en voor hen optraden, gekweld en in het bijzonder in Engeland en Schotland kwamen er vele afschuwelijke gevallen van tovenaarskwellingen en -verdelgingen voor. (*The Encyclopedia Americana*, Bd. 29, bldz. 431) In de eerste dagen der Amerikaansche koloniën

werden strenge wetten aangenomen tegen die uitoefening van tooverij of hekserij. Iedere Amerikaan, die met de geschiedenis van zijn land bekend is, heeft gehoord van de Salem (Massachusetts) tooverij. De toovenaars of heksen, die onder den invloed en de macht van den Duivel en de hiervoor genoemde engelen stonden, beweerden in staat te zijn, op een bezemsteel, op poken of op dieren door de ijle lucht te rijden, hetgeen natuurlijk een physische onmogelijkheid is. Misleide personen gaven zich daartoe aan den Duivel en zijn engelen over en lieten er zich zonder twijfel van overtuigen, dat zij dit inderdaad konden.

Als een treffend voorbeeld werd er in ditzelfde jaar (1937) in Rusland een aantal mannen verhoord, veroordeeld en terechtgesteld wegens het plegen van verraad, nadat zij bekend hadden, zich aan deze misdaad en verdere daden te hebben schuldig gemaakt, waaraan zij zich in werkelijkheid onmogelijk hebben kunnen schuldig maken. Deze mannen kwamen voor het gerechtshof en bekenden allen hun schuld, van tevoren wetende, dat de straf de dood zou zijn. Zij vertelden voor de rechtbank de daden, die zij verricht hadden ter volvoering van de vermeende misdaad, die zij onmogelijk hebben kunnen verrichten. Zij beweerden bijvoorbeeld, met vliegtuigen van Moskou naar Oslo, Noorwegen, gereisd te zijn, terwijl zij een beschrijving van de vliegtuigen en hun nummers gaven, die nooit bestaan hebben. De bekentenis en het getuigenis dezer mannen, hun schuldigverklaringen en hun terechtstelling op grond van hun eigen uitspraken hebben het volk over de geheele wereld grootelijks om den tuin geleid, en de publieke pers en radio-redenaars zijn herhaaldelijk aangezocht, om de reden hiervoor aan te geven, doch allen zijn in gebreke gebleven, de reden hiervoor te noemen, omdat zij òf moedwillig òf door algeheele onbekendheid het Woord

Gods genegeerd hebben. Deze mannen van Rusland, die aldus hun schuld betuigden en terechtgesteld werden, waren zonder eenigen twijfel slachtoffers, die onder de macht van de booze engelen gevallen waren en een soortgelijken weg ingeslagen hadden als destijds Koning Saul, toen hij onder den invloed van den booze geraakte. Deze booze engelen gaven dezen armen menschen in, dat zij schuldig waren en zoodoende beleden zij misdaden, waaraan zij zelf geheel onschuldig waren.

Een verder voorbeeld van de werking dezer booze geesten is het volgende: In den nacht van 27 Februari 1933 werd het gebouw van den Duitschen Rijksdag in brand gestoken en dat opende voor Hitler en zijn aanhangers den weg, om volledige macht over Duitschland te verkrijgen, hetgeen hun inderdaad onmiddellijk daarop gelukte. Deze misdaad van brandstichting bracht precies datgene teweeg, wat de Nazi's wenschten. De Nazi's zelf staken het gebouw in brand en schoven toen deze misdaad hun politieke vijanden in de schoenen, van welke er velen gearresteerd werden. Een Hollander, van der Lubbe genaamd, door de pers beschreven als iemand, die niet geheel bij zijn verstand was, werd gearresteerd, gelijktijdig met eenige communisten, onder verdenking den Rijksdag in brand gestoken te hebben. John Gunther, een Amerikaansche journalist, was bij het verhoor van dezen man aanwezig en bracht er verslag van uit. In zijn boek *Inside Europe* (Binnen Europa) worden de feiten gepubliceerd, waarvan hier het volgende citaat gegeven wordt:

„Van der Lubbe, het echte type van een ongelukkig bijproduct van de moderne beschaving, was niet alleen zwakzinnig; hij had een diepen afkeer van de maatschappij en het gezag, die zijn zwakke her-

senen door middel van een manie tot brandstichten wilde genezen. Hij was een echte brandstichter. Een dakloos zwerver, die door de Berlijnsche achterbuurten trok; hij stichtte verschillende branden en ging er op stompzinnige wijze nog prat op. En de Nazi's hoorden van hem. De verder geopenbaarde feiten wijzen uit, dat de Nazi's maatregelen hadden genomen, dat van der Lubbe in het gebouw met brandbare stoffen aanwezig was, zoodat zij het konden doen voorkomen, dat hij de schuldige was. Het vuur, dat het gebouw verwoestte, was het chemische vuur, dat door de Nazi's aangelegd was, die hun materiaal door de Goeringtunnel binnengebracht hadden en het juist op dat moment deden vlamvatten, dat van der Lubbe in de meening verkeerde, dat hij het vuur ontstoken had. Van der Lubbe trok zich uit het gebouw terug, trotsch op zijn overwinning, en werd door de politie gearresteerd, en dat was alles zoo door de Nazi's bevestigd. Van der Lubbe was een duidelijk slachtoffer van een waanzinnige gedeprimeerde psychose." Verder zegt de bovengenoemde bron: „Het gerechtshof was iederen keer verschrikt, als van der Lubbe den mond opendeed." Van der Lubbe werd in de getuigenbank gebracht en gaf toe, dat hij het gebouw in brand gestoken had. Hij bekende de geconstateerde feiten, die hij onmogelijk had kunnen begaan. „Hij was trotsch op zijn brand. Hij nam het hoogst kwalijk, als iemand van medeplichtigheid beschuldigd werd." Sedert dien tijd is het volk betreffende dien brand om den tuin geleid. Welke is nu de juiste verklaring? Zonder eenigen twijfel was van der Lubbe het slachtoffer van de tevoren beschreven booze geesten, die zich van zijn geest meester gemaakt hadden en hem deden gelooven, dat hij degene was, die het gebouw in brand gestoken had. Deze booze geesten veroor-

zaken krankzinnigheid in een ieder, die voor hun invloed zwicht.

Er zijn talrijke andere voorbeelden van de werking van deze booze geesten bij hun poging, macht over de zinnen der menschen te verkrijgen en hen in een hopeloozen toestand te dompelen, die tot hun vernietiging voert. Onlangs is er een bezoeking over het werkende deel der natiën gekomen in den vorm van zoogenaamde „geregelde stakingen”. Zulks is voor vele menschen een mysterie geweest en is dit heden nog. Feit is, dat dezelfde duivelsche menigte, die onder de Nazi's in Duitschland werkt en een samenzwering beraamt, om een zwakzinnige een groote misdaad te doen bekennen, op de geesten der menschen inwerkt, om een situatie te scheppen, die het volk om den tuin leidt, en een poging in het werk te stellen, vernietiging of ondergang over de natiën of het volk teweeg te brengen.

Vanaf den tijd van den vloed tot heden zijn de Duivel en zijn verbonden goddelooze machten actief geweest, om macht over menschen en natiën uit te oefenen. Juist nu, in het jaar 1937, heeft dit heirleger van booze geesten een grootere contrôle over de regeerders en de volken der verschillende natiën verworven dan te eeniger tijd sedert den vloed. Zonder eenigen twijfel zijn heden de dictators over de verschillende natiën der wereld onder den invloed van deze booze geesten. De opzet of het doel van deze goddeloozen is uitvoering te verleenen aan des Duivels voornemen vanaf den beginne, namelijk te trachten den naam van den Almachtigen God te onteeren of te lasteren en het volk van den Almachtigen God af te keeren en het in het verderf te storten. Teneinde de groote crisis in de aangelegenheden der natiën, die thans tot alle natiën doorgedrongen is, naar waarde te kunnen schatten, is het noodzakelijk het bewijs

van de activiteit dezer goddelooze geesten vanaf den tijd van den zondvloed tot den tegenwoordigen tijd nader te onderzoeken, en in het bijzonder de verhouding die deze inneemt ten opzichte van de regeerende machten van de natiën der aarde. Als dit bewijs nader onder het oog gezien is, zal de reden voor de huidige gevaren aan alle oprechte, onbevooroordeelde en eerlijke personen duidelijker worden.

HOOFDSTUK III

GODSDIENST

DE ALMACHTIGE GOD maakte door den grooten vloed een einde aan de eerste wereld, waarbij alle vleesch op aarde vernietigd werd, met inbegrip van de nakomelingschap van de vereeniging van de „zonen Gods” met de „dochteren der menschen”. De eenige overlevenden waren degenen die in de ark gegaan waren. „En de oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach den prediker der gerechtigheid zijn achttal bewaard heeft, als Hij den zondvloed over de wereld der goddeloozen heeft gebracht.” (2 Petrus 2: 5) Degenen die vernietigd werden, waren goddeloos en een gruwel in de oogen van Jehova God. Op aarde werden slechts overgelaten Noach en zijn drie zonen en nog vier verdere personen van zijn gezin. De „zonen Gods”, die menschelijke vrouwen huwden, werden door Satan gevangengezet, terwijl de goddelooze engelen, die zich oorspronkelijk bij Satan in zijn opstand hadden aangesloten, werden teruggezonden naar een vernederden toestand en woonplaats. De Duivel werd niet van zijn macht beroofd, en de reden hiervoor zal in het verloop van deze studie nog naar voren gebracht worden.

Onmiddellijk na den zondvloed ontstond er een nieuwe wereld, en deze wereld heeft tot op den huidigen dag bestaan, en de meeste menschen gelooven, dat zij in eeuwigheid zal blijven voortbestaan, maar zij vergissen zich hierin. De wereld bestaat uit hemel en aarde: de hemel is het voor de menschelijke oogen onzichtbare deel, terwijl de aarde het voor de menschelijke oogen zichtbare deel is. Engelen waren niet be-

grepen onder het oordeel, dat ten tijde van den zondvloed voltrokken werd; alleen de destijds bestaande betrekking of verhouding tusschen het zichtbare en het onzichtbare werd door den zondvloed vernietigd. Er staat geschreven, „dat door het woord Gods de hemelen van overlang geweest zijn, en de aarde [de hemelen] uit het water en [de aarde] in het water bestaande, door welke de wereld die toen was, met het water van den zondvloed bedekt zijnde, vergaan is”. — 2 Petrus 3: 5, 6.

Zal de wereld, die nu is, dat wil zeggen, de onzichtbare en de zichtbare, voor eeuwig blijven bestaan? De tekst beantwoordt deze vraag met de volgende woorden: „Maar de hemelen die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, en worden ter vure bewaard tegen den dag des oordeels en der verderving der goddelooze menschen.” (2 Petrus 3: 7) De wereld die thans bestaat, wordt door den Heer „de tegenwoordige booze wereld” genoemd (Galaten 1: 4), en over deze heeft Hij het besluit genomen, haar te vernietigen en te doen vergaan. „Vuur” is een symbool van algeheele vernietiging, die over de huidige wereld zal komen. Satan de Duivel is de vorst of onzichtbare heerscher over de tegenwoordige booze wereld, die verdwijnen zal. (2 Corinthe 4: 4) Met haar verdwijning zal er een nieuwe wereld ontstaan, waarover de Schrift zegt: „Maar wij verwachtten naar zijne belofte nieuwe hemelen en eene nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.” (2 Petrus 3: 13) Onmiddellijk na den zondvloed bestond de bevolking van de aarde uit Noach en zijn drie zonen Sem, Cham en Jafeth en uit de verdere leden van Noach's gezin. „En God zeggende Noach en zijne zonen, en Hij zeide tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde.” (Genesis 9: 1) „Dit nu zijn de geboorten van

Noach's zonen, Sem, Cham en Jafeth; en hun werden zonen geboren na den vloed." (Genesis 10:1) Het menschelijke geslacht begon zich toen te vermenigvuldigen.

De Heiligheid des Levens

Onmiddellijk nadat Noach de ark verlaten had, kondigde Jehova zijn wet op de heiligheid van het leven af. (Genesis 9:9-11) Een verbond of wet is een plechtige en onverbreekelijke verklaring van God's voornemen. God wilde de geheele schepping bijbrengen, dat het leven een gift van Hem is en dat niemand het recht heeft, het leven zonder God's toestemming te nemen of te vernietigen. Ten aanzien van de dieren des velds en het gevogelte des hemels heeft God de schikking getroffen, dat de mensch deze als voedsel mag gebruiken, als hij dit noodig heeft. (Genesis 9:2-4) Indien eenig mensch in strijd met de wet Gods een ander mensch doodt, maakt de dooder zich aan moord schuldig en moet zelf den dood daarvoor ondergaan. (Genesis 9:6) Evenzoo is het noodelooze dooden van dieren een overtreding van God's eeuwig verbond. (Genesis 9:5) Indien men dieren doodt voor zijn noodzakelijke levensbehoefte, is zulks wettig; maar doodt men slechts, om een zelfzuchtige begeerte om te dooden te bevredigen, of bij wijze van sport, dan is dat een overtreding van het eeuwige verbond betreffende de heiligheid van het leven.

Nadat dit verbond afgekondigd was, zag de Duivel daarin een gelegenheid, om God's naam verder te lasteren, door menschen er toe aan te drijven, het eeuwige verbond betreffende de heiligheid van het leven te schenden. Deze schending begon in het bijzonder in Nimrod geopenbaard te worden. De mensch

Nimrod was een nakomeling van Noach's zoon Cham. „Nimrod . . . begon geweldig te zijn op de aarde.” Het in dezen tekst (Genesis 10: 8) met „geweldig” vertaalde woord is hetzelfde woord, dat in Genesis 6: 4 met „geweligen” vertaald is en betrekking heeft op de nakomelingschap uit de vereeniging der geestelijke schepselen met de dochteren der menschen. „Hij was een geweldig jager vóór het aangezicht des Heeren; daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager vóór het aangezicht des Heeren.” (Genesis 10: 9) Nimrod was eerezuchtig, krijgslustig en bloeddorstig en verlustigde zich in goddelooze daden, ongetwijfeld hiertoe aangedreven door den invloed van den Duivel en de met hem verbonden demonen. Nimrod jaagde en doodde wilde dieren slechts om zijn goddelooze wenschen te bevredigen, en hij bewapende en oefende jonge menschen, om hem in zijn doodend werk te helpen, en in de oogen van het volk werd Nimrod om zijn moed iemand, die groote bewondering en vereering verdiende. Ongetwijfeld gaf de Duivel het den menschen in den zin, hun toewijding aan een schepsel te schenken inplaats van aan den Schepper. Over Nimrod staat geschreven, dat hij „een geweldig jager vóór [dat wil zeggen, verheven boven of grooter dan]” den Almachtigen God was. De eer, bijvalsbetuigingen en bewondering, die Nimrod ten deel vielen, vormden een soort vereeringsdienst, en zoo deed kort na den zondvloed de uitoefening van godsdienst haar intrede.

Godsdienst is een vorm van vereering, die door schepselen aan een ander bewezen wordt, waarbij de gene die deze vereering ontvangt, door zulke schepselen hooger dan zichzelf beschouwd en waardig gekeurd wordt, bewondering en vereering te ontvangen. De Duivel had zich van den geest van Kusch, den zoon van Cham, den vader van Nimrod, meester

gemaakt en Kusch gebruikt als een verkeerden leider, om de toenemende bevolking van Jehova God af te keeren. Zijn zoon Nimrod werd er met anderen op afgericht, God's eeuwig verbond te schenden en menschenvereering te stichten, en dit geschiedde met het doel, de zinnen van schepselen van den Almachtigen God af te keeren. Door middel hiervan tartte Satan den Almachtigen God en lasterde zijn naam, en voerde daardoor de beoefening van godsdienst op aarde in. Men dient van nu aan steeds te bedenken en in gedachte te houden: Godsdienst is steeds het voornaamste werktuig geweest, waarvan zich de Duivel bediend heeft, om den naam van den Almachtigen God

Organiseering van Godsdienst

te lasteren en de menschen van den Allerhoogste af te keeren.

Politiek is het middel en de wijze, om het volk te organiseren en te regeeren en de organisaties der

menschen te leiden en te beheeren. Nadat eerst de godsdienst georganiseerd en in werking gesteld was, om menschen van God af te keeren en hun aandacht op de vereering van schepselen te richten, duurde het niet lang, dat ook de politiek ingericht werd, dat wil zeggen, dat er een organisatie onder de menschen gesticht werd, om het volk te beheerschen en te besturen. Nimrod, de leider van den godsdienst, stelde zich aan het hoofd van de politiek, door zich tot heerscher of koning te verheffen. „En het begin zijns rijks was Babel.” (Genesis 10:10) Nimrod en zijn godsdienstige en politieke deelgenooten bouwden steden, waarin het volk verzameld werd, en dat vormde het begin van den handel, die onderling gedreven werd. Vanaf dien dag tot op heden zijn godsdienst, politiek en handel gezamenlijk door den Duivel en zijn handlangers gedreven met het doel, de natiën der aarde te beheerschen en te regeeren en hen van een kennis en den dienst van den Almachtigen God af te houden.

Ter verdere volvoering van zijn goddeloos plan, om het volk van God af te keeren en het schepselen te doen aanbidden en vereeren, gaven de Duivel en zijn goddelooze engelen den menschen de gedachte in, dat hun redding afhankelijk was van daden en machtsontplooiingen van zichzelf en andere schepselen. „En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons eene stad bouwen en eenen toren, welks opperste in den hemel zij; en laat ons eenen naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de gansche aarde verstrooid worden.” — Genesis 11:4.

Door den godsdienst bewoog de Duivel het volk, dat in het land Sinear woonde, om den toren van Babel te bouwen. Babel beteekent „de poort tot God”, en zoo zien wij dus, dat hierdoor een godsdienst van den Duivel naar voren werd gebracht, om den Al-

machtigen God te tarten. Ongetwijfeld was het op grond van het feit, dat dit een georganiseerde beweging was, om een godsdienst te stichten, dat God tusschenbeide kwam en een spraakverwarring onder het volk veroorzaakte. De Hebreeuwsche beteekenis van het woord Babel is dan ook „verwarring”. Reeds vanaf het allereerste begin drukte God zijn verontwaardiging tegen godsdienst uit, door aan te toonen, dat deze een gruwel in zijn oogen is, omdat hij door den Duivel geformuleerd, gesticht en bedreven werd. Niets heeft zooveel verwarring onder de menschen gesticht als de vele soorten van godsdiensten, die onder de menschen bedreven of beoefend worden. Sedert den vloed tot nu toe is godsdienst het voornaamste middel geweest, om het volk te verwarren, te bedriegen en te misleiden, en heeft hij tot gevolg gehad, dat het van een kennis en vereering van den waren en almachtigen God afgehouden is. Dit reeds op zichzelf levert het overtuigende bewijs, dat godsdienst het voortbrengsel van den Duivel is, dat speciaal gebruikt wordt, om het volk te bedriegen en het van Jehova af te keeren. Godsdienst veroorzaakt veel bijgeloof onder de menschen en doet hen zwichten voor den invloed van hun godsdienstige leiders, en daardoor wordt dan voor de politici duidelijk de weg geopend, macht en heerschappij over het volk te verkrijgen, en vervolgens treedt dan het handelselement op, waardoor het volk van zijn rechten en verdiensten beroofd wordt.

Bab-el en Babylon beteekenen hetzelfde. Babylon is de organisatie van den Duivel, die een samenstelling van de drie elementen godsdienst, politiek en handel is, waardoor de volken der aarde beheerscht worden. Godsdienst wordt voor zelfzuchtig gewin voor des Duivels bende gebruikt, en daarom zeide God tot den Duivel: „Door de veelheid uws koophandels heb-

ben zij het midden van u met geweld vervuld, en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub, verdoen uit het midden der vurige steenen. Vanwege de veelheid uwer ongerechtigheden, door het onrecht uws koop-handels, hebt gij uwe heiligdommen ontheiligd; daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen, dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot asch op de aarde voor de oogen aller dergenen die u zien." — Ezechiël 28: 16, 18.

Satan's eerzucht en hebzuchtig verlangen, om gewin voor zich te verwerven, deed hem tegen den Al-machtigen God rebelleeren, en daarna heeft hij godsdienst, politiek en handel gebruikt, om verder zijn onverzadiglijk en hebzuchtig verlangen te voeden. In overeenstemming hiermede staat geschreven: „Want de geldgierigheid is de wortel van alle kwaad: tot welke sommigen lust hebbende, zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken.” — 1 Timotheüs 6: 10.

Het in dezen tekst voorkomende woord „geld” beteekent datgene waarmede gewin gemeten wordt. Het kwaad schuilt niet in het circuleerende middel, dat „geld” genoemd wordt, maar het kwaad is het gevolg van het liefhebben of begeeren van hetgeen iemand in staat stelt, zelfzuchtig gewin in te oogsten. Vele menschen, die eerst geloof in Jehova God gehad hebben en op zich genomen hebben, Hem te dienen, zijn tot hebzucht geleid, en dat onbevredigde verlangen naar gewin heeft hun algeheel ondergang bewerkt. Aldus was de weg van Satan en is steeds de weg geweest van degenen die hem dienen. Godsdienst is altijd voor dat doel gebruikt, en wel, opdat de Duivel de toewijding van schepselen op iets en in het bijzonder op zichzelf mocht richten en hen daardoor van God mocht afkeeren.

Na de organisatie van Babylon ontstonden andere natiën, en wel: Egypte, Assyrië, Perzië, Griekenland, Rome en andere. Al deze groote wereldmachten en alle aan deze ondergeschikte natiën, die er eenig deel van gevormd hebben en nog vormen, hebben godsdienst gehad en beoefend en hebben ook thans nog godsdienst, die door hen beoefend wordt. Babylon is de moeder van alle godsdiensten en de Duivel is er de vader van. Alle godsdiensten dragen derhalve terecht den naam Babylon. De Duivel is de groote vijand of tegenstander van God, en zijn godsdienst staat derhalve vijandig tegenover den Almachtigen God. De Duivel is 's menschen ergste vijand, en zijn godsdienst is eveneens de doodsvijand des menschen. De organisatie van den Duivel wordt door een onzedelijke of onreine vrouw, die Babylon genoemd wordt, voorgesteld. Daarom zijn alle godsdiensten van Babylon, en in het bijzonder de leidende godsdienst, die algemeen als „Christenheid” bekend staat.

Alle natiën, geslachten en volken op aarde hebben sedert den zondvloed den een of anderen godsdienst gehad en beoefend, en dit is het gevolg geweest van den listigen invloed van dien goddelooze, den Duivel, en de met hem verbonden goddelooze geesten. Daarom staat er in den Bijbel betreffende Babylon geschreven, dat „zij alle natiën dronken gemaakt heeft met den wijn harer hoererijs”. (Openbaring 14: 8) „En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk: **VERBORGENHEID, HET GROOTE BABYLON, DE MOEDER DER HOERERIJEN EN DER GRUWELEN DER AARDE.**” (Openbaring 17: 5) Dit alles wijst er op, dat godsdienst het werktuig van den Duivel is, waarvan hij zich bedient, om den Almachtigen God te bestrijden, te tarten, te bespotten en te lasteren en om de menschen te bedriegen en hen van den waren Almachtigen God, wiens naam

Jehova is, af te keeren. (Voor verdere beschouwing van dit onderwerp zie men het zesde hoofdstuk van het boek *Profetie*.)

Alle godsdienstige organisaties op aarde zijn gesticht en worden geleid door menschen, die aan een verkeerden invloed onderworpen zijn en door den grooten vijand Satan den Duivel geregeerd worden; en dit is zoo, ongeacht of zij het weten of niet, omdat de Bijbel het aldus verklaart. Wat hier geschreven of gezegd wordt, is geen aanval op menschen. Daarvoor zou in het geheel geen reden of verontschuldiging bestaan, en men kan niets goeds bereiken, als men menschen belachelijk voorstelt. Het doel er mede is, duidelijk den menschen de feiten voor oogen te stellen, opdat alle oprechten mogen inzien, wie hun werkelijke vijanden zijn.

Er bestaan twee groote organisaties, en wel: de organisatie van den Almachtigen God, die ten volle rechtvaardig, rein en waarachtig is, en de organisatie van den Duivel, en schijngod, die onheilig, goddeloos en uitermate valsch is. De volken der aarde zijn of aan de eene of aan de andere dezer beide organisaties onderworpen. De Duivel en zijn goddelooze engelen en zijn andere medewerkers strijden te allen tijde tegen God, om zijn naam te onteeren en het volk van God af te keeren en het ten ondergang te doen. Die goddelooze organisatie poogt een ieder te vernietigen, die aan de zijde van Jehova God staat en tracht het goede te doen. De Heere Jezus Christus en zijn ware navolgers staan geheel aan de zijde van Jehova God, evenals de vroegere profeten aan de zijde van Jehova God stonden en Hem dienden. De getrouwe knecht van den Heere God, sprekende onder inspiratie en op gezag van den Allerhoogste, wijst er op, dat er een groote veldtocht georganiseerd wordt door degenen die aan de zijde van den Duivel staan,

tegen degenen die Jehova God toegewijd zijn, en hij bedient zich daarbij van de volgende woorden: „Want wij hebben den strijd niet tegen vleesch en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.” — Efeze 6:12.

Hier blijkt dus, dat Satan en zijn goddelooze bondgenooten, die zich oorspronkelijk in den opstand bij hem aangesloten hebben, de machten, de geweldhebbers en onzichtbare regeerders dezer goddelooze wereld, die als de vijanden des menschen in het duister werken, zijn. Degenen die tot de organisatie van den Almachtigen God behooren, voeren krijg tegen deze duivelsche heerschappij en macht, en daarom moeten zij de waarheid betreffende den godsdienst verkondigen, hetgeen een strijd ontketent, omdat de godsdienst het voornaamste werktuig is, waardoor het volk misleid wordt. Bij dien strijd maken de getrouwe knechten van God echter geen gebruik van wapenen, die menschelijke schepselen lichamelijk eenig leed kunnen doen. De ‚wapenen van hun strijd’ zijn slechts één wapen, en dat ééne wapen is „het zwaard des geestes, hetwelk het Woord Gods is”. (Efeze 6: 13, 17) Tot degenen die aan de zijde van Jehova zijn en die Hem in dezen strijd dienen, zegt Hij: ‚Gij zijt mijn getuigen, om het volk betreffende mijn naam, koninkrijk en voornemen in te lichten.’ (Jes. 43: 10, 12) Zulke getuigen van God zijn menschen, die in het vleesch zijn, maar zich slechts van de wapenen der waarheid bedienen, waarmede God hen toegerust heeft. „Want wandelende in het vleesch, voeren wij den krijg niet naar het vleesch; want de wapenen onzes krijgs zijn niet vleeschelijk, maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten.” — 2 Corinthe 10: 3, 4.

Moge het daarom eens en voor altijd begrepen worden, dat de ware knechten van den Almachtigen God en de navolgers van Christus Jezus geen strijd tegen eenig menschelijk schepsel te voeren hebben, onverschillig of deze persoon een Jood, een Heiden, een Katholiek, een Protestant of een ongeloovige is. Zij voelen zich in het geheel niet geneigd, om eenig mensch kwaad te doen, maar slechts om de waarheid te verkondigen ten behoeve van degenen die den rechten weg wenschen te leeren kennen. Menschen uit alle natiën zijn onder den geslepen invloed en macht van Satan en zijn goddelooze engelachtige bondgenooten geraakt, maar zulke menschen zijn te beklagen. Het is het voorrecht en de plicht van Jehova's getuigen, om hun de waarheid op Zijn bevel te verkondigen, opdat degenen die onder hen van goeden wil ten aanzien van God zijn, de eenige plaats van zekerheid en veiligheid voor hun vijanden mogen vinden. De waarheid van God's Woord is derhalve een waarschuwing, die gegeven wordt, opdat de menschen van goeden wil op de waarschuwing mogen achtslaan en naar de plaats van zekerheid mogen vlieden.

Jehova God's Getuigen

Abel, Henoeh en Noach waren tegenover Jehova waarachtig en getrouw en handhaafden hun onkreukbaarheid jegens God. Zij waren getuigen voor den naam van den Almachtige. Het was 350 jaren, nadat de vloed opgedroogd was, dat Noach stierf (Genesis 9: 28, 29), en gedurende dien tijd namen de nakomelingen van Noach snel in aantal toe. Bijna alle menschen waren in dien tijd onder den invloed en de macht van Satan en de andere duivelen geraakt. Twee jaren na den dood van Noach werd Abraham

geboren. Abraham woonde toen in het land Ur der Chaldeën. Hij had den Almachtigen God lief en diende Hem. Toen hij 75 jaren oud was, trok hij op het bevel van den Almachtigen God naar Kanaän: „De Heere nu had tot Abraham gezegd: Ga gij uit uw land en uit uwe maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; en Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uwen naam groot maken; en wees een zegen; en Ik zal zegenen die u zegenen, en vervloeken die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden. En Abram toog henen, gelijk de Heere tot hem gesproken had, en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.” — Genesis 12: 1-4.

Hij trok naar het land Kanaän om een getuige voor Jehova te zijn. Sedert den opstand in Eden had God reeds eenige getrouwe getuigen op aarde gehad, al waren het er in vergelijking met de bevolking der aarde maar weinigen. God begon bekend te maken, dat geen mensch door Hem gezegend zou worden, als hij niet in God geloofde en zijn geboden gehoorzaamde, en zoo begon Hij het evangelie aan Abraham te prediken of te verkondigen. „En de Schrift te voren ziende dat God de heidenen uit het geloof zoude rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen alle volkeren gezegend worden. Zoo dan die uit het geloof zijn, worden gezegend met den geloovigen Abraham.” — Galaten 3: 8, 9.

Abraham was een prediker der waarheid, en derhalve een getuige voor Jehova God. Te bestemder tijd werd Abraham en zijn vrouw Sara een zoon geboren, die Izaäk genoemd werd. Met Abraham en Izaäk begon God nu door middel van profetische beelden zijn voornemen te openbaren, om zijn eigen ge-

liefden Zoon Jezus, die de eigenlijke erfgenaam der belofte is en het bewijs zou leveren, dat hij de getrouwe en waarachtige getuige van Jehova is, naar de aarde te zenden, om den loskoop prijs voor den mensch te brengen, door zichzelf te offeren, opdat degenen die geloof in God en Christus Jezus zouden hebben, aan de kunstgrepen van den Duivel mochten ontkomen en het eeuwige leven mochten vinden. (Genesis 22: 1-18) God heeft zijn voornemen naar zijn souverainen wil ontwikkeld en uitgevoerd, en zijn voornemen zal even zeker ten uitvoer gebracht worden, als Hij het zich voorgenomen heeft. (Jesaja 46: 11) Vanaf dit punt voortgaande zal men opmerken, dat in iedere phase van de geschiedenis des menschen de godsdienst gebruikt is, om tegen God te strijden, en vooral ook, om de menschheid te misleiden.

Egypte was in de dagen van Abraham een machtige natie. Deze natie beoefende den duivelschen godsdienst, evenals de volken van Babylon deden. Egypte was een groote commercieele en militaire natie en werd geregeerd door een koning, die den titel van Pharao, welke „Groot Huis” beteekent, droeg.

Jacob was een kleinzoon van Abraham, een trouwen knecht Gods, één van de getrouwe aartsvaders; en op het bevel en onder de leiding van den Almachtigen God trok hij met zijn nakomelingen naar Egypte en woonde aldaar gedurende verscheidene jaren. God veranderde den naam van Jacob in Israël, en daarna stonden de nakomelingen van Jacob bekend als de Israëlieten of Hebreënen. (Genesis 32: 28; 40: 15) Na verloop van tijd maakten de Egyptenaren, die den duivelschen godsdienst beoefenden, onder de heerschappij van een hardvochtigen Pharao, de Hebreënen tot slaven, waardoor ze zwaar verdrukt werden. (Exodus 1: 11-14) Pharao, de heerscher en officieele vertegenwoordiger van den Duivel op aarde, vaardigde

het bevel uit, dat alle mannelijke kinderen van de Hebreëen zouden gedood worden. Mozes werd geboren, en zijn ouders verborgen hem, en het kind werd gevonden door de dochter van Pharao, waarna het in het koninklijk huis opgevoed werd. — Exodus 2: 6-10; Hebreëen 11: 23-28; Handelingen 7: 22.

Op grond van zijn ijver voor Jehova en zijn volk werd Mozes, toen hij tot den mannelijken staat was opgegroeid, genoodzaakt uit Egypte weg te vluchten, om God getrouw te blijven, en hij ging uit en woonde in het land Midian. Terwijl hij in dat land was, koos God hem uit en zond hem als den bevrijder van zijn volk naar Egypte. De Hebreëen hadden geweigerd, voor den duivelschen godsdienst, die in Egypte beoefend werd, te zwichten, en hielden vast aan de belofte, die aan hun vader Abraham gedaan was, en daarom gingen de Egyptenaren onder de leiding van den Duivel en zijn engelen voort, den last en de verdrukking over de Israëlieten te verzwaren. Hun lasten namen in hevigheid toe, en God hoorde hun geroep en zond Mozes naar Egypte, om als hun leider en de bevrijder van de hand des verdrukkers op te treden. Terwijl Mozes in het land Midian was, openbaarde God zich aan hem, toen hij uitverkoren werd, als de „IK BEN”, dat wil zeggen, de in-Zichzelf-Bestaande, niet degene die was en zijn zal, maar Hij die is, de IK BEN, zonder begin en zonder einde. Hij openbaarde zich aan Mozes onder den naam JEHOVA, welke Zijn voornemen ten aanzien van degenen die Hem liefhebben en dienen, beteekent. — Exodus 6: 3.

Toen Mozes voor Pharao verscheen, zeide hij hem, dat Jehova God geboden had, dat Pharao de Hebreëen uit Egypte zou laten trekken, en Pharao antwoordde: „Wie is [Jehova], wiens stem ik gehoorzamen zou?” (Exodus 5: 2) Dit wordt aangehaald als verder bewijs, dat Pharao de officieele vertegenwoordiger van

den Duivel en de vijand van Jehova was. Daarna volgden de bezoeken over Egypte, die God in den vorm van plagen zond, opdat de Egyptenaren ten volle van zijn macht en zijn voornemen op de hoogte gesteld mochten worden; en telkens stemde Pharao er op grond van deze plagen in toe, het volk te laten trekken, maar als dan de tijd er toe gekomen was, trok hij zijn toestemming weer in. Daarna zond God de laatste plaag, namelijk de plaag van het slaan der eerstgeborenen van Egypte. Toen de eerstgeborenen geslagen waren, liet Pharao de Israëlieten uit Egypte trekken. Mozes voerde de Israëlieten uit Egypte en bracht hen droogvoets door de Roode Zee, en toen Pharao's leger de Hebreëen poogde te achtervolgen en te vernietigen, werd het in de zee verdrinken. (Exodus 14: 21-31) Aldus maakte Jehova God een profetisch beeld, dat zijn voornemen aankondigde, om te zijner tijd den Duivel en al zijn strijdkrachten volkomen te verpletteren. Deze geschiedkundige feiten worden hier weergegeven, opdat wij een juist inzicht betreffende de wijze van optreden van den vijand tegen het volk mogen verkrijgen.

De Bijbel

Hoe kan men met zekerheid weten, dat hetgeen hier zooeven aangehaald werd, waar en volkomen betrouwbaar is? Het antwoord luidt, omdat deze feiten in den Bijbel, die het Woord Gods is, en hetwelk de waarheid is, opgeteekend staan. (Johannes 17: 17) Waren de menschen, die vóór Mozes leefden, in het bezit van den Bijbel? Neen, omdat Mozes zelf op dictaat van Jehova God de eerste vijf boeken van den Bijbel schreef. Vóór dien tijd had God met zijn getrouwen op aarde door middel van zijn engelen verkeerd. (Genesis 18: 1-33; 19: 1, 15) God sprak tot

Mozes en onderrichtte hem, wat hij te doen had, toen hij naar Egypte ging. God sloot een verbond met de Hebreën, onmiddellijk voordat zij Egypte verlieten, en hij gebruikte Mozes als woordvoerder en medelbaar voor dat doel. Toen de Hebreën of Israëlieten den Berg Sinaï bereikten, nadat zij Egypte verlaten hadden, bevestigde God daar zijn verbond met hen, door hun zijn grondwet te geven. (Exodus 19: 1-20) Ook vaardigde Hij door middel van Mozes zijn verschillende inzettingen voor hen uit. God gebod Mozes, wat hij schrijven zou, en hij schreef, als hij daartoe de opdracht ontving, en zoo ontstonden de eerste vijf boeken van den Bijbel.

Het bericht van Jehova toont aan, dat God den mensch naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen heeft en dat Hij de aarde tot woonplaats voor den mensch formeerde. (Jesaja 45: 12, 18) Voorts dat Hij den eersten mensch op de hoogte stelde van hetgeen hij doen moest, om zijn onkreukbaarheid en juiste houding tegenover den Heer te handhaven. De Duivel kwam met een horde goddelooze engelen in opstand, welke horde een aanval op de menschheid ondernam, om haar van God af te keeren en te vernietigen. Het is niet meer dan redelijk aan te nemen, dat God slechts aan de gehoorzame menschen, die den Duivel weerstonden, zijn woord zou geven, opdat dezen in den rechten weg geleid mochten worden. Dit deed God ook gedurende een zekeren tijd door middel van zijn engelen of boodschappers, en daarna liet Hij in zijn bestemden tijd zijn getrouwe dienstknechten zijn boodschap voor de menschheid opteekenen, en hierdoor is de Bijbel tot stand gekomen. Deze heeft Hij sedert dien tijd bewaard ten behoeve van degenen die het goede wenschen te leeren kennen. Mozes was den Heere God ten volle toegewijd, en God koos hem uit, om de boeken van den Bijbel, die er het eerst in voor-

komen, te schrijven. Daarna schreven andere getrouwe knechten des Heeren gedeelten van den Bijbel, als God hun daartoe de opdracht verleende en hun deze gedictieerd werden. Een van deze getrouwe getuigen des Heeren schreef: „De Geest des Heeren heeft door mij gesproken, en zijne rede is op mijne tong geweest.” (2 Samuël 23: 2) Een verder getuigenis over dit punt is: ‚Heilige mannen Gods [mensen die God toegewijd zijn] spraken, als zij door den heiligen geest gedreven werden.’ (2 Petrus 1: 21) (Voor een breedvoeriger beschouwing van de vraag, hoe wij aan den Bijbel gekomen zijn, leze men het vijfde hoofdstuk van het boek *Schepping*.)

Eenige mensen zeggen: „Ik geloof niet, dat er een Almachtige God is, en daarom geloof ik ook niet aan den Bijbel.” Zulke mensen kunnen de waarheid niet zien en begrijpen en verkeerden in volslagen onkunde over de verhouding van den mensch tot den Schepper. De Duivel heeft de menschen geestelijk blind gemaakt, en dit heeft hij gedaan, opdat de waarheid niet in hun zinnen zou schijnen. (2 Corinthhe 4: 4) Een normaal redelijk mensch kan reeds door waarneming der bestaande dingen weten, dat er een groote Schepper is, die alle zichtbare dingen gemaakt heeft, en deze groote Schepper wordt als de Almachtige God geopenbaard. Iemand die niet in God gelooft, zou nimmer de waarheid kunnen begrijpen, maar moet in de duisternis blijven. Er staat geschreven: „Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is, en een belooner is dergenen die Hem zoeken.” (Hebreë 11: 6) De mensch, die zegt, dat er geen Schepper bestaat, is een dwaas. (Psalm 14: 1) Indien een mensch zich in deze dwazen-klasse plaatst, blijkt, dat hij volkomen onder de macht van den Duivel, die zijn ergste vijand is, staat.

God dwingt den mensch niet, de waarheid te gelooven. Hij legt den mensch de waarheid voor en laat het dan aan den mensch zelf over, deze al of niet te aanvaarden. God is licht, en Hij is het, die „zich met het licht bedekt”. (Psalm 104: 2) Zijn licht der waarheid wordt niet gegeven aan degenen die den Duivel dienen; en dit wordt aangetoond door het feit, dat de goddelooze engelen in de duisternis beperkt worden. „Licht is gezaaid voor de oprechten.” (Psalm 97: 11) De mensch, die zich in de wet Gods verlustigt en er naar streeft, in gerechtigheid te wandelen, wandelt in het licht en wordt gezegd. — Psalm 1: 1, 2.

De Bijbel werd niet voor dwazen geschreven en ook deze publicatie wordt niet voor dwazen geschreven. De Bijbel werd geschreven en tot hulp en leiding aan den mensch gegeven, opdat menschen van goeden wil en goede bedoelingen met betrekking tot den goeden weg, dien zij moeten bewandelen, mogen ingelicht worden en aan de zijde van God mogen staan en mogen weigeren, den Duivel te dienen. „Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot leering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is; opdat de mensch Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust.” (2 Timotheüs 3: 16, 17) Deze publicatie tracht den Bijbel op eenvoudige wijze aan het volk voor te leggen, dat de waarheid wenscht te leeren kennen. Er wordt niet verwacht, dat zij door anderen gewaardeerd of gebruikt zal worden. De Schrift bevat het Woord Gods, en dat is waarachtig en de aangewezen gids voor den mensch, die wenscht te leeren kennen en te doen, hetgeen goed is. „Uw woord is eene lamp voor mijnen voet en een licht voor mijn pad. Het begin uws woords is waarheid, en in eeuwigheid is al het licht uwer gerechtigheid. Ik ben vroolijk over uwe toezegging, als die eenen grooten buit vindt. Ik haat

de valsheid en heb er eenen gruwel van, maar uwe wet heb ik lief." — Psalm 119: 105, 160, 162, 163.

Jezus, de Volmaakte, getuigde over het in den Bijbel geschreven Woord Gods en zeide: „Uw woord is de waarheid." (Johannes 17: 17) Niemand make echter de gevolgtrekking, dat het bezit van den Bijbel of het bij gelegenheid lezen van teksten op zichzelf reeds voldoende is, hem verstandig te maken. Vele personen zeggen: „Ik heb den Bijbel en weet, wat hij leert"; en toch verkeeren zij geheel in onkunde over zijn inhoud en de beteekenis er van. De Bijbel is de grootste voorraadschuur van kennis en wijsheid. Iemand, die de waarheid wil leeren kennen, moet den Bijbel bestudeeren, om zich God beproefd voor te stellen en niet beschaamd te zijn, om voor allen te erkennen, dat alle goede dingen uit den Almachtigen God voortkomen. (2 Timotheüs 2: 15) Een zachtmoedig mensch is iemand, die een oprecht verlangen bezit te leeren; en als zoo iemand zich in overeenstemming met God's goedgekeurden weg gedraagt, kan hij er zeker van zijn te leeren, zooals geschreven staat: „Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal den zachtmoedigen zijnen weg leeren. Alle paden des Heeren zijn goedertierenheid en waarheid, dengenen die zijn verbond en zijne getuigenissen bewaren." — Psalm 25: 9, 10.

Vele godsdienstige geestelijken loochenen den Bijbel. En waarom? Omdat zij geen mannen Gods zijn, maar aan de zijde van den Duivel staan. Alle hoogere critici behooren tot deze klasse. Zulke menschen zijn wijs naar eigen oordeel en wenschen in de oogen van andere menschen te schitteren en die eer en heerlijkheid te ontvangen, die rechtmatig alleen aan den Almachtigen God toebehooren, en hierdoor toonen zij tot de groep van den Duivel te behooren. Zij bezitten wereldsche wijsheid, gelijk geschreven staat: „Want

daar is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. Waar is de wijze? Waar is de Schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt? Want het dwaze Gods is wijzer dan de menschen, en het zwakke Gods is sterker dan de menschen." — 1 Corinthe 1: 19, 20, 25.

De meening eens menschen is van hoegenaamd geen beteekenis, indien die meening in strijd is met het Woord Gods. Indien gij de leerstellingen van menschen opvolgt, kunt gij er zeker van zijn, in duisternis te blijven. Alle menschen zijn van nature onvolmaakt, en zij nemen slechts in kennis en wijsheid toe, als zij den wil Gods zoeken te kennen en te doen; en om deze reden is de man, die den Bijbel als het geïnspireerde Woord Gods loochent, een dwaas mensch, onverschillig of die man een geestelijke of een daglooner is. Zich op de meening eens menschen te verlaten, is dwaasheid en voert tot zekeren ondergang. „Vertrouwt niet op Prinsen, op 's menschen kind, bij hetwelk geen heil is." (Psalm 146: 3) Maar God's aanwijzingen te leeren, te vertrouwen en op te volgen leidt tot leven en geluk. „Vertrouw op den Heere met uw gansche hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in alle uwe wegen, en Hij zal uwe paden recht maken." (Spreuken 3: 5, 6) „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt." (Johannes 17: 3) Indien men de waarheid wenscht te kennen, moet men alle dingen aan het Woord Gods, dat waarachtig is, beproeven en dat behouden, wat in overeenstemming met het Woord Gods is. Alle andere dingen staan aan de zijde van 's menschen vijand. — 1 Thessalonicenzen 5: 21.

De Duivel is de vorst der duisternis, en hij stelt zijn beste pogingen in het werk, om het volk betreffende de waarheid in onwetendheid te houden en het derhalve in duisternis te houden. Waarom trachten de godsdienstige leiders, de geestelijken, de menschen er van af te houden, den Bijbel te bestudeeren en er een inzicht in te verkrijgen? Waarom hebben zij hun gemeenteleden gezegd, niets te lezen, wat den Bijbel verklaart? Waarom hebben zij het volk gezegd, de boeken, die slechts het Bijbelsche standpunt weergeven, te vernietigen? Het antwoord is, omdat zij de vertegenwoordigers van den Duivel zijn, onverschillig of zij met dit feit op de hoogte zijn of niet, omdat wie vóór den Heer niet is, tegen Hem is. (Mattheüs 12: 30) Om zelfzuchtige redenen wenschen zij het volk in onwetendheid te houden, zoodat de geestelijkheid het volk aan zich onderworpen kan houden, de eer en bijval der menschen kan inoogsten, en tevens de financiëele ondersteuning, die het gevolg is van den invloed, dien zij over het volk heeft.

Waarom de Duivel leeft

In die lange periode van Eden tot den Berg Sinaï, toen de Israëlieten daar op God's bevel verzameld werden, streden Satan en zijn engelen tegen God, en verdrukten en bezochten alle menschen, die gepoogd hadden goed te doen en God te dienen, en de Duivel was er dan ook in geslaagd, het grootste gedeelte van het menschelijke geslacht van God af te keeren. Zelfs Mozes en Aäron kwamen ten gevolge van den invloed, dien de Duivel en zijn engelen over het volk uitoefenden, in het gedrang. De Duivel had zware straffen op het volk Israël toegepast, toen het nog in Egypte was, en nu had God het bevrijd en het stond aan den voet van den berg Sinaï, om de wet uit God's hand te ont-

vangen, om het tegen de aanvallen van den Duivel te beschermen. Terwijl Mozes op den berg was, om de wet uit de hand Gods te ontvangen, overrompelde de Duivel de Israëlieten en bracht hen tot afgodendienst of godsdienstige vereering. Velen hebben zich afgevraagd en vragen zich ook nu nog af: Waarom doodde God den Duivel toen of vóór dien tijd niet, ten einde de menschen tegen zijn verdrukkende hand en zijn goddelooze misleiding te vrijwaren? Zelfs tot op den huidigen dag gaan de Duivel en zijn goddelooze engelen voort, de aarde met gewelddaad en het volk met schrik te vervullen. Waarom laat de rechtvaardige en liefhebbende God den Duivel in leven blijven en zijn goddeloosheid botvieren?

Het antwoord hierop wordt hier in het kort gegeven, waarna het bewijs er voor dan volgen zal: Omdat de Duivel verklaard had, in staat te zijn, alle menschen van God af te keeren en hij God uitgedaagd had, een mensch op aarde te stellen, die ten aanzien van Jehova waarachtig en getrouw zou blijven, als hij door den Duivel op de proef gesteld werd. Deze uitdaging trok den rechtvaardigen naam en het Woord van den Almachtigen God in twijfel. Deze uitdaging kwam eigenlijk neer op de verklaring, dat Jehova niet oppermachtig, niet almachtig is. God had natuurlijk toen den Duivel onmiddellijk kunnen doden. Maar veronderstel eens, dat God hem en zijn goddelooze engelen ten tijde van den opstand of van den zondvloed en voordat den Duivel de gelegenheid geboden zou zijn, de Israëlieten te onderdrukken, gedood zou hebben, wat zou daarvan dan het gevolg geweest zijn? Dan zou men gemakkelijk hebben kunnen zeggen, dat den Duivel geen gelegenheid geboden was, te bewijzen, wie oppermachtig is. De oppermachtskwestie zou in den geest van andere schepselen onopgelost gebleven zijn. Indien het één schepsel mo-

gelijk zou zijn, God te verslaan, zou de grondslag voor geloof en gehoorzaamheid aan God voor eeuwig geschokt zijn. Daarom besloot de Heere God, den Duivel een volle gelegenheid te geven, om zijn uitdaging te bewijzen, alvorens deze kwestie voor eeuwig op te lossen.

Pharao was de vertegenwoordiger van den Duivel in Egypte en had Jehova getart met het stellen van de vraag: „Wie is [Jehova], wiens stem ik gehoorzamen zou?” De Duivel zelf had Jehova God openlijk uitgedaagd. Later liet God Mozes in Zijn gewijd Boek de reden opteekenen, waarom Jehova God den Duivel en zijn engelen heeft laten begaan, hun goddeloosheid ten uitvoer te brengen, en waarom Hij hen niet vernietigd heeft, en deze verklaring, die een antwoord op de hiervoor gestelde vraag is, luidt als volgt: „Edoch hiertoe heb ik u nog laten bestaan, om u mijn kracht te toonen en mijn naam op de geheele aarde te verkondigen.” (Exodus 9: 16, *L. V.*) Deze uitspraak heeft in het bijzonder betrekking op den Duivel en zijn toenmaligen vertegenwoordiger op aarde, Pharao, den heerscher van de voornaamste wereldmacht.

Met andere woorden verklaarde de Almachtige God, dat Hij Satan en zijn mededuivelen zooveel mogelijk de vrije hand zou laten, om hun uiterste pogingen tegen Hem in het werk te stellen; dat Hij in zijn bestemden tijd zijn tegenstanders zijn oppermacht zou toonen, door hen en hun handlangers en hun werken der goddeloosheid te vernietigen; dat alvorens hen te vernietigen, Hij zijn eigen naam en zijn oppermacht over de geheele aarde zou laten verkondigen, opdat de vijanden ten volle van hun naderende vernietiging in kennis gesteld mochten worden en opdat de menschen van goeden wil jegens God gewaar-schuwde en van Satan wegvluchten en een plaats van bescherming en zekerheid vinden mochten. Deze strijd-

vraag moet volledig ten gunste van Jehova God opgelost worden, opdat zijn naam en woord gerechtvaardigd worden. Dit is de reden, waarom God den goddeloozen heeft toegelaten op de aarde te blijven, maar Hij geeft zijn zeker woord, dat Hij hen te zijner tijd allen volledig zal vernietigen. Nu is de tijd gekomen, om zijn naam over de geheele aarde te verkondigen, en om deze reden worden deze groote waarheden thans door de genade des Heeren onder de aandacht van het volk gebracht.

Maar waarom laat God dan toe, dat de Duivel die menschen op aarde verdrukt en bezoekt, die overeengekomen zijn, Hem te dienen? Waarom heeft Hij deze getrouwen niet tegen de aanvallen van den Duivel beschermd? Het antwoord hierop is, dat indien God dit zou doen, de Duivel dan niet de vrije hand zou hebben in zijn poging om zijn goddelooze uitdaging te bewijzen; en verder kunnen degenen die overeengekomen zijn, God te dienen, hun onkreukbaarheid en trouw tegenover God slechts bewijzen, door de aanvallen van den Duivel te weerstaan en de hevigste vervolgingen te trotseeren, om hun onkreukbaarheid tegenover God te handhaven. Daarom heeft God herhaaldelijk voor degenen die Hem dienen, de belofte herhaald, hen te bewaren en hun het eeuwige leven te geven en verder alle goddeloozen te vernietigen: „De Heere bewaart alle degenen die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddeloozen.” (Psalm 145: 20) „Wees getrouw tot den dood, en ik zal u de kroon des levens geven.” — Openbaring 2: 10.

Job een Voorbeeld

De Schrift noemt met name eenige mannen, die Jehova getrouw waren en den Duivel weerstonden. Deze genoemde mannen sluiten Abel, Henoch, Noach,

Abraham, Job en Mozes in. God gebruikte vroeger getrouwe mannen als voorbeelden of typen, om grootere toekomstige gebeurtenissen voor te stellen. Onder degenen die aldus gebruikt werden, was ook Job. De verblijfplaats van den Duivel en zijn engelen was en is volgens de Schrift „het land Magog”. (Ezechiël 38: 2) In de dagen van Job was aan Satan nog niet de toegang tot den hemel ontzegd, maar hij had van tijd tot tijd het voorrecht, om voor den Almachtigen God te verschijnen. Het blijkt, dat de getrouwe zonen Gods van tijd tot tijd voor het aangezicht van Jehova verschenen: „Wederom was er een dag als de kinderen Gods kwamen om zich voor den Heere te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam om zich voor den Heere te stellen.” — Job 2: 1.

Natuurlijk wist Jehova, waar Satan vandaan kwam, maar Hij onderhield zich met Satan, klaarblijkelijk met het doel, een voorbeeld te maken over de wijze, hoe getrouwe menschen door den Duivel beproefd en verzocht worden: „Toen zeide de Heere tot den satan: Van waar komt gij? En de satan antwoordde den Heere en zeide: Van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen. En de Heere zeide tot den satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijnen knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij: een man oprecht en vroom, God vrezende en wijkende van het kwaad; en hij houdt nog vast aan zijne oprechtheid, hoewel gij Mij tegen hem opgehitst hebt om hem te verslinden zonder oorzaak. Toen antwoordde de satan den Heere en zeide: Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven; doch strek nu uwe hand uit en tast zijn gebeente en zijn vleesch aan; zoo hij U niet in uw aangezicht zal [vervloeken]! En de Heere zeide tot den satan: Zie, hij zij in uwe hand; doch verschoon zijn leven. Toen ging de satan uit van het aangezicht des Heeren en sloeg

Job met booze zweren van zijne voetzool af tot zijnen schedel toe." — Job 2: 2-7.

Ongetwijfeld hoonde Satan Jehova, door zijn aandacht te vestigen op het feit, dat er sedert den vloed maar weinig menschen aan de zijde van Jehova gebleven waren en dat het meerendeel der menschen zich aan de zijde van den Duivel gesteld had, en dat indien hem daartoe de gelegenheid geboden zou worden, hij in staat zou zijn, alle menschen er toe te brengen, God te verlaten. Dat was een vermetele uitdaging aan Jehova God, en Hij nam deze uitdaging aan. Job was rijk aan aardsche goederen en werd omringd door een gelukkig gezin, dat zich in goede gezondheid, vrede en rust verheugde. De Duivel verklaarde, dat indien deze zegeningen Job ontnomen zouden worden, hij God in het aangezicht zou vervloeken. In antwoord op die uitdaging zeide Jehova: „Zie, hij zij in uwe hand,” dat wil zeggen, „gij hebt de vrijheid, om hem zoover te brengen, dat hij mij vervloekt, indien gij kunt.” Daarna bezocht Satan de Duivel Job met een afschuwelijke ziekte, waaraan hij zoo verschrikkelijk leed, dat zijn eigen vrouw hem den raad gaf: „Houdt gij nog vast aan uwe oprechtheid. Vervloek God en sterf.” (Job 2: 9) Maar Job bleef vastberaden temidden van al deze verzoeken en handhaafde zijn onkreukbaarheid tegenover God. Daarna bezocht de Duivel Job verder, door zekere vroom uitziende godsdienstige dwepers hem te doen kwellen, maar desondanks bleef Job oprecht en handhaafde zijn vastberadenheid en waarachtigheid tegenover den Allerhoogste.

Hetgeen over de ondervindingen van Job opgeteekend werd, dient als een voorbeeld voor degenen die om der gerechtigheid wil lijden en ondanks alle vervolging en straf hun onkreukbaarheid jegens God handhaven. Precies de reden, waarom God den Dui-

vel de vrije hand liet, om tegen Hem te strijden en degenen te vervolgen, die God dienen, werd in dien tijd nog aan niemand, ook niet aan de engelen geopenbaard. Dat God een bepaalden tijd had, om deze reden bekend te maken, staat echter vast, en precies op tijd zal God de volledige strijdvraag tot zijn eigen heerlijkheid tot een climax brengen. Wat daarna volgde toont aan, dat God den Duivel toeliet, eeuwen achtereen menschen te verzoeken en in het bijzonder door den godsdienst als zijn werktuig zijn goddelooze uitdaging waar te maken. De dag der afrekening is nabij, waarop de strijdvraag tot oplossing gebracht moet worden, en daarom is nu God's bestemde tijd aangebroken, om aan al degenen die ijverig naar een juist inzicht streven, de reden hiervoor bekend te maken.

Israël Georganiseerd

De nakomelingen van Jacob, nu Israël genaamd, werden tot een natie georganiseerd en onder de leiding van Mozes gesteld. Het was nadat de Israëlieten op wonderbaarlijke wijze uit Egypte verlost waren en terwijl zij aan den voet van den berg Sinai gelegen waren, dat God aan dat volk zijn grondwet en inzettingen gaf. *Tien* is een symbolisch getal, dat volmaaktheid of volkomenheid aangeeft, en wat in het algemeen „de tien geboden” genoemd wordt, beteekent eigenlijk de geheele of volledige verklaring van God's grondwet voor den mensch. Zijn „inzettingen” omschrijven in het bijzonder 's menschen plicht, dien hij in overeenstemming met de grondwet te vervullen heeft. De natie Israëls vormde een scherp contrast met alle andere natiën en volken, omdat Israël het door den Heere God voor Zichzelf verkozen volk was, door welk volk Hij profetische beelden wilde maken en

maakte, om grootere toekomstige gebeurtenissen te voorschaduwen. — 1 Corinthe 10: 11.

Men lette er nu op, hoe God aan dat volk zijn grondwet gaf, welke grondwet van toepassing is op al die menschen, die op zich nemen, den wil Gods te doen: „In de derde maand na het uittrekken der kinderen Israëls uit Egypteland, tenzelfden dage, kwamen zij in de woestijn Sinaï. Want zij togen uit Radifim, en kwamen in de woestijn Sinaï, en zij legerden zich in de woestijn; Israël nu legerde zich aldaar tegenover dien berg. En Mozes klom op tot God, en de Heere riep tot hem van den berg, zeggende: Aldus zult gij tot den huize Jakobs spreken en den kinderen Israëls verkondigen. Gijlieden hebt gezien wat Ik den Egyptenaren gedaan heb, hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen en u tot Mij gebracht heb: nu dan, indien gij naarstiglijk mijner stemme zult gehoorzamen en mijn verbond houden, zoo zult gij mijn eigendom zijn uit alle volken, want de gansche aarde is mijn; en gij zult mij een priesterlijk koninkrijk en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult. En Mozes kwam en riep de oudsten des volks, en stelde voor hunne aangezichten alle deze woorden, die de Heere hem geboden had. Toen antwoordde al het volk gelijkelijk en zeide: Al wat de Heere gesproken heeft zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden des volks wederom tot den Heere.” — Exodus 19: 1-8.

Jehova God deelde aan Mozes zijn wet mede, welke op steenen tafelen ingegrifd werd: „En Hij gaf aan Mozes, als Hij geëindigd had met hem op den berg Sinaï te spreken, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven met den vinger Gods.” (Exodus 31: 18) De onbegrensde macht van den Almachtigen God stelt Hem in staat, zoowel op steen als op zand te schrijven. Iedere persoon, die gelooft, dat

de Almachtige God bestaat en dat Hij de belooner is van degenen die Hem dienen, kan werkelijk zien, hoe God voorziening getroffen heeft, om den Bijbel te schrijven en hem door alle eeuwen heen te bewaren. Niemand is ooit in staat geweest, den Bijbel te vernietigen, ofschoon daartoe herhaaldelijk pogingen in het werk gesteld zijn. Het staat vast, dat de Duivel iedere mogelijke poging gedaan heeft, den Bijbel te vernietigen, en in den tegenwoordigen tijd gebruikt hij in het bijzonder godsdienstige leiders, dat wil zeggen, de „hoogere critici”, om den Bijbel in discredit te brengen en het volk er toe te bewegen, er niet in te gelooven.

Reden voor de Wet

Indien ieder schepsel volmaakt en gehoorzaam aan Jehova God ware, zou er geen behoefte aan een geschreven wet zijn, die voorschrijft hetgeen goed is en den menschen gebiedt het kwade te vermijden. Volmaakte schepselen worden door onzelfzuchtigheid gedreven, het goede te doen. Het menschelijk geslacht was na de verdrijving van Adam uit Eden onvolmaakt, en ten tijde dat de Israëlieten uit Egypte bevrijd werden, was de menschheid reeds zeer ontaard ten gevolge van haar val en den voortdurenden invloed, die door Satan op haar was uitgeoefend. Wetten zijn voor onvolmaakte menschen als betrouwbare gids noodzakelijk, opdat zij den rechten weg mogen bewandelen. Juist voor dezulken zijn de wetten bestemd, gelijk geschreven staat: „En hij dit weet, dat den rechtvaardige de wet niet is gezet, maar den ongerechten en den halsstarrigen, den goddeloozen en den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers.” — 1 Timotheüs 1: 9.

Liefde, die de volkomen uitdrukking van onzelf-zuchtigheid is, is de volkomen vervulling der wet, omdat zij toepassing van de wet overbodig maakt. (Romeinen 13: 10) Het essentieele van de wet staat in het hart van ieder schepsel, dat in volle overeenstemming met God is en zich verheugt, om Zijn wil te doen, geschreven. Ten tijde dat de Israëlieten aan den berg Sinaï verzameld waren, stonden bijna alle menschen over de geheele aarde in den dienst van den Duivel en bewandelden dus den weg des verderfs. God wilde nu de Israëlieten tegen dezen verderfelijken invloed beschermen. De wet, die God aan de Israëlieten gegeven had, werd niet in God's belang, maar geheel in het belang des menschen gegeven. Als men met den Duivel wandelt, kan men er zeker van zijn, te zullen sterven, maar als men zijn onkreukbaarheid jegens God handhaaft, zal men het leven verkrijgen. Daarom gaf God zijn wet door Mozes aan de Israëlieten, welke van toepassing is op al degenen die het goede wenschen te doen, en de punten, die in deze geboden of grondwet in de eerste plaats van betekenis zijn, zijn de volgende:

„Toen sprak God alle deze woorden, zeggende: Ik ben de Heere, uw God, die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb. Gij zult geene andere goden voor mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld noch eenige gelijkenis maken van hetgeen dat boven in den hemel is, noch van hetgeen dat onder op de aarde is, noch van hetgeen dat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen noch hen dienen; want Ik de Heere, uw God, ben een ijverig God, die de misdaad der vaderen bezook aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde lid dergenen die Mij haten; en doe barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben en mijne geboden onderhouden.” — Exodus 20: 1-6.

De wet Gods verandert nimmer, omdat ook God nooit verandert. (Maleachi 3:6) Zijn wet wijst op den weg ten eeuwigen leven. Geen schepsel zal ooit het eeuwige leven ontvangen, als het opzettelijk God's wet overtreedt. Indien een mensch voor zich een anderen god begeert, zal God dien mensch geen leven verleenē. De opzettelijke overtreding van God's grondwet staat voor den mensch gelijk met stellingname aan de zijde van den Duivel, en voert hem dus ten ondergang. Wij zien hierdoor dus, dat God geheel in het belang des menschen in zijn wet de bepaling maakte, dat de mensch geen andere goden voor zijn aangezicht zou hebben, omdat God alleen de bron des levens is.

Korten tijd na het geven van de wet aan Israēl en terwijl Mozes op den berg was, maakten de Israēlieten in overtreding van God's wet een gouden kalf als afgodsbeeld en als straf daarvoor liet God op één dag 3.000 Israēlieten dooden. „En God plaagde het volk, omdat het het gouden kalf gemaakt had.” (Exodus 32: 28–35) De vereering der Israēlieten voor het gouden kalf was uitoefening van godsdienst, en daardoor zwichtten zij voor den invloed van den Duivel. Als God zou dulden, dat het volk, dat Hij voor Zich afzonderd heeft, zich aan godsdienst, die van den Duivel is, zou overgeven, zou dat beteekenen, dat Hij er mede zou instemmen, dat het zich aan de zijde van zijn vijand den Duivel zou scharen. Het maken van een beeld van iets in den hemel, zooals een beeld van den Heer zelf, en het nederbuigen of aanbidden voor dat beeld vormt een overtreding van God's grondwet. Ten einde hen voor den Duivel te beschermen, ontvangen de menschen het gebod, den Heere God te aanbidden en zich van de aanbedding van beelden te onthouden. Het gebruikmaken van eenig beeld in verband met de aanbedding van God is een zonde,

hetgeen hieronder nog breedvoeriger behandeld zal worden. Daarom gaf God aan zijn volk zijn wet, om het te vrijwaren voor den invloed en de macht van den Duivel, die voornamelijk door de gebruikmaking van godsdienst tracht, alle menschen van den Almachtigen God af te keeren. In de Schrift staat geschreven, dat Jehova aan Abraham zijn woord der belofte gaf, dat Hij een zaad zou verwekken en dat door dat zaad aan alle volken der aarde de gelegenheid geboden zou worden, gezegend te worden. Abraham stelde God Zelf voor en zijn zoon of natuurlijk zaad, Izaäk, Christus Jezus, den geliefden Zoon Gods. God's wet wees op de komst van dat beloofde zaad, Christus Jezus, den Verlosser der menschheid, en op grond van de zonde gaf Hij de wet, om zijn uitverkoren volk, de Israëlieten, te bewaren, opdat het in den juisten goedstoestand zou zijn, om zijn beloofde zaad Jezus bij zijn komst aan te nemen.

De situatie was deze: Adam had gezondigd, en door overerving kwam de geheele menschheid onder de gevolgen van die zonde en veroordeeling, en te bestemder tijd moest de geheele menschheid als gevolg er van omkomen, als God voor haar geen voorziening zou treffen: „Daarom gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzoo de dood tot alle menschen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben. Zoo dan gelijk door ééne misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis, alzoo ook door ééne rechtvaardigheid komt de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens.” (Romeinen 5: 12, 18) „Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onzen Heere.” — Romeinen 6: 23.

Jehova God is de Levengever, en Hij heeft de voorziening getroffen, leven te geven door zijn geliefden

Zoon, Christus Jezus. God's gift des levens is voor degenen die geloof in God en in Christus Jezus als het beloofde Zaad hebben en uitoefenen en die op grond daarvan getrouw den Duivel weerstaan. God had de Israëlieten uit alle volken der aarde uitverkoren en wilde hun nu een gelegenheid bieden, hun onkreukbaarheid jegens Hem te bewijzen, door hun geloof in Hem te toonen en aan zijn wet gehoorzaam te zijn, en om hen te beschermen gaf Hij hun zijn wet bij wijze van beschutting, om hen er van af te houden, den Duivel te dienen. Bij de komst van Christus Jezus zouden degenen die dan hun onkreukbaarheid jegens God gehandhaafd zouden hebben door zijn wet naar beste krachten gehoorzaamd te hebben, en geloof in Christus Jezus zouden gehad en uitgeoefend hebben, in aanmerking komen, gered te worden en de gift des levens te ontvangen. Daarom staat er geschreven, dat de overtreding van God's wet zonde is. „Een iegelijk die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.” (1 Johannes 3: 4) Verder staat er geschreven: „Zij [dat is de wet] is om der overtredingen wil daarbij gesteld, tot dat het zaad [Christus] zoude gekomen zijn dien het beloofd was. . . . Zoö dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij [God's uitverkoren volk] uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden!” (Galaten 3: 19, 24) Aldus blijkt duidelijk uit het getuigenis, dat God den Israëlieten geboden heeft, Hem als den alleen waren God te dienen, en zulks uitsluitend in hun belang was, doordat zij daardoor voor de aanvallen van den vijand, Satan den Duivel, gevrijwaard mochten worden.

De Israëlieten stonden op het punt een veertigjarige reis door de woestijn te beginnen. Op die reis zouden zij in aanraking komen met andere volken en natiën, die den duivelschen godsdienst beoefenden.

Zij moesten tegen dezen duivelschen godsdienst beschermd worden en den Almachtigen God getrouw blijven en zodoende hun onkreukbaarheid jegens Hem handhaven. Allen, die aldus handelden, zouden als gevolg daarvan het land der belofte mogen betreden, terwijl de overtreders van die wet zouden sterfen en het land der belofte niet zouden betreden. Daarna zouden de Israëlieten onder de leiding des Heeren levende beelden van God's voornemen ten aanzien van al degenen maken, die Hem getrouw zouden dienen, en daarom voorschaduwden de ondervindingen, die Israël doormaakte, grootere gebeurtenissen, die aan het einde der wereld zouden plaatsvinden. Mozes leidde toen de Israëlieten op die lange reis, gedurende welken tijd hij de vijf boeken van den Bijbel schreef, die God hem dicteerde, namelijk de boeken van Genesis tot en met Deuteronomium; en daarna schreven andere dienstknechten Gods de gebeurtenissen, die den Israëlieten overkwamen en die God liet opteekenen, niet slechts als historische feiten, maar om grootere dingen, die later zouden plaatsvinden, te voorschaduwen of vooruit te vertellen. — 1 Corinthhe 10: 11; Hebreëen 10: 1.

„Zonde die ons omringt”

Zie thans een leger van meer dan 600.000 man, vanaf twintig jaren opwaarts, behalve de vrouwen en kinderen, trekkende door de woestijn op weg naar het beloofde land, voedsel en dieren met zich voerende, een volk (en zijn lastdieren), dat God van andere volken der aarde afgescheiden had. Zij trokken in gehoorzaamheid aan God's gebod. Hoevelen van deze menschen zouden hun onkreukbaarheid jegens God handhaven en het beloofde land bereiken? Welke was de groote zonde, die hen zoo gemakkelijk om-

ringde en die reeds vanaf het allereerste begin van hun reis onder hen was? Het antwoord, dat duidelijk uit al hun ondervindingen blijkt, die in de Schrift opgeteekend zijn, is dit: Godsdienst en vormendienst, door den Duivel uitgevonden, door middel waarvan de menschen er toe gebracht werden, zich van den Almachtigen God af te keeren. Godsdienst is altijd het voornaamste middel van den Duivel geweest, waarmede hij het volk verschalkt en het voor de waarheid verblind heeft. Godsdienst was de omringende zonde van Israël, welke zonde tevens de omringende zonde geweest is van degenen die beleden hebben, in de voetstappen van Christus Jezus te volgen.

Vele jaren nadat de reis door de woestijn een aanvang nam, schreef de apostel Paulus, die zelf een Hebreër was, een brief aan de Hebreërs en noemde daarin een reeks getrouwe mannen vanaf Abel tot Johannes den Dooper, die hun onkreukbaarheid jegens God gehandhaafd hadden, en hij toont in dat schrijven aan, dat het de verwerping van godsdienst en hun onvoorwaardelijke toewijding en trouw aan de geboden van den Almachtigen God waren, die hen God's goedkeuring deden verwerven. Daarna staat er geschreven als waarschuwing of vermaning voor al degenen die overeengekomen zijn, den wil Gods te doen en in de voetstappen van Jezus te volgen, dat zij aan deze getrouwe getuigen moeten denken, die hen voorgaan zijn, eenzelfden weg te wandelen. „Daarom dan ook, alzoo wij zoo groot eene wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last en de zonde *die ons lichtelijk omringt*, en laat ons met lijdzaamheid loopen de loopbaan, die ons voorgesteld is.” — Hebreëen 12: 1.

De den mensch omringende zonde vanaf Eden tot nu toe, is steeds godsdienst geweest. Deze is het mid-

del geweest, waarmede Satan den mensch bedrogen heeft, en steeds heeft hij den mensch er mede omringd, om hem van God af te keeren. Het was het werktuig, waarvan de Duivel zich bediend heeft, om de Israëlieten er toe te brengen, zich van God af te keeren. Het is zoo gemakkelijk om onder den verleidelijken invloed van godsdienst te vallen en daardoor God's wet te overtreden, en de Duivel heeft er voor gezorgd, dat de godsdienst steeds den mensch voorgehouden werd, om hem ten val te brengen.

Het maken van beelden, rozenkransen, kruizen en meer dergelijke dingen en het gebruik er van bij hetgeen men de aanbidding van God wil noemen is een rechtstreeksche overtreding van God's wet en toont aan, dat degenen die hiervan gebruik maken, onbewust den Duivel ten prooi vallen. Het groeten van vlaggen of andere dergelijke voorwerpen en het zich er voor nederbuigen staat gelijk met het toekennen van bescherming en heil aan schepselen of dingen, en dat is godsdienstige vormendienst en een openlijke overtreding van God's wet. Geen schepsel kan zijn toegenegenheid of toewijding tusschen God en iets anders verdeelen. Jehova God is zijn eenige Beschermer en Levengever, en daarom is Hij een „nauwverig God" of ijverig voor gerechtigheid, en zal niet dulden, dat zijn naam of zijn Woord ook maar eenigszins bezoedeld wordt door plannen of werkwijzen van den Duivel, en daarom zal Hij geen leven geven aan degenen die zich overgeven aan dingen, die door den Duivel uitgevonden en gebruikt worden, om Jehova's naam te onteeren. De wet Gods, die bepaalt, dat de menschen geen anderen god voor zijn aangezicht zullen hebben en zich geen gesneden beeld van iets in den hemel of op de aarde zullen maken, om zich daarvoor neder te buigen, dient uitsluitend, om den mensch te beschermen tegen de goddeloosheid van den Duivel, tegen

„de zonde die [alle schepselen] lichtelijk omringt”.

Terugkomende op des apostels woorden „Laat ons afleggen allen last en de zonde die ons lichtelijk omringt”, welke woorden tot God's verbondsvolk gericht worden, kan duidelijk ingezien worden, dat niemand God getrouw en waarachtig kan dienen en kan toestaan, dat iets zijn genegenheid tusschen God en eenig schepsel verdeelt; dat hij geen godsdienst kan beoefenen en terzelfder tijd God getrouw kan dienen; dat hij al deze lasten moet afleggen en doen als de apostel Paulus deed, die zeide: „Eén ding doe ik” (Filippenzen 3: 14), en dat is, te volgen in de voetstappen van Jezus en de geboden Gods te gehoorzamen. Godsdienst is duidelijk in strijd met de geboden van den Almachtigen God.

God's wet is duidelijk, en weerbarstigheid aan de zijde van eenig mensch bij de gehoorzaming van die wet is afgodendienst. (1 Samuël 15: 23) Iedere godsdienstbeoefening onder de zon beteekent, dat de beoefenaars zich aan afgodendienst overgeven. Het gebruikmaken van beelden bij aanbidding is afgodendienst, en alle afgodendienst is een gruwel in God's oogen. Evenals God toeliet, dat Job aan groote beproevingen onderworpen werd, laat Hij den Duivel toe, de Israëlieten te verzoeken en zijn verbondsvolk sedertdien te verzoeken, opdat zij daardoor hun keuze tusschen God en den Duivel mogen toonen. Wetende, dat de Israëlieten in aanraking zouden komen met degenen die den duivelschen godsdienst beoefenden, gaf God hun dit speciale gebod: „Gij zult u tot de afgoden niet keeren en u geen gegoten goden maken: Ik ben de Heere uw God.” (Leviticus 19: 4) „Gij zult ulieden geene afgoden maken, noch gesneden beeld noch opgericht beeld zult gij u stellen, noch gebeeldenen steen in uw land zetten, om u daarvoor te buigen; want Ik ben de Heere uw God. En Ik zal uwe hoogten ver-

derven en uwe zonnebeelden uitroeien, en zal uwe doode lichamen op de doode lichamen uwer drekgoden werpen; en mijne ziel zal van u walgen." (Leviticus 26: 1, 30) „Want alle de goden der volkeren zijn afgoden." (1 Kronieken 16: 26) De godsdienst blijkt dus een van 's menschen groote vijanden te zijn, dien de voornaamste vijand, de Duivel, uitgedacht heeft, om de menschen tot vernietiging te voeren.

Wat na de wetgeving volgde, toont de groote noodzakelijkheid voor die wet aan. Het bericht over de Israëlieten gedurende hun reis is vol van gevallen, waarin zij zich tot afgoden of tot duivelschen godsdienst keerden. Toen zij met de Moabieten in aanraking kwamen, zagen zij, dat deze een godsdienst beoefenden, dien zij „Baäl-Peor" noemden, en velen der Israëlieten gaven zich in strijd met God's wet aan dezen godsdienst over en stelden zich zodoende bloot aan God's wraak, tengevolge waarvan velen vernietigd werden: „En zij [de Moabieten] noodigden het volk tot de slachtoffers harer goden, en het volk at, en boog zich voor hare goden. Als nu Israël zich koppelde aan Baäl-Peor, ontstak de toorn des Heeren tegen Israël, en de Heere zeide tot Mozes: Neem alle de hoofden des volks, en hang ze den Heere tegen de zon; zoo zal de hittigheid van des Heeren toorn gekeerd worden van Israël. Toen zeide Mozes tot de rechters van Israël: Een ieder doode zijne mannen, die zich aan Baäl-Peor gekoppeld hebben." — Numeri 25: 2-5.

Keer op keer overtraden de Israëlieten God's wet, door zich tot den duivelschen godsdienst te begeven, en het gevolg hiervan was, dat slechts zeer weinigen van degenen die Egypte verlaten hadden, leefden om het beloofde land te zien. Toen Mozes zijn laatste vermaning tot de Israëlieten richtte, zeide hij tot hen, zooals de Heere God hem geboden had: „Want gij weet hoe wij in Egypteland gewoond hebben en hoe

wij doorgetogen zijn door het midden der volken, die gij doorgetogen zijt; en gij hebt gezien hunne verfoeiselen en hunne drekgoden, hout en steen, zilver en goud, die bij hen waren. Dat onder ulieden niet zij een man of vrouw, of huisgezin of stam, die zijn hart heden wende van den Heere onzen God, om te gaan dienen de goden dezer volken; dat onder ulieden niet zij een wortel, die gal en alsem drage, en het geschiede als hij de woorden dezes vloeks hoort, dat hij zichzelve zegene in zijn hart, zeggende: Ik zal vrede hebben, ofschoon ik naar mijns harten goeddunken zal wandelen, om den dronkene te doen tot den dorstige. De Heere zal hem niet willen vergeven, maar alsdan zal des Heeren toorn en ijver rooken over dien man, en al de vloek die in dit boek geschreven is, zal op hem liggen; en de Heere zal zijnen naam van onder den hemel uitdelgen . . .

En alle volken zullen zeggen: Waarom heeft de Heere dezen lande alzo gedaan? Wat is de ontsteking dezes grooten toorns? Dan zal men zeggen: Omdat zij het verbond des Heeren, des Gods hunner vaderen, hebben verlaten, dat Hij met hen gemaakt had als Hij ze uit Egypteland uitvoerde, en zij henengegaan zijn en andere goden gediend en zich voor die gebogen hebben, goden die hen niet gekend hadden, en geen van welke hun iets medegedeeld had: daarom is de toorn des Heeren ontstoken tegen dit land, om daarover te brengen al dezen vloek die in dit boek geschreven is." — Deuteronomium 29: 16–20, 24–27.

Daar God Satan's uitdaging aangenomen had, stond Hij hem toe, menschen op de proef te stellen, en bewaarde hen door hun zijn wet te geven, zoodat zijn verbondsvolk het voorrecht gegeven werd, zelf hun keuze te bepalen, om òf God te dienen en te leven òf den Duivel te dienen en te sterven. Dit is God's vastgestelde en onveranderlijke regel.

Toen de Israëlieten onder de leiding van den getrouwen Jozua het land der belofte bereikten, dienden zij God gedurende een zekeren tijd. — Richteren 2: 6-13.

Zij waren God's uitverkoren volk en daardoor het mikpunt van de voortdurende aanvallen van den geslepen vijand. Zwichtende voor deze verzoekingën, vervielen de Israëlieten herhaaldelijk tot den duivelschen godsdienst. Gedurende die periode waren er eenige mannen, die de Israëlieten getrouw leidden, om God te dienen, terwijl anderen precies de tegenovergestelde richting volgden. Het was gedurende de regeering van Koning Achab en zijn vrouw Izebel, dat bijna het geheele volk tot den duivelschen godsdienst afgekeerd was. God zond zijn getrouwen profeet Elia, om zijn boodschap der waarschuwing over te brengen en Achab te zeggen, dat zijn beoefening van godsdienst de oorzaak was van alle moeilijkheden, die de Israëlieten doormaakten: „En het geschiedde als Achab Elia zag, dat Achab tot hem zeide: Zijt gij die beroerder Israëls? Toen zeide hij: Ik heb Israël niet beroerd, maar gij en uws vaders huis, daarmede dat gijlieden de geboden des Heeren verlaten hebt en de Baäls [den duivelschen godsdienst] nagevolgd zijt.” — 1 Koningen 18: 17, 18.

God verwekte Jehu, een getrouwen dienstknecht, die Achab en zijn huis sloeg wegens de afgodische godsdienstbeoefening, waaraan zij zich overgegeven hadden. „Daartoe versloeg Jehu alle overgeblevenen van het huis Achabs te Jisreël, en alle zijne grooten, en zijne bekenden, en zijne priesteren, totdat hij hem geen en overig liet overblijven.” (2 Koningen 10: 11) Alle beoefenaars van den Baälsdienst, den duivelschen godsdienst, in Israël werden door Jehu verslagen, en hij bracht alle beelden uit het huis van Baäl en verbrandde ze, en „alzo verdeldge Jehu Baäl uit Israël”.

(2 Koningen 10: 25–28) Deze gevallen worden hier aangehaald, om verder te bewijzen, dat godsdienst lijnrecht in strijd is met God's geboden, dat deze duivelsch en daarom een van de groote vijanden der menschheid en zoomede een gruwel is.

Afvalligen

Telkenmale erkenden de Israëlieten hun fouten en vroegen om vergeving, en de Heer vergaf ze hun. Maar het duurde meestal niet lang, of zij vervielen weer tot dezelfde fouten en gaven zich aan den duivelschen godsdienst over en vielen onder dien boozen invloed. Daarom noemde de Heer hen „afvallig Israël”. (Jeremia 3: 6–14) God had aan de Israëlieten als zijn eigen volk zijn naam gegeven en verleende hun daardoor iedere gelegenheid, om hun onkreukbaarheid tegenover Hem te bewijzen, opdat zij er een aandeel in mochten hebben, het bewijs te leveren, dat Satan een leugenaar is, en opdat zij God mochten getrouw zijn en zij zijn gunst mochten verwerven; en zoo was het dus om zijns naams wil, dat Hij Israël beschermde, hun vergeving schonk en hen steeds weer herstelde, om hun verder de gelegenheid te schenken, hun onkreukbaarheid te bewijzen; daarom staat er over Israël geschreven: „Maar die kinderen waren ook wederspanning tegen Mij, zij wandelden niet in mijne inzettingen, en mijne rechten namen zij niet waar om die te doen, dewelke zoo ze een mensch doet, zal hij door dezelve leven; zij ontheiligden mijne schatten, dat Ik zeide mijne grimmigheid te zullen uitgieten over hen, volbrengende mijnen toorn tegen hen in de woestijn. Doch Ik keerde mijne hand af, en deed het om mijns naams wil, opdat hij voor de oogen der heidenen niet zoude ontheiligd worden, voor welker oogen Ik hen uitgevoerd had.” (Ezechiël 20: 21, 22) De natie

in haar geheel was God ontrouw, maar steeds waren er enkele Israëlieten, die Jehova getrouw bleven, doordat zij hun onkreukbaarheid jegens Hem handhaafden.

Daarna zond God zijn getrouwe mannen, zijn profeten, die herhaaldeijk voor de Israëlieten profeteerden betreffende de komst van den Messias, God's Gezalfde, namelijk Christus, het Zaad der belofte overeenkomstig de belofte, die God aan Abraham gedaan had. (Genesis 22: 17, 18) Door zijn profeten waarschuwde Hij de Israëlieten, dat indien zij zouden voortgaan, Hem door de beoefening van den duivelschen godsdienst ontrouw te zijn, Hij hen zou vernietigen, en in overeenstemming met zijn waarschuwing vernietigde Hij hen wegens hun ontrouw. Precies op God's vastgestelden tijd zond Hij Jezus, zijn geliefden Zoon, om zijn boodschap der waarheid te brengen. Volgens God's gebod hadden de priesters der Israëlieten de plicht, het volk te onderwijzen in de wet en de profeten, die op de komst van den grooten Messias, het beloofde Zaad, wezen; daarom diende het op de hoogte te zijn van de komst van Jezus, en vooral de priesters dienden bereid te zijn, hem te ontvangen.

Toen Jezus geboren werd, werd geen der priesters of geestelijken of andere godsdienstbeoefenaars toegestaan, getuige voor dit feit te zijn, en dit was ongetwijfeld zoo, omdat zij den duivelschen godsdienst beoefenden. Als zijn getuigen voor de geboorte van Jezus verkoos God de eenvoudige schaapherders. God liet zijn engelen uit den hemel de geboorte van Jezus aankondigen en tot de schaapherders deze woorden zeggen: „En zie, een Engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met groote vreeze. En de Engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden ge-

boren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teeken zijn: gij zult het kindeken vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe. En van stonde aan was daar met den Engel eene menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende: Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen." (Lucas 2: 9-14) In dien tijd had zich bijna het geheele volk Israël tot den godsdienst gekeerd; maar er waren enkele weinigen, die aan God's geboden getrouw gebleven waren.

De Duivel en zijn Vertegenwoordigers

Zouden de priesters, Farizeërs en schriftgeleerden, die de geestelijkheid van Israël vormden, getrouw toegewijd geweest zijn aan de vervulling van den wil Gods en zijn geboden gehoorzaamd hebben, dan zouden zij geweten hebben, dat Jezus zijn dienst zou beginnen, als hij den leeftijd van dertig jaar bereikt had, en zouden zij het volk ingelicht hebben, om het er op voor te bereiden, hem aan te nemen en zijn geboden te gehoorzamen. Toen dan ook Jezus den leeftijd van dertig jaar bereikte en zijn dienst begon, was er geen enkele uit de geestelijkheid, die hem aannam en hem als den Zoon Gods begroette. De reden, waarom zij dit niet deden, was, dat zij godsdienstbeoefenaars waren en uitzagen naar het verkrijgen van gunsten onder de menschen (Johannes 5: 44), en zij waren de werktuigen van den Duivel, die zijn godsdienst beoefenden. Deze Joodsche geestelijken of godsdienstaanhangers waren vol bedrog en misleiding. Enkele weinige oprechte en getrouwe Israëlieten zagen naar Christus den Messias uit, en uit dezulken verkoos Jezus zijn discipelen, over één welker Jezus zeide: „Zie, waarlijk een Israëliet in welken geen bedrog is.”

(Johannes 1: 47) Dit was een afdoend bewijs, dat alle godsdienstleiders, de geestelijken, vol bedrog en misleiding waren.

Jezus werd in de rivier de Jordaan gedoopt en werd door Jehova gezalfd, en Johannes, die zich in de nabijheid bevond, aanschouwde de openbaring van God's macht aan Jezus en de hem toegekende goedkeuring. „En zie, eene stem uit de hemelen, zeggende: Deze is mijn Zoon, mijn Geliefde, in denwelke Ik mijn welbehagen heb.” (Mattheüs 3: 17) Geen Fari-zeër of geestelijke was getuige van deze groote gebeurtenis. Ongetwijfeld zag de Duivel vanuit het een of andere punt toe, maar bleef natuurlijk voor de menschen onzichtbaar.

Onmiddellijk na zijn zalving met den heiligen geest werd Jezus door den Duivel aangevallen, die een geslepen en lagen aanval ondernam, teneinde de vernietiging van Jezus te bewerken. De Duivel vroeg, of Jezus een wonder wilde verrichten, door uit steenen brood te maken, waarop Jezus ten antwoord gaf, dat 's menschen bestaan niet alleen van stoffelijk brood afhankelijk is, maar vooral van zijn gehoorzaamheid aan God's Woord. Daarop daagde de Duivel Jezus uit, zijn macht te toonen, door van een hooge tinne des tempels in het dal te springen, waarop Jezus antwoordde: „Er staat wederom geschreven: Gij zult den Heere uwen God niet verzoeken.” Als de onzichtbare heerscher der wereld bood de Duivel spottend en sarcastisch aan, de wereld aan Jezus af te staan, als Jezus voor den Duivel zou nederbuigen en hem zou aanbidden, waarop Jezus ten antwoord gaf: „Ga weg, satan; want daar staat geschreven: Den Heere uwen God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.” (Mattheüs 4: 1-10; Lucas 4: 1-13) Dit vormt een verder overtuigend bewijs, dat de Duivel de vijand van God is, dat hij een bedrieger, misleider en leugenaar is, dat

hij de uitvinder van den godsdienst is, en dat degenen die eenig schepsel of voorwerp aanbidden en in gebreke blijven den Heere God te aanbidden, vijanden van God en vertegenwoordigers of bondgenooten van den Duivel zijn, ongeacht of zij dit weten of niet. Er was geen enkele geestelijke der Joden, die Jezus aannam en aan zijn zijde stond, hetgeen aantoonde, dat al dezulken vertegenwoordigers van den Duivel waren.

Daarna begon Jezus zijn werk der prediking onder het volk, en hij leidde deze in met de woorden: „Het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.” Aanvaardde een van de geestelijken dit als waarheid? Geen enkele. De priesters, Farizeërs en andere godsdienstleiders waren huichelaars en begeerden den bijval en de goedkeuring der menschen en zochten de aanbidding van het volk, evenals ook hun vader de Duivel gedaan had. Een groote menigte uit het volk begaf zich met Jezus op den berg, waar hij de beroemde „Bergrede” hield. Uit het bericht blijkt niet, dat ook maar één enkele geestelijke daarbij aanwezig was, om deze groote preek aan te hooren. Het gewone volk luisterde met een innerlijke begeerte om te leeren, en onder meerdere zeide Jezus tot hen: „En wanneer gij bidt, zoo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne in de Synagogen en op de hoeken der straten staande te bidden, opdat zij van de menschen mogen gezien worden: voorwaar ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben. Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bid uwen Vader die in 't verborgen is; en uw Vader die in 't verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. En als gij bidt, zoo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de heidenen; want zij meenen dat zij door hunne veelheid van woorden zullen verhoord worden. Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader weet wat gij van noode hebt, eer gij Hem

bidt." (Mattheüs 6: 5-8) Daarna gaf Jezus aan het volk een modelgebed, dat algemeen bekend staat als het „gebed des Heeren" of het „Onze Vader". — Mattheüs 6: 9-13.

Zoals uit den voorgaanden tekst blijkt, waren het de priesters of geestelijken, die godsdienst beoefenden, op welke Jezus met de uitdrukking huichelaars of geveinsden betrekking nam, omdat zij met hun vrome gezichten veel vertoon in de straten maakten, teneinde van menschen gezien te worden. Men vergelijke de handelwijze dier Joodsche geestelijken met die van de geestelijken en godsdienstsleiders van den tegenwoordigen tijd. Dikwijls hebt ge reeds een priester of anderen geestelijke waargenomen, hoe hij met een gebedenboek in de hand door de straten liep, voorgevende er in te lezen, of ook wel zittende in parken. Dagelijks wandelen deze geestelijken door de straten, gekleed in een bijzondere soort kleeding, om de aandacht der menschen op zich te vestigen. Zij staan in de kerkgebouwen, evenals destijds de Joodsche geestelijken in de synagogen stonden, en nemen een schijnheilige houding aan en spreken zinlooze woorden uit in een taal, die slechts door een enkeling onder de aanwezigen begrepen kan worden; en dat doen zij, om de aandacht der menschen op zich te vestigen. Aldus toont Jezus aan, dat de beoefenaars van den godsdienst onder de Joden hun tegenbeeld in de beoefenaars van den godsdienst, die thans op aarde de „Christenheid" vormen, vinden.

De mensch Jezus was de groote en ware getuige van Jehova God, dien God naar de aarde zond, om zijn boodschap der waarheid om zijns naams wil te verkondigen. Indien de priesters en geestelijken uit dien tijd oprecht geweest waren en aan de zijde van den Almachtigen God gestaan hadden, zouden zij met blijdschap de woorden van Jezus aangehoord hebben

en zijn aanwijzingen gevolgd zijn, maar inplaats daarvan weigerden zij hem te gelooven en verzetten zich op alle mogelijke wijzen tegen hem, en dit deden zij, omdat zij de vertegenwoordigers van den Duivel en derhalve de vijanden van God waren. Over de oprechte Joden uit het volk, die naar de prediking van Jezus luisterden, staat geschreven: „De menigte der schare hoorde hem gaarne.” (Marcus 12: 37) Geloofden de geestelijken de woorden van Jezus? Neen, dat deden zij niet, integendeel, zij deden alles, om het volk er toe te brengen, hem niet te gelooven. Toen een oprechte man aan deze geestelijken de wonderbare woorden, die Jezus uitgesproken, en de werken, die hij gedaan had, berichtte, gaven zij ten antwoord: „Zijt ook gijlieden verleid? Heeft iemand uit de oversten in hem geloofd, of uit de Farizeërs?” (Johannes 7: 47, 48) Inplaats dat de geestelijkheid van zijn tijd Jezus ondersteunde, deed zij al het mogelijke om hem tegenstand te bieden, teneinde het volk te beletten, zijn woorden der wijsheid en des levens te vernemen. Precies dezelfde toestand bestaat heden onder de godsdienstige leiders der „Christenheid”.

Tegenstanders der Waarheid

Wat nut heeft het, om thans na te gaan, hoe de geestelijkheid die in Jezus' dagen op aarde was, gehandeld heeft, en met welk doel wordt dit gedaan? Het doel is, om aan te toonen, dat die menschen beoefenaars van godsdienst waren, die de aanspraak maakten God te vertegenwoordigen, terwijl zij in werkelijkheid aan de zijde van den Duivel stonden en de vijanden van God waren; en dat in den tegenwoordigen tijd degenen die zich tegen Christus Jezus en zijn koninkrijk verzetten, de vijanden van God en van den mensch zijn; dat godsdienstaanhangers altijd

tegenstanders van de waarheid zijn, hetgeen aantoonde, dat godsdienst van den Duivel afkomstig is en gebruikt wordt, om het volk te bedriegen; en wat in Jezus' dagen waar was, is ook heden nog waar, namelijk, dat godsdienst tegen God en zijn koninkrijk is. Door zijn profeten had God voorzien, dat de godsdienstige leiders van Israël het volk van God zouden afkeeren, en nu zeide Jezus, de grootste aller profeten, dezen godsdienstleeraars openlijk, dat zij huichelaars en vertegenwoordigers van den Duivel waren. Wat Jezus in zijn dagen van deze menschen zeide, is zelfs met nog grooter kracht van toepassing op hun tegenhangers in den tegenwoordigen tijd, die om gewin godsdienst beoefenen en zich verzetten tegen degenen die God's Woord der waarheid betreffende Christus en zijn koninkrijk verkondigen.

De godsdienstige leiders onder de Joden beweerden het zaad van Abraham naar de belofte te zijn en zeiden, dat zij de kinderen van God waren. Jezus zeide tot hen, dat God hem naar de aarde gezonden had om getuigenis voor de waarheid af te leggen en dat de boodschap, die hij bracht, niet de zijne was, maar dat hij de woorden sprak, die God hem geboden had; en ondanks deze uitspraken zochten de geestelijken of godsdienstaanhangers Jezus te doden, en Jezus bracht hun dit feit onder de oogen.

Let aandachtig op de woorden van Jezus, die hij tot deze godsdienstige dwepers richtte: „Ik weet dat gij Abrahams zaad zijt: maar gij zoekt mij te doden; want mijn woord heeft in u geene plaats. Ik spreek wat ik bij mijnen Vader gezien heb: gij doet dan ook wat gij bij uwen vader gezien hebt. Zij antwoordden en zeiden tot hem: Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams kinderen waart, zoo zoudt gij de werken van Abraham doen; maar nu zoekt gij mij te doden, een mensch, die u

de waarheid gesproken heb, welke ik van God gehoord heb: dat deed Abraham niet. Gij doet de werken uws vaders. Zij zeiden dan tot hem: Wij zijn niet geboren uit hoererij, wij hebben éénen Vader, name-lijk God. Jezus dan zeide tot hen: Indien God uw Vader ware, zoo zoudt gij mij liefhebben; want ik ben van God uitgegaan en kom van Hem; want ik ben ook van mijzelf niet gekomen, maar Hij heeft mij gezonden. Waarom kent gij mijne spraak niet? Het is omdat gij mijn woord niet kunt hooren. Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geene waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. Maar mij, omdat ik u de waarheid zeg, gelooft gij niet. Wie van u overtuigt mij van zonde? En indien ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij mij niet? Die uit God is, hoort de woorden Gods; daarom hoort gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt." — Johannes 8: 37-47.

En toonden zij werkelijk, dat zij de kinderen van den Duivel waren, zooals Jezus hun gezegd had? De feiten toonen overtuigend aan, dat zij dit deden. Zij beoefenden den godsdienst, die gegrond was op de overleveringen van menschen, negeerden het gebod Gods en maakten zoodoende het Woord Gods krachteloos, en daarom waren zij de vijanden van God en tevens de vijanden der menschen. Let op de woorden van Jezus, die duidelijk het verschil tusschen godsdienst en de gehoorzaming van God's geboden aantoonst: „Toen kwamen tot Jezus eenige Schriftgeleerden en Farizeërs, . . . zeggende: Waarom overtreden uwe discipelen de inzettingen der ouden? . . . Maar hij antwoordende, zeide tot hen: Waarom ook overtreedt gij het gebod Gods door uwe inzetting? . . .

En gij hebt alzoo Gods gebod krachteloos gemaakt door uwe inzetting. Gij geveinsden, wèl heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt mij met uwen mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen die geboden van menschen zijn." — Mattheüs 15: 1-9.

Deze geestelijken en predikers waren aanhangers van den „Joodschen godsdienst" en werktuigen van den Duivel. Saulus getuigde later in denzelfden zin, zooals uit Galaten 1: 13, 14 moge blijken. De Duivel kreeg deze Joodsche geestelijken aan zijn zijde, omdat zij trotsch waren en de gunst van menschen zochten en leeringen leerden, die door menschen uitgedacht en geleerd waren, en zij het gebod Gods negeerden en veronachtzaamden. Vanaf de dagen van Nimrod had de Duivel den godsdienst gebruikt om menschen van God af te keeren ter bevordering van zijn goddelooze uitdaging aan Jehova. De Duivel werkt op de ijdelheid der menschen en brengt hen door middel daarvan er toe, vormendienst aan te nemen en in praktijk te brengen, waardoor zij beweren, God te aanbidden, doch welke in werkelijkheid een gruwel in God's oogen is.

Door zijn heilige profeten had God zijn voornemen aangekondigd, een koninkrijk op te richten, dat de wereld in gerechtigheid tot eer van God's naam en in het welzijn van alle rechtvaardige schepselen zal regeeren. Hij voorzeide, dat Hij zijn geliefden Zoon, den Messias, zou zenden, om het volk te regeeren en te zegenen. Daarna kwam Jezus te bestemder tijd, welke verklaarde, dat hij gekomen was als de vertegenwoordiger van Jehova God en ter bijeenverzameling van menschen, die Jehova God getrouw zouden dienen en getuigen voor Zijn naam zouden zijn. Waren er godsdienstaanhangers onder die Joden, die

zich bij Jezus aansloten, om het koninkrijk te verkondigen en de menschen uit te noodigen, om zich aan Jehova's Koning te onderwerpen? Geen enkele; deze poogden daarentegen de menschen van het koninkrijk af te houden, waarover Jezus zeide: „Maar wee u, gij schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden! want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de menschen, overmits gij daar niet ingaat, en degenen die ingaan zouden, niet laat ingaan.” (Mattheüs 23: 13) Wie onder de godsdienstleiders van den tegenwoordigen tijd verkondigen aan het volk God's koninkrijk onder Christus als de eenige hoop der wereld? Geen hunner. Integendeel, zij waarschuwen het volk, geen aandacht te schenken aan personen, die tot hen komen, om de hoodschap van God's koninkrijk te prediken. Zij wijzen op menschelijke uitvindingen en menschelijke instellingen als de middelen, die den volken verlichting en redding zullen brengen.

De godsdienstige Farizeërs, die Jezus bestreden, waren groote ijveraars voor vormendienst, opdat zij in de oogen der menschen zeer hoogstaande, rechtvaardige en wonderbare menschen mochten schijnen. Zij volgden de overleveringen van hun vaders, die de getrouwe profeten Gods gedood hadden, en dientengevolge zochten zij nu Jezus te dooden, die de grootste van alle profeten was. Daarom zeide Jezus tot hen: „Wee u, gij schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden! want gij zijt den witgepleisterde graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid. Alzoo ook schijnt gij wel den menschen van buiten rechtvaardig, maar van binnen zijt gij vol geveinsdheid en ongerechtigheid. Wee u, gij schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden! want gij bouwt de graven der profeten op, en versiert de grafteekenen der rechtvaardigen, en zegt: Indien wij ten tijde onzer vaderen

waren geweest, wij zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het bloed der profeten. Aldus getuigt gij tegen uzelf, dat gij kinderen zijt dergenen die de profeten gedood hebben. Gij dan ook, vervult de maat uwer vaders. Gij slangen, gij adderengebodsels, hoe zoudt gij de helsche verdoemenis ontvlieden?" (Mattheüs 23: 27-33) Hier is de duidelijke

verklaring van Jezus, dat godsdienstige dwepers de vertegenwoordigers van den Duivel zijn, onverschillig of zij dit nu al weten of niet.

Moordenaars

Alle leugenaars en moordenaars zijn godsdienstige dwepers. Waar een moordenaar op het punt staat terechtgesteld te worden, staat hem doorgaans den een of anderen godsdienstbeoefenaar ter zijde, om over hem eenige zinloze woorden uit te spreken, die hem moe-

ten redden, doch die hem toch niets baten. De Duivel was de stichter van den godsdienst, en zooals Jezus verklaarde, tevens de vader der leugens en „een moordenaar van den beginne” en ook daarna. (Johannes 8: 44) Vanaf Nimrod tot het huidige uur zijn de overtreders van God's eeuwig verbond, die voortdurend tegen God gestreden en menschelijke schepselen vermoord hebben, godsdienstige dwepers geweest, die den een of anderen vorm van godsdienst beoefend hebben. Het waren godsdienstige dwepers, die de heilige profeten van God, die Hij gezonden had, om zijn waarheid te verkondigen, vermoord hebben, en deze dwepers vermoordden hen, omdat zij God vertegenwoordigden en de waarheid volgden. (Mattheüs 23: 30-32) Toen Jezus, de groote Profeet en Erfgenaam van den Almachtigen God, naar de aarde kwam, gaf de Duivel het den godsdienstige dwepers in, hem te dooden, en daarom zeiden zij met betrekking tot Jezus: „Deze is de erfgenaam: komt, laat ons hem dooden en zijne erfenis aan ons behouden.” (Mattheüs 21: 38) Het was niet het gewone volk, maar het waren wederom de godsdienstige dwepers, die tegen Jezus streden en naar zijn leven trachtten, en dit deden zij, omdat hij de waarheid zeide.

De mensch Jezus was de eenige rechtvaardige volmaakte mensch, die ooit op aarde geleefd heeft. Hij was heilig, onschuldig, onbevlekt en zonder zonde. (Hebreëen 7: 26; 1 Petrus 1: 19) Hij ging rond en deed goed onder het volk en heeft nimmer eenig schepsel eenig kwaad berokkend. Herhaaldelijk werd hij echter van misdaad beschuldigd, en bij ieder geval waren het de godsdienstige dwepers, die hem valsch beschuldigden. Het waren ook de godsdienstige dwepers, die een samenzwering smeedden, om Jezus ter dood te brengen, daar zij vreesden, dat het volk, dat hem zou volgen, geheel de geestelijkheid en andere godsdienst-

tige dwepers den rug zou toekeeren, als gevolg waarvan zij dan geheel van alle ondersteuning beroofd zouden worden; en ten bewijze hiervan staat geschreven: „De Farizeërs dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel dat gij gansch niet vordert? Zie, de geheele wereld gaat hem na.” (Johannes 12: 19) „De overpriesters dan en de Farizeërs vergaderden den Raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? Want deze mensch doet vele teekenen. Indien wij hem alzo laten geworden, zij zullen allen in hem gelooven en de Romeinen zullen komen en wegnemen beide onze plaats [onze posities] en ons volk.” — Johannes 11: 47, 48.

Daarop drukte de hooge priester zich in deze woorden uit: „Gij verstaat niets, . . . dat het ons nut is, dat één mensch sterve voor het volk, en het geheele volk niet verloren ga, . . . hij profeteerde dat Jezus sterven zoude voor het volk. . . . Van dien dag af raadslaagden zij te zamen, dat zij hem dooden zouden.” (Johannes 11: 49–53) Dit was een samenzwering om moord met voorbedachten rade te begaan, en door het begaan van een openlijke daad werd uitvoering aan deze samenzwering gegeven.

De geestelijken lieten Jezus valschelijk van hoogverraad beschuldigen. Het was niet het gewone volk of het politieke element, dat zijn dood eischte, maar het waren de godsdienstige dwepers, die uitriepen: „Kruisigt hem”, en „Zijn bloed kome over ons”. (Mattheüs 27: 12–26) Toen Christus Jezus aan het hout genageld werd en zijn levensbloed vergoot, bespote de geestelijkheid hem: „En desgelijks ook de overpriesters met de schriftgeleerden en ouderlingen en Farizeërs hem bespottende, zeiden: . . . Hij heeft op God betrouwd: dat Hij hem nu verlosse, indien Hij hem wèl wil; want hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.” (Mattheüs 27: 41–43) Dezelfde geest drijft heden de

geestelijken degenen tegen te staan, die de boodschap van God's koninkrijk verkondigen.

De geestelijken of godsdienstige dweepers zagen niet, dat het lichaam van Jezus op voorname wijze begraven werd, maar het was een rijke rechtsgeleerde uit de eerste kringen, die niet deelgenomen had aan de actie der priesters, die het lichaam van Jezus opgeëischt had en het een betamelijke begrafenis gaf. (Mattheüs 27: 57) Het waren echter de overpriesters en Farizeërs, de godsdienstige leiders, die de opstanding van Jezus poogden te verhinderen en soldaten met groote sommen geld omkochten, om valschelijk te zeggen, dat de discipelen het lichaam gestolen hadden, terwijl zij sliepen. (Mattheüs 28: 11-13) Kan eenige oprechte persoon nog voor een oogenblik aan de schuld van die godsdienstige dweepers twifelen, en in twijfel trekken, dat zij, de godsdienstleiders, schriftgeleerden en Farizeërs, geestelijken, als de vertegenwoordigers van den Duivel optraden? Bij de voortzetting dezer studie diene men steeds in gedachte te houden, dat het de godsdienstige dweepers waren, die Jezus vermoordden, en vergelijkte vervolgens de feiten, die aantoonen, dat de moordenaars in den tegenwoordigen tijd leiders in de godsdienstbeoefening zijn.

Het Doel van Zijn Komst

De mensch Jezus was de Zoon van God. Alvorens hij mensch werd, was hij bekend als de Logos, de actieve vertegenwoordiger van Jehova God bij de schepping aller dingen (Colossenzen 1: 16) Door de verheven macht van Jehova God werd Jezus, de Logos, 'vleesch [een menschelijk schepsel] gemaakt en woonde onder de menschen'. (Johannes 1: 14) Jehova God zond hem als zijn specialen vertegenwoordiger

naar de aarde, en de boodschap, die hij bracht, was de boodschap van den Almachtigen God. (Johannes 7:16) De Duivel, de uitvinder der leugens, de verleider en moordenaar, had gedurende vele eeuwen den naam van Jehova God gelasterd, Hem bespot en Hem getart en uitgedaagd, eenig mensch op aarde te stellen, die waarachtig tegenover God zou blijven, als de Duivel hem op de proef zou stellen. Nadat den Duivel vier duizend jaren gegeven waren, om zijn verdervend werk ongehinderd uit te voeren. zond Jehova God zijn geliefden Zoon Jezus naar de aarde, om het bewijs te leveren, dat de Duivel een leugenaar is, en om de rechtvaardiger van Jehova's naam te worden. Ter volvoering van den wil Gods was het voor Jezus in de eerste plaats noodzakelijk, de waarheid te verkondigen; daarom antwoordde hij op de vraag, die zijn zending op aarde betrof, het volgende: „Ik ben een Koning. Hiertoe ben ik geboren en hiertoe ben ik in de wereld gekomen, opdat ik der waarheid getuigenis geven zoude. Een iegelijk die uit de waarheid is, hoort mijne stem.” (Johannes 18 : 37) Hieruit volgt, dat een ieder, die weigert naar de boodschap van Jezus te luisteren, niet uit de waarheid is, maar dat hij onder de macht van den aartsleugenaar en vijand den Duivel staat.

Verlossing

De voornaamste reden en het doel van Jezus' komst naar de aarde was het afleggen van getuigenis voor de waarheid betreffende Jehova God en zijn koninkrijk en het rechtvaardigen van Jehova's heiligen naam. Ondergeschikt daaraan en als tweede reden kwam hij om den mensch te verlossen van de veroordeeling, die het gevolg was van Adam's zonde. Tengevolge van de opzettelijke overtreding van God's wet,

werd Adam ter dood veroordeeld, en daarna werden al zijn kinderen geboren. De veroordeelde Adam was onvolmaakt, omdat hij onder het doodsoordeel stond, en kon derhalve geen volmaakt kind voortbrengen, en het gevolg daarvan is geweest, dat alle menschen in zonde geboren en in ongerechtigheid ontvangen zijn. „Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijne moeder ontvangen.” (Psalm 51: 7) „Daarom gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzoo de dood tot alle menschen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.” (Romeinen 5: 12) Abel, Noach, Henoch en Abraham waren aan God getrouw, maar aangezien zij als onvolmaakte menschen geboren waren en derhalve als gevolg van Adam's zonde niet het recht op eeuwig leven hadden, konden zij geen eeuwig leven verkrijgen, alvorens daarvoor een voorziening getroffen zou worden. Door het offer van het volmaakte menschelijke leven moest de mensch van den dood vrijgekocht worden, omdat het het volmaakte menschelijke leven was, dat Adam als straf voor de zonde volgens God's wet moest prijsgeven. Aangezien alle menschen nakomelingen van Adam waren, was er geen mensch, die God een volmaakt offer in de plaats van Adam kon aanbieden. God trof daarvoor de noodzakelijke voorziening.

Het is het mannelijke van het menschelijke geslacht, dat door God's voorziening den levenskiem verschaft. Hoe kon nu een volmaakte mensch verschaft worden, die een loskoop prijs of een bevrijder voor de menschheid kon worden? Jehova de Almachtige God deed Maria ontvangen, terwijl zij nog een maagd was. (Mattheüs 1: 18) Zij ontving in haar schoot door de macht van den heiligen geest Gods, die op haar werd uitgeoefend. Aangezien God man en vrouw uit de elementen der aarde gemaakt heeft, moet het geen

moeilijkheid opgeleverd hebben, Maria een kind in den schoot te geven, hetgeen Hij deed. Het mannelijke kind Jezus werd geboren en was rein, heilig, onbevlekt en geheel afgescheiden van de zondaars, doordat hij niet verwekt werd door den bezoedelden levenskiem, die oorspronkelijk uit Adam voortgekomen was. (Hebreëen 7: 26) Jezus wordt daarom in de Schrift „de Zoon des menschen” en „de Zoon Gods” genoemd. Toen de mensch Jezus den leeftijd van dertig jaar bereikt had, was hij volgens de bepalingen van God's wet bevoegd, om een priester voor God te worden. Toen was het dan ook, dat Christus Jezus zich ten volle wijdde, om den wil Gods te doen, en zijn onderdompeling in de wateren van den Jordaan was een uiterlijk getuigenis voor anderen, dat hij het verbond om den wil Gods gehoorzaam te zijn, gesloten had. Toen was het, dat op hem de woorden van toepassing werden: „Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de rol des boeks is van mij geschreven. Ik heb lust, o mijn God! om uw welbehagen te doen, en uwe wet is in mijn hart.” — Psalm 40: 8, 9; Mattheüs 3: 15-17.

Degene die de menschheid zou verlossen, moest zich vrijwillig offeren; en aangezien zulks de wil Gods was, voldeed Jezus vrijwillig en met blijdschap aan God's wil en offerde zich, door zich geheel den Heere God beschikbaar te stellen. Het levensbloed van den volmaakten mensch Jezus kon het rantsoen of den loskoopprijs voor den zondigen mensch verschaffen en voldeed hieraan ook. Het leven is in het bloed. (Leviticus 17: 11, 14) De vrijwillige overgave van het volmaakte menschelijke leven van Jezus voorzag in den loskoopprijs, doordat zijn levensbloed in een offerandelijken dood werd uitgestort. ‚Zonder bloedvergieting is er geen vergeving van zonde.’ (Hebreëen 9: 22) Het levensbloed van den volmaakten mensch Jezus kon God als loskoopprijs en zondoffer voor den

zondigen mensch aanvaarden, en Hij deed dit ook. (Voor een nadere beschouwing van de verlossing des menschen zie men het boek *Verzoening*.)

Godsdienstaanhangers
vermoorden Jezus

De volmaakte mensch Christus Jezus werd aan allerlei aanvallen en vervolgingen onderworpen, die door den Duivel en des Duivels godsdienstige vertegenwoordigers op de aarde veroorzaakt werden, en door al deze aanvallen en vervolgingen heen handhaafde Jezus zijn onkreukbaarheid jegens God, zonder ook maar één oogenblik van het pad der loyaliteit en trouw aan God af te wijpen. Daardoor bewees Jezus, dat Satan een leu-

genaar was, en dit rechtvaardigde den naam en het woord van Jehova. Nadat hij getuigenis betreffende den naam van Jehova en zijn koninkrijk gedurende een periode van drie en een half jaar had afgelegd, werd hem de groote misdaad van verraaden laste gelegd, hij werd aan een schijnverhoor onderwor-

pen, zonder wettelijk bewijs veroordeeld en gekruisigd door aan een hout genageld te worden, waardoor hij als een door God vervloekte ter dood gebracht werd en als zoodanig werd hij ook in de oogen van alle anderen beschouwd. (Deuteronomium 21: 23) God liet het toe, dat zijn vijanden Jezus ter dood brachten, in de zekerheid dat Jezus zelfs tot in den dood getrouw zou zijn en zijn onkreukbaarheid aan God zou handhaven en God hem daarna uit den dood zou opwekken. Jezus voldeed daardoor aan alle eischen en toonde daardoor volkomen bekwaam te zijn, om de Rechtvaardiger van God's naam te zijn. Op grond van zijn trouw wekte God Jezus uit den dood op en schonk hem het leven en de onsterfelijkheid, niet als mensch, maar goddelijk leven, een eindeloos en onvernieligbaar leven, en verhoogde Jezus tot de hoogste plaats in het heelal onmiddellijk onder Jehova. (Filippenzen 2: 5-11) God droeg aan Christus Jezus, den Onsterfelijke, alle macht in hemel en op aarde op. (Mattheüs 28: 18) Daarom zeide Jezus: „Die leef, en ik ben dood geweest; en zie, ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En ik heb de sleutels der hel en des doods.” (Openbaring 1: 18) Christus Jezus wordt derhalve bekleed met alle macht en autoriteit, om voor Jehova in alle aangelegenheden als zijn eerste uitvoerende dienaar op te treden.

Toen Jezus bij zijn discipelen was, onderrichtte hij hen, dat alle schepselen, die het eeuwige leven en zijn zegeningen van den Almachtigen God zullen ontvangen, God vrijwillig en getrouw moeten dienen. Daarna zeide hij met betrekking tot zichzelf: „En zoo wie onder u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienst-knecht: gelijk de Zoon des menschen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijne ziel te geven tot een rantsoen voor velen.” (Mattheüs 20: 27, 28) Dit toont aan, dat de mensch Jezus be-

greep, dat het niet slechts de wil van zijn Vader Jehova was, dat hij de waarheid zou verkondigen en de Rechtvaardiger van zijn naam zou worden, maar tevens dat hij als mensch moest sterven, om het rantsoen of den loskooprijs „voor velen” van het menschelijke geslacht te verschaffen. Voor hoevelen van het menschelijke geslacht? Niet voor allen, omdat de loskooprijs slechts van nut is voor degenen die God en Christus Jezus gelooven en gehoorzamen. Daarom gaf hij zijn leven als een rantsoen voor zooveel van het menschelijke geslacht als zich stellen aan de zijde van God en Christus en hun onkreukbaarheid jegens God handhaven, als zij op de proef gesteld worden.

Er staat geschreven: „Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onzen Heer.” (Romeinen 6: 23) Hierdoor wordt dit onderwerp den mensch duidelijk voor oogen gesteld, namelijk: Indien gij wenscht voort te gaan aan de zijde van den Duivel en tegen God, zal volledige vernietiging daarvan het gevolg zijn; maar indien gij u aan de zijde van God en Christus stelt, ten volle geloof in den loskooprijs toont en uw onkreukbaarheid jegens God handhaaft, zult gij door Christus Jezus uit God's handen de gift van het eeuwige leven ontvangen. Ter verdere bevestiging hiervan staat geschreven: „De Vader heeft den Zoon lief, en heeft alle dingen in zijne hand gegeven. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.” (Johannes 3: 35, 36) Met andere woorden, alle menschen kwamen onder de veroordeeling ten gevolge van de zonde, en God's wraak tegen de zonde is de dood; indien iemand aan Christus Jezus gelooft, neemt God die veroordeeling van hem weg; maar als de mensch er de voorkeur aan geeft, aan de zijde van

den Duivel te blijven en in de zonde volhardt, blijft God's toorn of veroordeeling op hem en wordt niet weggenomen. Hieruit blijkt dus, dat God's met verstand begaafde schepselen vrijgelaten worden, om tusschen leven of dood te kiezen, nadat zij een kennis van God's voorziening voor hen ontvangen hebben.

De voorziening, die God getroffen heeft, om den menschen het leven te geven, wordt geheel door onzelfzuchtigheid of liefde aan God's zijde gedreven, gelijk geschreven staat: „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft zijnen Zoon niet gezonden in de wereld opdat hij de wereld veroordeelen zoude, maar opdat de wereld door hem zoude behouden worden.” (Johannes 3: 16, 17) Hieruit moet noodzakelijkerwijs volgen, dat degenen die niet gelooven, „verderven”, dat wil zeggen, algeheel vernietigd worden. God heeft zelfs geen behagen in den dood der goddeloozen, en zeker zou Hij geen behagen kunnen scheppen in de toepassing van pijniging op eenig schepsel. De leer der eeuwige pijniging is een van de verdere verdorven leugens van Satan, welke leugens slechts door godsdienstige dwepers aan het volk geleerd worden met het doel, de menschen van God af te keeren en hen te dwingen tot de organisatie des Duivels, dat wil zeggen, de „godsdienstige” organisaties, toe te treden. „Hel” beteekent de toestand des doods, niet een plaats van pijniging. Als een mensch er de voorkeur aan geeft, in de goddeloosheid te volharden, doet God hem barmhartig in den dood inslapen en deze mensch zal dan nimmer meer uit den dood ontwaken. „God is liefde,” en Hij zou Zich niet aan een duivelsche daad als de eeuwige pijniging kunnen schuldig maken. De Heer laat de aandacht der menschen op de waarheid

vestigen en daarna heeft dan een ieder de gelegenheid, te gelooven of niet te gelooven, al naar hij verkiezen moge.

Toen Jezus degenen die naar hem luisterden en in hem geloofden, onderwees, zeide hij: „Ik ben gekomen, opdat zij [die gelooven] het leven mogen hebben, en dat zij [die tot den dood toe getrouw zijn] het overvloediger hebben.” (Johannes 10: 10, *E. V.*) Om te kunnen gelooven, dient men bekend te zijn met God's voor den mensch door Christus Jezus getroffen voorziening. Daarom staat er geschreven: „Want een iegelijk die den naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem gelooven, van welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij hooren, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen die vrede verkondigen, dergenen die het goede verkondigen!” — Romeinen 10: 13–15.

In de verdere uitoefening van zijn goedertierenheid heeft God er in voorzien, dat de aandacht der menschen gevestigd wordt op de waarheid betreffende Zichzelf en zijn voorziening, om hun leven te geven. Hij laat zijn Woord verkondigen, opdat de menschen het mogen hooren. De vijand Satan zoekt de geheele menschheid te vernietigen, maar de Almachtige God licht den mensch op genadige wijze in, dat al degenen die zich aan God's zijde zullen stellen, in den Heere Jezus Christus en Jehova gelooven en hen dienen en getrouw blijven, zullen leven.

Na den zondvloed bracht Satan de menschen er toe ter bespotting van God godsdienst te beoefenen en alle volken namen den duivelschen godsdienst aan. Daarna verkoos God het volk Israël, vormde het tot

een natie, gaf het zijn geboden en lichtte het in, hoe het God kon gehoorzamen en leven. Aldus werd dit onderwerp de menschheid duidelijk voor oogen gesteld. De mensch kon kiezen, om of bij des Duivels groep te blijven of Jehova God getrouw en waarachtig te dienen. Niet lang daarna deed de Duivel een inval in de legerplaats der Israëlieten en bracht hen er toe, vormendienst in te stellen, welke vormendienst wel uiterlijk God de eer gaf, doch in werkelijkheid tegen God was. De Israëlieten begonnen weldra gebruik van beelden te maken als gevolg van dezen vormendienst, en dit was een lijnrechte overtreding van God's wet. Deze richting volgend liep de geheele natie naar den Duivel over; terwijl slechts enkelingen onder de Israëlieten God getrouw bleven. Menschen begonnen vormendienst te bedrijven, waardoor 'de Joodsche godsdienst' ontstond, en deze vormendienst en deze door mensen gemaakte leerstellingen gingen van de ouders op de kinderen over; daarom wordt zulks overlevering genoemd. Toen Jezus op aarde kwam, beoefenden de Joden godsdienst, die op deze overlevering gebaseerd was en deze godsdienst en overlevering maakten de geboden Gods krachteloos, hetgeen Jezus hun ook zeide.

Jezus onderrichtte het volk ten volle en ernstig, de geboden Gods te gehoorzamen, en op deze wijze stichtte Jezus het ware Christendom. Zoo iets als „de Christelijke godsdienst” bestaat niet, omdat iedere godsdienst voortgesproten is uit God's vijand, den Duivel. De benaming „Christelijke godsdienst” is een verkeerde benaming, die bedriegelijk en misleidend werkt. „Christendom” beteekent de algeheele gehoorzaming der geboden Gods door den mensch, in navolging van Christus Jezus, die God's geboden onderwees en ook zelf gehoorzaamde. Daarom is men slechts dan een Christen, als men een ware navolger van Christus Je-

zus is, hetgeen wil zeggen, dat men ijverig moet zijn in de gehoorzaming van God's geboden en dat men deze en niet de leeringen van menschen moet volgen. Godsdienst is een groote vijand, die de menschheid altijd nadeel berokkend heeft, en het doet er niets af of toe, of de mensch, die hem beoefent, al of niet oprecht is. Godsdienst vindt in het geheel geen plaats in de gemeente Gods. Wat verstaat men nu onder de uitdrukking „de gemeente Gods”?

HOOFDSTUK IV

ZIJN GEMEENTE

„Christus is het hoofd der gemeente.” — Efeze 5: 23.

ER is slechts één ware en waarachtige gemeente, en wel God's gemeente, die de „gemeente der eerstgeborenen” is, wier namen „in de hemelen opgeschreven zijn”. (Hebreë 12: 23) De inschrijving van de namen der menschen in aardsche registers of boeken heeft niets te maken met hun bestempeling als leden van de ware Gemeente. Jezus onderwees zijn discipelen, dat God de gemeente zou bouwen, welke niet een bouwwerk is, dat met handen gemaakt is, maar samengesteld is uit een groep of organisatie van Christenen met Christus Jezus aan het hoofd. Door zijn profeten had God beloofd, Christus de Messias te zenden, en de vrome Joden, die God getrouw waren, zagen naar de vervulling van deze profetische belofte uit. Zich tot zijn discipelen richtende stelde Jezus hun deze vraag: „Wie zeggen de menschen dat ik . . . ben?” En eenige der discipelen antwoordden: „Eenigen zeggen, dat gij een van de wedergekeerde profeten zijt.” „Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij dat ik ben? En Simon Petrus antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. En Jezus antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Bar-Jona; want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemelen is. En ik zeg u ook dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal ik mijne gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.” (Mattheüs 16: 13-18) De Duivel heeft deze woorden van Jezus aangegrepen en ze gebruikt, om één van de meest misleidende leugens te

lanceeren, die ooit verteld is, een leugen, waardoor millioenen oprechte en rechtschapen menschen misleid en van God afgekeerd en in des Duivels organisatie gebracht zijn.

Jehova God wordt in de Schrift als de groote Rots of Steen genoemd. (Deuteronomium 32: 4) Christus Jezus, zijn geliefde Zoon, wordt in de Schrift eveneens als een rots of steen genoemd, die door God benoemd is tot heerscher der wereld, om in gerechtigheid te regeeren. (Daniël 2: 32-45) „Christus” beteekent God’s „Gezalfde”, zijn rechtmatig aangestelde Knecht en Rechtvaardiger, zijn Getrouwe en Waarachtige Getuige. Toen Petrus in antwoord op de door Jezus gestelde, bovengenoemde vraag tot Jezus zeide: „Gij zijt de Christus,” stemde Jezus met dit antwoord in en voegde er de volgende woorden aan toe: „Op deze petra [dat is, *rots*, dat wil zeggen, op God’s Gezalfde, den Christus, door een rots gesymboliseerd] zal ik [als God’s rechtmatig aangestelde Knecht en vertegenwoordiger] mijne gemeente bouwen”; welke God’s gemeente is, omdat alles wat Jezus doet, in overeenstemming met den wil Gods is. Op Christus de Messias wordt de gemeente gebouwd, en Christus is er zoowel het Hoofd als de Grondsteen van. Hij is de voor naamste in de organisatie.

De geïnspireerde apostel van den Heere Jezus, die met Jezus wandelde en van hem leerde en die onder de leiding des Heeren schreef, zeide zijn broeders, dat hij voor hen bad: „Dat de God onzes Heeren Jezus Christus . . . u geve . . . verlichte oogen uws verstands [opdat zij den geest der wijsheid mochten ontvangen], opdat gij moogt weten . . . welke de uitnemende grootheid zijner kracht zij aan ons die gelooven, naar de werking der sterkte zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij hem uit de dooden heeft opgewekt en hem heeft gezet aan zijne rechterhand

in den hemel, verre boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij, en allen naam die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst, en heeft alle dingen zijnen voeten onderworpen, en heeft hem der gemeente gegeven tot een hoofd boven alle dingen, welke zijn lichaam is, en de vervulling desgenen die alles in allen vervult." — Efeze 1: 17-23.

Daaruit komt duidelijk naar voren, dat de „gemeente”, die de eenige ware gemeente is, dat lichaam van schepselen is, dat door Jehova uitverkoren en in Christus Jezus gebracht is, en dat Jehova God eert en verheerlijkt en hem onder uitsluiting van alles dient; dat deze leden niet beperkt zijn tot eenige aardse organisatie, maar dat God hen uitverkiest en hun een plaats in zijn organisatie toewijst, naar het Hem goedgevindt. (1 Corinthe 12: 18) „Christus is het hoofd der gemeente; en hij is de behouder des lichaams,” en „de gemeente [is] Christus onderdanig, . . . opdat hij ze heiligen zoude, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het woord; opdat hij ze zichzelf zoude heerlijk voorstellen, eene gemeente die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zoude heilig zijn en onberispelijk.” (Efeze 5: 23, 24, 26, 27) Geen mensch of groep menschen heeft het recht of de autoriteit, een organisatie te stichten en deze „de gemeente” of „de kerk” te noemen, en alle menschen, die zulks doen, doen het Woord Gods geweld aan.

De gemeente is God's organisatie, die Hij opbouwt door zijn geliefden Zoon, haar Hoofd en Heer: „En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leerders, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeeringen, menigerlei talen.” (1 Corinthe 12: 28) De gemeente is samengesteld uit de

„huisgenooten Gods”, bestaande uit Christus Jezus en de leden van zijn lichaam: „gebouwd op het fundament der Apostelen en Profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen, op welken het geheele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot eenen heiligen Tempel in den Heere, op welken ook gij medegebouwd wordt tot eene woonstede Gods in den Geest.” — Efeze 2: 19–22.

God spreekt door zijn profeet van de gemeente en noemt haar bij den naam „Zion”, welke zijn hoofdorganisatie is en waarin Hij woont: „Want de Heere heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot zijne woonplaats.” (Psalm 132: 13) Die gemeente is „de gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid”. (1 Timotheüs 3: 15) Uit deze duidelijke schriftplaatsen blijkt, dat de gemeente niet zou kunnen bestaan uit eenige aardsche organisatie, die zich met politiek of handel inlaat en wier leden vele daden van wreedheid en goddeloosheid begaan. De gemeente is de tempel Gods, niet de tempel, die door mensche lijke handen van stoffelijke dingen gebouwd is, maar het lichaam van schepselen, die geheel aan den Almachtigen God toegewijd zijn. (1 Corinthe 3: 16, 17) Nadat hetgeen nu volgt nader onderzocht is, zal het duidelijk zijn, dat de vijand de benaming „de kerk” of „de gemeente” heeft aangegrepen en deze gebruikt heeft, om het aan den mensch gepleegde bedrog en de lastering van den naam van den Almachtigen God te bestendigen.

Het Doel

Welk doel heeft God met het hebben van een gemeente voor oogen? Het antwoord uit de Schrift luidt, dat Hij haar wil gebruiken, om voor zijn naam te getuigen en zijn geboden ter rechtvaardiging van zijn

naam ten uitvoer te brengen. Ook hier is het nuttig, den nadruk te leggen op de uitdaging, die Jehova God den Duivel in het aangezicht slingerde, alsmede op het antwoord, dat God daarop gaf. De Duivel verklaarde, dat hij alle menschen er toe kon brengen ‚God in het aangezicht te vervloeken’, indien hem (den Duivel) toegestaan werd, den mensch aan die beproeving te onderwerpen, en God stond den Duivel toe zulks te probeeren. God antwoordde: ‚Hiertoe heb ik u nog laten bestaan, om u mijn kracht te toonen en mijn naam op de geheele aarde te verkondigen.’ — Exodus 9: 16, *Leeser*.

God's oordeel tegen den Duivel was, dat hij vernietigd zou worden; maar vóór deze voltrekking van dat vonnis wilde Hij zijn grooten naam over de geheele aarde laten verkondigen, en daarna zou hij zijn onbegrensde macht tegen den vijand uitoefenen. In zijn bestenden tijd gaat God er toe over getrouwe mannen en vrouwen uit de wereld te nemen, die hun onkreukbaarheid jegens Hem moeten bewijzen, en dezen maakt Hij tot leden van zijn gemeente onder Christus Jezus en Hij bedient zich van dezulken om zijn naam over de geheele aarde te verkondigen, alvorens Hij zijn oordeel tegen den vijand voltrekt. God's gemeente vormt derhalve zijn getuige of getuigen, zoolang zij op aarde is, en nadat zij in den hemel opgenomen is, dus na de opstanding, worden deze getuigen door Hem voor altijd daarna voor zijn doeleinden gebruikt.

De gemeente was een verborgenheid voor alle menschen, totdat God met Pinksteren, vijftig dagen na de opstanding van Jezus, aan zijn getrouwen zijn heiligen geest gaf. Over die verborgenheid getuigt één van de apostelen: „Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan zijne heiligen, aan wie

God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de hoop der heerlijkheid." — Colossenzen 1: 26, 27.

Na Pinksteren waren de apostelen te Jeruzalem op een conferentie bijeen, en bij die gelegenheid was het, dat God hun openbaarde, dat het doel van de bijeenvergadering tot Christus Jezus van degenen die een deel van zijn gemeente zouden vormen, was en is, dat Hij een „volk voor zijn naam" mocht hebben, welk volk getuigenis voor zijn naam moest afleggen, en dat dit getuigenis gegeven moest worden, voordat God zijn macht tegen den vijand uitoefent. (Handelingen 15: 13–17) Vanaf den tijd van de hemelvaart van Christus Jezus tot zijn komst om God's voornemen ten uitvoer te brengen en het koninkrijk op te richten, zoekt God door Christus Jezus uit de natiën of volkeren der aarde „een volk voor zijn naam" uit, namelijk de getrouwen, die zijn gemeente vormen en derhalve zijn naam moeten verkondigen. Deze uitverkorenen moeten om God's goedkeuring te verkrijgen in de voetstapen van Jezus volgen en tot aan den dood getrouw blijven. (1 Petrus 2: 21; Openbaring 2: 10) Het staat daarom vast, dat alle ware navolgers van Christus Jezus, die zijn gemeente vormen, min of meer door de handen van den Duivel moeten lijden, welk lijden en welke bestraffing hun aangedaan wordt door de godsdienstige vertegenwoordigers van den Duivel op aarde, op dezelfde wijze als zij destijds den Heere Jezus Christus bezocht hebben. Om deze reden werd een gedeelte van het lijden van Christus overgelaten ter wille van het lichaam, zooals geschreven staat: „Die mij nu verblijd in mijn lijden voor u, en vervul in mijn vleesch de overblijfselen der verdrukkingen van Christus voor zijn lichaam, hetwelk is de gemeente." — Colossenzen 1: 24.

Het waren de godsdienstaanhangers, die Jezus vervolgd, en hij verklaarde, dat dezelfde klasse der godsdienstaanhangers al zijn ware navolgers zou vervolgen. „Indien gij van de wereld waart, zoo zoude de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar ik u uit de wereld heb uitgevoren, daarom haat u de wereld. Gedenkt het woord dat ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. Maar alle deze dingen zullen zij u doen om mijns naams wil, omdat zij Hem niet kennen die mij gezonden heeft.” — Johannes 15: 19–21.

Het feit, dat Christus Jezus, het Hoofd der gemeente, de Getrouwe en Waarachtige Getuige van Jehova is (Openbaring 3: 14), en ook het verdere feit, dat hij verklaarde „Een iegelijk die uit de waarheid is, hoort mijne stem” (Johannes 18: 37), bewijst boven iederen twijfel verheven, dat een ieder die tot de gemeente behoort, een getuige voor den naam en het koninkrijk van God moet zijn. Het zijn de getrouwe navolgers van Christus Jezus, de leden van zijn organisatie of gemeente, die steeds met verlangen naar zijn wederkomst en de oprichting van zijn koninkrijk uitgezien hebben, en waarover de geïnspireerde apostel in de Schrift schreef: „En wij bidden u, broeders, door de toekomst onzes Heeren Jezus Christus in onze toevergadering tot hem, dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware.” (2 Thessalonicenzen 2: 1, 2) „En de God des vredes zelf heilige u geheel en al, en uw geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard [tot

de komst] onzes Heeren Jezus Christus." — 1 Thesaloniconen 5: 23.

Slechts de getrouwe navolgers van Christus Jezus worden ten tijde van zijn tweede komst tot hem vergaderd en een deel van zijn gemeente gemaakt. Het zijn zij die met verlangen naar de oprichting van het koninkrijk Gods uitzien, die getrouw en waarachtig aan God en Christus toonen te zijn. Bij zijn tweede komst wordt aan deze getrouwen het gebod gegeven: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.” (Mattheüs 24: 14) Het is tot deze zelfde getrouwe klasse, dat Jehova zegt: „Gij zijt Mijne getuigen, . . . dat Ik God ben.” (Jesaja 43: 10–12) „Gij zult met eenen nieuwen naam [Jehova's getuigen] genoemd worden, welken des Heeren naam uitdrukkelijk noemen zal.” (Jesaja 62: 2) Men beschouwe deze onbetwistbare waarheden, die in het Woord Gods gegeven worden, en daarna stelle men zichzelf deze vraag: Is er heden op aarde een organisatie, die het volk predikt, dat Jehova de alleen ware God is, dat Christus Jezus de Koning en rechtmatige Heerscher der wereld is en dat zijn koninkrijk, dat de eenige hoop der wereld is, nabij is?

Daar de gemeente God's organisatie is, om zijns naams wil uit de wereld uitverkoren, blijkt dat de leden er van zij zijn, die den Almachtigen God in geest en in waarheid aanbidden. (Johannes 4: 23) Zij eeren God, en niet den mensch of door menschen gestichte organisaties. Zulke ware aanbidders kunnen niet terzelfder tijd èn God getrouw zijn èn deelnemen aan de politieke aangelegenheden dezer booze wereld. Zij die God in geest en in waarheid aanbidden, zijn Hem geheel toegewijd in de gehoorzaming van zijn geboden. „De zuivere en onbevleete vroomheid [in de *Statenvertaling* ten onrechte met *godsdienst* vertaald]

in het oog van den God en Vader is naar weezen en weduwen in hun verdrukking om te zien en zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren." — Jacobus 1: 27, *Leidsche vertaling*.

De groote tegenstander van God en de vijand der gemeente en al haar leden is de oude Slang, Satan de Duivel. Daarom kon met groote zekerheid worden aangenomen, dat die oude verleider allerlei verschillende plannen ten aanzien van de gemeente zou lancieren, om de menschen op een dwaalspoor te leiden. Dit heeft hij inderdaad gedaan, terwijl de Duivel terzelfder tijd een krachtige poging in het werk stelt, om de leden der ware gemeente te verslinden. Aan degenen die tot God's gemeente behooren en uit de wereld genomen zijn als getuigen voor zijn naam, heeft Jehova het „getuigenis van Jezus Christus" opgedragen, en dezen moeten de geboden van den Almachtigen God gehoorzamen. Tegen deze getrouwen richt de Duivel, die oude Draak, zijn aanval, en hij tracht hen te verpletteren, gelijk geschreven staat: „En de draak vergrimde op de vrouw [God's vrouw, symbool van zijn organisatie, die Zion genaamd wordt, de gemeente (Jesaja 54: 1-13)], en ging henen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren en de getuigenis van Jezus Christus hebben." — Openbaring 12: 17.

Ook staat er geschreven, dat de gemeente den vijand Satan en zijn vertegenwoordigers moet bestrijden door middel van de verkondiging der waarheid; dat zij geen vleeschelijke wapenen zullen gebruiken, zooals geweren, kanonnen, stalen zwaarden en andere vernietigingswerktuigen (2 Corinthe 10: 4); maar dat de wapenen huns strijds bestaan uit „het zwaard des geestes, hetwelk is het woord Gods". (Efeze 6: 17) Dat is de reden, dat Jehova's getuigen de waarheid moeten verkondigen, en wel te midden van grooten tegenstand

en zware vervolging van de zijde van Satan en zijn godsdienstige vertegenwoordigers.

Kent gij eenige godsdienstige organisatie, die aan een oorlog tegen anderen deelneemt en die zich terzelfder tijd „De Kerk van God” noemt, en welke organisatie doodelijke wapenen gebruikt, om zich te ontdoen van hen, die haar tegenstaan? Kent gij eenige organisatie, die de aanspraak maakt, de kerk van God te zijn, welke aan de politiek der wereld deelneemt en poogt de wereld te regeeren? Kent gij eenige godsdienstige organisatie, die beweert de kerk van God te zijn, maar desondanks verdragen of concordaten met beestachtige politieke en commercieele machten sluit en met deze samenwerkt, om wereldsche plannen ten uitvoer te brengen? Indien ja, dan kunt gij er van verzekerd zijn, dat deze „godsdienstige organisatie” niet de vertegenwoordigster van God en Christus is, maar dat zij de vertegenwoordigster van den vijand Satan is, die de vijand is van een ieder, die er verlangend naar uit ziet, dat gerechtigheid de overhand verkrijge.

Het leven van ieder menschelijk schepsel op aarde staat heden op het spel, ook het uwe. De waarheid is voor u van de grootste beteekenis, omdat gij de waarheid moet kennen en gehoorzamen, om het leven te verkrijgen. Indien het uw oprechte en welgemeende wensch is, de waarheid te leeren kennen, stelt dan alle vooropgezette meeningen of vooroordeelen ter zijde en beschouwt vervolgens eerlijk en oprecht de navolgende onbetwistbare feiten aan de hand van het onfeilbare Woord van den Almachtigen God; en als gij dat doet, zal uw inzicht verhelderd worden als nimmer tevoren. Hebt gij u er thans op voorbereid, op God's Woord, dat de waarheid is, te vertrouwen, ook al blijkt daaruit duidelijk, dat vele menschen en organisaties, die oogenschijnlijk goed lijken, uitermate duivelsch zijn? Wenscht gij te leven, en wenscht gij

derhalve de waarheid te leeren kennen? Hetgeen nu volgt zal vele personen ergeren en vertoornen, maar zulke personen zijn bevooroordeeld en dwaas, op z'n zachtst uitgedrukt. Zij die werkelijk eerlijk en oprecht zijn en God wenschen te dienen en willen leven, zullen zich daarentegen verheugen, tot een inzicht der navolgende waarheden gebracht te worden.

HOOFDSTUK V

„AFPERSERS”

„De goddelooze doet een valsch werk” — Spreuken 11: 18.

AFPERSING is een georganiseerd plan, een truc, een kunstgreep, gebruikt voor de verkrijging van zelfzuchtig gewin, een plan, dat misleidend werkt en nadeel aan anderen berokkent. Een verdraaiing van de waarheid met het doel, een ander er toe te bewegen, er op te vertrouwen en als gevolg daarvan iets waardevols af te staan, is afpersing onder valsche voorspiegelingen. Een bedriegelijk plan of een verkeerde voorstelling of onderdrukking der waarheid, waardoor anderen nadeel berokkend wordt en voor den ontwerper van dat plan geldelijk gewin ontstaat, valt onder afpersing. Een misleiding, die bedreven wordt speciaal met het doel gewin te maken, is afpersing.

Een afperser of zwendelaar is een listige, geslepen en sluwe plannenmaker, die zijn plannen uitdenkt, om zich op onrechtmatige wijze ten koste van anderen te bevoordeelen. De afperser behaalt onrechtmatig voordeel op anderen, en bedient zich dan van zijn plan, om anderen te berooven of te plunderen, en dit doet hij ter verkrijging van werkelijk of vermeend gewin voor zichzelf. Alle afpersers zijn publieke vijanden en vijanden van oprechte personen, en tevens de vijanden van God. Afpersingen, die door afpersers bedreven worden, bewerken nadeel voor degenen, op welke deze truc wordt toegepast.

Menschen, die een onwettigen handel drijven, die een nadeelige uitwerking op het volk heeft, zijn afpersers en publieke vijanden. De ontvoering van kin-

deren of personen met het doel hen als onderpand voor een losgeld vast te houden is afpersing, en de ontvoerder is een publieke vijand. Menschen, die een handel in blanke slavinnen drijven, zijn afpersers, schurken en publieke vijanden. Speculanten in vaste goederen, die plannen uitvoeren, om anderen te bedriegen, zijn afpersers en publieke vijanden. Menschen, die het publiek bedriegen, door het door de aanbidding van geschenken er toe te bewegen, waar delooze goederen te koopen of te verkoopen, zijn afpersers en zwendelaars. Menschen, die roof, diefstal en moord bedrijven, om zelfzuchtig gewin te behalen, zijn afpersers of bandieten en publieke vijanden. Menschen, die chantage plegen en zich daardoor geld verwerven, zijn afpersers en publieke vijanden. Al dergelijke publieke vijanden jagen de menschen vrees aan of overrompelen hen op slinksche wijze. Menschen die politieke plannen smeden, door de feiten verkeerd voor te stellen, teneinde het volk er toe te brengen, ze te ondersteunen, opdat zij daardoor een persoonlijk of geldelijk gewin mogen behalen, zijn afpersers, bedriegers en publieke vijanden. Zakenmensen of lichamen, die plannen ontwerpen, die het volk in het algemeen benadeelen, zijn afpersers of uitbuiters en publieke vijanden. Zij, die op de een of andere wijze aan een bedriegelijk plan deelnemen, waardoor zijzelf voordeelen behalen, maar waardoor anderen benadeeld worden, zijn afpersers en publieke vijanden. Menschen, die films gebruiken, om het volk te misleiden, doch zelf daardoor voordeelen behalen, zij het in aanzien, geld of invloed, zijn afpersers. Alle afpersers zijn handlangers van den Duivel, onverschillig of zij met dit feit bekend zijn of niet. Alle verdorven plannen vinden hun oorsprong in den Duivel, en deze groote vijand beweegt en beïnvloedt menschen, om dergelijke plannen te gebruiken, om anderen nadeel

te berokkenen en smaad over den naam van den Al-machtigen God te brengen. Al deze uiteenzettingen worden hier gegeven, om in breeden zin een uitlegging te geven aan de uitdrukkingen afpersing en afpersers, die als vertaling moeten dienen voor de moeilijk in één uitdrukking weer te geven Engelsche of meer specifiek Amerikaansche woorden „racket” en „racketeer”.

De Grootste Afpersing

Men stelle nu ieder vooroordeel ter zijde en onderzoek zonder bevooroordeelden geest de feiten over de grootste afpersing, die ooit onder de zon bedreven is. Een begrip der waarheid over dit punt is in het persoonlijk belang van een ieder. Eerlijke menschen beschikken over zekere middelen, om zich tegen vele publieke vijanden te beschermen, omdat zij tegen zulke vijanden gewaarschuwd zijn, kunnen zien, hoe deze vijanden werken, en stappen kunnen nemen, om voor hun belangen op te komen. De meest gevaarlijke en verderfelijke soort afpersing of rooverij is die welke uiterlijk het karakter van eerlijkheid draagt, maar die op zulk een geslepen en misleidende wijze bedreven wordt, dat de menschen voor de werkelijke waarheid verblind worden. Zoo worden de lichtgelooovigen en argeloozen ongemerkt in de val van den vijand gevangen, waarna het dan bijna onmogelijk is, zich daaruit te bevrijden.

Het grootste en bedriegelijkste afpersingssysteem, dat ooit werd uitgevonden en in praktijk gebracht, is dat van den godsdienst. De wreedste en meest verleidelijke publieke vijand is die, welke zich van den godsdienst bedient, om een afpersingsplan door te voeren, en waardoor het volk bedrogen en de naam van den

Almachtigen God gelasterd wordt. Er zijn talrijke godsdienstsysteemen, maar het meest geslepen, bedriegelijke en nadeelige voor de menschheid is dat systeem, dat zich algemeen aandient als „de Christelijke godsdienst”, omdat het uiterlijk het karakter draagt van intense toewijding aan Jehova God, den Opper-machtige, en als gevolg daarvan gemakkelijk vele oprechte en eerlijke menschen misleidt. Hoe vreemd het ook moge schijnen, zijn toch de beide woorden „Christelijk” en „godsdienst” lijnrechte tegenstellingen van elkander. De meeste menschen in de landen der „Christenheid” zijn er toe gebracht te gelooven, dat deze beide woorden één en hetzelfde beteekenen, en door gebrek aan kennis der waarheid is den menschen zeer veel schade berokkend. De grootste publieke vijand is die, welke met een rechtvaardig uiterlijk optreedt, maar bedriegelijk God's naam smaadt, zijn voornemen verkeerd voorstelt en daardoor het volk van hun geld, hun vrede des geestes, hun vrijheid in woord en gedachte, alsmede van de gelegenheid om het eeuwige leven te verkrijgen, berooft.

Ten gevolge van de beoefening van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” heeft de wereld thans de periode bereikt, die in den Bijbel in de volgende woorden beschreven wordt: „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hoovaardig, lasteraars, den ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods, hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen. Gelijkerwijs nu Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, alzoo staan

ook dezen de waarheid tegen; menschen, verdorven zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof. Maar zij zullen niet meer toenemen; want hunne uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk ook die aan genen geworden is.” — 2 Timotheüs 3: 1-5, 8, 9.

Men verwarre het „Christendom” niet met den zoogenaamden „Christelijken godsdienst”. De laatstgenoemde treedt wel in den naam van God en Christus op, maar is geheel tegen Christus en zijn koninkrijk, dat de eenige hoop voor het menschelijke geslacht is. De godsdienst, die „de Christelijke godsdienst” genoemd wordt, is een bedriegelijk systeem, dat door den Duivel is uitgevonden, om den naam van den Almachtigen God te onteeren, en bedreven wordt door menschen, van welke er eenigen oprecht zijn en dezen godsdienst beoefenen, omdat zij ertoe gebracht zijn te gelooven, dat het goed is zulks te doen, terwijl anderen weten, dat zij daarin verkeerd handelen en daardoor het volk bedriegen. De laatsten zijn dubbel gevaarlijk voor de belangen van het menschelijke geslacht. Omdat de naam van Christus gebruikt is en gebruikt wordt, om het volk te bedriegen, is het hier gepleegde bedrog het grootste, wat ooit werd bedreven. Er zijn vele oprechte en eerlijke personen in organisaties, die als „godsdienstig” of als „kerkorganisaties” bekend staan, en het is juist in de hoop, denzulken de behulpzame hand te kunnen bieden, om de waarheid te leeren inzien, dat deze publicatie gedaan wordt. Wat hier gepubliceerd wordt, vormt geen aanval op menschen, maar is een aanval op de meest geslepen en duivelsche soort bedriegers, die ooit bestaan heeft. De genen die de waarheid wenschen te weten, zullen er een behagen in scheppen, thans nauwkeurig den oorsprong van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” na te gaan, en te zien, hoe deze zich op de aarde ontwikkeld heeft.

Christus Jezus is het Hoofd of het begin van het Christendom, omdat hij de leiding genomen heeft en anderen hem gevolgd zijn in de gehoorzaming van God's geboden. *Christus* beteekent *Gezalfde* van God, hij, die de opdracht ontvangen heeft, God's voornemen ten uitvoer te brengen. Christus is zelfs voor geen oogenblik een godsdienstaanhanger geweest. Steeds heeft hij strikt de geboden van den Almachtigen God gehoorzaamd. Hij onderwees zijn getrouwe discipelen in het Woord en het voornemen van Jehova God. Na de opstanding van Jezus van de dooden kwam de heilige geest, de onzichtbare macht van God, over de getrouwe apostelen en toen begrepen zij de waarheid op een wijze als hun vóór dien tijd niet mogelijk geweest was. Deze getrouwe mannen trokken in den naam van Christus van huis tot huis (Hand. 20: 20), om het volk te onderwijzen en te prediken, dat het vergoten bloed van Christus Jezus in den loskooprijs voor den mensch van de veroordeeling voorzag en dat het 't voornemen van Jehova God was, het leven te schenken aan degenen die in Christus zouden gelooven en in zijn voetstappen zouden volgen. Op grond van het feit dat deze mannen openlijk de waarheid aan het volk betreffende Christus verkondigden, vielen de godsdienstige dwepers onder de Joden de apostelen aan en brachten hen voor het gerecht, hun vragende: „Door wat kracht of door wat naam hebt gijlieden dit gedaan?” Een van deze getrouwe apostelen van Jezus Christus antwoordde met de volgende woorden: „Zoo zij u allen kennelijk en den ganschen volke Israëls, dat door den naam van Jezus Christus den Nazarener, dien gij gekruist hebt, welken God van de dooden heeft opgewekt, door hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond. Deze is de steen die van u, de bouwlieden, veracht is, welke tot een hoofd des hoeks geworden is. En de zaligheid is in geen andere; want

er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de menschen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden.” — Handelingen 4: 10-12.

Gedurende de rest van de aardse loopbaan der apostelen gingen zij voort, het volk de boodschap over Christus Jezus, zijn kruisiging en opstanding, alsmede de komst van zijn koninkrijk als de eenige hoop der menschheid te verkondigen, en velen uit het volk hoorden en geloofden hen. Om dit werk van de apostelen ongedaan te maken, begon Satan de Duivel een anti-Christelijke organisatie op te bouwen, tot welke organisatie vele menschen getrokken werden. Eerzuchtige mannen eischten de leiding onder degenen die begonnen waren in de voetstappen van Jezus te volgen, voor zich op, en deze eerzuchtige en zelfzuchtige mannen werden leeraars en leiders der organisatie (Handelingen 20: 29, 30), en zoo werd de organisatie „de Christelijke kerk” genoemd, en haar leerstellingen en ceremoniën noemde men „den Christelijken godsdienst”. De Heer had zijn discipelen voor de komst van den anti-Christ, dat wil zeggen, dezulken die in den naam van Christus het volk misleiden, gewaarschuwd. (2 Johannes 7) Zulke misleiders openbaarden zich reeds in de dagen van de apostelen. (2 Thessalonicenzen 2: 7) Heden (1937) beheerscht de godsdienstige organisatie, die haar hoofdkwartier in de Vaticaansche Stad in Italië heeft en zich „de Christelijke kerk” of den „Christelijken godsdienst” noemt, den godsdienst van de natiën der „Christenheid”.

Zooals reeds eerder werd aangetoond begonnen godsdienstige organisaties reeds met Babylon op te komen en zich over de geheele aarde uit te strekken. Toen Rome een wereldmacht werd, die als het Heidensche Rome bekend staat, beoefende het den duivelschen godsdienst; en na verloop van tijd ontwik-

kelde het Heidensche Rome zich tot het Pauselijke Rome, van welken tijd af tot nu toe het den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” beoefent. De volgende onbetwistbare geschiedkundige feiten dienen met belangstelling gelezen te worden, daar zij onthullen, hoe Rome volledig aan den duivelschen godsdienst onderworpen werd.

De volgende aanhalingen zijn ontleend aan de *Encyclopedia Americana*:

ROMEINSCHE GODSDIENST. Vanaf den tijd dat de Romeinsche godsdienst op den voorgrond treedt binnen de grenzen der overgeleverde en neergeschreven geschiedenis, schijnt hij voortdurend en in toenemende mate aan afwisselende zoowel innerlijke als uiterlijke invloeden onderhevig te zijn geweest en vele veranderingen te hebben ondergaan. . . . In den grond van de zaak waren de primitieve godsdienstige begrippen van alle Indo-Europeesche volken tamelijk aan elkander gelijk. Zelfs in de dagen toen Rome door koningen geregeerd werd en reeds begonnen was, gecompliceerde gebruiken en een complex van mythen in te voeren, bleef de Romeinsche godsdienst nog steeds een veelzeggende overeenstemming met dien van Indië vertoonen. . . . De eerste Romeinsche goden waren verpersoonlijkingen van natuurelementen. Den ouden godheden en bovennatuurlijken wezens van het nomadenleven der Romeinen, den schutspatrons van de jacht, den beschermgeesten der bergen, der rivieren, der aarde, van het luchtruim en van de opperhemelen werden geleidelijk meer bepaalde eigenschappen toegedicht. . . . De godheden en godsdienstige gebruiken van alle stammen van Italië van Indo-Europeeschen oorsprong, die veel op elkander geleken, burgerden zich geleidelijk te Rome in. Natuurlijk, toen het Romeinsche Rijk zich uitbreidde en meer cosmopolitisch werd, breidde zich ook zijn godsdienstig stelsel meer en meer uit en werd meer alomvattend. Nadat Rome eerst de godheden van het Italiaansche schiereiland in zich opgenomen had, werd zijn gewoonte, om alles te verslinden, tot een onweerstaanbaren drang. Het pantheon der hoofstad van het Imperium, dat zijn polypenarmen in alle richtingen naar de reeds ver afgelegen grenzen van het zich snel uitbreidende Romeinsche domein, ja,

zelfs nog daarover heen uitstrecte, trok nieuwe geloofsbelijdenissen, nieuwe godheden en nieuwe godsdienstige filosofieën naar Rome. Onder omstandigheden als deze kon weinig of geen godsdienstig dogma stand houden, en dit was dan ook niet het geval. . . . Daardoor werd geestelijk Rome even cosmopolitisch en ruim van opvatting als het Romeinsche Rijk zelf. Dit is echter slechts een andere wijze om te zeggen, dat het godsdienstige leven van de Romeinsche gemeenschap voortdurend en in die mate aan verandering onderhevig was, als het proces der uitbreiding aanhield.

. . . Diana, de maangodin, onder dezen of genen naam en met eenigszins wisselende eigenschappen bekend, de lievelingsgodin van zoovele zwervende en de jacht gewijde volken en naar alle waarschijnlijkheid ook hoofdgodin der nomadische Romeinen, maakte plaats voor de aardmoeder, de voortbrengster, de karakteristieke godheid van een landbouwvolk. . . . Jupiter, de god des hemels, der hoogere regionen en des donders, nam de eerste plaats in, die oorspronkelijk door Diana, de maangodin, ingenomen werd, en werd de titulaire godheid der Romeinen en de opperste god der Latijnsche rassen, die onder den imperialistischen scepeter van Rome vereenigd waren. . . .

. . . Juno, de vrouwelijke tegenhanger van de opperste godheid [Jupiter] zelf en de voorstelling van de als vrouwelijk gedachte eigenschappen des hemels. Met andere woorden, zij is slechts een ondergeschikt deel van Jupiter zelf, als wiens zuster en vrouw zij in de Romeinsche mythologie wordt voorgesteld. . . .

Naast Jupiter en Juno, zijn koninklijke gemalin, de grootste der Romeinsche staatsgoden, was Mars, . . . de schutspatroon van den oorlog, . . . Mars, die in het bijzonder in Maart en October vereerd werd, was de schutspatroon van de opening en afsluiting der krijgsverrichtingen en der sporten, die daarmede verbonden waren.

. . . In die vroege periode van het leven van het Romeinsche volk schijnt de hoogere priesterschap bijna onafscheidelijk met den adel en de koninklijke heerschers verbonden geweest te zijn, van welke de laatsten reeds de aanspraak hadden begonnen te maken, van de goden af te stammen. Het zaad der voorvaderenvereering was ook reeds gezaaid, een gebruik, dat later

tot verafgoding van koningen en keizers als wettige en daadwerkelijke plaatsvervangers der goden op aarde voerde. . . .

Het begon er op te lijken, alsof de oude godsdienst overboord geworpen zou worden, maar de oprichting van het [Romeinsche] Keizerrijk redde hem voorloopig. Daar de keizers beweerden, dat zij krachtens goddelijk recht regeerden en de onmiddellijke afstammelingen van de goden waren, waren hun belangen er ten zeerste mede gediend, een staatsgodsdienst in stand te houden; en dat deden zij op pompeuze wijze, doordat zij alle ambtenaren, employé's en ondergeschikten der regeering in de nationale kerk brachten. In dit laatste stadium was de staatskerk een geweldige broederschap, waarvan alle leden op grond van hun ambt, dat zij bekleedden, verplicht waren, haar te ondersteunen. Deze opleving van den ouden Romeinschen godsdienst was derhalve minder godsdienstig dan politiek. . . . Babylonische, Grieksche, Assyrische, Egyptische en Oostersche godsdienstige opvattingen werden in Rome welkom geheeten. De Groote Moeder der Aarde van Klein-Azië [dus van Babylon] en Isis, de moedergodheid van Egypte, werden niet alleen in Rome ingevoerd, maar hun vereering, die met zorgvuldig uitgewerkte gebruiken en ceremoniën gepaard ging, werd in het Romeinsche wereldrijk bijna algemeen, en zij wortelde zich onder de massa's van het Romeinsche volk en onder de Oostersche natiën, die onder de Romeinsche heerschappij stonden, dermate in, dat de eerste Christelijke missionarissen groote moeite hadden, haar uit te roeien.

. . . Deze manie voor vreemde godheden leidde tot ongehoorde extremen. Men ging tot naar Perzië, om van daar den grooten zonnegod Mythras met zijn uitgebreide mystieke vereeringsvormen in te voeren, en deze werd toen in de Romeinsche Rijksstad zeer populair. . . . Aldus in filosofie, twijfelzucht, mysticisme, emotie en stoïcisme drijvend, liep Rome, zonder een stevigen ankergrond te hebben, tenslotte op de klippen van het nationaal godsdienstige wrak. In dezen toestand werd [Rome] aangetroffen . . . voor de ontwikkeling van het Katholieke geloof.

The Encyclopedia Americana, Band 23, bldz. 641-645.

De vorengenoemde „goden” zijn Gog en de booze demonen, die „het land van Magog” bewonen, zooals de Schrift het uitdrukt. De getrouwe apostelen van Jezus zagen de opkomst van den anti-Christelijken godsdienst in hun dagen en waarschuwden het volk er tegen. Kort nadat zij van de aarde verdwenen waren, zorgde de Duivel er voor, dat hetgeen als de Christelijke organisatie begonnen was, verdorven en veranderd werd in hetgeen thans de „Christelijke godsdienst” genoemd wordt, die sedertdien op aarde opgetreden is onder den naam van ‚het Roomsch-Katholieke godsdienstsysteem’. De volgende historische feiten, ontleend aan Lord’s boek *Old Roman World*, komen hier te pas:

„*In de Eerste Eeuw* werden niet vele wijzen of edelen geroepen. . . . *In de Tweede Eeuw* . . . was het in de oogen der élite of macht een schande een Christen te zijn. . . . De gemeente . . . bestond uit een kleine groep van reine en onbevleete menschen, die er niet naar streefden de maatschappij te beheerschen. Maar zij hadden de aandacht der regeering op zich gevestigd en waren consequent genoeg om vervolgd te worden.” Gedurende de tweede eeuw „waren de bisschoppen invloedrijk geworden, niet in de maatschappij, maar onder de Christenen”. Daarna begon „de kerkelijke centralisatie; . . . De Kerk legde den grondslag voor toekomstige politiek en macht”.

Het is zeker, dat de Heere God deze politiek niet had uitgestippeld. Even zeker is het, dat het de Duivel was, die het zaad der zelfzucht zaaide en tot ontwikkeling bracht om zijn goddeloos voornemen ten uitvoer te brengen. De bovengenoemde historicus vervolgt: „*De Derde Eeuw* zag de Kerk machtiger als instelling. . . . Leerstellingen werden gesystematiseerd [in geloofsbelijdenissen en verwarring]. . . . Groote bisschoppen regeerden de groeiende Kerk. . . . De Kerk

ontwikkelde zich snel tot een positie die de aandacht der menschheid [natuurlijk van de wereld] afdwong. *Het was niet eerder dan de Vierde Eeuw* — dat er een einde kwam aan de door het rijk ingestelde vervolging, dat Constantijn [keizer van het Heidensche Rome] bekeerd werd; dat de Kerk met den Staat verbonden werd; dat het eerste geloof verdorven werd, toen bijgeloof en ijdele filosofie [ingegeven door den Duivel] de gelederen van de getrouwen binnengedrongen waren: dat synodes onder politieken invloed gebracht werden; . . . toen politiek en dogmatiek hand in hand gingen, . . . dat mannen van rang in de kerk kwamen. Toen het Christendom de godsdienst van het hof en der voorname standen werd, werd het gebruikt om juist die euvelen te ondersteunen, waartegen het oorspronkelijk geprotesteerd had. De Kerk werd niet alleen doordrenkt van de dwalingen der Heidensche filosofie, maar zij nam vele der ceremoniën van oosterse [duivelsche] vereering aan, . . . De geestelijkheid, eerezuchtig en wereldsch als zij was, haakte naar rang en onderscheiding. . . . Zij werd lui, arrogant en zelfstandig. Het volk in het algemeen werd van het bestuur der kerk buitengesloten. De bisschop werd een hoog personage, die zijn geestelijken beheerschte en benoemde. . . . De zending der [ware] Kerk werd uit het gezicht verloren door een vernederend verbond met den Staat.”

Een Geslepen Plan

De Heere God waarschuwt de menschen met deze woorden: „De siddering des menschen legt eenen strik, maar die op den Heer vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.” (Spreuken 29: 25) De mensch, die vreest, eer of iets anders, waaraan hij zeer hangt, te verliezen, als hij geen minnelijke schikking aangaat,

zal zeker in Satan's val gevangen worden. Ongetwijfeld waren de eerste leiders in de Katholieke kerkorganisatie oprecht, maar eenigen hunner, die in het bijzonder naar eer onder de menschen trachtten en vreesden datgene te verliezen wat zij bezaten, zwichtten weldra voor de vleitaal van den Duivel, die er voor zorgde, dat zij door eer en aanzien omringd werden. Ongeveer 400 jaren na den dood van den Apostel Petrus werd de Roomsche-Katholieke „Hiërarchie der Jurisdictie” georganiseerd. Na nog meerdere eeuwen, waarin de menschen betreffende de waarheid in duisternis gehouden werden, was het niet zoo moeilijk, het de toen levenden te doen gelooven, dat een mensch, dien zij geleerd hadden als paus en hoofd der Hiërarchie te eeren, de opvolger van den apostel Petrus is. Op die wijze was het volk er toe gebracht, een groote en verderfelijke dwaling te gelooven.

Er is geen reden aanwezig, iets te zeggen over den man, die het ambt van paus vervult, en derhalve is ook niets wat hier gezegd wordt op eenig mensch persoonlijk van toepassing, maar wat hier gezegd wordt is tegen het ambt als zoodanig. Het ambt van paus bestond niet in de dagen van de apostelen. Het werd geschapen door menschen op aandrijven en onder ingeving van Satan, en de eerste mensch, die tot dat ambt verkozen werd, werd in het jaar 440 na Chr. verkozen.

De Katholieke Kerk bestond nog niet vele eeuwen na de dagen van de apostelen van Jezus Christus, en desondanks beweert die organisatie heden, de gemeente van Christus te zijn, en millioenen oprechte menschen gelooven deze dwaling. Noch Christus, noch een van zijn apostelen heeft de hand gehad in de stichting van de Katholieke organisatie. Alleen de Duivel kon op de gedachte komen, een groot godsdienstig systeem te

organiseeren en er den naam „Christelijke kerk” aan te hechten; en zijn voornemen, dat in overeenstemming met zijn naam is, was en is, de menschen te verleiden en hen in onwetendheid betreffende de waarheid over de gemeente van God te houden. De gemeente van God, van welke Christus Jezus het Hoofd is, is de eenige ware gemeente, en de namen dergenen die er toe behooren, zijn in de hemelen en niet op de aarde opgeteekend. (Hebreë 12: 23) Omdat die godsdienstige organisatie den naam van Christus aangenomen heeft en in het geheim en geleidelijk aan valsche leerstellingen invoert, is zij met meest vérrreikende en verderfelijke bedrog geworden, dat ooit bestaan heeft, en werkt zij zeer ten nadeele van de menschen en tot onteering van God's naam. Zij werkt onder valsche voorwendselen en door middel van valsche leerstellingen.

Voorwendselen

Een voorwendsel is het voorgeven van een aanspraak op iets of op het voorhouden van de een of andere leerstelling of leer, om anderen er toe te bewegen in overeenstemming met zulke voorwendselen te handelen. De Katholieke organisatie, gewoonlijk de „Katholieke kerk” genoemd, wordt gevormd door den paus, bisschoppen, kardinalen, priesters en anderen, die „geestelijken” genoemd worden; en al degenen die deze organisatie ondersteunen of er aanhangers van zijn, staan bekend als de „Katholieke bevolking”, maar deze „Katholieke bevolking” vormt geen deel van de kerk. In de Katholieke organisatie zijn hooge en lage geestelijken, dat wil zeggen, de Hiërarchie van het gezag, gevormd door menschen, die hooge posities innemen, en voorts de vele nederigere mannen in het priesterdom, die de geboden en bevelen van de hoo-

geren gehoorzamen. De Katholieke organisatie houdt reeds langen tijd het volk zekere aanspraken en leerstellingen voor met het kennelijk doel, het er toe te bewegen, aanhangers of „kinderen” van die organisatie te worden. Onder deze leerstellingen, die aldus geleerd en voorgehouden zijn, is deze: Dat de Roomsche-Katholieke Kerk de alleen ware en eenige kerk is. De volgende aanhaling is ontleend aan de welbekende Katholieke bron: „De ware Kerk moet Apostolisch zijn. Daarom vinden wij in de geloofsbelijdenis der eerste Algemeene Kerkvergadering van Nicaea, opgesteld in het jaar 325, deze woorden: ‚Ik geloof in de ééne, heilige, katholieke en *Apostolische* Kerk.’” — *Het Geloof onzer Vaders* (Gibbons), Ned. uitgave, bldz. 55.

Lichtgeloovige mensen, die deze aanspraak hooren en er waarde aan hechten, worden er toe gebracht er naar te handelen, en zoo gelooven heden millioenen oprechte mensen, dat de Roomsche-Katholieke organisatie de kerk van God is, en om die reden hebben zij zich onderworpen aan die organisatie, die door de Hiërarchie bestuurd wordt. Indien de aanspraken of voorwendselen dezer Katholieke organisatie valsch zijn, moet worden toegegeven, dat de mensen daardoor in hun nadeel bedrogen worden en dat degenen die voor deze voorwendselen of valsche aanspraken aansprakelijk zijn, op grond daarvan bedriegers zijn. Naar welke maatstaf dienen deze aanspraken gemeten te worden, om vast te stellen, of zij al of niet valsch zijn? De oprechte persoon, die in God en in Christus gelooft en die ten aanzien van God van goeden wil is, zal aanstonds deze vraag aldus beantwoorden: „Het Woord Gods is de eenige ware gids, waardoor wij de waarachtigheid of valscheheid van dergelijke aanspraken moeten vaststellen.”

Is de Roomsch-Katholieke Kerkorganisatie de ware kerk of gemeente van den levenden God? Het antwoord op deze vraag moet zijn: Neen. Laten wij thans naar de Schrift verwijzen, om aan te toonen, dat de ware gemeente de tempel of organisatie van Jehova God is en dat de eenige en waarachtige Grondsteen of Rots er van de Heere Jezus Christus is, die het Hoofd en de Heer der gemeente is; en dat alle anderen in den tempel of de gemeente leden van zijn lichaam zijn en dat deze laatsten veranderd moeten worden in de gelijkenis van den Heere Jezus Christus, getrouw in zijn voetstappen moeten volgen en vervolgens getuigen van Jehova God moeten zijn, die hun de opdracht gegeven heeft, getuigenis voor zijn heiligen naam af te leggen. Het ambt en de zending van de gemeente Gods onder Christus Jezus, in vergelijking met die van de Roomsch-Katholieke organisatie, liggen lijnrecht tegenover die van de laatstgenoemde organisatie. De Roomsch-Katholieke organisatie heeft zich gedurende alle eeuwen van haar bestaan ingelaten met godsdienst, politiek en handel om zelfzuchtig gewin en is op grond daarvan de vijand van God en van alle menschen.

In de Schrift wordt een „boom” gebruikt als een symbool van een schepsel of een organisatie van schepselen, terwijl de vruchten, die die boom draagt, een symbolische voorstelling zijn van hetgeen schepselen of organisaties den menschen als geestelijk voedsel tot hun instandhouding en wasdom voorzetten. Met betrekking hierop zeide Jezus: „Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. . . . Zoo zult gij dan hen aan hunne vruchten kennen. Niet een iegelijk die tot mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil

mijns Vaders, die in de hemelen is.” — Mattheüs 7: 18–22.

Jehova God heeft een verbond gesloten om aan Christus Jezus en zijn getrouwe navolgers en de leden van zijn gemeente zijn koninkrijk te geven, dat te zijner tijd in gerechtigheid zal regeeren en zegeningen aan het volk zal schenken. (Lucas 22: 28–30) Het koninkrijk van God heeft niets gemeen met de wreede, hardvochtige en goddelooze organisatie, die thans de wereld regeert en staat onder de leiding van den Duivel en zijn vertegenwoordigers. Over deze wereld zeide Jezus: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.” (Johannes 18: 36) „De overste dezer wereld [Satan] . . . heeft aan mij niets.” (Johannes 14: 30) De Schrift toont, dat Christus Jezus zijn koninkrijk aanvaardt en zijn regeering begint ten tijde van zijn tweede komst, wanneer hij zijn gemeente tot zich vergadert. — 2 Timotheüs 4: 1; 2 Thessalonicenzen 2: 1.

Jezus richt zich tot godsdienstige dweepers van zijn tijd en tevens van den tegenwoordigen tijd, als hij zegt: „Het koninkrijk Gods zal van u weggenomen worden, en aan een volk gegeven dat zijne vruchten voortbrengt.” (Mattheüs 21: 43) De Roomsch-Katholieke Kerkorganisatie heeft nimmer te eeniger tijd de vruchten of boodschappen van God's koninkrijk tot het volk uitgedragen, integendeel, zij heeft te allen tijde samengewerkt met politici, militairisten, handelaars en andere gangsters, om de natiën der aarde te regeeren en te beheerschen. Inplaats dat zij de vruchten van God's Woord, die tot instandhouding van het volk dienen, namelijk de vruchten van God's koninkrijk, uitdragen, heeft de Katholieke organisatie zich heftig tegen het koninkrijk onder Christus verzet. Iedere godsdienstige organisatie op aarde mengt zich min of meer in de politiek en den handel, het-

geen met den wil Gods in strijd is, en al deze organisaties mishandelen en vervolgen de mannen en vrouwen, die de boodschap of vruchten van en betreffende het koninkrijk Gods onder het volk uitdragen.

Inconsequent

De Schrift legt den onveranderlijken regel neer, dat een ieder, die lid van de gemeente Gods wordt, getrouw in de voetstappen van Jezus moet volgen, en dus moet handelen, zooals Jezus gehandeld heeft. „Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij zijne voetstappen zoudt navolgen, die geene zonde gedaan heeft, en daar is geen bedrog in zijnen mond gevonden.” (1 Petrus 2: 21, 22) Verder zegt Jezus: „Een iegelijk die uit de waarheid is, hoort mijne stem.” (Johannes 18: 37) Al dezulken moeten zijn geboden gehoorzamen of vernietigd worden. (Johannes 14: 15; Handelingen 3: 23) Aanspraak te maken op het hooge ambt van aardschen vertegenwoordiger van Jezus Christus en vervolgens een weg te bewandelen, die geheel in strijd is met dien welken Jezus bewandeld heeft, is geheel en al inconsequent en bewijst, dat de aanspraken of voorwendzelen der Katholieke organisatie geheel en al valsch zijn. Men beschouwe nu de welbekende feiten in het licht van de hierboven geciteerde, bevestigende teksten en bepale aan de hand daarvan de waarheid of de valscheid der aanspraken van de Katholieke organisatie.

Noch Jezus, noch zijn apostelen bezaten eenige vaste goederen, huizen of andere eigendommen. Van Jezus staat geschreven: „De Zoon des menschen heeft niet waar hij het hoofd nederlegge.” (Lucas 9: 58) Jezus en zijn apostelen bouwden geen cathedralen en trokken het volk niet tot zich om hen te dienen,

maar de Heer en de apostelen gingen „bij de huizen” en predikten de waarheid aan het volk en onderrichtten het in den weg Gods. (Mattheüs 10: 5–15) Alle ware navolgers van Christus Jezus hebben steeds dienzelfden weg gevolgd. Constantijn, de staatsman en keizer van Rome, die een heiden was, beweerde het „Christendom” aan te nemen. Hij werd een „Katholiek”. Constantijn was rijk en was er ongetwijfeld toe gebracht te gelooven, dat hij zijn zaligheid kon koopen.

Het volgende is een citaat uit Kardinaal Gibbons' *Het Geloof onzer Vadersen*, bldz. 165, Ned. uitgave: „Constantijn deed aan de Kerk van Rome groote schenkingen in geld en grondbezit, wat de opvolgende Keizers telkens vermeerderden, en zoo werd het erfdeel der Pausen weldra eene zeer aanzienlijke bezitting.” Vanaf dien tijd werd de Roomsche-Katholieke Kerkorganisatie zeer rijk aan stoffelijke bezittingen. Hieruit blijkt, dat zij een weg vervolgde, welke in het geheel niet in overeenstemming was met dien, welchen Christus Jezus gevolgd was. In de vierde eeuw beschikte deze godsdienstige organisatie over bisschoppen en heerschers, en niet weinigen, en toen werd de bisschop van Rome tot het ambt van paus verkozen. Dat vormde het eigenlijke begin van het pausdom, meer dan 300 jaren na de dagen van de apostelen. — Zie *The Encyclopedia Britannica*, Band 2, bldz. 81.

Niet lang daarna begon de paus als het hoofd van de Roomsche-Katholieke organisatie politieke of tijdelijke macht uit te oefenen. Pepijn, koning van Frankrijk stelde, nadat hij de Lombarden in een oorlog verslagen had, den paus tot tijdelijken heerscher over de veroverde provinciën aan. Aldus werd het pausdom een tijdelijke macht als gevolg van een veroveringsoorlog, hetgeen in strijd met het Woord Gods is. Kardinaal Gibbons zegt hierover: „Karel de Groot

bevestigt niet alleen de schenking van zijn vader Peppijn, maar voegt nog nieuwe gewesten aan 's Pausen gebied toe. Deze landstreken bleven de Pausen tot 1870 besturen." — *Het Geloof onzer Vaderen*, bldz. 168, Ned. uitgave.

Ter doorvoering van zijn politieke macht heeft de paus zijn gezanten aan de hoven van bijna alle natiën der „Christenheid" gehandhaafd. Een dergelijke handelwijze is geheel in strijd met Christus Jezus, het Hoofd der gemeente van God, die verklaart, dat hij in het geheel niets te maken heeft met de politieke aangelegenheden dezer wereld, omdat Satan deze beheerscht.

Van 1870 tot 1919 was de paus nagenoeg geheel van zijn tijdelijke macht beroofd, zooals uit de geschiedkundige feiten blijkt. (Zie bldz. 246, 254) Gedurende de periode van 1848 tot 1919 ging de Roomsch-Katholieke Kerkorganisatie toch voort, in de politiek der wereld te knoeien, teneinde te trachten politieke erkenning en macht onder de natiën der aarde te verkrijgen. Onmiddellijk volgende op den Wereldoorlog zocht de paus een zetel op de conferentie van den volkenbond te verkrijgen, opdat hij een aandeel mocht hebben in de verdeeling van Europa, toen de Volkenbond gevormd werd. Men weigerde den paus echter een zetel op die conferentie; maar nadat de Volkenbond gevormd was en zijn werk begon, zorgde de Duivel er voor, dat de pauselijke organisatie zich boven den Bond stelde, en die plaats is zij sedertdien blijven innemen. Mussolini werd een vriend van den paus, en sedert dat oogenblik werken beiden samen. „In 1929 regelde het Lateraan-verdrag de betrekkingen van kerk en staat in Italië. Kort daarna kwamen Mussolini en de Paus, beide sterke karakters, in botsing over de opvoeding van de Fascistische jeugd; in 1932

ging de Duce naar het Vaticaan, knielde daar neer in gebed en nam, naar men aanneemt, de heilige communie. In zijn jeugd was hij evenals zijn vader een erkend atheïst; in den laatsten tijd is hij zeer godsdienstig geworden.” — *Inside Europe*, bldz. 195.

De eerezucht van Mussolini is een groot krijgsheer te worden en de geheele wereld door geweld te beheerschen. De Roomsch-Katholieke organisatie, die met hem samenwerkt, ondersteunt zijn eerezucht ten volle. Toen Mussolini zijn bloedigen veroveringsveldtocht tegen de arme zwarten van Abessinië begon, in welken strijd vele levens vernietigd werden, ondersteunde de paus en de Katholieke organisatie Mussolini en „zegende” zijn moorddadige aanvallen. Thans poogt de dictator van Italië mannen en vrouwen er toe te dwingen, zich als de redelooze beesten voort te planten, teneinde menschen voort te brengen, die later in oorlogen geofferd kunnen worden, en hierin wordt Mussolini door den paus ondersteund. Een pers-telegram uit Rome, gepubliceerd door United Press en uitgezonden over vele radiozenders, gedateerd 4 Maart 1937, zegt: „Italië's Fascistische leiders kwamen heden overeen een krachtige poging te doen, om het geboortecijfer sterk op te voeren en voor meer soldaten voor het leger van de toekomst te zorgen. Een programma uit zeven punten bestaande werd aangenomen voor onmiddellijke toepassing door den Fascistischen grooten raad, het hoogste raadgevende lichaam, in een der zorgvuldig bewaakte nachtelijke zittingen onder Premier Benito Mussolini. . . . Er werd bericht ontvangen, dat Paus Pius den Roomsch-Katholieken geestelijken aanwijzingen gegeven heeft, hem hierbij ten volle te ondersteunen.”

Een dergelijke handelwijze is duidelijk in overtreding van God's eeuwig verbond betreffende het men-

schelijke leven, en de zoogenaamde Roomsch-Katholieke „Kerk” staat schuldig voor God's wet. (Genesis 9: 8-13) Blijkt hieruit, dat een dergelijke organisatie God en Christus vertegenwoordigt of dat die organisatie frauduleus den naam van God en Christus gebruikt als een dekmantel, waaronder zij haar duivelsch anti-Koninkrijkwerk verricht?

De boeman, die thans in alle landen het volk voorgehouden wordt, is het Communisme, en het is het pausdom, dat de schepper — achter de schermen — van deze boeman-beweging is. Een ieder die het waagt, de waarheid over de Roomsche Hiërarchie te zeggen, wordt door die organisatie als een Communist gebrandmerkt. De feiten zijn, dat het Communisme door de Jezuïeten, de geheime orde der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, georganiseerd is en vervolgens door haar als een boeman of dekmantel gebruikt wordt, om het volk vrees aan te jagen en het er tegen te organiseren in een beweging, die geheel door het pausdom beheerscht wordt. Op dezelfde wijze werden de Nazi's van Duitschland met Hitler aan het hoofd georganiseerd en voeren dezen thans een meedoogenlooze, wreede en moorddadige heerschappij in dat land door; en deze Nazi's scheppen er een waar behagen in degenen te vervolgen, die getrouw God en Christus vertegenwoordigen en de vruchten van zijn koninkrijk tot het volk uitdragen. Vele van Jehova's getuigen in Duitschland werden onlangs ter dood gebracht, terwijl duizenden anderen in de gevangenis geworpen werden slechts op grond van het feit, dat zij Bijbels en boeken, die den Bijbel verklaren, die de menschen in staat stellen, God's voorziening voor de lijdende menschheid te zien, in hun bezit hadden. De Hitler-regeering is in volle overeenstemming met het Vaticaan te Rome. Zou de Heere Jezus Christus een heer-

schappij als die van Hitler goedkeuren? In geen geval, en aangezien de Roomsche Kerk Hitler steunt, is het overtuigende bewijs geleverd, dat de Roomsche Katholieke organisatie den Duivel vertegenwoordigt en de vijand van God en van Christus is.

Eens beheerschte de Roomsche Katholieke Hiërarchie Spanje, gedurende welken tijd zij de goddelooze Inquisitie instelde, waardoor menschen gedwongen werden, Katholiek te worden, of anders op wreede wijze gefolterd werden. Het volk kwam tegen deze eigenmachtige afpersers van het Katholicisme in opstand en stichtte een republiek. Daarna begonnen de Katholieke militairisten een opstand tegen de Spaansche republiek, door een wreeden en lagen burgeroorlog te ontketenen, teneinde de Roomsche Katholieke Hiërarchie wederom in dat land aan de macht te helpen. De Hiërarchie verkreeg onrechtmatig het bezit van vele millioenen aan geldleeningen der Spaansche regeering, verzegelde deze in hun cathedralen en gebruikte deze om den burgeroorlog te voeren, waarin vele honderdduizenden op wreede wijze vermoord werden, waarvan velen door Katholieke priesters. Mussolini en Hitler hebben de Roomsche Katholieke Hiërarchie bij de doorvoering van dezen burgeroorlog ondersteund. Geen ware vertegenwoordiger van God en Christus op aarde zou aan een dergelijken veldtocht, die een rechtstreeksche overtreding van God's eeuwig verbond betreffende de heiligheid van het menscheleke leven is, kunnen deelnemen.

Sedert den Wereldoorlog en sedert de Roomsche Katholieke organisatie haar tijdelijke macht herwonnen heeft, is zij brutaler en agressiever dan ooit tevoren geworden. Men moet wel geestelijk totaal blind zijn, als men niet ziet, dat het doel van de Roomsche Katholieke Hiërarchie is, macht over de politieke aan-

gelegenheden der wereld te verwerven en de volken door dictators te laten beheerschen. Het pausdom heeft een verbond gesloten met de politieke heerschers van Japan, die niet de aanspraak maken, Christenen te zijn, en het voert daar een campagne door, om een ieder het zwijgen op te leggen, die de waarheid tegen het Katholicisme uitspreekt. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie voert een krachtige campagne, om macht over de ambten en politieke aangelegenheden van het Britsche Rijk te verkrijgen, maar haar grootste poging is thans gericht op de verkrijging van macht over de Vereenigde Staten van Amerika. Een boek, dat in 1935 gepubliceerd werd door een vroegeren Roomsch-Katholieken Jezuïet, die klaarblijkelijk de dubbelzinnigheid der bestuurders in die goddelooze godsdienstige organisatie moede was, zegt onder meerdere het volgende:

In theorie is de Katholieke Actie het werk en de dienst van leeken-Katholieken inzake den godsdienst, onder leiding van de bisschoppen. In de practijk is het de Katholieke groep, die zich een weg baant, om Amerika in haar macht te krijgen. . . .

Er was eens een tijd — deze is nu voorbij — dat alleen vrome Katholieken aan het werk der Kerk deelnamen. Maar heden treden vele Katholieken, die niet als vroom gekwalificeerd kunnen worden, actief in de Katholieke Actie op. Het Katholicisme, in Amerika tenminste, heeft opgehouden een zaak van godsdienstige naleving te zijn. Het Katholicisme heeft nu veel weg van een soort „clan” en wordt voornamelijk gevormd door sociale en politieke vereenigingen. Onder de honderden Katholieke leiders, die uitblinken door hun trouw aan de zaak, waarvoor zij gesteld staan, zijn er bij hooge uitzondering zulken, die zich voor Katholieke leerstellingen en gebruiken interesseeren. De Katholieke Actie zou in dit land een veel minder ernstige factor zijn, als haar eenige vertegenwoordigers vrome en toegewijde Katholieken zouden zijn. Het beginpunt van de golf van Katholieke Actie in dit land kan op de opening van de Nationale Welvaartsconferentie in 1921 teruggevoerd worden.

Bij die gelegenheid verklaarde Aartsbisschop Hanna: „Wij hebben de Katholieke macht van dit land gecoördineerd en vereenigd. Zij weet nu, waar en wanneer te handelen en wordt aangemoedigd door haar bewuste eensgezindheid. Wij gevoelen ons machtig, omdat onze hereeniging zichtbaar geworden is.” Vanaf dien dag is de Katholieke kracht snel toegenomen, en Katholieke organisaties vermenigvuldigen zich. . . .

Nieuwe organisaties springen iedere maand als paddestoelen uit den grond. Nog in Mei jongstleden (1935) werd onder beschermheerschap van Bisschop Molloy van Brooklyn een „Katholieke Oorlogsveteranen-Vereeniging” opgericht. Reeds heeft zij verschillende „posten” en zij stelt zich voor, niet slechts een nationale, maar een internationale organisatie te worden. Vrouwelijke hulptroepen worden onder den pittigen naam van „Yeomanettes” [vrouwelijke landstormers] aan deze „posten” toegevoegd. „Ik ben er zeker van”, kondigde de kapelaan, Pater Higgins, aan, „dat wij den heiligen steun van Kardinaal Hayes zullen hebben, en dat de geheele hiërarchie haar eveneens zal goedkeuren.” Gelijktijdig met de Katholieke Oorlogsveteranen voelden de Katholieke Oud-Studenten zich geïnspireerd meer dan tot dusverre voor de Katholieke Actie te doen en een nieuwe organisatie op te richten, zoodat hun leiding in het Katholieke leven meer effectief mocht worden. Pater Parsons S. J., die de nieuwe beweging verklaart, schrijft: „. . . Organiseert! Vereenigt het intellect en den wil van zooveel mogelijk oudstudenten. Geeft hun één gemeenschappelijk doel. Ontsteekt hun verbeeldingskracht door een gezicht van een groote beweging, die diep wortelt in de overleveringen, die onze Westersche beschaving gevormd hebben. *Laten ze durf toonen. Laten zij zelfs revolutionair zijn, als het te pas mocht komen.*”

. . . „Katholieke mannen,” zeide hij, „dienen zich te vereenigen, om den wetgevendenden lichamen te kunnen zeggen, dat zij geen wetsvoorstellen mogen indienen, die met de idealen van het gezin of met de idealen van de Katholieke Kerk in strijd zijn. Zij dienen zich aldus te organiseeren, om sterk genoeg te zijn, om door te zetten, dat onderwijzers, die „verderfelijke leerstellingen” leeren, afgezet worden.” — *Rome Stoops to Conquer* (Rome vernedert zich om te overwinnen), bldz. 15-18.

Gebrek aan plaatsruimte staat niet toe, hier nog verder de aandacht te vestigen op de verschillende methoden, die langs politieke weg of op andere wijze toegepast worden, om de „Katholieke Actie” naar voren te dringen en daardoor macht over Amerika en andere natiën te verkrijgen. Het doel is, om de aandacht te vestigen op het feit, dat een godsdienstige organisatie, die zich inlaat met dergelijke politieke, commercieele, militaire en andere goddelooze methoden als waarvan zich de Roomsch-Katholieke Hiërarchie bedient, onmogelijk de vertegenwoordigster van God en Christus op aarde zou kunnen zijn en dat derhalve de beweringen of aanspraken der Roomsch-Katholieke organisatie, dat zij de kerk van God is, geheel en al bedriegelijk en valsch zijn. Dit alleen moest reeds voldoende zijn, om ieder eerlijk en oprecht mensch te bewijzen, dat de Roomsch-Katholieke organisatie het werktuig van den Duivel is en derhalve vijandig aan de welvaart der menschheid. Indien men zijn eeuwig welzijn in gevaar wil laten brengen, door vast te houden en steun te verleen en aan die goddelooze organisatie, welke de vijand van God en menschen is, zoo is dat zijn voorrecht; maar het vestigen van de aandacht op dit feit is een waarschuwing, opdat men later niet als verontschuldiging zal kunnen aanvoeren, dat men niet geweten heeft, dat die organisatie den Duivel vertegenwoordigde. Het doel van deze publicatie is, oprechte en eerlijke personen, of zij Katholiek of iets anders zijn, te helpen de waarheid in te zien, opdat zij de eenige plaats van zekerheid mogen zoeken en vinden.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchistische kerkorganisatie is het meest volmaakt georganiseerde politieke lichaam op aarde en is de machtigste aller organisaties. Het Britsche Rijk draagt de onderscheiding, de grootste wereldmacht te zijn, die ooit bestaan heeft.

Het beweert, dat zijn bezittingen zoo breed over de aarde vertakt zijn, dat de zon in zijn rijk niet ondergaat. Uit vele volken, geslachten en talen bestaande is het Britsche Rijk waarlijk cosmopolitisch. Vele goede menschen van England beginnen thans het groote gevaar te zien, dat thans het Britsche Rijk bedreigt en dat gelegen is in de Roomsch-Katholieke Hiërarchie.

In nagenoeg alle koloniën of ondergeschikte gewesten van het Britsche Rijk bekleeden Roomsch-Katholieke ambtenaren hooge posities en deze hooge waardigheidsbekleeders negeeren de rechten der niet-Katholieken geheel. Zoowel in Noord- als in Zuid-Rhodesië, in West Afrika, in de Fiji Eilanden, in Quebec en vele andere deelen van het Britsch Rijk beheeren politieke, godsdienstige Roomsch-Katholieken, onder de heerschappij van het Vaticaan, de openbare ambten. Uiterlijk betuigen zij trouw aan het Britsche Rijk, maar in hun hart zijn deze Katholieke waardigheidsbekleeders slechts trouw aan het Vaticaan. Zij onderdrukken de waarheid en verbieden den invoer van publicaties, die op de bevolking van die koloniën, in het bijzonder op de inboorlingen, verlichtend zouden inwerken, en daardoor houden zij haar in onwetendheid. Indien de menschen bij toeval worden aangetroffen in het bezit van zulke verlichtende lectuur betreffende God's Woord en zijn koninkrijk, nemen de Roomsch-Katholieke autoriteiten onmiddellijk de noodige stappen, om de verdere publicatie van dergelijke lectuur en de verkondiging der waarheid te verhinderen. Deze Katholieke autoriteiten aarzelen niet, om leugens te verspreiden en waren Christenen misdaden in de schoenen te schuiven, waaraan zij zich in het geheel niet schuldig gemaakt hebben. Zulke leugens worden verkondigd, teneinde een verontschuldiging te verschaffen, het volk te verbieden, iets in bezit te hebben, dat het een verklaring van het Woord Gods

geeft, welk Woord de dubbelzinnigheid en onoprechtheid van de Roomsch-Katholieke organisatie aan de kaak stelt.

Vanaf de ondergeschikte gewesten van het Britsche Rijk wordt in het bijzonder op Engeland pressie uitgeoefend, en het is slechts een kwestie van tijd, en wel van korten tijd, dat het Britsche Rijk door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie zal beheerscht worden. Een dergelijk optreden is ten eenenmale onbestaanbaar voor iemand, die een ware navolger van Christus is, en deze feiten worden hier aangehaald, om het bewijs te leveren, dat de Roomsch-Katholieke organisatie niet God en Christus, maar den Duivel tegenwoordigt.

Getallen en Rijkdom

Naar beweerd wordt, zijn er alleen in de Vereenigde Staten twintig millioen leeken-Katholieken, namelijk „kinderen der kerk” of „Katholieke bevolking”, die door dertig duizend geestelijken bestuurd worden. De Katholieke Kerkorganisatie bezit in Amerika aan vaste goederen voor de waarde ten bedrage van miljarden dollars. *The Encyclopedia Americana* toont in een artikel, dat in 1927 gepubliceerd werd, aan, dat te dien tijde de Katholieke Kerk over de geheele aarde in haar organisatie 249.583.000 personen telde. De stoffelijke rijkdom der Katholieke organisatie bestaat in ieder land op ieder continent uit enorme bedragen, die een totaal van miljarden uitmaken. Waaruit put zij deze geweldige rijkdommen? Welke voorstellingen en beweringen worden door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie gedaan, om het volk er toe te brengen, zich aan het overheerschende toezicht van die organisatie te stellen en de gelden te verschaffen, die

deze godsdienstige, politieke organisatie zoo enorm verrijken?

Het Vagevuur

Ongetwijfeld is de bron van inkomsten van de Roomsch-Katholieke kerkorganisatie, die het grootste bedrag aan geld in de schatkist van het Vaticaan gebracht heeft, de leer van het „vagevuur”. Millioenen personen hebben den geestelijken hun volle vertrouwen geschonken en door de geestelijken zijn zij er toe gebracht te gelooven, dat als een mensch sterft, slechts zijn lichaam sterft, maar zijn ziel blijft voortleven en dat deze ziel onmiddellijk naar één van de drie plaatsen gaat, en wel, de rechtvaardigen naar den hemel, de opzettelijk goddeloozen naar de eeuwige pijniging of hel, terwijl degenen die in vergeeflijke zonden gestorven zijn en niet voordien gereinigd werden, naar het „vagevuur” gaan, daar voor een onbepaalden tijd blijven, van welken tijd echter de duur verkort kan worden door de geldelijke bijdragen der overlevende vrienden, die dit geld den priesters der Katholieke Kerk ter hand stellen, om gebeden ten behoeve van de dooden uit te spreken. Tevens doet men het voorkomen, dat het geld, dat aldus werd bijgedragen, zegenrijke gevolgen heeft voor degenen die nog in leven zijn en dat na den dood de tijd van hun verblijf in het „vagevuur” verkort kan worden.

Oprechte menschen, die dergelijke voorstellingen als waar hebben aangenomen, hebben snel tot de Katholieke organisatie hun toevlucht genomen en hun geld vrijwillig afgestaan in de hoop daardoor zichzelf en hun geliefde gestorvenen van nut te zijn en hun overleden vrienden van de foltering en van de „vuren van het vagevuur” te verlossen. Het gevolg hiervan is geweest, dat milliarden dollars aan geld in de

schatkist van de Roomsch-Katholieke organisatie gevloeid zijn, welk geld door de Hiërarchie gebruikt is en gebruikt wordt, om haar eierzuchtig en wreed voor-nemen, om de natiën te beheerschen, ten uitvoer te brengen en om de „hoogere priesters” een weelderig leven te laten leiden en hen zich dagelijks overdadig te laten voeden, terwijl het gewone volk aan de noodzakelijkste levensbehoefden ontbreekt. Indien de Katholieke leerstelling van het „vagevuur” valsch is, dan moet door iederen oprechten persoon worden aangenomen, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie het grootste afpersingssysteem bedrijft, dat ooit bekend is geweest, waardoor het volk niet alleen geld, maar ook zijn vrede des geestes en zijn verwachting van een kennis van God's voornemen worden afgeperst; en dit alleen reeds brandmerkt de Katholieke organisatie als een werktuig van den Duivel en als een vijand van God en den mensch. Tevens vormt het een verder bewijs, dat de gedane bewering, dat de Katholieke kerk de gemeente van God is, een verdere leugen van den Duivel is, die verkondigd wordt met het doel, het volk te bedriegen en het van Jehova God af te keeren.

Opdat niemand reden hebbe te zeggen, zooals reeds vele Katholieke priesters gezegd hebben, dat hun leerstelling van het „vagevuur” aan het volk verkeerd wordt voorgesteld, wordt hier de volgende aanhaling uit het boek van Kardinaal Gibbons, een vermaarde Katholieke autoriteit, gegeven: „De katholieke Kerk leert, dat er in het toekomstig leven, . . . een tusschenstaat van tijdelijke bestraffing bestaat voor hen, die met kleine zonde op het geweten gestorven zijn, of voor hunne reeds vergevene zonden aan de goddelijke gerechtigheid nog niet geheel voldaan hebben. Zij leert verder dat de zielen, die in het Vagevuur vertoeven, zooals deze tusschenstaat gewoonlijk genoemd wordt,

zichzelf niet kunnen helpen, maar wel kunnen geholpen worden door de voorbede der geloovigen op aarde. Dit laatste hangt met de leer over het bestaan van een Vagevuur ten nauwste samen, want de zielen, die in dien tusschenstaat vertoeven, hebben het einde van hun loopbaan nog niet bereikt. Zij zijn nog ballingen, die buiten den hemel omzwerven, en de goddelijke barmhartigheid heeft voor hen het laatste woord nog niet gesproken.

„ . . . Zijne ziel zal ten laatste gered worden, maar gedurende een bepaalden tijd moet hij lijden in de reinigende vlammen van het vagevuur. Dit is niet mijn uitleg, maar die van de Vaders der Kerk.” — *Het Ge loof onzer Vadersen*, bldz. 248–251.

Dit is een duidelijke verklaring, dat de leer van het „vagevuur” op overlevering en niet op het Woord Gods gebaseerd is, en volgens den door Jezus neergelegden regel maakt deze leerstelling het Woord Gods krachteloos, omdat zij valsch is. (Mattheüs 15: 3, 6) Betreffende het doel van het leggen van den grondslag voor de leerstelling van het „vagevuur” zegt dezelfde autoriteit op bldz. 261: „Want wat is de dood? Niets anders dan de scheiding van lichaam en ziel. Het lichaam sterft, maar de ziel blijft leven; zij behoudt na den dood hare gedachte, haar geheugen en hare liefde als te voren.”

Aldus is de leer van menschen in de Katholieke Kerkorganisatie die van geslacht op geslacht overgeleverd werd. Het staat u vrij te kiezen, wat gij wilt gelooven: overlevering of den Bijbel. Welke van de beide wenscht gij te gelooven? Het Bijbelsche bewijs wordt thans voorgelegd, dat aantoon, dat de leerstelling van het „vagevuur” geheel en al valsch is en haar oorsprong in den Duivel vindt. De *Douay*-vertaling is een Katholieke vertaling van den Bijbel, en is door de

Hiërarchie goedgekeurd. Die vertaling zegt betreffende de ziel: „De ziel die zondigt, dezelve zal sterven.” (Ezechiël 18: 4, *Douay*) Aan de hand van hun eigen Bijbelvertaling wordt bewezen, dat de Katholieke leer van het „vagevuur” valsch is. Wat is de ziel? Zij is een levend, ademend schepsel. Ieder mensch is een ziel, maar geen mensch bezit een ziel. In Genesis 2: 17 staat geschreven: „Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage als gij daarvan eet zult gij den dood sterven.” Uit welke bron komt de bewering, dat dood slechts de scheiding van het lichaam en de ziel is en dat de ziel voortleeft? Deze bewering is geheel gebaseerd op de leugen van den Duivel. God verklaarde, dat de mensch moest sterven, als hij zondigde. De Duivel zegt, dat er geen dood is, terwijl Jezus zegt, dat de Duivel een leugenaar is. (Genesis 3: 4; Johannes 8: 44) „Alle vetten op aarde zullen eten en aanbidden, allen die in het stof nederdalen, zullen voor zijn aangezicht nederbukken, en die zijne ziel bij het leven niet kan houden.” — Psalm 22: 30.

De Katholieke overlevering zegt: „De dooden gaan voort te herinneren, te denken en lief te hebben.’ De Katholieke Bijbel zegt: „Want er is niemand in den dood, die uwer gedenkt: en wie zal u belijden in de hel [het graf (*Statenvertaling*)]?” (Psalm 6: 6, *Douay*) Dezelfde tekst in de Statenvertaling luidt: „Want in den dood is Uwer geen gedachtenis; wie zal u loven in het graf?” (Psalm 6: 6) „De dooden zullen den Heere niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn.” (Psalm 115: 17) „Want de levenden weten dat zij sterven zullen, maar de dooden weten nietmetal, zij hebben ook geen loon meer, maar hunne gedachtenis is vergeten.” „Waartoe uw hand in staat is, doe dat met ernst: want er is noch werk, noch

overleg. noch wijsheid, noch kennis in de hel [het graf], waarheen gij ijlt.” — Prediker 9: 5, 10, Katholieke *Douay-vertaling*.

Aangezien de Schrift het overtuigende bewijs levert, dat de dooden zich niet ergens bij bewustzijn bevinden en geen straf ondergaan of in het „vagevuur” lijden, is het duidelijk, dat de leer van het „vagevuur” een verdere leugen van den Duivel is, die door menschen gebruikt wordt, om het volk te bedriegen en te berooven en het van God af te keeren en om het meest geslepen, duivelsche afpersingsplan op aarde ten uitvoer te brengen. Nu bedenke men, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie steeds een voorstander van den regel geweest is, dat het gewone volk den Bijbel niet zelf moet bestudeeren, maar slechts datgene moet aannemen en gelooven, wat de Katholieke Kerk leert. Zie *Het Geloof onzer Vaderen*, bldz. 94, waar gezegd wordt, dat „het nooit in God’s bedoeling gelegen heeft den Bijbel als eenige geloofsbron aan te wijzen, afgezien van het levend gezag der Kerk”. Integendeel, de Schriften, in den Bijbel op het bevel van den Almachtigen God geschreven, werden geschreven, om ’s menschen waarachtige en onfeilbare gids te zijn, opdat de mensch Gods ten volle toegerust mocht worden. (2 Timotheüs 3: 16, 17) Er is geen tekst in den Bijbel, die de theorie van het „vagevuur” ondersteunt; en daar de geestelijkheid van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie weet, dat dit zoo is, zegt zij tot de menschen, dat zij niet moeten trachten, den Bijbel zelfstandig te bestudeeren, maar de uitlegging van de priesters moeten aannemen. Het „vagevuur” is een godsdienstige leerstelling, die door den vijand van God en den mensch uitgevonden werd, om de menschen van God af te keeren.

Ieder plan of iedere truc, toegepast om anderen onbewust geld afhandig te maken, is afpersing. Het driekaarten-spel (Spaansch-Amerikaansch kaartspel), ieder gokspel, de makelaarskunstgrepen, prijsvragen en meer dergelijke stelsels, die gebruikt worden, om de menschen onrechtmatig van hun geld te berooven, zijn afpersingssystemen. Menschen er toe te bewegen, geld in loterijen en soortgelijke ondernemingen te steken, is afpersing; al deze dingen zijn slecht en worden door oprechte en nauwgezette menschen vermeden. Als een mensch of organisatie het vertrouwen van anderen gewint en zich vervolgens ten koste van die anderen bevoordeelt, door hen er ten onrechte toe te bewegen, hun geld af te geven, zoo is dat een laag soort afpersing, omdat degenen, die aldus beroofd worden, niet in staat zijn, zich er tegen te beschermen. Als een mensch of organisatie de menschen er toe beweegt te gelooven, dat hun gestorven vrienden zich bij bewustzijn in het vagevuur bevinden en daar pijn lijden en dat een geldelijke bijdrage der levenden dit leed kan verzachten en de menschen er daardoor toe gebracht worden, hun geld aan de priesters af te staan, dan is zulks afpersing van de laagste, oneerlijkste en verdoemelijkste soort, die maar uitgedacht kan worden. Niemand heeft ook maar het geringste voordeel verkregen uit het geld, dat aan de priesters ter hand gesteld werd, om gebeden voor de dooden of voor de levenden op te zeggen; daarom is het verkrijgen van geld door de priesters of geestelijken op grond van de bewering, dat zij daardoor in staat zijn, de dooden te baten, het verwerven van geld onder valsche voorwendselen en diende evenals alle andere misdaden gestraft te worden.

Scherpe Contrasten

Radio-stations zenden dikwijls programma's uit, die de aandacht vragen voor verschillende soorten afpersingen of zwendelarijen, waardoor groote sommen gelds aan het volk, dat lichtgeloovig is, onttrokken worden. Bijvoorbeeld, men kondigt een prijsvraag aan, waarbij aan het publiek gezegd wordt, dat degenen, die de prijsvraag goed oplossen, zooveel punten krijgen, en als zij dan nog een zeker bedrag inzenden, kunnen zij een zeer hoogen prijs trekken. Door deze soort afpersing worden groote sommen gelds ingezameld, terwijl de prijs nooit uitbetaald wordt; en dan doet de politie een inval bij deze afpersers en arresteert hen. Het Postdepartement van de Vereenigde Staten heeft een order uitgevaardigd, dat het verboden is, van de post gebruik te maken voor het bedrijven van dergelijke afpersingen, en zeer terecht. Vergelijk dit nu eens met de „vagevuur”-afpersing. Een Katholieke priester publiceert een brief, waarin hij den Katholieken mededeelt, dat zij door zooveel geld bij te dragen, hun ‚lijdende’ dooden in het „vagevuur” kunnen helpen. Die brief raadt de menschen aan, voor iederen daarin genoemden naam een zeker bedrag bij te dragen. Prompt wordt het geld ingezonden, betaald als gevolg van een verkeerde en bedriegelijke voorstelling, dat daardoor menschen gebaat worden. De regeering der Vereenigde Staten heeft een Rooms-Katholieken Directeur-Generaal der Posterijen, die tevens aan het hoofd van het Postdepartement staat, en in werkelijkheid is hij een agent of vertegenwoordiger van het Vaticaan. Heeft iemand ooit gehoord, dat hij een order uitgevaardigd heeft, welke de gebruikmaking van de Posterijen der Vereenigde Staten ontzegt aan de doorvoering van een afpersingsplan ter inzameling van

geld onder het volk onder het voorwendsel dat dit ten bate van de dooden is?

De „vagevuur“-afpersing is veel meer te laken dan de bovengenoemde prijsvraagmethode, omdat de menschen in het laatste geval weten, dat zij aan een kansspel deelnemen. Bij de „vagevuur“-afpersing wordt misbruik van de lichtgeloovigheid van het volk gemaakt, waarbij het volk in onkunde betreffende de Schrift gehouden wordt en de afpersers het van een kennis der waarheid afhouden, en daardoor kunnen zij het van millioenen berooven, en het Postdepartement vouwt vroom de handen en zegt: ‚Hiermede wordt een goed werk gedaan.‘ Kan eenig normaal en oprecht mensch gelooven, dat een organisatie of godsdienstig systeem, dat een dergelijke afpersing doorvoert, terzelfder tijd de vertegenwoordiging van God en Christus op aarde kan zijn? Het bewijs is overstellend, dat de aanspraken en voorwendselen der Roomsch-Katholieke Hiërarchistische organisatie, dat zij de kerk van God is, een afschuwelijke leugen vormen, ja, een groote onteering van den naam van den Almachtigen God, en dat deze voorgewend worden, om het volk te berooven en het van God af te keeren.

Vergeving van Zonden

Een verdere dwaalleer van het Roomsch-Katholieke kerksysteem is, dat de geestelijkheid van dat systeem zonden kan vergeven. De lichtgeloovige Katholieke bevolking gelooft, dat de priesters deze macht en autoriteit bezitten, en omdat zij dit gelooven, gaan de Katholieken op geregelde tijden tot den priester en belijden hun zonden voor hem, opdat zij vergeving of absolutie mogen verkrijgen. Iemand, die de meest verderfelijke misdaad begaat, kan dit doen, en er daarna onmiddellijk weer op uitgaan, om een andere mis-

daad te bedrijven. Een treffend voorbeeld hebben wij in Mussolini. Voordat hij vrede sloot met de Roomsche Katholieke Hiërarchie, was hij een erkend atheïst, maar nadat hij naar het Vaticaan gegaan was en een verbond met het pauselijk systeem gesloten had, is hij vroom geworden, wat hem echter niet weerhield opnieuw grootere misdaden dan ooit te voren te begaan. Hij voerde een wreede veroveringscampagne in Abessinië in directe overtreding van God's wet, maar ongetwijfeld verkreeg hij daarvoor van den paus „absolutie”, zooals dat door het pausdom genoemd wordt, daar deze „doorluchtige hoogheid” Mussolini's krijgsverrichtingen poogde te „zegenen”. Menschen die gelooven, dat de paus of de priesters macht hebben om zonden te vergeven, omhelzen en beoefenen dien godsdienst, om hun geweten te sussen en hun geweten te harden voor verdere misdaad. De Katholieke autoriteit zegt hierover: „Er volgt vooreerst uit, dat de macht om zonden te vergeven zich niet tot de Apostelen beperkte, maar zich ook, voor alle tijden en plaatsen, tot hunne opvolgers in de bediening uitstreckte. Zoolang de zonde in de wereld blijft, zoo lang moet er ook vergiffenis voor te bekomen zijn; en daar, helaas, de zonde nooit uit deze wereld scheiden zal, moet ook in de Kerk vergiffenis voor de zonde te verkrijgen zijn. Zoolang de kwaal blijft, moet ook het geneesmiddel voorhanden zijn.” — *Het Geloof onzer Vaderen*, Ned. uitgave, bldz. 395.

Het Roomsche-Katholieke kerksysteem heeft zich aangematigd, deze groote daad der vergeving van zonden tegen een geldelijke vergoeding te verrichten, en op die wijze gaat het nog steeds voort. De voren genoemde autoriteit zegt verder: „Ook ging de Paus, door aan de *vrome gevers* geestelijke gunsten te beloven, zijne macht niet te buiten. Want als onze zonden door aalmoezen aan de armen afgekocht kunnen

worden, zooals de Schrift ons zegt, waarom dan niet evengoed door offers ten behoeve van den godsdienst?" — Bldz. 426, naar de oorspronkelijke Engelsche uitgave.

„Heeft de Kerk de macht ontvangen om de groote hinderpaal, nl. de zonde, weg te ruimen, dan heeft zij zeker ook de macht om kleinere te verwijderen, nl. de tijdelijke straf, die aan iedere zonde verbonden is." — *Het Geloof onzer Vadersen*, Ned. uitgave, bldz. 365.

Een ieder, die met de Pauselijke geschiedenis op de hoogte is, behoeft er slechts aan herinnerd te worden, hoe Johannes Tetzl, een Dominicaner monnik, door door Duitschland en andere deelen van Europa te trekken beroemd werd, omdat hij voor groote sommen aflaten verkocht, waardoor de koper de vrijheid verkreeg, straffeloos iedere soort misdaad te begaan. Deze afpersing wordt reeds zoolang bedreven, dat zelfs de priesters er van overtuigd zijn, dat zij het volle recht hebben, zoowel van de armen als van de rijken geldelijke bijdragen in ontvangst te nemen onder het voorwendsel, dat de priesters de macht bezitten, om absolutie te verleen en of zonde te vergeven.

Het verwekt in het geheel geen verwondering, dat de politieke en commercieele regeerende machten van Italië, Duitschland, Oostenrijk en vele andere landen aanhangers zijn van het Vaticaan. Deze menschen zijn in misdaad gedompeld, en zij moeten iets hebben, om hun geweten te stillen, en zij zijn bereid, er voor te betalen. Zij worden er toe geleid te gelooven, dat zij ongeacht de begane misdaad absolutie van de Pauselijke Hiërarchie zullen ontvangen. Deze door de Pauselijke Hiërarchie bedreven afpersing heeft reeds miljoenen in de schatkist van het Vaticaan gebracht; en in het bijzonder de politici zijn van meening, dat zij hun deel aan de Katholieke beurs moeten bijdra-

gen. Het verwekt geen verwondering, dat vele der officieele autoriteiten van de regeerende macht en de handelsreuzen van Groot-Brittannië en Amerika aanhangers van den Katholieken godsdienst zijn en bij wijze van verzekeringspremiën tegen verlies als gevolg van hun moedwillige goddeloosheid groote sommen gelds betalen. Zoo ziet men dus, dat deze afpersing steeds verder om zich heengrijpt en dat de Roomsche Katholieke Hiërarchie eigenlijk geen concurrenten op het gebied van afpersing heeft. Indien de priesters of geestelijken van dat systeem geen macht hebben om zonden te vergeven, dan is hun handelwijze niets meer dan een geslepen plan om geld uit de zakken van anderen te ontfutselen en smaadheden over den naam van den Almachtigen God te brengen. Laten wij nu eens onze aandacht bepalen tot de ware bron en zien, wie zonden vergeven kan.

De Schrift toont aan, dat God alleen, door de verdienste van Christus Jezus, zonden kan vergeven. Indien men niet aan den Heere Jezus Christus gelooft en dat zijn vergoten bloed de grondslag voor de vergeving van zonden is, zal God zijn gebed niet verhooren of hem vergeving schenken, maar de toorn Gods blijft op dien persoon, zooals duidelijk in Johannes 3: 36 verklaard wordt. Er staat geschreven: „Het bloed van Jezus Christus zijn [God's] Zoon reinigt ons van alle zonden.” (1 Johannes 1: 7) „Zonder bloedstorting [het bloed van Jezus Christus] geschiedt geene vergeving [van zonde].” (Hebreëen 9: 22) Verder staat geschreven: „In denwelke wij de verlossing hebben door zijn bloed [van Jezus], namelijk de vergeving der zonden.” (Colossenzen 1: 14) Jezus verleende zijn getrouwe apostelen speciale autoriteit betreffende de vergeving van zonden, gelijk geschreven staat: „Zoo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zoo gij iemands zonden houdt, dien zij zij gehouden.”

(Johannes 20: 23) Deze autoriteit is echter beperkt tot die getrouwe apostelen en heeft op niemand anders daarvoor of daarna betrekking. — Johannes 1: 9; 2: 1, 2.

Geen wonder dan ook, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie de „Katholieke bevolking” den raad geeft, zich van het lezen van den Bijbel te onthouden en slechts aan te nemen, wat „de kerk” zegt. Als eerlijke en oprechte menschen het Woord Gods kennen, zullen zij zich van het Katholieke systeem losmaken, en de afpersers weten dit; en als dat gebeurt, is het met hun afpersing gedaan. De bewering, dat de priesters van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie macht hebben, om zonden te vergeven, is uitermate godslasterlijk en vormt een verder deel van hun afpersingsstelsel. Natuurlijk kon zulke afpersing niet ondernomen worden met redelijk denkende menschen die eerst met de Schrift op de hoogte gebracht zijn en in God en in Christus Jezus gelooven. Dit is een verder en overtuigend bewijs, dat het Roomsch-Katholieke kerksysteem niet de kerk of gemeente van God is, maar dat het een godsdienstige organisatie van den Duivel is, in het leven geroepen, om God's heiligen naam te smaden en het volk grootelijks te benadeelen.

Ceremoniën

De Roomsch-Katholieke godsdienstige organisatie verricht zekere ceremoniën of vormendienst. Bij het binnentreden van de cathedraal wordt de vinger in het zoogenaamde „heilige water” gedompeld, en den menschen wordt daarbij wijs gemaakt, dat al zou dat water uit een vijver worden opgepompt, een mensch in staat is, het heilig te maken. Vervolgens slaat de binnentredende het kruisteecken over zichzelf; daarna besprenkelt de priester de gemeente met hetzelf-

de soort water, waarbij hij enkele aanhalingen uit den Vijftigsten Psalm of uit een ander schriftgedeelte doet; dan neemt hij zijn misboek (niet den Bijbel) en zegt of herhaalt daaruit zekere woorden in het Latijnsch, die waarschijnlijk door geen der aanwezigen begrepen kunnen worden. Terwijl hij dit doet, draagt hij daartoe speciale kleederen. Zulks is een zoogenaamde godsdienstoefening, die in het geheel niet door de Schrift geautoriseerd wordt, die een lastering van God's naam en een verder middel is, om lichtgeloo-vige menschen wijs te maken, dat dat de plaats is, waar zij bescherming en zaligheid kunnen vinden.

In de hoop eenigen grondslag voor haar zinlooze ceremoniën te zullen vinden, haalt de Roomsche-Katholieke Hiërarchie de door de Israëlieten in verband met den tabernakel verrichte ceremoniën aan. Zij negeeren echter geheel de Bijbelsche verklaring, dat deze door de Israëlieten verrichte ceremoniën slechts levende of bewegende beelden waren, die onder de leiding van Jehova vertoond werden, om in het bijzonder toekomstige gebeurtenissen te voorschaduwen. (Hebreën 10: 1; 1 Corinthe 10: 11) Zulke door de Joden verrichte ceremoniën als voorbeelden geven niemand het recht, daarna zulke ceremoniën te verrichten, omdat deze tot de wet behoorden en Jezus Christus de wet vervuld en aan het hout genageld heeft. (Colossenzen 2: 14) De in verband met den tabernakel in de woestijn verrichte ceremoniën voorzeiden in het bijzonder de komst van Christus Jezus en zijn groote offerande ter voorziening van den loskoop prijs voor de vergeving van de zonden der menschen en de aanbieding van zijn bloed in het Heilige der Heiligen, dat is de hemel zelf, om daar verzoening voor de zonden van het volk te doen. — Hebreën 9: 20-24.

Nadat Christus de wet vervuld heeft, stelt de Duivel een ceremonie in ter bespotting van hetgeen de Heer

gedaan heeft, en laat zijn vertegenwoordigers, de geestelijkheid, zinlooze ceremoniën uitvoeren, om het volk ontzag in te boezemen, onder de valsche bewering, dat deze door de ceremoniën van Israël geautoriseerd worden. Hij gaf het zelfzuchtige en zondige menschen in, zichzelf de macht aan te matigen, datgene te doen, waartoe alleen Jezus de autoriteit bezit. Toen Christus Jezus kwam en zijn werk verrichtte, eindigden alle in God's wet aan Mozes gegeven ceremoniën met zijn kruisiging. „Zoo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.” (Galaten 3: 24) „Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft.” — Romeinen 10: 4.

Deze door de priesters der Hiërarchie verrichte ceremoniën hebben een groote versmading van den naam van den Heere God ten gevolge en dienen slechts de bevordering van haar afpersing van het volk. Noch Jezus, noch zijn apostelen na hem lieten zich met eenigen vormendienst of met ceremoniën in. Jezus stelde de Gedachtenis aan zijn dood in, dat eenmaal per jaar gevierd wordt, om er degenen die een verbond met God gesloten hebben, om in de voetstappen van Jezus te volgen, aan te herinneren, dat zij met hem gebroken moeten worden en moeten lijden, gelijk hij geleden heeft (1 Corinthe 11: 23–26); en nu pogen de Katholieke priesters godslasterlijk, de symbolen van wijn en brood in het werkelijke bloed en het lichaam van Christus te veranderen, en de lichtgeloovigen er toe te bewegen, het te gelooven, opdat hun verder ontzag worde ingeboezemd en zij zich geheel aan hun afpersingsstelsel onderwerpen.

Vastgestelde en formeele ceremonie is geheel in strijd met hetgeen Jezus met de discipelen instelde. De profeet Gods nam op dergelijken vormendienst betrekking, toen hij zeide hetgeen later door Jezus her-

haald werd, namelijk: „Gij geveinsden, wèl heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt mij met hunnen mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij, doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen die geboden van menschen zijn.” (Mattheüs 15: 7-9) Dit vormt een verder bewijs, dat de organisatie der Roomsch-Katholieke Hiërarchie niet de kerk of gemeente Gods is, maar God's vijand vertegenwoordigt.

Beelden

Bij de door de Roomsch-Katholieke organisatie verrichte ceremoniën worden beelden gebruikt. Een Katholieke autoriteit zegt: „De Christelijke godsdienst [niet de Bijbel] heeft de gebruikmaking van beelden en schilderijen toegestaan, om den geïncarneerden Zoon Gods, de heiligen en de engelen voor te stellen, en deze beelden vormen een wettige hulp bij den vereeringsdienst.” (*The Catholic Encyclopedia*, Band 12) Dit gebruik van de Katholieke kerk is lijnrecht in strijd met God's wet. Jehova gebod uitdrukkelijk, dat geen beeld gemaakt of gebruikt zal worden. (Exodus 20: 3-5) Het gebruik van beelden door de Hiërarchie toont derhalve verder aan, dat de Katholieke organisatie niet de kerk of gemeente van God is, omdat Zijn Kerk of Gemeente God's wet niet openlijk overtreedt. Jezus gehoorzaamde te allen tijde God's geboden, en de leden van zijn gemeente moeten hetzelfde doen. Aan zijn volk gaf God het volgende gebod: „Een ieder mensch is onvernuftig geworden, zoodat hij geen wetenschap heeft, een ieder goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld; want zijn vergoten beeld is leugen, en daar is geen geest in hen: ijdelheid zijn zij, een werk van verleidingen, ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.” (Jeremia 10: 14, 15) Van-

zelfsprekend zou de Hiërarchie niet wenschen, dat de Katholieke bevolking te weten komt, dat deze teksten in den Bijbel staan, omdat die kennis de kracht van het afpersingssysteem zou breken en het spel der afpersers zou bederven.

„Maar,‘ zal iemand zeggen, ‚hoe staat het dan met het beeld van Jezus Christus aan het kruis? Dienen wij dan dat beeld niet in onze plaats van vereering te hebben?’ Jezus werd niet aan een kruis gekruisigd. God’s wet bepaalde, dat de vervloekte zondaar aan een hout gehangen zou worden. De Katholieke priesters weten dit, omdat het in hun Bijbel zoo geschreven staat. (Zie Galaten 3: 13.) (Deuteronomium 21: 22, 23) Jezus stierf in de plaats van een zondaar en derhalve als een zondaar, ofschoon hij heilig, rein en onbevlekt was, en zijn dood voldeed aan God’s wet en moest derhalve bewerkstelligd worden door aan een hout genageld te worden, en de feiten wijzen er op, dat hij inderdaad aan een hout gehangen werd. „Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons (want daar is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt).” — Galaten 3: 13.

Het houten kruis en reliquieënkastjes waren bij de heidensche godsdiensten reeds lang vóór de geboorte of dood van „den mensch Christus Jezus” in gebruik. Het gebruik van het Katholieke systeem in verbinding met een kruis werd van de heidenen overgenomen. Een bekende autoriteit zegt:

Het kruis werd aangebeden door de Kelten lang vóór de [geboorte en] dood van Christus. ‚Het is een feit’, zegt Maurice, ‚dat niet minder opmerkenswaardig dan overtuigend bevestigd is, dat de Druïden de gewoonte hadden, in hun bosschen den statigsten, mooïsten boom als zinnebeeld van de godheid, die zij vereerden, uit te kiezen. Zij kapten alle zijtakken af en bevestigden twee der grootste takken aan het bovenste einde van

den stam, en wel dusdanig, dat zij zich naar beide zijden als armen van een man uitstrekten en samen met den stam den aanblik van een *machtig kruis* boden. Op de bast werd op meerdere plaatsen ook de [Grieksche] letter „Tau” ingesnedden. Het was in Mexico aanbeden geworden, en wel eeuwen voordat de Roomsch-Katholieke missionarissen daar voet vatten, doordat men, waarschijnlijk voor den „regengod”, groote steenen kruisen opgericht had.’ Het zoo wijd en zijd vereerde en als heilig symbool beschouwde kruis was het on dubbelzinnige symbool van Bacchus, den Babylonischen Messias; want hij werd voorgesteld met een hoofdband met kruisen er op. Dit symbool van den Babylonischen god wordt heden ten dage in al de uitgestrekte woestenijen van Tartarije, waar het Boeddhisme de overhand heeft, gehuldigd. — *The Two Babylons (De Beide Babylons)*, bldz. 199.

„De aanbidding van de beelden van Boeddha en zijn reliquieën vormt de voornaamste uiterlijke ceremonie van den godsdienst. . . . Overeenkomstig het altaar in een Roomsch-Katholieke kerk, vormt in een Boeddhistischen tempel een beeld van Boeddha of een dagoba of kastje, dat zijn reliquieën inhoudt, het middelpunt.’ . . . De vorm der godsdienstige aanbidding heeft vele punten (reliquieën-vereering, de oorbiecht, het rozenkruis, processies, etc.), die een verbluffende overeenstemming met de gebruiken der Roomsche kerk vertoonen, welke overeenstemming door allen toegegeven, doch op verschillende wijzen verklaard wordt. . . . Het Boeddhisme had in Indië, het land zijner geboorte, met langdurige vervolging te kampen en werd tenslotte geheel verdreven, nadat het daar ongeveer twaalfhonderd jaren gebloeid had. De tijd van zijn invoering in andere landen is even onzeker als de geschiedenis van den voortijd in het algemeen”. — McClintock en Strong’s *Cyclopaedia*, Band 1, bldz. 907–910.

Het nederbuigen voor een beeld in den vorm van een kruis is in strijd met het Woord Gods, in overtreding van zijn bovengenoemde wet, en vormt een verder bewijs, dat de Katholieke kerkorganisatie niet de kerk of gemeente van God is. Waarom zou men in het openbaar voor een beeld van Christus bidden en daar-

bij voorgeven, tot Jezus te bidden, als Jezus zelf levend in den hemel is? Toen Jezus zijn navolgers leerde bidden, zeide hij: „Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bid uwen Vader die in 't verborgen is; en uw Vader die in 't verborgen ziet, zal het u in 't openbaar vergelden. En als gij bidt, zoo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de heidenen; want zij meenen dat zij door hunne veelheid van woorden zullen verhoord worden.” (Mattheüs 6: 6, 7) Daarna gaat Jezus er toe over, een modelgebed te geven. (Vers 9-13) Maar de Hiërarchie wenscht niet, dat het gewone volk dat modelgebed bidt.

De navolgers van Christus Jezus, die de gemeente van God vormen, bidden daarom tot God in den naam van Christus Jezus, hun Heer en Hoofd, zooals door den Heer werd aangegeven. (Mattheüs 6: 9; Johannes 14: 13, 14) „Indien gij in mij blijft en mijne woorden in u blijven, zoo wat gij wilt zult gij begeeren, en het zal u geschieden.” (Johannes 15: 7) Het bidden met kralen en voor beelden is verkeerde aanbidding. God heeft slechts een behagen in degenen „die Hem in geest en in waarheid aanbidden”. (Johannes 4: 23, 24) Godsdienstige dwepers zijn de vijanden van God, omdat zij vormen van voorgewende aanbidding van God hebben, maar daarbij geen ware toewijding aan God en zijn koninkrijk toonen. Wat hier gezegd wordt, is geen aanval op menschen, maar een blootlegging van een duivelsch systeem, in het leven geroepen en bedreven door God's vijanden, waardoor zijn naam gelasterd en het volk benadeeld wordt.

Het voorgaande bewijsmateriaal toont onomstootelijk aan, dat godsdienst een soort afpersingssysteem is en dat degenen die er uit gewin aan deelnemen, afpersers zijn, en dat de voornaamsten onder alle afpersers degenen zijn, die de Roomsche-Katholieke Hië-

rarchie vormen, die het volk van hun geld berooven, hun vrijheid van gedachte en handelen wegnemen en hun leven in gev aar brengen. Het is tegen deze bedriegers, dat God de volgende woorden spreekt: „De goddelooze doet een valsch werk.” (Spreuken 11:18) De goddeloozen zijn degenen die eens God’s gunst genoten, doordat zij in een positie verkeerden, zijn Woord te kennen, en vervolgens deze verworven kennis gebruikt hebben voor zelfzuchtig of geldelijk gewin. Aangezien Satan’s wereld haar climax bereikt heeft, is de tijd voor de menschen gekomen, om de waarheid te leeren kennen en te besluiten, of zij hun ergste vijanden wenschen te volgen of zich overgeven, om den grooten God van het heelal te gehoorzamen.

De natie Israël genoot God’s gunst, omdat zij zijn verbondsvolk was, maar deze natie week van de geboden van God af, en haar geestelijkheid onderwees haar godsdienst inplaats van God’s geboden. Evenzoo was het in de eerste dagen, volgende op den dood van de apostelen van Jezus Christus, dat menschen, die God’s voornemen leerden kennen, door Hem ten zeerste begunstigd werden met een zekere kennis der waarheid. Doch ook toen stonden eierzuchtige mannen in de organisatie op, die van de geboden Gods afweken en de leerstellingen van menschen aannamen en onderwezen en datgene vormden, wat thans „de Christelijke godsdienst” genoemd wordt, welke gebruikt en bedreven wordt onder de natiën der zoogenaamde „Christenheid”. In dergelijke godsdienstige organisaties en in het bijzonder in de Katholieke organisatie of onder haar zijn vele personen, die God willen leeren kennen en Hem getrouw wenschen te dienen, en God zal hun nu deze gelegenheid schenken.

Door zijn profeten voorzeide Jehova de toestanden, die thans bestaan, welk bericht ook voorkomt in de *Douay-vertaling* van den Bijbel, en een gedeelte luidt

in dien Bijbel: „Want onder mijn volk worden goddeloozen gevonden, die op de loer liggen als vogelvangers en strikken en vallen zetten; om menschen te vangen.” (Jeremias 5: 26, *Douay*) Deze woorden des Heeren geven een speciale beschrijving aan de Roomsche Katholieke „Hiërarchie der Jurisdictie” die over de onderpriesters en de „Katholieke bevolking” heerscht en die de aanspraak maakt, God’s volk te zijn. De oprechte menschen onder de Hiërarchie moeten thans de waarheid vernemen, opdat zij uit deze goddelooze organisatie mogen wegvluchten en een toevlucht mogen vinden onder Christus Jezus, het hoofd van Jehova’s organisatie. Om deze reden zorgt Jehova er voor, dat al zulke menschen van goeden wil, die Hem wenschen te leeren kennen en te gehoorzamen, een gelegenheid ontvangen, de waarheid te vernemen.

Deze zelfzuchtige, arrogante, hoogmoedige, wreede geestelijken, de afpersers in de organisatie (of „huis”), die zij besturen, verder beschrijvende, zegt de Heer tot hen: „Uwe ongerechtigheden hebben die dingen afgewend, en uwe zonden hebben goede dingen van u weerhouden. Want onder mijn volk worden goddeloozen gevonden, die op de loer liggen als vogelvangers, en strikken en vallen zetten, om menschen te vangen. Evenals een net vol vogelen is, zoo zijn uwe huizen vol bedrog: daarom zijn zij groot en verrijkt geworden. Zij zijn dik en vet geworden: en hebben op de meest goddelooze wijze mijn woorden overtreden. Zij hebben de zaak der weduwe niet berecht, de zaak der weezen hebben zij niet geregeld, en zij hebben het recht der armen niet geoordeeld.” — Jeremia 5: 25–28, *Douay*.

De Roomsche-Katholieke Hiërarchie heeft „huizen” over de geheele aarde, waarin zij bedrog en misleiding gepleegd heeft, door haar afpersing uit te voeren, waardoor de lichtgelovige, eerlijke en oprechte menschen

er toe gekomen zijn groote sommen gelds af te geven, die die organisatie zeer verrijkt hebben. Dat geld is dus door bedrog verkregen, en nog wel in den naam van God. Buiten de eerlijke en oprechte menschen van goeden wil onder de Katholieke organisatie zijn er nog millioenen anderen, die de aanspraak maken, Christenen te zijn, doch die dit niet zijn en hun godsdienst voor zelfzuchtig gewin gebruiken. Onder dezen bevinden zich priesters, politici en andere afpersers en voorspellers van wat er zal gebeuren. Deze menschen hebben deel aan een verschrikkelijken gruwel in God's oogen, en daarom gaat God's profeet voort, tot hen te zeggen: „Zal Ik over deze dingen geene bezoeking doen, zegt de Heer, of zal mijne ziel zich niet wreken aan zulk een volk? Verbazingwekkende en wonderlijke dingen zijn er in het land gedaan. De profeten profeteerden valscheden: en de priesters heerschen onder hen met hunne handen: en mijn volk [mijn vermeend volk, dat godsdienst om gewin beoefent] heeft het gaarne alzoo: wat zal dan aan het einde er van geschieden?” — Jeremia 5: 29–31, *Douay*.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie heeft tot het gewone volk of de „Katholieke bevolking” gezegd, dat zij den Bijbel niet moeten lezen; en dit heeft duidelijk ten doel, het volk betreffende de waarheid in onwetendheid te houden. Als de waarheid verkondigd wordt, zet dat een streep door de rekening der afpersers. Het moet thans allen oprechten menschen der aarde, die eenige kennis bezitten, duidelijk zijn, dat de Roomsch-Katholieke organisatie een godsdienstige, politieke organisatie is, die een zelfzuchtig werk bedrijft, dat een lastering voor den naam van den Almachtigen God is en Hem op bedriegelijke wijze voorstelt, die afpersing in den naam van Christus verricht en die de groote vijand van God en menschen is. De Almachtige God voorzeide nauwkeurig de huidige toe-

standen en toonde aan, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie een zelfzuchtige en duivelsche organisatie is, die werkt onder den misleidenden naam van „Christelijke godsdienst”, en wanhopige pogingen in het werk stelt, om macht over alle volken der aarde te verkrijgen, teneinde haar zelfzuchtige en hebzuchtige verlangens te bevredigen.

HOOFDSTUK VI

„HET LIED VAN DE HOER”

„Neem de harp, ga in de stad rondom, gij vergeten hoer: speel wèl, zing vele liedekens, opdat uwer gedacht worde.”

Jesaja 23: 16.

ER STAAT in de Schrift geschreven: „Gode zijn alle zijne werken van eeuwigheid bekend.” (Handelingen 15: 18) Dit moet noodzakelijkerwijze beteekenen, dat Jehova God vanaf het begin der booze wereld, waarvoor Satan te allen tijde de onzichtbare heerscher geweest is, nauwkeurig wist, wat er zou gaan gebeuren en Hij liet hierover van tevoren een bericht opteekenen, welk bericht genoemd wordt „God’s profetie, neergeschreven door heilige mannen uit het verleden, naar God ze hun ingaf”. (2 Petrus 1: 20, 21) Aan deze voorkennis en macht Gods is geen beperking, en natuurlijk kon Hij de profetie zoo schrijven, als zij werkelijk in vervulling zou gaan, en dit deed Hij ook. Satan slingerde zijn uitdaging in God’s aangezicht, en God nam deze uitdaging aan (Job 2: 1-7), en daarom nam God zich vanaf den beginne voor, wat er in zijn bestemden tijd zou gebeuren, en daarom liet Hij in zijn profetie deze woorden schrijven: „Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen.” (Jesaja 46: 11) Voor dat doel verkoos God zijn uitverkoren volk, de Israëlieten, en degenen die met dat volk omgingen, om zekere levende beelden te scheppen, die voorschaduwden of voorzeiden, wat er in de toekomst zou plaatsvinden. God liet zijn getrouwe profeten daarvan een bericht opteekenen in symbolische of verbor-gen bewoordingen, opdat men later zou weten, wat de toekomst zou brengen.

Alle profetie werd door Jehova God ingegeven en is op een dusdanige wijze geschreven, dat geen scheid, zelfs niet de profeten, die ze schreven, de beteekenis er van kon begrijpen, voordat God's tijd gekomen was, om de beteekenis er van duidelijk te maken. De uitwerking van God's voornemen, neergelegd in de profetieën, zal redding brengen aan alle menschen, die getrouw aan de zijde van Jehova God blijven, hun onkreukbaarheid jegens Hem handhaven en daardoor zullen medewerken het bewijs te leveren, dat Satan een leugenaar is. Ten bewijze dat de profeten en anderen de profetie niet vóór den bestemden tijd begrepen of konden begrijpen, staat er geschreven: „Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade aan u geschied, onderzoekende op welken of hoedanigen tijd de geest van Christus, die in hen was, beduidde en te voren getuigde het lijden dat op Christus komen zoude, en de heerlijkheid daarna volgende, . . . in welke dingen de Engelen begeerig zijn in te zien.” — 1 Petrus 1: 10-12.

Met de komst van het einde van Satan's wereld, toen zijn heerschappij voor het eerst onderbroken werd, brak de tijd voor de vervulling dezer profetieën aan. Deze komst vindt plaats ten tijde van de tweede komst van Christus Jezus, den Rechtmatigen Heerscher, die tot den tempel van God komt en door wien God de beteekenis van zijn profetieën bekend maakt, opdat degenen die Hem liefhebben en dienen, ze mogen begrijpen. Eeuwenlang is het grootste gedeelte van den Bijbel voor alle menschen een raadsel geweest, ook al matigde de geestelijkheid zich het uitsluitende gezag aan, hem te begrijpen en uit te leggen. Het is volmaakt duidelijk, dat de geestelijkheid heden geen begrip van de profetieën heeft, omdat hun harten verre van den Heer verwijderd zijn. Maar de profe-

tieën kunnen thans wel begrepen worden door degenen die God waarachtig liefhebben en dienen, omdat God's bestemde tijd voor hen gekomen is, ze te begrijpen: „En deze dingen alle zijn hun overkomen tot voorbeelden, en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelken de einden der eeuwen gekomen zijn.” — 1 Corinthe 10: 11.

Door de werking van Zijn souvereine macht liet God zijn profeten, die ware en getrouwe mannen waren, de profetie schrijven: „Want een profetie is nooit voortgebracht door den wil van een mensch, maar door den Heiligen Geest gedreven, hebben menschen ze van Godswege uitgesproken.” (2 Petrus 1: 21, *Leidsche vertaling*) Door Zijn profeten Jesaja, Ezechiël, Jeremia en anderen liet God voorzegggen, dat er op de aarde een groote godsdienstige organisatie zou opkomen, die valschelijk zou beweren, God's vertegenwoordigster op aarde te zijn, doch die in werkelijkheid God's ergste zichtbare vijand zou zijn, en dat deze godsdienstige organisatie gedurende langen tijd het werktuig van Satan, den grooten vijand, zou zijn, hetwelk hij gebruikt heeft, om het volk in het algemeen te bedriegen en te misleiden, het van God af te keeren en smaad over God's heiligen naam te brengen. Door deze zelfde profeten voorzeide God de middelen, waardoor die groote godsdienstige organisatie haar bedriegelijk en godslasterlijk werk zou uitvoeren en welke de resultaten er van zouden zijn. Op dit bijzondere punt wordt de aandacht gevraagd voor het drie en twintigste hoofdstuk van Jesaja's profetie. Een onderzoek van dat hoofdstuk zal die bedriegelijke en goddelooze godsdienstige organisatie, die gedurende zoo vele jaren de menschen bedrogen en van hun geld en geluk beroofd heeft, blootleggen. Het is in verband daarmee nuttig om in den Bijbel dat drie en twintigste hoofdstuk van Jesaja nauwkeurig te lezen

en het te beschouwen in verbinding met hetgeen hierna gezegd wordt.

Jehova wordt in de profetie beschreven als de groote Vader of Levengever, en zijn organisatie op aarde wordt Zion genoemd; deze organisatie is de „moeder” van de kinderen Gods, die hun onkreukbaarheid jegens Hem handhaven: „En alle uwe kinderen zullen van den Heere geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.” (Jesaja 54: 13) De goede „vrouw”, Zion, is een symbool van de universeele organisatie van God. (Jesaja 54: 1-12) Het hoofd of het hoogste gedeelte van God's organisatie is 'het huis der zonen', waarvan Christus het hoofd is. — Hebreë 3: 6.

Ook Satan, de groote tegenstander, heeft een organisatie, die uitermate goddeloos is, zich steeds tegen God verzet en laster over zijn naam brengt, en deze organisatie wordt genoemd onder het symbool van een slechte vrouw of „hoer”. Satan's organisatie wordt eveneens „Babylon” genoemd. Des Duivels „vrouw” of organisatie, Babylon de „oude hoer” genaamd, brengt al degenen voort, die zich tegen God verzetten, en om die reden wordt haar nakomelingschap genoemd „de kinderen van den Duivel” en van de hoer. (Johannes 8: 44) „En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud en kostelijk gesteente en paarden, en had in hare hand eenen gouden drinkbeker, vol van gruwelen en van onreinigheid harer hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk: **VERBORGENHEID, HET GROOTE BABYLON, DE MOEDER DER HOERERIJEN EN DER GRUWELEN DER AARDE.** En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verwonderde mij als ik ze zag, met groote verwondering.” — Openbaring 17: 4-6.

Alle organisaties op aarde, die met God en zijn koninkrijk in oppositie zijn, dragen daarom gemeenschappelijk den naam „Babylon” en „hoer”, en deze namen zijn in het bijzonder van toepassing op de leidende godsdienstige organisatie, de Roomsch-Katholieke kerk, die de aanspraak maakt, de moeder van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” te zijn. Deze machtige godsdienstige organisatie, die in de Schrift voorzeggd is, maakt gebruik van hoerenmethoden om politici en handelsreuzen en anderen er toe te brengen, haar in de armen te vallen en voor haar veronderstelde verlokkingen te zwichten. In de Schrift wordt deze organisatie vergeleken met een „vreemde vrouw”, „die met hare redenen vleit”, en die lichtgeloovige personen, die geheel van inzicht verstoken zijn, inpalmt en verleidt, voor haar invloed te zwichten. (Spreuken 7: 5-18) In de profetieën wordt de „hoer” of godsdienstige organisatie afgebeeld als gehuld in opzichtige en opvallende kleederen, met bijzondere hoeden, kanten en zijden rokken en andere opzichtige gewaden, en zij wordt voorgesteld als te dreutelen en verleidelijke liederen te zingen, om anderen in haar strikken te vangen, opdat zij persoonlijke aanbidding en vereering van mannen moge verkrijgen en terzelfder tijd geldelijk gewin moge inoogsten.

De profetie van Jesaja, die hier behandeld wordt, onthult de groote godsdienstige organisatie, die op aarde opereert; en vanaf ongeveer het begin van de vierde eeuw tot aan het jaar 1848 kwam die godsdienstige organisatie tot groote en commercieele macht en nam zij een vooraanstaande plaats onder de tijdelijke machten der wereld in. Gedurende een zekeren tijd werd zij van haar tijdelijken macht beroofd en verloor zij veel van haar prestige, en vervolgens toont de profetie aan, dat zij er later weer op uittrekt in haar hoerenkleedij en zich als een hoer gedraagt, door als

een hoer verleidelijke liederen te zingen, waardoor zij hoopt en verwacht, haar tijdelijke macht en invloed onder de natiën der aarde te herwinnen; en de profetie toont aan, dat zij daarin voor een zekeren tijd slaagt. Daarna, als zij op het hoogtepunt van haar glans gekomen schijnt, roept zij vermetel uit: „Nu heb ik „vrede en zekerheid” bereikt; nu heb ik niets meer noodig.” Deze vermete uitroep wordt dan door de algeheele vernietiging van dat goddelooze systeem gevolgd, een vernietiging, die volbracht wordt door de hand van Jehova door Christus Jezus. Deze groote profetie gaat thans in vervulling, en als wij de woorden der profetie stellen naast de thans algemeen bekende feiten, kan een ieder, die God liefheeft en dient, de profetie begrijpen en zal haar met de diepste belangstelling bestudeeren.

De benaming „hoer” kan nader omschreven worden als een vrouwelijk persoon, welke zonder onderscheid te maken overspel of ontucht bedrijft. In het Hebreeuwsch wordt het woord gebruikt voor en toegepast op geestelijke dingen, dat wil zeggen, het nawan-delen van afgoden, het begaan van afgodendienst, waarbij men zich afkeert van de ware aanbidding van Jehova God, en verder het deelnemen aan godsdiensten of vereeringsdiensten van verschillende booze afgoden, die alle ten doel hebben, menschen van God en Christus af te keeren.

Dat deel der profetie, dat hier in het bijzonder behandeld zal worden, heeft betrekking op Tyrus, welke naam symbolisch gebruikt wordt. Satan de Duivel wordt in de profetie „de koning van Tyrus” genoemd. (Ezechiël 28: 12) De *zichtbare* heerscher van de stad van dien naam was slechts, zooals de Schrift verklaart, „de vorst van Tyrus”. (Ezechiël 28: 2) Satan kwam tegen Jehova in opstand en week daardoor van het ware geloof aan God af, opdat hij, Satan, met

de menschheid handel mocht drijven. Om dat te bereiken, bediende Satan zich van den godsdienst. Satan begon hiermede, door leerstellige leugens met betrekking tot Jehova God, dus godsdienstige leugens te verkondigen; deze vormen de voornaamste koopwaren van alle godsdiensten en worden uitgesproken door het woord en de autoriteit van den Duivel en niet op gezag van het Woord van Jehova God. Satan begon zijn leugenachtige leerstellingen in te voeren, toen hij tot Eva zeide: „Gijlieden zult den dood niet sterven; maar God [zooals gij, Eva, Hem noemt] weet, dat ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.” — Genesis 3: 4, 5.

De Engelsche vertaling geeft dezen tekst als volgt weer: „Gij zult als goden wezen, kennende het goed en het kwaad.” Eva had een verlangen naar godsdienst, en de Duivel zorgde er voor, dat haar wensch vervuld werd. Zij begeerde, dat Adam en zijzelf machtig als „goden” zouden worden en dat zij niet beperkt zouden blijven tot slechts de kennis van het woord van Jehova God. Zij wenschte, dat haar ‚de oogen zouden geopend worden’ en zij ‚het goed en het kwaad zou kennen’. De aanbidding en vereering van God door Hem gehoorzaam te zijn werd voorgesteld, overdreven te zijn en Eva en Adam te veel in hun vrijheid te beperken. Als „goden” zouden zij niet beperkt, maar onafhankelijk zijn, terwijl zij dan niet meer aan de „Hoogere macht” onderworpen zouden zijn. Dan zouden zij kunnen doen, wat hunzelf goeddunkte, ook al wilden zij daarbij een minnelijke schikking tusschen „goed en kwaad” aangaan. Dat vormde de eerste invoering van godsdienst onder de menschheid. Aldus schiep Satan, „de koning van Tyrus” den godsdienst en gebruikte hem als het middel om macht over de menschheid te verkrijgen en haar als handelsobject te

gebruiken. Daarom zeide God tot den Duivel, „den koning van Tyrus”: „Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld, en gij hebt gezondigd; daarom zal ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub, verdoen uit het midden der vurige steenen. Uw hart verheft zich over uwe schoonheid, gij hebt uwe wijsheid bedorven vanwege uwen glans; Ik heb u op de aarde henengeworpen, Ik heb u voor het aangezicht der Koningen gesteld om op u te zien.” (Ezechiël 28: 16, 17) De uitoefening van godsdienst begon bij Adam en Eva. Daarbij gaven zij den zelfzuchtigen wensch te kennen, datgene te verkrijgen, wat de Schepper hun niet gegeven had. Het doel van den Duivel met de invoering van godsdienst was, om de toewijding van den mensch van God te vervreemden; en dit vormt een afdoend bewijs, dat de Duivel de oorsprong en vader van allen godsdienst of religie is.

Adam's zoon Abel was nooit godsdienstig, omdat hij den Schepper ten volle gehoorzaam was en God's goedkeuring ontving. In den aanvang bezaten de kinderen van Adam nog niet den handelsgeest. Daarna begon Kaïn den godsdienst te beoefenen, doordat hij een vorm van vereering aannam, die echter niet op geloof in God gebaseerd was. Hij had geen liefde voor God, noch voor de ware vereering van God. Hij bracht God een offer, welk offer echter niet door God aangezien werd. Kaïn handelde niet juist, en daarom zeide Jehova tot hem: „De zonde ligt aan de deur.” (Genesis 4: 3-7) Daarop volgde de groote misdaad, namelijk de door Kaïn begane moord, die het gevolg was van zijn godsdienstige handeling. Sedertdien zijn godsdienst en moord hand in hand gegaan. Nooit werd er een oorlog gevoerd, waarbij niet de godsdienstige dweppers gepoogd hebben, de oorlogvoerende partijen te zegenen.

De politiek en de handel werden weldra door middel van den godsdienst tot ontwikkeling gebracht, en dit geschiedde tot het behalen van zelfzuchtig gewin. Kaïn bouwde een stad en noemde deze naar zijn zoon Henoch, welke naam „gewijd (aan zelfzucht)” betekent. De kleinzoon van Kaïn werd toen „een leermeester van allen werker in koper en ijzer”, welke metalen voor militaire doeleinden gebruikt en verhandeld worden en werden. (Genesis 4: 8–22) Als gevolg van godsdienstige praktijken in uitdaging tegenover Jehova werd het menschelijk geslacht uitermate ont-aard. De vloed kwam en vernietigde alle beoefenaars van den godsdienst. Noach en zijn huisgezin bleven Jehova God getrouw, en zij waren de eenige overlevenden van den grooten zondvloed. Noach was „een prediker der gerechtigheid”, maar nooit een godsdienstige dweper. — 2 Petrus 2: 5.

In gehoorzaamheid aan God's gebod begonnen Noach en zijn zonen na den vloed „zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen”. (Genesis 9: 1) Niet lang na den vloed begon echter de godsdienst wederom op den voorgrond te treden. Nimrod, de achterkleinzoon von Noach, werd de zichtbare godsdienstleider, en „hij begon een machtig jager vóór den Heer te worden”. Dit was een vorm van godsdienst, omdat daardoor Nimrod, een schepsel, „voor” of boven God, den Schepper, gesteld werd, voor alle Nimrod-bewonderaars en voorstanders. Het doel hierbij was, schepselen van Jehova af te keeren. Met Nimrod begon men na den vloed godsdienst te beoefenen. Na den godsdienst werd weldra de politiek ingesteld, en zoo nam de politieke heerschappij door Nimrod den godsdienstige een aanvang. „En het begin zijns rijks [politieke regeering] was Babel.” Daarna kwam de handel spoedig tot ontwikkeling, hetgeen bleek uit het feit, dat Nimrod en zijn zonen steden bouwden en daarin vele

menschen bijeenbrachten, waardoor het handelsverkeer onder hen noodzakelijk gemaakt werd. — Genesis 10: 8–12.

Het bouwen van de stad Babel en zijn toren werd door godsdienst ingegeven, hetgeen duidelijk uit de woorden van de bouwers blijkt. „En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons eene stad bouwen en eenen toren, welks opperste in den hemel zij; en laat ons eenen naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de gansche aarde verstrooid worden.” (Genesis 11: 4) Babel, Bab-il en Babylon, welke namen alle hetzelfde beteekenen (Genesis 10: 10), vertegenwoordigde vanaf den beginne den godsdienst, de politiek en den handel, waarvan het uitdrukkelijke doel was, menschen in strijd met God's gebod van Hem af te keeren. De naam Nimrod beteekent opstandige of opstandeling, die heerschappij voert. Hij noemde het begin van zijn politiek koninkrijk *Bab-el*, hetgeen voor hem en zijn volgelingen beteekende „de poort tot god”; dus een godsdienst. In spijt van het religieuze aspect dezer organisatie kwam de Almachtige God tusschenbeide en veroorzaakte de spraakverwarring, en daarom beteekent het Hebreeuwsche woord voor *Bab-el* „verwarring”. Godsdiensten hebben te allen tijde verwarring onder de menschen gesticht. Het woord „Babylon” heeft dezelfde beteekenis als het woord „Babel”. De godheid of de door het volk aangebedene was „Bel” of „Baäl”, hetgeen de Duivel of de hebzuchtige beteekent. (Zie *Profetie*, de bladzijden 134, 135 en de daarin geciteerde teksten.) Dit vormt een verder bewijs, dat godsdienst een voortbrengsel van den Duivel is. De aan den godsdienst toegevoegde politiek en handel vormen de verdere elementen van Satan's organisatie. Jehova God noemt door zijn profeet Ezechiël Babylon „eene stad van kooplieden”, „een land van koophandel” of handel. — Ezechiël 17: 4, 12.

Het feit, dat Jehova Satan den Duivel „den koning van Tyrus” noemde en tot den Duivel zeide, „Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld”, bewijst afdoende, dat de stad Tyrus een symbolische voorstelling is van de organisatie des Duivels, welke uit godsdienst (het voornaamste element of het bindende lid), politiek en handel bestaat. Al deze dingen, die in het Woord Gods opgeteekend werden, werden van tevoren geschreven tot hulp en vertroosting van die heden op aarde levende menschen, die Jehova God liefhebben en dien overeenkomstig zijn geboden.

De vraag, die nu in verband met de boven gegeven Schriftuurlijke definitie van de uitdrukking „hoer” gesteld moet worden is: Welk godsdienstig systeem komt nauwkeurig met de in God's Woord weergegeven profetieën overeen? Er is slechts één antwoord, er dit is: De Roomsche-Katholieke Kerkorganisatie. Zij is een godsdienstige organisatie. Zij maakt de aanspraak de moeder van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” te zijn. Alle andere godsdienstige organisaties, die den naam van een „Christelijken godsdienst” dragen, zijn de nakomelingschap van de Roomsche-Katholieke organisatie, en daarom vormen zij alle een deel van Babylon. Niemand zal ook pogen het feit van de verwantschap van alle zoogenaamde „Christelijke godsdiensten” aan de Katholieke kerkorganisatie te betwisten.

De Roomsche-Katholieke organisatie wordt geregeerd door de Hiërarchie, en deze laatstgenoemde organisatie mengt zich in en neemt deel aan de politieke aangelegenheden van alle natiën der aarde. De Roomsche-Katholieke kerk is ook een groote commercieele organisatie. Zij bevat alle elementen van de godsdienstige organisatie, die met Nimrod een aanvang nam en waarvan de Duivel de vader is. Dit dient echter

piet aldus uitgelegd te worden, dat alle menschen, die door de Roomsch-Katholieke organisatie beheerscht worden en die haar ondersteunen, de gewillige dienstknechten van den Duivel zijn. Grootte getalen hunner zijn misleid en ernstig bedrogen. De millioenen menschen, die tot de Katholieke kerkorganisatie behooren, met uitzondering van de geestelijkheid, worden als „de Katholieke bevolking” aangeduid. Grootte getalen dezer menschen zijn oprecht, en het schijnt de wil des Heeren te zijn, denzulken thans een gelegenheid te geven, de waarheid te leeren kennen en hun plaats aan de zijde van God en gerechtigheid in te nemen. Deze lichtgeloovige menschen zijn bedrogen, en de bestemde tijd schijnt thans gekomen te zijn, hun de gelegenheid te verschaffen, de waarheid te leeren kennen en zich aan Jehova God toe te wijden en zijn zegeningen te ontvangen. Niets in deze beschouwing dient uitgelegd te worden als een uiting van kwaadwilligheid tegenover individuën of personen. Het doel van deze publicatie is, des Duivels bedriegelijke methoden aan het licht te brengen, opdat oprechte en eerlijke personen zich uit zijn klauwen mogen losmaken en den weg mogen vinden, die naar leven en geluk voert.

Het zal blijken, dat de profetie betreffende Tyrus van toepassing is op de Roomsch-Katholieke godsdienstige organisatie. Sidon als naburige stad stelde andere godsdiensten voor, die met de Roomsch-Katholieke organisatie omgaan en samenwerken. De uitdrukking „Christenheid” is een woord, dat van toepassing is op die landen of natiën, waarin de zoogenaamde „Christelijke godsdienst” beoefend wordt. Alle godsdienstige systemen, die „Christelijke godsdienst” genoemd worden, kunnen terecht den naam van de moeder-hoer dragen; daarom zijn de benamingen Babylon en Tyrus van toepassing op de landen, die als „Christenheid” bekendstaan. Het feit dat Sidon vóór

Tyrus gebouwd werd, zou treffend andere godsdiensten, die reeds vóór het begin van de Roomsch-Katholieken bestonden en met de Roomsch-Katholieke organisatie samenwerken, afbeelden. Met dit als inleiding wordt thans overgegaan tot een uitvoerig onderzoek van de profetie, die in het drie-en-twintigste hoofdstuk van de profetie begint, en zij die God werkelijk liefhebben, zullen deze studie met diepe belangstelling volgen en, naar wij hopen, met veel profijt. Indien er op verschillende plaatsen herhalingen voorkomen, zult gij zien, dat deze herhalingen noodzakelijk zijn, om het onderwerp duidelijk te maken.

De Last

De profetie van het drie-en-twintigste hoofdstuk van Jesaja begint met de woorden: „De last van Tyrus.” Dat beteekent, iets dat voor het oude Tyrus zwaar was om te dragen, en voorschaduwet een grootere last, die voor het tegenbeeldige Tyrus zwaar om te dragen is. Men zal bemerken, dat de profetie in het klein van toepassing is op het oude Tyrus en op veel groter schaal op het Roomsch-Katholieke godsdienstige systeem, en met betrekking tot dat systeem gaat zij geheel in vervulling. God heeft zijn eigen manier om de beteekenis van een profetie te versluiten tot den tijd, die door Hem bestemd is, om haar dan te openbaren aan degenen die Hem liefhebben. Het komt dikwijls voor, dat een profetie in omgekeerde volgorde weergegeven wordt, dat wil zeggen, datgene wat van toepassing is op de vervulling van de profetie in het groot, neemt in het bericht de eerste plaats in, terwijl hetgeen eerst van toepassing is, in het goddelijk bericht de laatste plaats inneemt. In verband hiermede schijnt het goed te zijn, hier eerst eenige geschiedkundige feiten, die in den Bijbel voorkomen,

weer te geven en te onderzoeken, die op het oude Tyrus en de om haar liggende steden betrekking hebben.

Sidon was een zusterstad van het oude Tyrus. Menschen, die onmiddellijk na den vloed steden begonnen te bouwen, noemden deze naar hun zonen, zooals blijkt uit. — Genesis 10: 1-6, 8, 15-19.

Uit de Schrift blijkt, dat Nimrod een oudoom der Sidoniërs en der kinderen van Tyrus was. Beide steden beoefenden den godsdienst, dien de Duivel ingesteld had. Er staat geschreven: „Astoreth den god der Sidoniërs (1 Koningen 11: 5); ook „de goden van Sidon”. (Richteren 10: 6) De godsdienst der Sidoniërs dateert practisch vanaf den tijd van den bouw van Babel. — Genesis 10: 10, 19; 11: 1-9.

Tyrus werd gebouwd door de nakomelingen van Kanaän, den vervloekte. (Genesis 9: 25) Het Hebreeuwsche woord voor „Tyrus” is Tsore en beteekent „rots”. De stad was op een rotseiland gebouwd als een punt in de zee, op korten afstand van het vasteland van Phoenicië. Het werd een belangrijk wereldcentrum voor den handel op de zeeën. Ongetwijfeld koos de Duivel deze rotsachtige plaats uit, om Tyrus op te bouwen, ter bespottung of als een nabootsing van Jehova God's organisatie, die op den Rots, Christus Jezus, die uit Jehova's universeele organisatie genomen is, opgebouwd werd, terwijl Jehova zelf de Grootte Rots is. — Daniël 2: 34, 45.

De eerste vermelding van Tyrus komt voor in Jozua 19: 29, waar zij „de sterke stad” genoemd wordt. Zij maakte deel uit van het gebied, dat toegewezen werd aan den stam Aser van het volk Israël. (Jozua 19: 24-31) Zoowel in Sidon als in Tyrus stonden godsdienstige tempels, waarin zij den duivelschen godsdienst beoefenden en waar zij de demonengoden aanriepen, om hun koophandel te zegenen. (Joël 3: 4, 5) De Duivel was de onzichtbare „koning van Tyrus” en

de geestelijke vader van den zichtbaren regeerder der oude stad, die door den vertegenwoordiger van den Duivel bestuurd werd. Deze vertegenwoordiger werd „de vorst van Tyrus” genoemd. (Ezechiël 28: 2, 12) Men lette er op, dat de „vorst van Tyrus” zeide: „Ik ben God, ik zit in Gods stoel in het hart der zeeën (dus, als een zeegod).” En tevens, dat Jehova tot hem zeide: „Gij zijt een mensch en geen God.” — Ezechiël 28: 2.

De Duivel had van zichzelf gezegd: „Ik zal den Allerhoogste gelijk worden” (Jesaja 14: 13, 14); en daardoor verklaarde hij, aan den Almachtigen God Jehova gelijk te zijn. Satan de Duivel wordt in de Schrift genoemd „de god dezer wereld” (2 Corinthe 4: 4), dat wil zeggen, de onzichtbare geestelijke regeerder. „De vorst van Tyrus” stelt daarom profetisch den zichtbaren vertegenwoordiger van den Duivel voor, die een god beweert te zijn. Een dergelijke bewering wordt gemaakt door het hoofd van de Roomsch-Katholieke godsdienstige organisatie. De paus van Rome of de Roomsch-Katholieke organisatie wordt door de Hiërarchie een god genoemd, zooals in de geschiedenis verklaard wordt. Een Roomsch-Katholieke bron, namelijk Ferraris' *Kerkelijk Woordenboek*, verklaart: „De paus is van zulk een waardigheid en hoogheid, dat hij niet maar eenvoudig een mensch is, maar als het ware God en de plaatsbekleeder van God. . . . Vandaar dat de paus met een drievoudige kroon gekroond wordt, als koning des hemels, der aarde en der hel. . . . Wat ook de paus doet, schijnt uit den mond Gods voort te komen. . . . De paus is als het ware God op aarde, de eenige vorst van de getrouwen van Christus, . . . De paus kan soms de goddelijke wet opheffen.”

Men lette er wel op, dat bij deze hoogdravende bewering, die door de Roomsch-Katholieke organisa-

tie voor den paus gedaan wordt, niet nader wordt aangegeven, welken god hij op aarde vertegenwoordigt. Feit is, dat hij de vertegenwoordiger van „den god dezer wereld” is, die, zooals de Schrift aantoon, de Duivel is. (2 Corinthe 4: 4) Als vaststaand kan worden aangenomen, dat de oprechten van de „Katholieke bevolking” niet bereid zijn, eenig schepsel met Jehova, den Almachtigen God, gelijk te stellen. Zij zijn bedrogen en misleid door de beweringen der Hiërarchie.

De Duivel heeft er voor gezorgd, dat de menschen zeer bijgeloovig of godsdienstig zijn. Paulus kwam met de bewoners van Athene in aanraking, die den duivelschen godsdienst beoefenden geheel in onkunde van het feit, dat zij daardoor den Duivel huldigden. Paulus zeide tot hen: „Atheners, ik zie dat gij in elk opzicht bijzonder godsdienstig zijt.” (Handelingen 17: 22–29, *L. V.*) Een andere vertaler geeft dezen tekst als volgt weer: „Hoe . . . eerbiedig tegenover de demonen gij zijt, bespeur ik.” (*Roth.*) „Mannen van Athene, ik bemerk, dat gij in ieder opzicht bemerkenswaardig godsdienstig zijt.” (*Weymouth*) Dit vormt een verder bevestigend bewijs, dat godsdienst uit den Duivel en lijnrecht met de geboden van den Almachtigen God in strijd is. „De mensch der zonde, de zoon des verderfs, die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, alzoo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelve vertoonende dat hij God is. Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en teekenen en wonderen der leugen, en in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen die verloren gaan, daarom dat zij de liefde der waarheid [de lijnrechte tegenstelling van godsdienst is de waarheid] niet aangenomen hebben om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden eene kracht der dwaling, dat zij

de leugen [godsdienstige leering] zouden gelooven.” (2 Thessalonicenzen 2: 3, 4, 9–11) Deze groep personen, die de „mensch der zonde” vormt, vertrouwt op de leeringen of overleveringen der mensen, die het Woord Gods krachteloos maken. — Zie bldz. 290–292.

Het oude Tyrus beheerschte, zooals door de Schrift wordt aangetoond, inderdaad den handel ter zee. „De zee” is een symbolische voorstelling van de menschen of volken, die de godsdienstige organisatie van den Duivel dragen en ondersteunen. Daarom stelt Tyrus den gecommmercialiseerden godsdienst voor, dat wil zeggen, godsdienstige leerstellingen en ceremoniën en bijgeloof, die voor commercieele doeleinden gebruikt worden ter verrijking van enkele weinigen ten koste van lichtgeloovige menschen, die er aan onderworpen en er door beheerscht worden. De godsdienst drijft handel in de menschheid, door lichtgeloovige menschen aan de beroepspolitici en militairisten te verkoopen. De als Roomsch-Katholieke Hiërarchie bekendstaande instelling beweert, dat het hoofd van die organisatie onfeilbaar is en geestelijk niets verkeerd kan doen, en toch gebruikt en beoefent zij godsdienst en godsdienstige ceremoniën, om commercieel stoffelijken rijkdom te verwerven en het volk aan zich te onderwerpen. Haar onderdanen, dat wil zeggen, de „Katholieke bevolking”, moeten deze godsdienstige instelling vereeren, terwijl deze menschen terzelfder tijd gedwongen worden, geld bij te dragen of te betalen tot instandhouding van deze instelling. De „georganiseerde Christenheid” of „georganiseerde godsdienst” omvat, zooals algemeen begrepen wordt, de Roomsch-Katholieke Kerk, de Grieksch-Orthodoxe Kerk en de Protestantsche Kerk; maar de Roomsch-Katholieke organisatie beweert de oorspronkelijke kerk, de moeder van den zoogenaamden „Christelijken godsdienst” te zijn, terwijl de andere godsdienstige

systemen haar dochters zijn. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie, de regeerende macht van den z. g. „Christelijken godsdienst”, is de tegenbeeldige „vorst van Tyrus”, waarbij het interessant is op te merken, dat de leden der Hiërarchie zichzelf den titel „vorsten der kerk” geven. Het tegenbeeldige Tyrus is derhalve de georganiseerde godsdienst, die de menschen zichtbaar regeert onder zijn vader den onzichtbaren regeerder, „den koning van Tyrus”, die de Duivel is. Jezus gaf deze duidelijke verklaring ten aanzien van de aanhangers van den op overlevering gebaseerden godsdienst: „Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geene waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.” — Johannes 8: 44.

Heden is het Protestantisme dood voor zoover het het protesteeren tegen de aanhangers van het Katholicisme betreft, en de Protestantsche geestelijkheid volgt met de rabbijnen der Joodsche godsdienstige organisatie de leiding van de Roomsch-Katholieke organisatie en handelt er mede in overeenstemming. Al dezulken beoefenen godsdienst, die uit den Duivel voortgekomen is. Het oude Tyrus was een tegenstander van Jeruzalem, God's zinnebeeldige organisatie. Het huidige Tyrus is de vijand en tegenstander van de ware geestelijke Israëlieten, God's volk op aarde. — Ezechiël 26: 2.

„Schepen”

Door zijn profeet zegt Jehova: „Huult, gij schepen van Tarsis.” (Jesaja 23: 1) Schepen zijn vaartuigen, middelen of werktuigen, die door het oude Tyrus ge-

bruikt werden, om hun handel op zee uit te voeren en koloniën in de omliggende landen te stichten, om voor commercieele doeleinden gebruikt te worden. Ook zijn godsdienst werd aldus tot andere plaatsen op aarde uitgedragen en uitgebreid. Tarsis schijnt één van de koloniën van het oude Tyrus geweest te zijn, waarmede handel gedreven werd. Tarsis werd geheel aan de overzijde van de Middellandsche Zee tegenover Tyrus gebouwd in het land, dat sedertdien als Spanje bekendstaat: „Tarsis dreef koophandel met u vanwege de veelheid van allerlei goed; met zilver, ijzer, tin en lood handelden zij op uwe markten.” (Ezechiël 27: 12) Hun schepen of vaartuigen dienden om de koopwaar, waarin zij handel dreven te vervoeren. Als een hebzuchtige vijand van Jeruzalem gebruikte Tyrus, zooals blijkt, de onder haar berusting zijnde schepen, om slavenhandel te drijven: „En ook, wat hebt gij met Mij te doen, gij Tyrus en Sidon en alle grenzen van Palestina? Zoudt gij Mij eene vergelding wedergeven? Maar zoo gij Mij wilt vergelden, lichtelijk, haastelijk zal Ik uwe vergelding op uw hoofd wederbrengen, omdat gij mijn zilver en mijn goud hebt weggenomen, en hebt mijne beste kleinoodiën in uwe tempelen gebracht, en gij hebt de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem verkocht aan de kinderen der Grieken, opdat gij ze verre van hunne landpale mocht brengen.” — Joël 3: 4-6.

Als wij de profetie op het moderne Tyrus, de organisatie der Roomsche-Katholieke Hiërarchie, toepassen, zien wij, dat de schepen van Tarsis een goede voorstelling zijn van de onderpriesters en ondergeschikte organisaties, die onder de bevelen van de regerende Hiërarchie, welke „De Hiërarchie der Jurisdicte” genoemd wordt, werken. De aan de Hiërarchie ondergeschikte onderpriesters of orden, zooals de missionarissen, de Jezuieten en anderen, worden door de

„Hiërarchie der Jurisdictie” naar alle deelen der aarde uitgezonden, om het meer directe werk onder de menschen, dat „zendingswerk” genoemd wordt, uit te voeren en de menschen tot handelsobject te maken en een commercieel werk onder hen te doen, door geld in te zamelen tot instandhouding en ondersteuning van de Hiërarchie. De monniken, Jezuïeten, missionarissen, priesters en alle dergelijke vertegenwoordigers werken onder de leiding en de bevelen van de „Hiërarchie der Jurisdictie”, en als zoodanig worden zij symbolisch voorgesteld als „roeiers” der zee, terwijl de „wijzen” de schippers zijn, die de bewegingen dezer symbolische schepen leiden: „De inwoners van Sidon en Arvad waren uwe roeiers; uwe wijzen, o Tyrus! die in u waren, die waren uwe schippers.” — Ezechiël 27: 8.

Zulke vaartuigen of werktuigen der Hiërarchie worden gebruikt, om het volk in het algemeen te blinddoeken, er mede te onderhandelen en het in knechtschap aan de regeerende macht der organisatie te houden. Zulke handlangers bewerken het volk of de zogenaamde „Katholieke bevolking”, die de rekeningen betaalt, terwijl de „Hiërarchie der Jurisdictie” de commercieele voordeelen plukt. In het boek *Het Geloof onzer Vaderen*, dat in het begin van de twintigste eeuw uitgegeven werd, zegt Kardinaal Gibbons: „Het aantal Katholieken in de wereld wordt op driehonderd millioen geschat.” (Bldz. 10) Naar men beweert, zijn er in de Vereenigde Staten meer dan 20.000.000, die tot de „Katholieke bevolking” behooren. Dezulken vormen datgene, wat symbolisch „de zee” genoemd wordt, en schragen en ondersteunen de organisatie en het werk der bijeenvergadering van de „Katholieke bevolking” onder de organisatie, terwijl de inzameling der inkomsten uit haar voornamelijk ge-

schiedt door de ondergeschikten of onderpriesters, welke vaartuigen of „schepen” de zee bevaren.

Het volgende is een voorbeeld van hetgeen geregeld door de priesters gedaan wordt: Een Katholieke priester, die als „Anthony, O. M. C.” bekendstaat en van Kentucky uit werkt, zond een brief aan de lichtgeloovige en bijgeloovige geloovigen in de valsche „vagevuur”-leer van den Katholieken godsdienst, welke brief gedateerd was te Louisville, Kentucky, op 21 September 1936. Deze brief roept de lichtgeloovigen met de volgende woorden op, zich te kwijten van hun plicht jegens hun dierbare afgestorvenen, die, hulpeloos als zij in hun vagevuurkerker zijn, smeecken om verlichting, die slechts Missen en Gebeden hun kunnen brengen. . . . Uw offer zal er toe bijdragen de Vagevuursbeurs vol te maken.’ Aan dien brief gehecht vindt men dan een biljet, dat ingevuld en ondertekend moet worden door al degenen die het ontvangen, waarbij men dan het bedrag moet invullen, dat men voor de vagevuursbeurs wil bijdragen. Op dat biljet komen dan de volgende woorden voor: „Er wordt voorgesteld, dat U voor iederen hierop voorkomenden naam een offer van \$ 0.25 zendt of toezegt.” Het biljet bevat dan ruimte voor meer dan twintig namen. Velen der „Katholieke bevolking” zullen een veel grootere som dan de voorgestelde bijdragen. Maar aangenomen dat een ieder slechts 25 cents bijdraagt, dan maakt dit overeenkomstig het aantal Katholieken in de Vereenigde Staten een bedrag van vijf millioen dollar en overeenkomstig Kardinaal Gibbons’ schatting van het aantal in de wereld een bedrag van meer dan vijftig millioen Amerikaansche dollars per jaar. Waarlijk een zeer unieke commercieele onderneming. Terecht heeft men beweerd, dat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie aan stoffelijken rijkdom de meest vermogende instelling op aarde is. De gecommmercialiseer-

de godsdienst is inderdaad de onderneming van den Duivel, zooals ook door God verklaard wordt. — Ezechiël 28: 16-18.

„Huilt”

Het woord „huilt”, dat hier in de profetie staat, toont duidelijk, dat er een groot ongeluk over het moderne Tyrus, dat is de Roomsch-Katholieke Hiërarchie-organisatie, komen zal. Een gehuil beteekent een weelacht in de grootste verdrukking en vertwijfeling. Wanneer begint dit gehuil? Uit de Schrift volgt blijkbaar met zekerheid, dat deze profetie in het begin van Armageddon volledig in vervulling gaat, dat wil zeggen in het begin van „de vreemde daad” van den Almachtigen God. (Jesaja 28: 21) Als reden voor deze gevolgtrekking diene het volgende: Het blijkt, dat Jehova zijn profetie hier op een dusdanige wijze liet opteekenen, om de beteekenis ervan verborgen te houden, totdat zijn juiste tijd gekomen zou zijn, om zijn volk het begrip hieromtrent te schenken. In de hier beschouwde profetie staat de uitnoodiging om te huilen opgeteekend, vóórdat de „zeventig jaren” en het zingen van het „lied van de hoer” vermeld worden, waarvan in de verzen vijftien en zestien van Jesaja 23 sprake is. Dit beteekent echter niet, dat bij de volledige vervulling van de profetie het huilen vóór de zeventig jaren moest plaatsvinden, noch dat het gehuil vóór dien of nadien zeventig jaren lang moest duren.

Als een voorbeeld voor de wijze waarop Jehova profetie laat opteekenen en openbaren, diene het drama van Achab en Isebel, waarop hier de aandacht gevestigd wordt: Beiden werden gedood voordat de zeventig zonen van Achab en ook de Baälsdienaren verslagen werden (2 Koningen 9: 1-37; 10: 1-28); echter niet in de uiteindelijke vervulling van dit pro-

fetische beeld. De vervulling toont dat de feiten, die het laatst vermeld werden, datgene, wat het eerst in vervulling gaat, afbeelden. De profetie van de „zeventig jaren“, die in Jesaja 23: 15 vermeld worden, beantwoordt aan een soortgelijke profetie van Jeremia over zeventig jaren (Jeremia 25). Hetgeen daar beschreven wordt als geschied zijnde, na afloop van de zeventig jaren, gaat in de voleinding inderdaad terzelfder tijd in vervulling als datgene, wat volgens het bericht vóór den aanvang van de zeventig jaren ging gebeuren. Hier wordt alleen daarom de aandacht er op gevestigd, om aan te toonen, dat de profetie in de verzen 1-14 van Jesaja 23 niet noodzakelijkerwijze vóór het deel vervuld moet worden, dat hier in de verzen 15-17 genoemd wordt.

Eenigen tijd na de verwoesting van het oude Jeruzalem in het jaar 606 v. Chr. werd Tyrus door Nebukadnezar belegerd en ten deele verwoest. Toen was er reeds eenigermate een gehuil. (Ezechiël 29: 18) „Want alzoo zegt de Heere Heere: Ziet, Ik zal Nebukadnezar, den koning van Babel, den koning der koningen, van het noorden tegen Tyrus brengen, met paarden en met wagenen, en met ruiteren, en krijgsvergaderingen en veel volk“ (Ezechiël 26: 7) „Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten van het noorden, spreekt de Heere; en tot Nebukadnezar, den koning van Babel, Mijnen knecht: en zal ze brengen over dit land, en over de inwoners van hetzelfde, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen en zal ze stellen tot eene ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden. . . . Jeruzalem en den steden van Juda, en haren koningen, en haren vorsten; om die te stellen tot eene woestheid, tot eene ontzetting, tot eene aanfluiting, en tot eenen vloek, gelijk het is te dezen dage . . . en allen koningen van Tyrus, en allen koningen van Sidon; en den koningen

der eilanden, die aan gene zijde der zee zijn" (Jeremia 25: 9-35). Deze groote benauwdheid, die door bovengenoemde profeten genoemd wordt, heeft uitsluitend betrekking op Armageddon. — Openbaring 16: 13-16.

In het jaar 1848 kwam de Roomsch-Katholieke organisatie in verdrukking, ook in het jaar 1870, en deze duurde min of meer tot 1918; hetgeen echter destijds geschiedde, kan op geenerlei wijze met datgene vergeleken worden, wat in Armageddon gebeuren zal. Haar morren en klagen gedurende dat jaar is niets vergeleken bij het gehuil, dat zij zal loslaten, als Jehova het tegenwoordige Tyrus in puin zal leggen. Jehova zegt door zijn profeten: „Huult gij schepen van Tarsis, want het [Tyrus] is verwoest”; en als dit geschiedt, dan zal Hij het moderne Tyrus werkelijk doen huilen. Deze weklacht zal aanvangen als de Grootere dan Nebukadnezar, Christus Jezus, als Voltrekker van het raadsbesluit van Jehova, de machtige Krijgshoofd, bij het uitbreken van Armageddon den veldslag opent. Het is waar, dat de wereldmachten in 1848 en 1870 een poging deden, om de Roomsch-Katholieke Hiërarchie-organisatie te vernietigen; doch deze poging mislukte. De blijvende verwoesting zal zoodanig zijn, dat zij een geweldig gehuil zal veroorzaken; en dat zal zijn aan het begin van „Jehova's vreemde daad”. — Jesaja 28: 21.

Jehova geeft den schepen van Tarsis het gebod: „Huult, . . . want het [Tyrus] is verwoest dat er [in Tyrus] geen huis meer is, dat niemand daar meer ingaat.” Volgens *Rotherham* moet deze tekst als volgt worden weergegeven: „Want het is te zeer verwoest, om een haven te zijn, om er binnen te komen.” Met andere woorden, er is geen haven om Tyrus binnen te gaan, omdat Tyrus verwoest is. Het gehuil wordt aangeheven, omdat de binnenkomende schepen van

Tarsis, die met koopwaar geladen zijn, geen lig- of losplaats, noch opslagplaatsen konden vinden, waarin zij hun voor Tyrus bestemde waren konden opslaan. Zulks is een gevolg van het feit, dat Tyrus en haar eens gunstige positie in handel en verkeer geruïneerd en haar markten te gronde gericht zijn. Dit is een verder bewijs, dat ‚de vorst van Tyrus een mensch en niet een god is’. (Ezechiël 28: 9) Daaruit zal duidelijk naar voren komen, dat de zoo dikwijls ten onrechte geciteerde tekst, namelijk ‚De poorten der hel kunnen haar niet overweldigen’, hoegenaamd geen betrekking op de Roomsch-Katholieke kerkorganisatie heeft, maar dat deze tekst geheel ten onrechte door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie is toegepast, om het volk in het algemeen te misleiden, hetgeen misleiding en groot nadeel voor het volk ten gevolge gehad heeft.

Niet langer zal de Roomsch-Katholieke Hiërarchie haar werk uitvoeren ‚door zee en land af te reizen, om proselieten voor de hel te maken’ (Mattheüs 23: 15), omdat het met het moderne Tyrus weldra gedaan zal zijn. Dat zal vanzelfsprekend het gevolg zijn van de „vreemde daad” van Jehova, waardoor de Roomsch-Katholieke organisatie, het moderne Tyrus, vernietigd wordt, zoodat niemand haar zal kunnen vinden of zal kunnen ingaan.

Het eiland Cyprus, dat ook wel „Chittim” genoemd wordt, ligt ten noordoosten van Tyrus. Oorspronkelijk vestigden zich er de Phoeniciërs van Tyrus en Sidon. De profeet Gods zegt: „Dat niemand daar meer ingaat uit het land der Kittieten [Cyprus (Roth)].” Paulus zeilde „onder Cyprus henen omdat de winden ons tegen waren”. (Handelingen 27: 4) Het was de nabijgelegen kolonie, die aan Tyrus onderhoorig was. De profeet Jesaja zegt: „Het is aan hen openbaar geworden.” Dit zou dus beteekenen, dat de schepen van Tarsis met bestemming voor Tyrus en met koopwaar be-

laden, toen zij de haven van Chittim of Cyprus binnenvielen, van de verwoesting van Tyrus hoorden en vernamen, dat hun schepen nu buiten bedrijf gesteld werden, omdat het met Tyrus gedaan was. Het bericht over dit feit schokte de afhankelijke kolonie ten zeerste. In dit verband zegt de profeet Gods: „Alzoo zegt de Heere Heere tot Tyrus: Zullen niet de eilanden van het geluid uws vals beven, als de doodelijk verwonde kernen, wanneer men in het midden van u schrikkelijk zal moorden? Nu zullen de eilanden sidderen ten dage uws vals; ja de eilanden die in de zee zijn, zullen beroerd worden vanwege uwen uitgang.” (Ezechiël 26: 15, 18) „Alle inwoners der eilanden zijn over u ontzet, en hunnen Koningen staan de haren te berge, zij zijn verbaasd van aangezicht. De handelaars onder de volken fluiten u aan; gij zijt een groote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in eeuwigheid.” — Ezechiël 27: 35, 36.

Als wij dit deel van de profetie op het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke organisatie, toepassen, waarop het ook inderdaad van toepassing is, zal gezien worden, dat allen die zich op de Roomsch-Katholieke organisatie verlaten hebben, allen, die om zelfzuchtig gewin, zij het politiek, commercieel of op andere wijze met de Hiërarchie omgegaan zijn, ten zeerste bedroefd en getroffen zullen worden. Gedurende vele eeuwen heeft die godsdienstige organisatie grootsprekend gezegd: ‚De poorten der hel zullen ons nimmer overweldigen’, en nu zullen degenen die haar zien ondergaan, niet alleen beven, maar er zich zeer over verbazen, dat zulk een ramp een organisatie kon overkomen, die altijd beweerde, God te vertegenwoordigen. Dit wijst er op, dat aan het allereerste begin van Armageddon de godsdienstige organisaties als zoodanig zullen verdwijnen en dat anderen, die dit zien, zullen weeklagen. „En zij zullen in hun ge-

kerm een klaaglied over u opheffen en over u weelagen, zeggende: Wie is geweest als Tyrus, als de uitgeroeide in het midden der zee?” (Ezechiël 27: 32) „De kooplieden dezer dingen, die rijk geworden waren van haar, zullen van verre staan uit vreeze van haar pijniging, weenende en rouw makende, en zeggende: Wee, wee, de groote stad! die bekleed was met fijn lijnwaad en purper en scharlaken, en versierd met goud en met kostelijk gesteente en met paarden; want in ééne ure is zoo groote rijkdom verwoest. En alle stuurlieden, en al het volk op de schepen, en bootsgezellen, en allen die ter zee handelen, stonden van verre, en riepen, ziende den rook van haren brand, en zeggende: Wat stad was deze groote stad gelijk? En zij wierpen stof op hunne hoofden, en riepen, weenende en rouw bedrijvende, zeggende: Wee, wee, de groote stad! in welke allen die schepen in de zee hadden, van hare kostelijkheid rijk geworden zijn: want zij is in ééne ure verwoest geworden.” — Openbaring 18: 15–19.

Godsdienst is een middel, dat de Duivel gebruikt heeft, om zijn machtige organisatie op aarde op te bouwen, waardoor millioenen bedrogen geworden zijn, en zoowel de godsdienst als zijn aanhangers zullen overeenkomstig God's profetieën de eersten van Satan's organisatie zijn, die aan het begin van Armageddon vernietigd zullen worden.

Verstomd

Vervolgens richt Jehova zich door zijn profeet tot de aanhangers van Tyrus, zoowel het oude als het moderne of huidige, met deze woorden: „Zwijgt, gij inwoners des eilands, gij, hetwelk de kooplieden van Sidon, over zee varende, vervulden.” (Jesaja 23: 2) Zij moeten zwijgen of verstomd staan, omdat Jehova

daar zijn „vreemde daad” begon. (Jesaja 28: 21) Vele bijgeloovige en lichtgeloovige personen, en in het bijzonder de politieke en commercieele reuzen, zien thans tot de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, het moderne Tyrus, op om hen door hun moeilijkheden heen te helpen; maar als zij zien, hoe Jehova die organisatie verplettert, die altijd beweerd heeft, onkwetsbaar te zijn, zullen zij zich ten zeerste verbazen en verstomd staan. Dan zullen zij in hun benauwdheid zeggen volgens God's profeet: „Men wacht naar vrede maar daar is niets goeds, naar tijd van genezing maar zie, daar is verschrikking.” — Jeremia 8: 14, 15.

De hier beschouwde woorden van Jesaja's profetie, namelijk „gij inwoners des eilands” (vers 2), beteekenen in de laatste vervulling klaarblijkelijk degenen die dicht bij de Hiërarchie staan en tot de Hiërarchie om hulp, bescherming en veiligheid opzien, evenals Chittim of Cyprus dicht bij Tyrus gelegen en van Tyrus afhankelijk was. Deze naburen en van de hoofdorganisatie afhankelijken, die van hetzelfde slag zijn, stellen de Joodsche en Protestantsche geestelijkheid en andere bondgenooten van de Hiërarchie voor, die in den tegenwoordigen tijd de Hiërarchie nalooopen, om naar de wenschen van de oude „hoer” te handelen. (Ezechiël 27: 8) Zij hebben geholpen de schatkist van de Hiërarchie te vullen, en daarom strekt Jehova's „vreemde daad” zich niet alleen over Tyrus, maar ook over de Sidoniërs en andere bondgenooten uit, zooals Hij in zijn profetie verklaart: „En allen Koningen van Tyrus en allen Koningen van Sidon, en den Koningen der eilanden die aan gene zijde der zee zijn.” — Jeremia 25: 22.

Heden werken de zoogenaamde „Protestanten” en de Joodsche geestelijkheid openlijk met de Roomsch-Katholieke Hiërarchie samen en spelen haar in haar kaarten als dwaze sullen en helpen daardoor de ge-

talen der Hiërarchie vermeerderen en haar commercieele, godsdienstige handelsonderneming doorvoeren. Commercieele godsdienst is de goederenvoorraad van al deze „kooplieden”. De Hiërarchie neemt de leiding en de sullen volgen. De Hiërarchie neemt thans de leiding in de gedwongen vlaggenroet-actie en het bouwen van beelden of monumenten, waaraan thans groote ruchtbaarheid gegeven wordt, om deze in Washington D. C. op te richten, en de geestelijkheid van de zoogenaamde „Protestantsche” en Joodsche organisaties stemmen er mede in en doen, wat hun gezegd wordt, en als de hoorn weerklinkt vallen zij neder en aanbidden. (Daniël 3: 5) Arme sullen!

Het doel van den Duivel en derhalve ook het doel van zijn werktuigen, om aldus koopwaar van de menschen te maken, is om hen te onderwerpen en de Roomsch-Katholieke organisatie op aarde op te bouwen en te ondersteunen. Dit deel van de profetie schijnt in vervulling te gaan gedurende de periode, die in het bericht weergegeven wordt in Jesaja 23: 15, 16; dat wil zeggen, het plaatsvinden van de feiten, die met de woorden van de profetie overeenkomen, openbaren den tijd der vervulling. Dit zet de gevolgtrekking, dat profetie niet eerder begrepen kan worden, voordat de tijd der vervulling gekomen is, verdere kracht bij. Maar er zij hierop gewezen, dat deze profetie niet gewaardeerd zal worden, door haar slechts vluchtig over te lezen, noch door hetgeen hier er over gezegd wordt vluchtig door te lezen. Een zorgvuldige studie wordt daarvoor vereischt. De vervulling komt niet in dezelfde volgorde, waarin de profetie gegeven wordt, maar toch schijnt het beter te zijn, hier de studie voort te zetten in de volgorde, waarin de profetie in den Bijbel gegeven wordt, haar recht te snijden in overeenstemming met de feiten en de Schrift en daardoor den tijd der vervulling vast te stellen. In

het kort, de vervulling der profetie vanaf de verzen 15 en 16 gaat aan de vervulling van de voorafgaande verzen van hetzelfde hoofdstuk vooraf. Men leze nu nauwkeurig den volledigen tekst van het drie-en-twintigste hoofdstuk van Jesaja.

De volken der aarde, vergeleken met de zee, die de handelsschepen draagt, worden gebruikt als koopwaar en ter behaling van winstbejag door de door Satan voortgebrachte godsdienstige systemen. In verband hiermede zegt Jehova door zijn profeet: „En welks inkomst was het zaad van Sihor [het graan van Shihor (*Rotherham*)] over de groote wateren, de oogst der rivier [oogst van de Nijl (*Herz. Eng. Vert. en Rotherham*)]; en het was de markt der heidenen [natiën, *Eng. vert.*]” (Jesaja 23: 3) De Heer zeide tot Jozua: „Sihor die vóóraan Egypte is.” (Jozua 13: 3) Egypte was een commercieele wereldmacht. Tyrus onderhield betrekkingen met Egypte, dat een symbool van des Duivels wereldmacht is en voortgebracht en gebruikt werd, om den naam van Jehova God te lasteren.

Over het oude Egypte staat geschreven, dat haar jaarlijksche inkomsten bij benadering \$ 20.000.000 bedroegen. Egypte was een groote handelsmarkt voor de natiën. Men vergelijkte deze feiten met het commercieele verkeer der Roomsche-Katholieke Hiërarchie. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie onderhoudt reeds gedurende langen tijd betrekkingen met het grootkapitaal of het machtige handelselement der wereld, terwijl leden der Hiërarchie groote sommen gelds in de wereld belegd hebben. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie is te allen tijde een markt voor de geheele wereld geweest, door in menschen te handelen, en hen te bewerken, in het bijzonder de „Katholieke bevolking”, en wel om zelfzuchtig gewin. Politici van alle natiën zien in de Hiërarchie voor zich zoowel politiek

als financiëel een groot voordeel. Vooral dictatoren vinden in de Hiërarchie een krachtige bondgenoot, en over het algemeen zal men zien, dat deze dictatoren door de Hiërarchie ondersteund en aan de macht geholpen worden. Andere godsdienstige organisaties in den tegenwoordigen tijd, de Joodsche en de Protestantsche, onderhouden betrekkingen met de Roomsche Katholieke Hiërarchie, omdat het hun voorkomt, in hun zelfzuchtig belang te zijn.

Zullen de Joodsche en de Protestantsche geestelijken het tenslotte voordeelig vinden, zich met de Hiërarchie te verbinden en door de Hiërarchie der Katholieke organisatie gedictieerd te worden? In antwoord op die vraag zegt Jehova door zijn profeet: „Word beschaamd, o Sidon [verbleek, o Sidon (*Roth.*)]! want de zee spreekt, ja de sterkte der zee,

zeggende: Ik heb geen baren nood gehad, ik heb ook niet gebaard, en ik heb geen jongelingen groot gemaakt en geen jonge dochters opgebracht.” — Jesaja 23: 4.

Inplaats van er partij van te trekken zullen deze bedrogenen en bondgenooten der Roomsche Katholieke Hiërarchie verbleeken en ziek worden, als zij zien, hoe de macht der Hiërarchie zwicht voor Jehova's

De
Stichter
van
Godsdienst

„vreemd werk”, dat thans uitgevoerd wordt, en zij zullen van schande en vernedering ten zeerste beroerd worden, als zij het begin van Jehova's „vreemde daad” zullen aanschouwen. Onlangs pleitte de president der Vereenigde Staten voor de „goede buur”-politiek tusschen alle godsdiensten en hun eenheid in actie. Dat zal later blijken een zeer slechte raad geweest te zijn. Dit zal later velen duidelijk worden. De Roomsche Katholieke Hiërarchie stelt zich aan het hoofd van een aggressieven veldtocht tegen allen, die niet overeenstemmen met haar zelfzuchtige plannen en bij dezen veldtocht sleepen de andere godsdienstaanhangers zich mede. Een ieder, die heden niet de godsdienstaanhangers wil ondersteunen, wordt als „rood” of als „communist” gebrandmerkt, terwijl zelfs Jehova's getuigen als zoodanig genoemd worden, hoewel deze godsdienstaanhangers, die deze valsche aanklachten uiten, heel goed weten, dat Jehova's getuigen hoege-naamd geen deel aan de politieke aangelegenheden der wereld hebben. De Hiërarchie volgt den weg van haar vader den Duivel.

Onder den geslepen en misleidenden invloed van den Duivel is het volk in het algemeen, dat gebruikt wordt om de godsdienstige systemen, die aan den handel deelnemen, in stand te houden en te steunen, bedrogen en verblind, als gevolg waarvan het dien weg volgt. Met zekerheid zal echter de tijd komen, waarin het volgende deel van de profetie in vervulling zal gaan, namelijk: „De zee spreekt, ja de sterkte der zee”; dat wil zeggen, de oprechte menschen, die gerechtigheid liefhebben, zullen uit het godsdienstige gevangenhuis wegluchten en zich tegen die goddelooze organisatie uitspreken. Degenen die als wateren de „grootte schare” vormen, zullen eerst hun steun aan de godsdienstige dwepers onttrekken en vervolgens hun toewijding aan Jehova God en Christus Jezus

schenken. Daarna zullen te bestemder tijd de massa's volgen, die de godsdienstige dwepers zullen laten varen en zich tegen hen zullen keeren. Deze profetie toont aan, dat in God's bestemden tijd de betrekkingen tusschen de oprechte menschen en de godsdienstige dwepers zullen verbroken worden. „De zee” (dat is, het volk, gebruikt en geëxploiteerd door den Duivel, om de godsdienstige systemen, die regeeren of de regeerders zijn, te verzorgen, te voeden en te steunen) zal zich tegen de oude „hoer” keeren en iedere betrekking tot haar afwijzen. — Openbaring 17: 16–18.

Nadat Nebukadnezar eerst het oude Tyrus belegerd had, viel hij Egypte binnen. (Ezechiël 29: 18–20) De val der godsdienstige dwepers, in het bijzonder de organisatie der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, zal de vernietiging der politieke en commercieele elementen van Satan's zichtbare organisatie voorafgaan, en dit zal groote weedom en verbazing over de laatsten teweegbrengen, zooals geschreven staat: „Gelijk als geweest is de tijding van Egypte, zal men ook in weedom zijn als men van Tyrus hooren zal.” (Jesaja 23: 5) Het hier vermelde bericht betreft het begin van Jehova's „vreemde daad”. Volgens de *Herziene Engelsche vertaling* luidt deze tekst: „Als het bericht naar Egypte komt, zullen zij zeer weeklagen wegens het bericht van Tyrus.” De val van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, de godsdienstige organisatie, zal grooten weedom over de resteerende deelen van Satan's zichtbare organisatie teweegbrengen, omdat zij de bekwaamheid van Jehova's Scherprechter waarnemen, om Jehova's „vreemde daad” te volbrengen, en het zal den overblijvenden duidelijk worden, dat zij niet over de macht beschikken, zichzelf te beschermen en dat het weldra hun beurt zal zijn, om vernietigd te worden. Deze gevolgtrekking wordt overvloedig door andere teksten ondersteund. — Openbaring 18: 9–19.

Heden worden Jehova's getuigen in ieder deel van de aarde door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en haar bondgenooten vervolgd, en de godsdienstige organisatie der Hiërarchie vormt het voornaamste zichtbare werktuig van den Duivel, dat de politieke en commercieele elementen tegen Jehova's getuigen opzet, en gemeenschappelijk zoeken zij den last op den rug dergenen die Jehova liefhebben en dienen, te verzwaren. En juist nu, in dit uur van zwaren druk wordt het ware volk van Jehova God groote vreugde geschonken, daar het grootere hoop en sterkte ontvangt, doordat Jehova het een begrip van zijn profetie naar zijn belofte openbaart. „De Heere zal zijn volk sterkte geven, de Heere zal zijn volk zegenen met vrede.” (Psalm 29: 11) Degenen die zich thans geheel aan Jehova en zijn Koning toewijden en voortgaan hun onkreukbaarheid jegens God te handhaven, verheugen zich, omdat zij waardig bevonden worden, eenige der smaadheden op zich te nemen, die over Christus gekomen zijn. Zij zijn er ten volle van op de hoogte, dat Christus Jezus de Koning op zijn troon is en de leden van zijn koninklijk huis, die hij leidt en troost, tot zich vergaderd heeft. Thans openbaart Jehova door Christus Jezus aan zijn volk een kennis en waardeering van zijn profetieën, die in het verleden verborgen geweest zijn, en door deze kennis is de hoop der getrouwen toegenomen.

Aangezien Jehova's bestemde tijd gekomen is, om de beteekenis van zulke profetische beelden duidelijk te maken, verleent Hij aan degenen die Hem liefhebben en dienen het voorrecht, de beteekenis er van te zien. Dit voorrecht wordt niet aan de zelfzuchtigen en hooge critici verleend. Deze gunst aan degenen die Hem liefhebben, wordt in deze „gevaarlijke dagen” verleend, opdat zijn getrouw overblijfsel moge vertroost worden en opdat hun hoop sterk moge zijn. De

Roomsch-Katholieke Hiërarchie, de moeder en leidster der godsdienstige organisaties, is zeer arrogant, groot-sprekend, minachtend en boosaardig en handelt lijnrecht in strijd met God's geboden. De schepen of werktuigen, die door de Hiërarchie gebruikt worden en den wil van de Hiërarchie doen, handelen eveneens boosaardig en zonder te letten op de rechten van anderen en geheel in strijd met God's Woord. De profetie van het 23ste hoofdstuk van Jesaja gaat nu verder te spreken over te toestanden van de Hiërarchie en haar bondgenooten vóór en gedurende het begin van Armageddon.

Chittim of Cyrus was het meest nabij Tyrus gelegen eiland, terwijl Tarsis aan de overzijde van de Grootte of Middellandsche Zee gelegen was. Om van Tyrus naar Tarsis te reizen, diende men de Middellandsche Zee in haar volle lengte over te steken. Gelijk wij vernomen hebben, was Tarsis een kolonie, die aan de kust van Spanje gelegen was en tot Tyrus en Sidon behoorde. Jona nam een schip van Tarsis ten einde zoo ver mogelijk van de hem gegeven opdracht weg te vluchten. (Jona 1: 3) De profeet zegt: „Vaart over naar Tarsis, huilt gij inwoners des eilands.” (Jesaja 23: 6) „Vaart over naar Tarsis, huilt gij bewoners van de kust.” — *Rotherham*.

In de vervulling van dit deel van de profetie zouden de ondergeschikte en afhankelijke deelen der Katholieke organisatie, ongeacht of zij ver van de moeder-organisatie verwijderd zijn of niet, reden hebben te weenen en te klagen over de vernietiging van de Katholieke Hiërarchie, het moderne Tyrus. Missie-inrichtingen, die in de verst van Rome afgelegen uit- hoeken der aarde werken, zullen door de hand van Jehova gevonden en bereikt worden, omdat Jehova verklaart, dat Hij al zijn vijanden zal vinden. De Hië-

rarchie is de vijand van Jehova en zijn organisatie: „Uwe hand zal alle uwe vijanden vinden, uwe rechterhand zal uwe haters vinden. Gij zult ze zetten als eenen vurigen oven ten tijde uws toornigen aangezichts, de Heere zal ze in zijnen toorn verslinden, en het vuur zal ze verteren. Gij zult hunne vrucht van de aarde verdelen, en hun zaad van de kinderen der menschen. Want zij hebben kwaad tegen U aangelegd, zij hebben eene schandelijke daad bedacht, doch zullen niets vermogen.” (Psalm 21: 9–12) Aan het begin van Armageddon zal Jehova die huichelachtige organisatie terechtstellen.

De profetie wordt dan gericht tot de ondergeschikte deelen van de vijandelijke organisatie, het moderne Tyrus: „Is dit uwe [Tarsis'] vroolijk huppelende stad [moeder-organisatie], welker oudheid wel van oude dagen af is, maar hare eigene voeten zullen haar verre wegdragen, om in vreemdelingschap te verkeerem.” (Jesaja 23: 7) De Katholieke organisatie is in het geheel niet vroolijk in Jehova, al beweert zij ook huichelachtig en valschelijk, God te vertegenwoordigen. Zij verheugt zich slechts in haar eigen koopwaar en winsten uit menschenhandel op luidruchtige markten. De Hiërarchie en haar verbonden geestelijkheid nemen allerlei wereldsche plannen te baat, om het volk in te palmen en het er toe te bewegen, hun geld af te geven. In de kerkgebouwen hebben zij van tijd tot tijd concerten, Kerstmiscantates, bazars, gezellige avonden, dansen, atletiek en dergelijke, teneinde het voor de menschen aantrekkelijk te maken, hun kerkelijke bijeenkomsten te bezoeken en hun geld af te geven ten behoeve van de godsdienstige dweepers.

De woorden van den profeet zijn gegeven in den vorm van een vraag, gericht tot de kleinere deelen van de Roomsche-Katholieke organisatie, waarbij onmid-

delijk de aandacht gevestigd wordt op de ijdelheid der Hiërarchie. Tot deze kleinere deelen zegt de profeet voornamelijk het volgende: „Hebt gij nu nog reden om te juichen, nu gij ziet, dat het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en haar bondgenooten en bedrogenen zich in een beroofden en verwoesten staat bevinden? Gij beroemdet u er op, dat zij zoo hecht gebouwd was en dat niets in staat was, haar eenige schade van beteekenis toe te brengen. Gij pochtet op haar kracht en hebt u voor uw bescherming er op verlaten, waarom gij automatisch aan haar bevelen gehoorzaamd hebt. Het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke organisatie, heeft u in de steek gelaten.’ Daarom zegt de profeet betreffende Tyrus: „Welker oudheid wel van oude dagen af is.” Tyrus werd voorafgegaan door Sidon, welke stad in Genesis 10 in verbinding met Babel genoemd wordt, en dit vindt een treffende overeenstemming met de godsdienstige dweepers van het Heidensche Rome, dat later met het Pauselijke Rome samensmolt. Tyrus werd in de dagen van Jozua reeds een „sterke stad” genoemd en moet dus vóór Jozua’s dagen reeds op haar rotsachtigen bodem gesticht zijn. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie beweert, dat haar organisatie de oudste is, de moeder en de ware kerkorganisatie, omdat zij de oudste godsdienstige organisatie der „Christenheid” is, en zij voert ter bevestiging van deze bewering aan, dat zij reeds stamt uit den tijd van Christus. Zij maakt de aanspraak op een ononderbroken keten van apostolische opvolgers tot aan den apostel Petrus; zij noemt zichzelf „de Eeuwige Stad”.

Maar wat zal het einde van de organisatie der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, het moderne Tyrus, zijn? Jehova zegt door zijn profeet: „Hare eigene voeten zullen haar verre weg dragen, om in vreemde-

lingschap te verkeerem.” (Vers 7) Rome meent, dat zij al te oud is, om ooit meer te moeten verhuizen; dat zij zoo grondig en volkomen in haar positie ingesloten is, dat geen storm in staat is, haar bolwerken omver te werpen, en om deze reden beweert zij onkwetsbaar te zijn. Verder door zijn profeet sprekende zegt Jehova: „Zie, de Heere heeft eenen sterke en machtige, daar is gelijk een hagelvloed, eene poort des verderfs; gelijk een vloed der sterke wateren die overvloeien, zal hij ze ter aarde nederwerpen met de hand. De hoovaardige kronen der dronkenen van Efraïm zullen met voeten vertreden worden. . . . wanneer de overvloeiende geesel doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelfen vertreden worden.” — Jesaja 28: 2, 3, 18.

Haar vermetelheid en trotsche houding zal haar geen goed aanbrengen. Het moderne Tyrus heeft gedurende langen tijd bestaan en zijn goddeloosheid zonder veel hindernis uitgeoefend, en in de zinnen van zijn machtigen is het volkomen zeker van zijn positie, maar volgens *Rotherham* worden het de volgende woorden toegevoegd: „Ofschoon van oude dagen haar oudheid is, zoo zullen toch haar eigen voeten haar verwegdragen om te wonen,” dat wil zeggen, om daar eeuwig te blijven wonen, doordat zij van de plaats van haar bestaan weggenomen wordt in de vernietiging, waarin zij eeuwig zal verblijven.

Door zijn profeet Joël spreekt Jehova van de slechte behandeling, die zijn verbondsvolk van de zijde van het moderne Tyrus, de Hiërarchie van Rome, onderhouden heeft. In deze profetie stellen Juda en Jeruzalem het volk van God's organisatie voor. Gedurende den Wereldoorlog poogden de godsdienstige dweepers, onder leiding van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, de aarde te bevrijden van degenen die Jehova toegewijd zijn en waren. Hierover zegt Jehova door zijn

profeet: „En ook, wat hebt gij met Mij [Jehova] te doen, gij Tyrus en Sidon en alle grenzen van Palestina? Zoudt gij Mij eene vergelding wedergeven? Maar zoo gij Mij wilt vergelden, lichtelijk, haastelijk zal Ik uwe vergelding op uw hoofd wederbrengen, . . . gij hebt de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem verkocht aan de kinderen der Grieken, opdat gij ze verre van hunne landpale mocht brengen.” — Joël 3: 4-6.

De dag der afrekening voor de Hiërarchie komt, en de Heere God zegt tot die Roomsche, laatdunkende, grootsprekende en goddelooze godsdienstige organisatie, die zijn getrouwe kinderen mishandeld heeft: „Zie Ik zal ze opwekken uit de plaats waarhenen gij ze hebt verkocht, en Ik zal uwe vergelding wederbrengen op uw hoofd; en Ik zal uwe zonen en uwe dochteren verkoopen in de hand der kinderen van Juda, die ze verkoopen zullen aan die van Scheba, aan een ver gelegen volk; want de Heer heeft het gesproken.” — Joël 3: 7, 8.

Jehova vervult zijn woord altijd. De dag der vergelding moet met zekerheid komen, en de afrekening zal met Armageddon beginnen en de Hiërarchie zal geen middelen vinden, om hieraan te ontkomen: „Alzoo zegt de Heere: Om drie overtredingen van Tyrus en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij mijn volk met eene volkomene wegvoering hebben overgeleverd aan Edom, en niet gedacht aan het verbond der broederen. Daarom zal Ik een vuur zenden in den muur van Tyrus, dat zal zijne paleizen verteren.” — Amos 1: 9, 10.

Aan het begin van Armageddon zal het moderne Tyrus ophouden te bestaan, en niet langer zullen haar voeten haar en haar missionarissen naar de vele landen der aarde dragen, om daar nieuwe markten te

zoeken, waar zij het volk kan exploiteeren, maar zij zal gaan naar de plaats, die haar eeuwige verblijfplaats zal zijn. Over die troep zeide Jezus: „Slangen, addereengebodsels! hoe kunt gij het oordeel van de Gehenna ontvlieden?” — Mattheüs 23: 33, *Diaglott.*

Het bekeeringswerk der Roomsch-Katholieke Hiërarchie en haar schepen of werktuigen zal dan ophouden voor alle eeuwigheid. De woorden van Jezus zullen dan van toepassing en kenteekenend voor alle medewerkers en verdedigers der Hiërarchie blijken te zijn: „Wee u, gij [begunstigers en regeerders van het moderne Tyrus] schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden! want gij omreist zee en land om éénen Jodengenoot te maken; en als hij het geworden is, zoo maakt gij hem een kind der [Gehenna], tweemaal meer dan gij zijt.” — Mattheüs 23: 15.

Dan wordt door den profeet van Jehova een vraag voorgelegd aan al degenen die een hoorend oor hebben: „Wie heeft dit beraadslaagd over Tyrus, die kronende stad, welker kooplieden Vorsten zijn, welker handelaars de heerlijksten in het land zijn?” (Jesaja 23: 8) Een andere weergave van dezen tekst is: „Wie heeft dit voorgenomen tegen Tyrus, den verleener van kronen?” (*Herziene Eng. vert. en Rotherham*) Deze woorden identificeeren verder de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, omdat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie eeuwenlang beweerd heeft, dat de paus de macht en de autoriteit heeft, om aardsche koningen aan te stellen en te kronen. Voor degenen die aldus gekroond en de heerschappij der godsdienstige dweperen onderworpen geweest zijn, heeft de Hiërarchie de „gestelde machten” gevormd.

De Hiërarchie eischt volledige gehoorzaamheid van iederen ondergeschikten geestelijke, evenals van de politieke regeerders van vele landen, en de Hiërarchie deelt titels uit aan een ieder, die die organisatie ver-

kiest te eeren, en daardoor maakt zij menschen tot „vorsten der kerk”, en deze handelaars, die in opdracht van het moderne Tyrus optreden, zijn „de heerlijksten in het land”. Als een van deze Roomsche „vorsten” een bezoek aan Amerika brengt, wordt hij aan den haven bijvoorbeeld afgehaald met muziekcorspen en vlaggenvertoon, men buigt zich voor hem neder, kust zijn ring en verricht tal van andere zinlooze godsdienstige ceremoniën. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie eischt, dat de politieke regeerders der aarde en de „Katholieke bevolking”, het gewone volk, de Hiërarchie zal achten en over haar leden spreken als „geestelijke vorsten”, die in geen enkel opzicht aan de politieke regeerders onderworpen zijn. Zelfs een koning of een aardsche monarch geniet het voorrecht de groote teen van den zoogenaamden „heiligen vader”, het hoofd der Hiërarchie, te kussen.

Klaarblijkelijk dient de in vers acht gestelde vraag, om de aandacht op de Hiërarchie te vestigen: „Wie heeft dit beraadslaagd over Tyrus?” Het antwoord op deze vraag volgt hieronder, en de gebezigde woorden wijzen er op, dat het betrekking heeft op den tijd, waarin Jehova zijn macht uitoefent, om de werkers der ongerechtigheid, dat wil zeggen, het moderne Tyrus, het voornaamste zichtbare werktuig van den Duivel, te straffen: „De Heere der heirscharen heeft het beraadslaagd, opdat Hij ontheilige de hoovaardij van alle sieraad, om alle de heerlijksten der aarde verachtelijk te maken.” (Vers 9) God verklaart duidelijk: „Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen.” (Jesaja 46: 11) Niemand twijfele er aan, of Jehova zijn voornemen ten uitvoer zal brengen. Het moderne Tyrus bestaat uit een arrogante, grootsprekende, trotse en minachtende groep, die hooge achting en den bijval van menschen voor zich opeischt. Jehova's besluit betreffende dezulken wordt door den Heere Jezus

aldus aangekondigd: „Dat hoog is onder de menschen, is een gruwel voor God.” (Lucas 16: 15) „Wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden.” (Mattheüs 23: 12) Deze vastgestelde regels van Jehova zijn niet aan verandering onderhevig en zullen met zekerheid worden toegepast op al degenen die binnen hun bereik komen, en daaronder is zeker de Roomsche-Katholieke Hiërarchie begrepen. Het is Jehova, die tot vernietiging van het moderne Tyrus, de groote godsdienstige hoer-organisatie, besloten heeft. En waarom? Het Schriftuurlijke antwoord is, „opdat Hij ontheilige (ontwijde, *volgens kantteekening Herz. Eng. vert.*) de hoovaardij van alle sieraad”. Ongetwijfeld beteekent dit alle heerlijkheid, die aan God ontnomen en aan schepselen gegeven is.

De mannen, die de Roomsche-Katholieke Hiërarchie of het moderne Tyrus vormen, „bekleeden zich met kleederen van heerlijkheid en schoonheid” en aldus stappen zij trotsch heen en weer in openbare plaatsen om van menschen gezien te worden, opdat zij heerlijkheid en eer van menschen mogen ontvangen. Zij zijn van oordeel, dat zij den menschen een groot voorrecht verleenen, hun vinger of teen te laten kussen. Zij noemen zich bij verheven titels en beweren, dat hun heerlijkheid en „heilige” schoonheid zoo heilig is, dat het voor een ieder een verschrikkelijke zonde is, hun houding te ontheiligen of te becritisieren of de menschen iets uit den Bijbel te leeren, dat de aandacht op God's veroordeeling van godsdienstige huichelarij vestigt. De verkondiging van God's in den Bijbel neergeschreven waarheid „schokt de godsdienstige gevoelens” dezer huichelachtige clericale heeren en hun bondgenooten.

Betreffende Jehova en zijn hemelsche organisatie staat geschreven: „Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende.” (Psalm 50: 2)

De Hiërarchie grijpt dezen tekst bedriegelijk aan en past haar verkeerd toe, door de aanspraak te maken in de plaats van God te staan en voor de leden der Hiërarchie de schoonheid en heerlijkheid, die alleen Jehova God toebehoort, op te eischen. Daarom kondigt Jehova zijn voornemen aan, „om alle de heerlijksten der aarde verachtelijk te maken” of, zooals *Rotherham* zegt: „om de hoogmoed van alle schoonheid te vernederen”.

Deze godsdienstige, commercieele, politieke, arrogante, uitermate zelfzuchtige en trotsche organisatie zal vallen, zooals Jehova God besloten heeft: „Zeg tot Tyrus, die daar woont aan de ingangen der zee, handelende met de volken in vele eilanden: Zoo zegt de Heere Heere: O Tyrus! gij zegt: Ik ben volmaakt in schoonheid.” (Ezechiël 27: 2, 3) De Hiërarchie werpt zich aldus voor alle natiën der aarde op. Haar bondgenooten en haar bedrogenen zingen van haar heerlijkheid en schoonheid, ongeacht de zangers het gelooven of niet; de politici doen het, omdat zij politieken bijstand noodig hebben. Alle schepen of werktuigen, die de Hiërarchie ondersteunen, vallen haar bij en juichen over haar heerlijkheid en schoonheid. Tot hen zegt Jehova: „De schepen van Tarsis zongen van u, vanwege den onderlingen koophandel met u; en gij waart vervuld en zeer verheerlijkt in het hart der zeeën.” — Ezechiël 27: 25.

Maar de dag is niet ver meer verwijderd, waarop deze zangers en verheerlijkers der Hiërarchie en alle met haar verbonden godsdienstige dweppers jammerlijk aan hun einde zullen komen, omdat Jehova zegt: „Uw goed en uw marktwaren, uw onderlinge koophandel, uwe zeelieden en uwe schippers, die uwe breuken verbeteren en die onderlingen handel met u drijven, en alle uwe krijgslieden die in u zijn, zelfs met uwe gansche gemeente die in het midden van u

is, zullen vallen in het hart der zeeën ten dage uws vals. Van het geluid des geschreeuws uwer schippers zullen de voorsteden beven; en allen die den riem hanteeren, zeelieden en alle schippers van de zee, zullen uit hunne schepen nederklimmen, op het land zullen zij blijven staan; en zij zullen hunne stem over u laten hooren en bitterlijk schreeuwen, en zij zullen stof op hunne hoofden werpen, zij zullen zich wentelen in de asch; en zij zullen zich over u gansch kaal maken en zakken aangorden, en zullen over u weenen met bitterheid der ziele en bittere rouwklage; en zij zullen in hun gekerm een klaaglied over u opheffen en over u weeklagen, zeggende: Wie is geweest als Tyrus, als de uitgeroeide in het midden der zee?" — Ezechiël 27: 27-32.

Voor alle volken der wereld, die ter zijde staan en den val van de machtige godsdienstige organisaties aanschouwen, zal het een „vreemde daad" zijn, dat God dezulken aan de kaak stelt en vernietigt, omdat het datgene is, wat door de geestelijkheid bij den naam des Heeren genoemd is. Gedurende vele eeuwen heeft de Roomsche-Katholieke Hiërarchie den naam van God en Christus aangenomen en beweerd, de eenige ware organisatie des Heeren te zijn. Maar de Heere God brandmerkt hun huichelarij en zegt betreffende die huichelachtige organisatie: „Zoo zal Ik aan dit Huis dat naar mijnen naam genoemd is, waarop gij vertrouwt, en aan deze plaats, die Ik u en uwe vaderen gegeven heb, doen gelijk Ik aan Silo gedaan heb." — Jeremia 7: 14.

Wie eischt heden uitsluitend voor zich het recht op, om de radio te gebruiken en daardoor tot het volk te spreken en het volk te zeggen, wat het wel en wat het niet moet gelooven? Wie zijn degenen, die de aanspraak maken „de heerlijksten des lands" te zijn, die recht op eer, lof en toejuiching hebben? Welke klasse

mensen schuift minachtend al degenen ter zijde, die het wagen over God's Woord te spreken, zonder daartoe eerst de toestemming dier klasse verkregen te hebben? Op deze vragen luidt het antwoord: De Roomsche Katholieke Hiërarchie, haar bondgenooten en naaste medewerkers. Jehova verklaart, dat het zijn voornemen is, om „al deze heerlijken der aarde te ontheiligen” of deze verhevenen „van gering aanzien te maken”. (*Rotherham*) Het is over de Hiërarchie, de hoofdorganisatie, de Jezuïten, de Nazi's, de Fascisten, de verbonden geestelijkheid, dat de Heer spreekt, als Hij zegt: „Welker handelaars de heerlijksten in het land zijn.” — Vers 8.

En welke middelen zal Jehova gebruiken, om deze „heerlijksten” mannen te ontheiligen? Deze zoogenaamde „heerlijksten” mannen zijn de werktuigen van Satan en derhalve de vijanden van God, en in dien strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods, in den dag van zijn wraak zal Hij hen vernietigen. „Gij zult ze zetten als eenen vurigen oven ten tijde uws toornigen aangezichts, de Heere zal ze in zijnen toorn verslinden, en het vuur zal ze verteren. Gij zult hunne vrucht van de aarde verdelgen, en hun zaad van de kinderen der menschen.” (Psalm 21: 10, 11) Jehova's „vreemde werk” stelt thans de dubbelzinnigheid en huichelarij der zichzelf zoo noemende „heerlijksten” aan de kaak; en zijn „vreemde daad”, aan het begin er van, zal de aarde bevrijden van die huichelachtige godsdienstige organisatie en voortgaan de geheele organisatie van den Duivel te verpletteren. Als Armageddon begint, zal de vernietiging der godsdienstige dweppers aan al degenen die niet aan de zijde van Jehova en zijn Koning staan, „vreemd”, zeer vreemd voorkomen. — Jesaja 28: 21.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie, dat wil zeggen, „de Hiërarchie der Jurisdictie”, die het bewind voert, maakt de aanspraak de moeder-organisatie te zijn. Haar voorstanders, vertegenwoordigers, werktuigen, schepen en middelen zijn haar nakomelingschap of „dochters”. Door zijn profeet richt Jehova zich thans tot deze dochter-klasse en zegt: „Ga door naar uw land als eene rivier [als de Nijl (*Rotherham*, e. a.)] gij dochter van Tarsis, daar is geen gordel meer.” (Jesaja 23: 10) De rivier de Nijl stroomt door de geheele lengte van Egypte en treedt van tijd tot tijd buiten haar oevers en zet het land in de omgeving onder water; daarom zegt Jehova tot de aangesprokenen: „Gaat door”; dat wil zeggen, gaat nauwkeurig het werk en de daad van Jehova en hun gevolgen na; gaat en overtuigt uzelf van het „vreemde werk”, dat Jehova ten aanzien van de Hiërarchie en de andere geestelijkheid verricht.

Jehova heeft zijn volk opgeroepen „tegen haar op te staan ten strijde” (Obadja 1) en God's oordeel over de godsdienstige organisatie aan te kondigen, en deze wordt in de profetie genoemd „uw land”, dat wil zeggen, de organisatie, die door de voorstanders of schepen gediend en ondersteund wordt. De ouder-organisatie heeft degenen, die in de profetie als de „dochter” genoemd worden, gekoloniseerd, bestuurd, aan haar dienst verbonden en geëxploiteerd. Het feit, dat tot Tarsis gezegd wordt, haar eigen land op een onderzoekingsreis door de trekken, om de uitwerking van God's voltrokken voornemen na te gaan, wijst er op, dat God aan het begin van zijn „vreemde daad” de organisatie der Hiërarchie, dat wil zeggen het levenlooze lichaam, zal vernietigen en dat eenige der geestelijken, die onder de „Hiërarchie der Jurisdictie” staan, nog eenigen tijd in leven zullen blijven en de gevolgen van die daad

zullen zien, alvorens zijzelf in het verdere verloop van dien strijd zullen vernietigd worden.

Tot deze gedurende nog een korten tijd overleven den aan het begin van dien strijd van dien grooten dag zegt de Heer: „Daar is geen gordel meer.” Dat wil zeggen, geen gordel meer van de moeder-organisatie, het moderne Tyrus, de „Hiërarchie der Jurisdic tie”, omdat dat systeem tot het stof vernederd is en geen steun meer aan haar schepen kan verleenen. Dit levert het bewijs, dat niet alleen de lagere orde der geestelijkheid, die zullen overblijven, die als werktuigen der Hiërarchie het ondergeschikte werk voor de ‚organisatie der jurisdic tie’ gedaan hebben, gedwongen zullen worden van den beker der bittere wraak uit de hand des Heeren te drinken, maar ook de hoogsten in de Hiërarchie, met inbegrip van den paus, diep uit dien beker zullen drinken, ‚spuwen en vallen’. — Jeremia 25: 27.

Een andere vertaling van dezen tekst luidt: „Er is geen beperking meer.” (*Am. Herz. vert.*) De Hiërarchie legt thans dengenen die de waarheid over haar verkondigen en de menschen over God’s koninkrijk als de eenige hoop inlichten, beperkingen op. Jehova’s getuigen hebben nu van den Heer het gebod ontvangen, tegen haar op te staan ten strijde, en in gehoorzaamheid aan dit gebod gaan de getrouwen voort, om te midden van grooten tegenstand de boodschap van God en zijn voornemen te verkondigen. Beperkingen kunnen echter hun werk niet tot stilstand brengen. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie brengt al haar invloed en macht, uitgeoefend door godsdienstige dweepers, politici en commercieele persoonlijkheden, alsmede door de rechtbanken, bijeen, om Jehova’s getuigen hinderend in den weg te staan en hen te beletten, de waarheid te verkondigen. Als Armageddon be-

gint, zal die beperking weggenomen worden en „zal er geen beperking meer zijn” op Jehova’s getuigen, omdat het getuigenis dan gegeven zal zijn en het werk van het teekenen en het verzamelen van de groote schare door den Heer zelf voltooid zal zijn. Tot aan dien tijd blijven ‚de vier engelen, aan wie het gegeven is, de aarde en de zee te beschadigen’ den storm des Heeren tegenhouden. — Openbaring 7: 1-3; Ezechiël 9: 46.

Tot aan dien tijd blijven de „vier engelen”, wien het gegeven is „de aarde en de zee te beschadigen”, den storm des Heeren tegenhouden. (Openbaring 7: 1-3) De tijd breekt aan, dat de beperking eindigt, en dan zal er ‚geen beperking meer’ zijn op de „tien hoornen” van het „beest”, dat zich tegen de godsdienstige organisatie der Hiërarchie zal keeren en overeenkomstig den wil van God haar zal verscheuren (Openbaring 17: 16-18), waarna Jehova’s groote Scherpreeker ieder deel van Satan’s organisatie volkomen zal verpletteren. De godsdienst, die zoo’n langen tijd smaadt over Jehova’s naam gebracht heeft, en godsdienstige organisaties en hun politieke en commercieele wetten zullen volkomen verdwijnen in den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods, al naar gelang deze voortschrijdt.

Evenals het oude Tyrus haar handel op de zee en de kustlanden daarom heen opgebouwd had, zoo heeft het moderne Tyrus, het machtige godsdienstige systeem, haar handel op de om haar liggende volken opgebouwd en drijft deze vanuit haar vermeend onkwetsbare plaats in Rome. De tijd, waarop Jehova’s „vreemde daad” moet beginnen, nadert en terugziende op de gevolgen er van zegt zijn profeet: „Hij heeft zijne hand uitgestrekt over de zee, Hij heeft de koninkrijken beroerd; de Heere heeft bevel gegeven tegen Ka-

naän [de handelsstad, *Eng. vert.*] om zijne sterkten te verdelgen.” (Jesaja 23: 11) De godsdienstige organisaties maken pochend aanspraak op de zee en het land, maar deze aanspraak is ten onrechte: „Wiens ook de zee is, want Hij heeft ze gemaakt; en zijne handen hebben het droge geformeerd.” — Psalm 95: 5.

In Armageddon berooft Jehova door zijn Scherp-rechter al Tyrus' handelsschepen, dat wil zeggen, haar instrumenten en werktuigen, voorstanders en bedrogenen, van het water en het land. Hij strekt zijn hand uit tot de meest verwijderd gelegen nederzettingen van het moderne Tyrus en vernietigt ze. Door zijn profeet zegt de Heer: „Ik zal den troon der koninkrijken omkeeren,” dat wil zeggen, alle regeerende machten der aarde, wier koningen met Tyrus, de oude hoer, om wederzijds gewin om zich te verrijken overspel bedreven hebben. (Haggai 2: 21, 22) Eerst wordt de oude „hoer” weggeworpen en daarna volgen de anderen. „En een uit de zeven Engelen die de zeven fiolen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik zal u toonen het oordeel der groote hoer, die daar zit op vele wateren; met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben, en die de aarde bewonen, zijn dronken geworden van den wijn harer hoererij. Want God heeft hun in hunne harten gegeven, dat zij zijne meening doen, en dat zij eenerlei meening doen, en dat zij hun koninkrijk aan het beest geven, totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn. En de vrouw die gij gezien hebt, is de groote stad die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.” (Openbaring 17: 1, 2, 17, 18; 18: 3) „De koning van Tyrus”, de Duivel zelf, en zijn geheele koninkrijk zal volkomen nedergestooten en vernietigd worden. — Ezechiël 28: 12–19.

Jehova geeft zijn hoogen Dienaar, Christus Jezus, de opdracht om de goddelooze organisatie terecht te

stellen, en dienaangaande zegt de profeet: „Jehova heeft een gebod betreffende Kanaän [(kantteekening) kooplieden] gegeven” (Jesaja 23: 11), dat wil zeggen, de door Tyrus en Sidon bezette kust van Kanaän. Volgens *Rotherham* luidt de tekst: „Tegen de Phoenicische kust.” Het gebod van Christus wordt gegeven, om „haar sterkten te vernietigen. Een van de machtigste sterkten van Kanaän’s kust was Tyrus, en Tyrus werd in het gebod tot vernietiging speciaal genoemd. (Jeremia 25: 22) Het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke organisatie, is één en waarschijnlijk ook de sterkste der vestingen van Satan’s zichtbare organisatie. Geen vesting is echter zoo sterk, om stand te kunnen houden tegen den aanval van Jehova’s Scherpreeker. Christus Jezus bezit de sleutelen tot de hel (Openbaring 1: 18), en de hel zal geen stand kunnen houden tegen hem en zijn organisatie. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie heeft ten onrechte de door Jezus met betrekking tot zijn organisatie gesproken woorden, namelijk: „De poorten der hel zullen haar niet overweldigen” (Mattheüs 16: 18) aangenomen en op zich toegepast, maar de dag is niet meer ver verwijderd, waarop de Hiërarchie haar volkomen einde zal zien en zij er zich van bewust zal worden, dat de dag om anderen te misleiden en te bedriegen tot een beslissend einde gekomen is. Aan degenen die Jehova liefhebben en getrouw dienen, geeft Hij thans deze inlichting vóór den val dier huichelachtige en goddelooze organisatie, opdat de getrouwen getroost mogen worden en vermeerderde hoop ontvangen.

Uit de beschouwing van de profetie van het driëntwintigste hoofdstuk van Jesaja in haar geheel blijkt, dat de periode der verheuging der Roomsch-Katholieke Hiërarchie aan Armageddon voorafgaat, en wel een korte tijd voor het begin van Armageddon.

De tijd komt, waarop de verheuging van dit godsdienstige systeem moet eindigen, omdat Jehova het aldus besloten heeft, en daarom liet Hij het volgende optekenen: „En Hij [Jehova heeft gezegd: Gij zult niet meer vroolijk huppelen, o gij verdrukte maagd, gij dochter Sidons! Naar de Kittieten toe, maak u op, vaar over: ook zult gij aldaar geen rust hebben.” (Jesaja 23: 12) Aangezien de profetie „de last van Tyrus” (vers 1) is, blijkt, dat hier Tyrus aangesproken wordt als „de verdrukte maagd, gij dochter Sidons”. De stad Sidon werd het eerst gebouwd en Tyrus werd als haar dochter beschouwd. Sidon had een duivelschen godsdienst. De heidensche godsdienst ging het pausdom vooraf, en vele van de duivelsche praktijken van heidendom werden door het pausdom overgenomen, en beide zijn uit den Duivel voortgekomen.

Tyrus werd beschouwd als een „maagd” of maagdelijke dochter, omdat zij niet wettig gehuwd was, maar zij was onrein door overspel, waardoor zij haar kuisheid „verspeeld” had. (*Rotherham*) Met deze overtreding van haar kuisheid stemde zij in en daardoor werd zij als maagd „verdrukt”. De Roomsche-Katholieke godsdienstige organisatie heeft hoererij met „alle koningen” of regeerende machten der aarde van Satan’s zichtbare organisatie bedreven, maar de tijd komt, onmiddellijk voor het begin van Armageddon, als de Heer de „tien koningen” of de regeerende machten der natiën, die zich tegen het godsdienstige hoersysteem keeren, overwint, dat dit systeem zeer verdrukt wordt. God geeft het de regeerende machten in, zijn wil te volvoeren. — Openbaring 17: 16, 17.

Als de tijd voor de groote verdrukking der Hiërarchie komt, zal de Hiërarchie ergens rust zoeken, daar Jehova, als zij zoekt, tot haar zegt: „Naar de Kittieten toe, maak u op, vaar over [de zee]”, en zie,

of gij daar rust kunt vinden. Aangezien het land der Kittieten of Chittim nabij Tyrus gelegen was, zou het een voorstelling zijn van eenige ondergeschikte of bijkomstige organisatie, waar de oude vrouw rust en verlichting zoekt, maar niet kan vinden. Dit zou er op schijnen te wijzen, dat het Roomsch-Katholieke Hiërarchistische stelsel naar een plaats van vertroosting zal zoeken en zich daartoe zal vernederen, door tot een mindere organisatie te gaan, ten einde een weg te vinden, om aan de diepste vernedering, die zeker over haar komen zal, als zij in de Gehenna geworpen zal worden, te ontkomen. (Mattheüs 23: 12) Zal het Hiërarchistische stelsel daar rust vinden? Jehova antwoordt: „Ook zult gij aldaar geen rust hebben.”

Van tijd tot tijd heeft het Hiërarchistische stelsel zich eenige achteruitzettingen of verliezen van tijdelijke macht moeten laten welgevalen, maar het heeft steeds beweerd, dat deze achteruitzettingen maar tijdelijk waren. Het beweert, eeuwig te zijn, kan niet ondergaan en kan zich derhalve getroost eenige tijdelijke achteruitzettingen laten welgevalen, om in dien tijd weer plannen te beramen, om zijn positie te verbeteren. Ten aanzien van de de Hiërarchie overkomen vernedering of tegenstand uit het verleden heeft zij beweerd, dat dit de „kleine wijle” was, gedurende welke Satan losgelaten is, aan het einde van welke periode zij echter weer zal zegevieren. (Openbaring 20: 3, 7) Opnieuw maakt zij hierin een verkeerde gevolgtrekking. De tijd voor haar algeheele vernedering is dicht nabij, en daarom bestaat er voor haar geen weg tot ontkoming meer. Zelfs de individueele leden van die godsdienstige geestelijkheidsgroep zullen niet in staat zijn, zich te vermommen, door andere kleederen aan te trekken en daardoor hun identiteit te verbergen. (Zacharia 13: 4-6) Zij zullen de nasporing van anderen

niet ontgaan, en zekerlijk niet die van God's uitvoerenden dienaar. Er bestaat voor hen geen andere rust meer dan de algeheele vernietiging, waaruit zij nimmer zullen wederkeeren.

Jehova gebruikte de Chaldeën, van welke Nebukadnezar de koning was, als Zijn scherprechter, die als zoodanig de groote scherprechter van Jehova, Christus Jezus, voorschaduwde, die den duivelschen godsdienst en in het bijzonder het Rooms-Katholieke stelsel zal terechtstellen. (Ezechiël 26: 7-14; Jeremia 25: 9, 17, 22) Daarom zegt Jehova tot de waarnemers: „Zie, het land der Chaldeën; dit volk was er niet: Assur heeft het gefundeerd voor degenen die in de wildernissen woonden; zij richtten hunne sterkten op en bouwden hunne paleizen, maar Hij heeft het tot een vervallen hoop gesteld.” (Jesaja 23: 13) De woorden „Zie, het land der Chaldeën” richten duidelijk de aandacht op zijn scherprechter, die Jehova's oordeel over het Hiërarchistische stelsel voltrekt. Vervolgens zegt de profeet: „Dit volk [dat is, het volk van het oude Tyrus en het moderne Tyrus, de Rooms-Katholieke Hiërarchie] is niet meer.” (*Eng. Herz. vert.*) In de *Engelsche geautoriseerde vertaling* luidt dit deel van den tekst: „Dit volk was niet, *totdat* de Assyriër het stichtte.”

Dit woordje „*totdat*” is een tusschenvoeging en de juiste vertaling is voor dit gedeelte de *Statenvertaling*. Daarom hadden „de schepen van Tarsis”, die de haven van Chittim, dat in de nabijheid van Tyrus gelegen was, aandeden, zooals door den tekst wordt aangegeven, geen reden, naar Tyrus door te reizen, omdat zij in Chittim vernamen, dat Tyrus niet langer bestond. Zoo zal ook in het tegenbeeld of in de vervulling tot de onderpriesters, missionarissen en andere ondergeschikte organisaties gezegd worden, dat het Rooms-Katholie-

ke Hiërarchistische stelsel niet meer bestaat, dat wil zeggen, dat het met de „Hiërarchie der Jurisdic tie” gedaan is, zoodat er geen reden meer aanwezig is, naar haar te zoeken. Door een anderen profeet wordt duidelijk beschreven, dat het einde der Hiërarchie de volledige vernietiging zal zijn, namelijk: „Zij zullen zijn, alsof zij er niet geweest waren.” — Obadja 16.

Het tweede gedeelte van den tekst, dat los staat van het eerste gedeelte luidt: „Assur [Assyrië, *Roth.*] heeft het gefundeerd.” Het woord „Assur”, dat in dit gedeelte van den tekst voorkomt, beteekent „de succesvolle”, zooals het in Genesis 10: 11 voorkomt.

In Jesaja’s dag zwaaide de Assyrische wereldmacht nog steeds den scepter over de Chaldeën, en achttien jaren vóór den val van Jeruzalem was Nebukadnezar koning van Babylon geworden en stichtte hij het Babylonische rijk. (Zie Jesaja 39: 1-8.) Daarom beteekenen de woorden in Jesaja 23: 13, namelijk „Assur heeft het gefundeerd”, duidelijk de Chaldeën of Babyloniërs. „Assur” stelt God’s Scherprechter, Christus Jezus, voor. Men lette er op, dat de Assyriërs als natie niet het „land der Chaldeën” hebben gefundeerd. Babylon bestond reeds vóór Assyrië. In verbinding met Nimrod wordt gezegd: „En het begin zijns rijks was Babel, en Erech, en Akkad, en Kalné in het land Sinear. Uit dit land is Assur uitgegaan [hij trok uit *in* Assyrië (kanttekening)], en heeft gebouwd Ninevé, en Rehoboth, Ir, en Kalah.” (Genesis 10: 10, 11) Een andere schrijver (Hislop) geeft den tekst als volgt weer: „En hij, gesterkt zijnde, trok uit dat land en bouwde Ninevé”, de hoofdstad van Assyrië.

Met deze verklaring voor oogen lette men op de weergave volgens de *Engelsche Herziene vertaling*, die aldus luidt: „De Assyriër heeft het aangesteld” [*Statenvertaling*, gefundeerd], dat wil zeggen „dit

volk” van Tyrus aangesteld. Waartoe en voor wien werd het volk van Tyrus aangesteld? De profetie antwoordt: „Voor de dieren der wildernis.” (*Eng. Herz. vert.*) Dit beteekent duidelijk, dat God’s Scherprechter, voorgesteld door „den Assyriër” of „Assur” het moderne Tyrus (dat wil zeggen, de Roomsche-Katholieke Hiërarchistische organisatie met haar geestelijkheid en haar bondgenooten) bestemd heeft voor een plaats of toestand, waar geen menschen verblijfhouden, maar slechts wilde dieren, dus bestemd voor de vernietiging.

Ter bevestiging van deze gevolgtrekking lette men op de woorden van Openbaring 18: 2, 3: „En hij riep krachtiglijk met eene groote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, de groote stad Babylon, en is geworden eene woonstede der duivelen [wilde bokken, satyren], en eene bewaarplaats van alle onreine geesten [stinkende dampen, die als spookverschijningen opstijgen uit een moerassig, onrein en verdorven land] en eene bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte [een plaats, die dikwijls bezocht wordt door vogels, die door de wet Gods ongeschikt voor de woonplaats der menschen verklaard worden]. Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volkeren gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde.” Deze tekst is zonder twijfel van toepassing op Satan’s godsdienstige organisatie, waarvan de Roomsche-Katholieke het voornaamste deel vormt. Daarom onthult de profetie van Jesaja, dat Jehova’s Scherprechter bepaald heeft, dat de Duivelsche godsdienstige organisatie in overeenstemming met het reeds eerder op bevel van Jehova opgeteekende besluit of oordeel tot de vernietiging verwezen wordt.

De profeet gaat voort, over de succesvolle Chaldeën te spreken, en verwijst op symbolische wijze naar Je-

hova's Scherprechter, als hij zegt: „Zij richtten hunne sterkten [hun torens (*Herz. Eng. vert.*); belegeringstorens (*Rotherham*)] op, en bouwden hunne paleizen [zij brachten ten val (*Herz. Eng. vert.*); sloopten (*Rotherham*)] hunne paleizen.” De belegeringstorens werden opgericht en staken boven de muren van het oude Tyrus uit en van daaruit werden de paleizen der handelsvorsten vernield. Als wij deze profetie op het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke Hiërarchistische organisatie, toepassen, zien wij, hoe God's Scherprechter, Christus Jezus, belegeringstorens opricht tegen het godsdienstige systeem des Duivels en tegen de vorsten van de Roomsch-Katholieke organisatie, die handel drijft in menselijke schepselen en hun rechten vernietigt, en het systeem met inbegrip van den zoogenaamden „heiligen vader” en alle handeldrijvende vorsten valt. En met welk resultaat? De profeet geeft hierop ten antwoord: „Hij heeft het tot een vervallen hoop gesteld [het tot een ruïne gemaakt, *Eng. vertaling*]”, dat wil zeggen, Jehova's Scherprechter maakt aan het begin van Armageddon van des Duivels godsdienstige systeem een ruïne.

De bolwerken van het Roomsch-Katholieke systeem, dat langen tijd den naam van den Almachtigen God gesmaad heeft, zal geheel tot stof vervallen, en dan zullen de personen, die het voor een tijd overleven, reden hebben te weklagen. Daarom zegt de profeet van Jehova: „Huult, gij schepen van Tarsis, want ulieder sterkte [welke het moderne Tyrus is] is verwoest.” (Jesaja 23: 14) Deze verklaring vertoont veel overeenstemming met de woorden van Jesaja 23: 1 en toont aan, dat de weklacht of het „gehuil” aangeheven wordt aan het begin van Armageddon, wanneer de Hiërarchie valt. Volgens de *Eng. Herziene Vertaling* luidt vers 14: „Huult, gij schepen van Tarsis, want uw sterkte is woest gemaakt.” De „Hiërarchie der

Jurisdictie”, de centrale regeering van het godsdienstige systeem, dat eeuwenlang de menschen misleid en God's naam gelasterd heeft, zal ondergaan. Als deze sterkte ondergaat, blijft er haar voorstanders niets anders over dan te huilen. Armageddon zal de volledige vervulling van de voorgaande profetie van Jesaja drieëntwintig, de verzen één tot veertien, kenmerken.

Schijnbare Vervulling

Men heeft wel eens de gedachte uitgesproken, dat de verzen één tot veertien van Jesaja 23 zekere ongunstige ondervindingen beschrijven, waaraan de Roomsch-Katholieke Hiërarchie gedurende een periode van zeventig jaren, namelijk van 1848 tot 1918 onderworpen is geweest en gedurende welken tijd zij „vergeten” geweest is en men haar weeklacht gehoord heeft; dat aan het einde van die periode de Roomsch-Katholieke Hiërarchie weer op den voorgrond treedt en dat daarom het laatste gedeelte van de profetie, opgeteekend in het drieëntwintigste hoofdstuk van toepassing is na de vervulling van het eerste deel der profetie. De feiten komen echter niet met deze gevolgtrekking overeen, daar het „gehuil” van Tyrus duidelijk betrekking heeft op hetgeen aan het begin van Armageddon plaatsvindt. Er is echter een schijnbare vervulling van de profetie betreffende het „huilen van de schepen van Tarsis” of van de voorstanders van Tyrus binnen de zeventig-jaar-periode, die boven genoemd wordt; maar inplaats dat het een vervulling is, zou het beter een op kleiner schaal overeenkomstige parallel met hetgeen in de profetie verklaard wordt, genoemd kunnen worden. Het schijnt goed te zijn, hier zekere vaststaande geschiedkundige feiten te laten volgen, die gedurende die zeventigjarige periode van 1848 tot 1918 hebben plaatsgevonden, opdat de onder-

zoeker in staat is, deze nader onder het oog te zien, als hij de profetie onderzoekt, welke beschouwing eventueelen twijfel zou kunnen wegnemen. Zulke geschiedkundige feiten, die hier weergegeven worden, zijn ontleend aan bekende en erkende bronnen. Zij nemen betrekking op het Roomsch-Katholieke godsdienstige systeem van 1848 tot 1918 en luiden als volgt:

Historisch

1848, Januari: Revoluties in de verschillende deelen van het Italiaansche schiereiland. 22—24 Februari: Revolutie in Frankrijk; Koning Lodewijk Philips van den troon; republiek geproclameerd. Maart: Revolutie in de Oostenrijksche Monarchie. Revolutionnaire bewegingen in Duitschland. Opstand in Rome; het gepeupel eischt een democratisch ministerie en de afkondiging van de Italiaansche nationaliteit; de paus (Pius IX) aarzelt; de Romeinen omsingelen het paleis, en een conflict ontstaat. De paus accepteert een volksministerie (Kardinaal Palma, 's pausen secretaris, wordt bij dit conflict doodgeschoten) . . . 16 November. 20 November, een vrije Grondwet afgekondigd. 24 November, de paus vlucht vermomd naar Gaeta. 28 November, protest van den paus tegen de daden van de voorloopige regeering (van Rome).

1849. 8 Februari, de Romeinsche Nationale Vergadering berooft den paus van alle tijdelijke macht en neemt den republikeinschen regeeringsvorm aan. 18 Februari, de paus doet een beroep op de Katholieke machten (der wereld). „Hij genoot nu de sympathie van alle reactionnairen in de geheele wereld, die zijn vroegere hervormingspogingen zoo koud opgenomen hadden; maar hij haalde zich daardoor de verwenningen van de liberalen op den hals, wier zaak hij

verlaten had. Rome, zonder heerscher gelaten, botte tot een republiek uit. De paus protesteerde tegen al haar maatregelen en riep de Katholieke wereld op, haar te onderdrukken.” (McClintock & Strong *Cyclopedia*, Band VIII, „Pius IX”) 3 Juni, de Franschen onder Maarschalk Oudinot ondernemen een aanval op Rome. 30 Juni, na dapperen tegenstand geven de Romeinen zich aan het Fransche leger over. 4 Juli, de Romeinsche Vergadering ontbonden, en een officier uit Oudinot's legerplaats komt te Gaeta aan en overhandigt den paus de sleutelen van Rome.

1850. April, de paus arriveert te Rome; Kardinaal Antonelli wordt minister van Buitenlandsche Zaken. „De paus keert in April 1850 terug, omgeven door de bayonetten van het Fransche leger. . . Zijn eerste daad was trouwbreuk, doordat hij de Grondwet van officieel vastgelegde rechten, die hij zijn onderdanen gegarandeerd had, vernietigde. . . De Inquisitie hervatte weer haar heilige werkzaamheden. . . De Bijbel werd verboden.” (McClintock & Strong *Cyclopedia*, Band VIII, „Pius IX”) 24 September, hij vaardigt den bul uit, waardoor een Roomsch-Katholieke hiërarchie in Engeland gevestigd wordt.

1861. 27 Maart. Cavour verheft Rome tot hoofdstad van Italië. Juni, de keizer van Frankrijk wijst een vereeniging van Oostenrijk met Spanje tot instandhouding van 's pausen tijdelijk macht af. „In 1868 verbraken de Oostenrijkers het concordaat en verklaarden hun geestelijke emancipatie. Een jaar daarna werd Koningin Isabella uit Spanje verdreven, en de volksregeering weigerde zich door eenige vroeger gesloten verdragen met het pausdom te laten binden [29, 30 September].” [Op 16 Februari 1873 wordt de eerste Spaansche republiek in Madrid, Spanje, af-

gekondigd.] — McClintock & Strong *Cyclopedia*, Band VIII, „Pius IX”.

1870. 11 September: De Paus wijst de hem door den Koning van Italië aangeboden voorwaarden af (sovereiniteit van de Leonische stad en behoud van zijn inkomen). 20 September, na een korten tegenstand van de vreemde pauselijke troepen, die op last van den paus stopgezet wordt, breken de Italiaansche troepen onder [Generaal] Cadorna door en trekken Rome binnen. 21 September, Kardinaal Antonella vaardigt een diplomatiek protest tegen de Italiaansche bezetting van Rome uit. 26 September, protest van den paus (nog steeds Pius IX). 29 September, rondschrijven van den paus aan de kardinalen, waarin geklaagd wordt over den inval en het verlies van zijn vrijheid en de opening van zijn postzak. 2 October: Volksstemming: van de 167.548 stemmen zijn er 133.681 voor [Rome's] vereeniging met het koninkrijk Italië. 8 October, het resultaat van de volksstemming wordt aan den koning [van Italië] gezonden. 9 October, Rome en zijn provinciën worden bij koninklijk decreet bij het koninkrijk ingelijfd.

„In 1870 brengt tenslotte de oorlog met Pruisen het keizerrijk in Frankrijk ten val, en met den val van [Lodewijk] Napoleon weigerden niet alleen de Franschen, aan Rome gebonden te blijven, maar de poorten van de eeuwige stad openden zich voor geheel Italië. Ondanks alle vredespogingen van [Koning] Victor Emmanuel hield de paus zich streng aan zijn vastberaden protest tegen de onvermijdelijke verandering van zaken. ... Hij leefde teruggetrokken in het Vaticaan en noemde zichzelf een gevangene.” — McClintock & Strong *Cyclopedia*, Bd. VIII, „Pius IX”.

1871. 13 Mei, wet, die den paus volkomen persoonlijke vrijheid en eerbetuigingen, alsmede een inkomen

van 3.225.000 Pond waarborgt; door den paus in zijn allocutie verworpen, 15 Mei. 27 October, allocutie van den paus, benoeming van enkele Italiaansche bisschoppen; verwerpt steeds gegeven waarborgen. — Haydn's *Dictionary of Dates*, onder „Rome”, „Pausen”, „Frankrijk”, „Spanje”, etc.

1878. 7 Februari, Paus Pius IX sterft. „Op 7 Februari 1878 stierf hij na langdurige waterzucht. . . De missiën der Kerk werden eveneens versterkt en *in partibus infidelium* bedreven, en groote hiërarchiën in landen, die vroeger heidensch of *Protestant* geweest waren, werden aan den talrijken clerus, die onder ‚de Latijnsche gehoorzaamheid’ stond, toegevoegd. Zoo voorzag hij ook door zijn breve van 1850 in de kerkelijke regeering van Engeland, . . . zich vermeiend in den vermeenden triomf van zijn Kerk in het land, dat reeds gedurende drie eeuwen de zetel der Reformatie geweest was. Daarna schiep hij *in dit land* [Vereenigde Staten] een uitgebreide Roomsche-Katholieke hiërarchie door in 1875 den aartsbisschop van New-York tot kardinaal te benoemen; vervolgens bereidde hij den weg voor het opnieuw vestigen van de hiërarchie *in Schotland*, hetgeen in 1878 een feit geworden was. . . . Een van de vuilste vlekken op de bladzijden der geschiedenis betreffende zijn regeering is de geweldadige bekeering van den Joodschen jongen Mortara, en tot dit hoofdstuk behoort ook de ellendige toestand der Hebreërs in Rome, waar de muren van het Ghetto eerst afgebroken werden met de vestiging der Italiaansche macht.” — McClintock & Strong *Cyclopedia*, Band VIII, „Pius IX”.

„Ook vestigde hij vier nieuwe diocesen in de Vereenigde Staten in Albany, Buffalo, Cleveland en Galveston, alle in het jaar 1847. In latere jaren vestigde hij bijna vijftig andere in middelmatige Amerikaanse steden. . . . De dingen ontwikkelden zich nu te

snel voor Pius, die weigerde de revolutionnaire beweging te ondersteunen, . . . De paus verloor nu geheel de gunst van het Romeinsche gepeupel. Door het gepeupel in zijn eigen paleis bedreigd, vluchtte hij naar Gaeta, en een Romeinsche republiek werd afgekondigd in het jaar 1849, in Februari, met Mazzini aan het hoofd. Lodewijk Napoleon, besloten om den paus te herstellen, zond een expeditie naar Rome onder Oudinot, door welke de Italiaansche patriotten, die onder aanvoering van Garibaldi stonden, overmeesterd werden. Rome gaf zich over op den derden Juli; maar de paus keerde niet vóór April 1850 naar zijn hoofdstad terug. . . .

„De paus vestigde nu zijn volle aandacht op de kerk. *Hij riep de Jezuïeten terug*, verschillende heiligen werden heilig verklaard en hij stelde twee dogma's op . . . in 1854 . . . in 1870. Vóór dien tijd was 's pausen tijdelijke heerschappij al zeer ineengeschrompeld tengevolge van de hand over hand toenemende unificatie van Italië onder Victor Emmanuel. De tijdelijke macht van den paus was echter nog steeds verzekerd door de aanwezigheid van een contingent Fransche troepen in Rome. Op 20 September 1870 trokken de Italiaansche troepen Rome binnen, en *met de tijdelijke macht was het gedaan*. Het Vaticaan werd aan den paus gelaten, alsmede vrije diplomatieke onderhandeling, de aan een souverain toekomende eerbewijzen en een civiele lijst van 129.000 pond per jaar werd hem toegezegd. Maar hij wees dit van de hand en beperkte zich tot het Vaticaan en zijn tuin, terwijl hij verklaarde, dat hem beperking opgelegd was en hij een gevangene in zijn eigen paleis was.” — *The Americana*, Band 22, „Pius IX”, bldz. 137.

1878. 4 Maart, Romanistische hiërarchie door den paus nieuw leven ingeblazen; aartsbisdom Glasgow, bisschop van Dunkeld, etc. Dit was ongeveer een maand

na den dood van Pius IX, die bijna 32 jaar paus was. „In November 1848 (het jaar van de vlucht van Pius IX naar Gaeta), kwamen de Duitsche bisschoppen van het Roomsche lichaam te Würzburg bijeen, om gezamenlijk te beraadslagen over de beste middelen, om door deze critieke periode heen te komen. . . . Kort voordien was echter een organisatie van veel verstrekkender beteekenis geschapen, waarin ook de leeken — en wel in zeer groote mate — moesten medewerken, namelijk de Pius-Vereeniging, een Roomsche Katholieke tegenhanger van de synode der Protestantische kerk. . . .

„In October 1848 werd te Mayence de eerste vereeniging van deze soort gevormd onder den naam Pius-Vereeniging. Hier werden alle enkele vereenigingen gevormd tot één groote collectieve vereeniging onder den naam ‚Katholieke Actie van Deutschland’; hoewel in de praktijk de kortere naam Pius-Vereeniging de voorkeur verkreeg. . . . Een tweede bijeenkomst werd gehouden te Breslau, waar de pauselijke brief werd ontvangen en waar de vergadering het openlijk uitsprak, dat ‚*een vereenigd Deutschland slechts mogelijk was met een Katholieke Christenheid*’. Hier werd ook een nieuwe organisatie gevormd, namelijk de Vincentius-Vereeniging, voor missie-werk thuis. . . . In de Vereenigde Staten is er nauwelijks een groote stad te vinden, waarin niet de een of de andere vereeniging te vinden is. De tendens is dezelfde, al is de naam ook verschillend. Het doel van deze organisaties is *in de Vereenigde Staten de Staat zooveel mogelijk onder den invloed en de macht der Hiërarchie te brengen*, en de politieke arena is het arbeidsveld. Reeds beïnvloeden zij de wetgevende lichamen en onderwijscommissies; ja, wij kunnen zeggen, dat zij een *Staat in den Staat* vormen.” — McClintock & Strong *Cyclopedia*, Band VIII, „Pius-Vereenigingen”.

1914. 3 September, Kardinaal della Chiesa werd tot opvolger van Pius X gekozen en nam den naam Benedictus XV aan. 1917. 1 Augustus, Benedictus XV vaardigde zijn „beroemde vredesnota” uit, „die President Wilson voor de Geallieerde en Verbonden machten beantwoordde, waarin hij zeide, dat de idealen, die (door den paus) geuit waren, ook hun idealen waren, maar dat de Centrale Mogendheden niet bereid waren, ze te erkennen en te aanvaarden.” — *The Americana, Vol. III*, „Benedictus XV”.

1918. 11 November, begin van de groote strijdkas-campagne in de Vereenigde Staten, waaraan zeven organisaties deelnemen. „Er bestaat natuurlijk verstrekkende ontevredenheid met deze regeling — wel in het bijzonder omdat de Katholieke Oorlogsraad, die de Ridder van Columbus insluit, \$30.000.000 zullen ontvangen. Door degenen die zich tegen het gemeenschappelijke budget verzetten, wordt het standpunt ingenomen, dat de Ridder van Columbus als organisatie niet méér recht op kwartier- en loopgravenvoorrechten hebben als andere geheime genootschappen, en dat de Katholieke Kerk geen voorrechten in de legerplaatsen of op het veld zal hebben, die niet ook andere godsdienstige lichamen ingeruimd worden. . . . De Katholieke kerk zal inzonderheid openlijk als politieke organisatie optreden, die gedurende den geheelen duur van den oorlog geen middel tot bevordering van de pauselijke belangen ongemoeid gelaten heeft. . . . En onder de aanklachten, die na den oorlog tegen de Katholieke kerk ingebracht zullen worden, zal in het bijzonder haar deelname aan de kwartieren en loopgraafvoorrechten genoemd worden, en vervolgens ook de bevelende methode, waardoor zij zich een plaats in den strijdkas verzekerd heeft.” — *The Apostolic Review*, 19 November 1918.

1918. 30 November: De New-Yorker *Evening*

World zegt, dat de paus de vredesconferentie wenscht bij te wonen, om daardoor eenige „wereldlijke macht” te gewinnen, en voegt er aan toe, dat het Vaticaan poogt een eigen telegraafbureau met eigen lijnverbindingen met alle regeeringen in het Vaticaangebouw in te richten, om niet de Italiaansche telegraafkabels te moeten gebruiken. (*The Watch Tower* van 1 Januari 1919, pag. 4, 5.)

1919. Januari: Benedictus XV bevrijdt de Italiaansche Katholieken geheel van alle beperkingen tot deelname aan Italiaansche politieke bewegingen. Zijn betrekkingen tot het koninklijk hof van Italië waren hartelijker dan die van eenigen paus sedert 1870, en de beroemde „Romeinsche vraag” werd door hem ter bijlegging op de best mogelijke wijze opengelaten. Aan het begin van Benedictus XV's „regeering” hadden ongeveer 20 natiën diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan aangeknoopt. Aan het einde er van in 1922 waren het er meer dan één en dertig. De betrekkingen met Frankrijk waren hersteld, terwijl het Britsche Rijk stappen gedaan had, om tot een intiemere verhouding te geraken. Onderhandelingen tot het wisselen van gezanten waren met Tokio, Japan, aanhangig gemaakt. — *The Americana*, Band III, „Benedictus XV”.

1919. 11 Maart, een telegram van de Associated Press uit Parijs luidt als volgt:

„Het is bekend geworden, dat Paus Benedictus een beroep op de mogendheden gedaan heeft, waarin hij met nadruk wijst op de noodzakelijkheid, met Duitschland spoedig tot een vredesverdrag te komen. Hieruit wordt opgemaakt, dat de paus in het Vaticaan over betrouwbare gegevens beschikt, waaruit blijkt, dat de toestand in Duitschland zoowel sociaal als economisch hoogst ernstig is en dat hij de uitbreiding van het Bolsjewisme met zulk een snelheid vreest, dat het gevolg

het ontstaan van een Bolsjewistischen staat moet zijn, die zich op zijn beurt met het Bolsjewistische Rusland zou kunnen verbinden." — *The Watch-Tower*, 1 April 1919 bldz. 100, 101.

1919, 23 Maart, de eerste bijeenkomst der Fascisten in Milaan, Italië. Mei, Adolf Hitler woont zijn eerste Nazi-bijeenkomst te München, Duitschland, bij. September, de Nationale Katholieke Welvaartsconferentie (raad, vroeger) (NCWC) wordt in de Vereenigde Staten georganiseerd.

Aan het einde van den Wereldoorlog in 1918 achtte de Roomsch-Katholieke Hiërarchie den gelegen tijd gekomen, om te beginnen pogingen in het werk te stellen, de tijdelijke macht te herkrijgen, die deze instelling vroeger bezeten had. De Hiërarchie begon toen haar pogingen in die richting, die met succes hun hoogtepunt bereikten op 11 Februari 1929, toen officieel werd afgekondigd, dat de tijdelijke macht van het pausdom hersteld was.

Nu is het van belang, om indien mogelijk de beteekenis vast te stellen en de toepassing te geven van de „zeventig jaren”, die in de profetie genoemd worden, wat bedoeld wordt met het vergeten-zijn van de hoer en wat de beteekenis van „het lied van de hoer” is. Op dit punt van de studie zij het voldoende te zeggen, dat de profetie, voorkomende in de verzen 15 en 16, in vervulling gaat vóór het begin van het „gehuil”, dat in de verzen 1 tot 14 genoemd wordt, welk „gehuil” duidelijk het begin van den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods kenmerkt.

„Jehova's dag” is een uitdrukking, die in de profetie voorkomt en betrekking heeft op den tijd, waarop Jehova den door Hem aangestelden Koning op den troon zet en hem uitzendt, om te regeeren. (Psalm 2: 6; 110: 2) Ook wordt op dezen dag in de Schrift betrekking genomen met de uitdrukking „te dien dage”.

Hij kenmerkt den tijd, waarop Christus Jezus de Koning zich begon in te laten met de heerschappij van Satan, die hij reeds zoo lang ongehinderd gevoerd had. Het wordt gekenmerkt door het begin van den krijg in den hemel, welke de uitwerping van Satan en zijn engelen uit den hemel op de aarde ten gevolge had. (Openbaring 12: 7) Nagenoeg terzelfder tijd brak de Wereldoorlog op aarde uit. Hij is de tijd voor het begin van Satan's val, die uiteindelijk in Armageddon zal culmineeren. In de profetie van Jesaja 23: 15 wordt op dezen tijd betrekking genomen met de woorden: „En het zal geschieden *te dien dage*.” Op dit punt grijpt de profetie, wat de vervulling aangaat, terug van een beschouwing der dingen, die aan het begin van Armageddon zullen plaatsvinden, naar een beschouwing der dingen of aanleidingen, die onmiddellijk tot het conflict voeren. De tijd voor het begin van de vervulling van dit deel van de profetie in Jesaja 23: 15 is in het jaar 1914 (n. Chr.), wanneer de vijand uit den hemel geworpen wordt. (Openbaring 12: 7) Zooals door de geschiedkundige feiten, die in het vorige deel van deze studie in ditzelfde nummer gepubliceerd zijn, wordt aangetoond, werd in het jaar 1914 en verscheidene jaren daarvoor de Roomsche-Katholieke Hiërarchie niet als een tijdelijk op aarde regeerende macht erkend. Gedurende die periode werd beweerd, dat de paus „de witte gevangene” in het Vaticaan was.

Daar wij erkend hebben, dat het oude Tyrus de Roomsche-Katholieke Hiërarchistische organisatie afbeeldde en dus het moderne Tyrus is, zal het bij het verdere onderzoek van de profetie van nut zijn, het hoofddoel van de Hiërarchie in den zin te houden, welk hoofddoel is: Over de natiën der aarde te regeeren als de vermeende vertegenwoordigster van Christus, onder de valsche leuze „Christus Rex”, „Christus Koning”, hetgeen eigenlijk in werkelijkheid

beteekent de paus, het hoofd van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie der Jurisdictie" op aarde. Dit is reeds vanaf het begin de opzet van de Roomsch-Katholieke organisatie geweest, maar van tijd tot tijd heeft zij zich terugzettingen moeten laten welgevalen, die zij aan de oppositie van haar vijanden toeschrijft.

De profet van Jehova zegt: „Het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus [het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke Hiërarchistische organisatie] zal vergeten worden." Vergeten door wien? Door haar vroegere ongeoorloofde minnaars, die overspel met haar bedreven hebben. Zij wordt als tijdelijke macht vergeten. De politieke regeerende macht hield geen rekening meer met haar als tijdelijke macht, beschouwde den paus slechts als een geestelijken raadgever, zonder veel invloed, die men niet te vreezen had. Hieruit behoeft nog niet de gevolgtrekking gemaakt te worden, dat de Hiërarchie gedurende volle zeventig letterlijke jaren vergeten wordt. De profetie stelt duidelijk den tijd vast, waarin zij vergeten zal zijn, waar

Jeruzalem's Val het
Gevolg van Godsdienst

het heet: „*Te dien dage* zal Tyrus vergeten worden.” Een vergelijking van de woorden van vers 15 met die van vers 17 toont nog duidelijker aan, dat er een periode is, waarin de hoer vergeten wordt, en de tijd van haar vergeten-zijn, waarvan de profetie spreekt, is „te dien dage” dat wil zeggen, in den dag van Jehova, en dat het aan het einde van de zeventig jaren is, dat de Heer Tyrus zal bezoeken. Het bezoek van den Heer aan Tyrus heeft niet ten doel Tyrus op te bouwen, maar om een verpletterend oordeel over haar uit te spreken, welk bezoek begint met Jehova’s „vreemde werk” en besloten wordt met het begin van Jehova’s „vreemde daad”. — Jesaja 25: 21.

De zeventigjarige Periode

De profetie van Jesaja, die hier onderzocht wordt, heeft een parallel met de door Jeremia uitgesproken profetie, in welke profetie de „zeventig jaren” werden verbonden met de zeventig jaren der verwoesting van Jeruzalem. Hierover zeide Jehova’s profeet Jeremia: „Zie, Ik zal zenden en nemen alle geslachten van het Noorden, spreekt de Heere, en tot Nebukadnezar den Koning van Babel, mijnen knecht, en zal ze brengen over dit land [Juda en Jeruzalem] en over deszelfs inwoners, en over alle deze volken rondom [met inbegrip van Tyrus], en Ik zal ze verbannen [in het voorbeeld, gedurende zeventig jaren], en zal ze stellen tot eene ontzetting en tot eene aanfluiting en tot eeuwige woestheden. . . . En dit gansche land [Kanaän] zal worden tot eene woestheid, tot eene ontzetting, en deze volken [met inbegrip van Tyrus] zullen den Koning van Babel dienen zeventig jaren. Maar het zal geschieden, als de zeventig jaren vervuld zijn, dan zal Ik over den Koning van Babel en over dat volk,

spreekt de Heere, hunne ongerechtigheid bezoeken [door Satan en zijn engelen uit den hemel te werpen, hetgeen in het jaar 1914 n. Chr. begon], mitsgaders over het land der Chaldeën, en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen." Welk land zal God tot een eeuwige verwoesting stellen? (Vers 9, 11) Met zekerheid is Tyrus daaronder begrepen, daar er geschreven staat: „En allen Koningen van Tyrus en allen Koningen van Sidon, en den Koningen der eilanden die aan gene zijde der zee zijn." — Jeremia 25: 9–22.

God's profeet Zacharia spreekt van de tegenbeeldige vervulling van deze profetie op geestelijk Israël, voorgesteld door Jeruzalem, en de tijd wordt daarin duidelijk aangegeven. (Zie Zacharia 14: 1, 2, boek *Preparation*, bldz. 281.) Het was niet noodzakelijk, dat geestelijk Israël de volle letterlijke zeventig jaren woest moest blijven, om het zinnebeeld van de verwoesting van het oude Jeruzalem te vervullen. De verwoesting van geestelijk Israël voltrok zich tusschen 1914 en 1919 of binnen een periode van ongeveer vier jaren. Na dien tijd vervulde geestelijk Israël, namelijk het overblijfsel, wien het getuigenis van Jezus Christus opgedragen is (Openbaring 12: 17), het beeld van den terugkeer uit de gevangenschap van Babylon naar Zion, en aldus werden de zeventig jaren der verwoesting tegenbeeldig gerekend als geheel vervuld te zijn. Het belangrijke in dit opzicht was de toestand der verwoesting en niet de duur dezer periode.

Nu merke men op, dat Jeremia Tyrus' verwoesting van zeventig jaren als parallel loopend rekent met de zeventig jaren van de verwoesting van Jeruzalem; op grond daarvan geldt dezelfde regel met betrekking tot deze zeventigjarige periode, die op geestelijk Israël van toepassing is, ook voor het moderne Tyrus, namelijk de Roomsche-Katholieke Hiërarchie. De verwoesting of het inboeten der tijdelijke macht of de tijd,

waarin zij vergeten is, behoeft dus evenmin zeventig letterlijke jaren te zijn. Waar het hier op aankomt is *de verwoesting*, en niet de lengte der periode. Verder zou de periode der verwoesting vallen „te dien dage” en kon derhalve niet vóór het begin van den dag van Jehova, dus vóór 1914 zijn.

In het voorbeeld loopen de beide gelijke perioden gelijktijdig, zoodat de zeventig jaren over het moderne Tyrus, de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, gerekend worden, ongeveer gelijktijdig te eindigen met de verwoesting, die over het Nieuwe Jeruzalem gekomen was, dat wil zeggen, ongeveer aan het einde van het jaar 1918 of in het begin van 1919. Het zou derhalve in het geheel niet noodzakelijk zijn, terug te rekenen van 24 November 1918 tot 24 November 1848, ten einde den tijd vast te stellen. Het is derhalve voldoende, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie „te dien dage”, dat wil zeggen, van 1914 tot 1919, vergeten en veronachtzaamd werd en dat zij vergeten werd door haar vroegere politieke metgezellen, die overspel met haar begaan hadden, door haar tot een tijdelijke macht te rekenen. Indien de feiten aantonen, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie van 1914 tot 1918 door de politieke machten vergeten of veronachtzaamd werd, zou zulks een verdere bevestiging van de gevolgtrekking zijn, dat de vervulling van de zeventigjarige periode is, zooals boven werd uiteengezet.

Vergeeten

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie poogde zich gedurende den Wereldoorlog in een vooraanstaande wereldlijke positie te stellen, maar faalde hierin volkomen. Gedurende dien tijd stond de paus voortdurend onder verdenking, in het bijzonder bij de Ge-

alliëerden, en wel om gegronde redenen. Ofschoon de paus trachtte zich achter beweringen te verbergen, dat hij neutraal was en strict deze neutraliteit handhaafde, werden zijn beweringen niet als oprecht beschouwd. Men lette op het volgende geschiedkundige feit: „Londen, Verdrag van (1915). Een geheime overeenkomst, gesloten tusschen Italië, Frankrijk, Groot-Brittannië en Rusland op 26 April en tenslotte onderteekend op 9 Mei 1915, waarbij de voorwaarden uiteengezet werden, onder welke Italië overeenkwam aan de zijde van de Entente aan den oorlog deel te nemen. ‚Bij het toekomstige vredesverdrag’ zou Italië de Trentino en geheel Zuid-Tirol, zoover zijn natuurlijke grenzen reiken, de Brennerpas verkrijgen; . . . Den Heiligen Stoel werd niet toegestaan, door diplomatieke actie te intervenueeren ten aanzien van den vrede of vragen, die uit den oorlog zouden ontstaan.” — *The Encyclopedia Americana*, Band 17, bldz. 632–633.

Wij zien een geheime overeenkomst van de Entente, om de Roomsche-Katholieke Hiërarchie te ignoreeren of te vergeten, en vooral het hoofd dezer Hiërarchie. Een in Washington, D. C. in Maart 1929 uitgegeven tijdschrift „De Protestant”, Band 9, Nr. 1, zegt op bladzijde 1, in de paragrafen drie en vier: „Gedurende den geheelen wereldoorlog spoorden de diocesen-tijdschriften der Hiërarchie in dit land [de Vereenigde Staten] de pauselijke eerezucht aan, den vredesrechter te spelen en over de oorlogvoerenden gericht te houden. Italië was het, die aan dit streven een einde maakte. In het [bovengenoemde] Londener Verdrag [van 1915] sloot dat land een overeenkomst, waarbij de paus uitgesloten werd van de deelname aan de leiding der vijandelijkheden of aan de opstelling der vredesvoorwaarden. Italië had het pausdom van beide vredesconferenties in Den Haag uitgesloten. Het concordaat [van 1929] nam echter deze belemmering weg. Uit Italië,

den hardnekkigsten tegenstander van den Pauselijken Stoel, werd zijn belangrijkste bondgenoot.”

Dit bewijst, dat de paus gedurende de periode van den Wereldoorlog, dus tusschen 1914 en 1919, ongeoorloofde betrekkingen met de politieke machten der natiën poogde aan te knoopen, en dit valt samen met den tijd, gedurende welken het geestelijk Israël onder beperking van Satan's organisatie stond. De bekeringen der oude hoer verlokten de hebzuchtige natiën juist gedurende den oorlog niet, omdat zij alle begeerig waren naar hun toekomstige buit. Deze feiten vervullen nauwkeurig de profetie betreffende de „vergeten hoer”. De oude vrouw liet het hoofd hangen en droeg in dien tijd lange, zwarte kleederen. Maar ziedaar, aan het einde van die periode werd zij wakker, zooals de profetie voorzegt.

De profetie zegt dan (vers 15): „Gelijk eens Konings dagen.” In het voorbeeld was deze „Koning” uit de Babylonische linie der koningen, van Nebukadnezar tot Belsazar, van het land der Chaldeën. Maar in het tegenbeeld of in de vervulling begon Christus Jezus „te dien dage” vanaf 1914 als de gekroonde Koning van Jehova zijn heerschappij en heeft deze vanaf dien tijd uitgeoefend. „Als de dagen van één koning” (*Leeser*); „overeenkomstig de dagen van een zekeren koning.” (*Rotherham*) Deze beide laatste vertalingen helpen het onderwerp duidelijk maken en toonen aan, dat deze woorden betrekking hebben op den „Koning der Chaldeën” en op de tegenbeeldige verwoestingsperiode, die van 1914 tot 1918 in vervulling ging, zooals reeds verklaard werd. De Wereldoorlog eindigde op 11 November 1918, en het was kort daarna, dat de gespannen toestand, waarin de paus zich bevond, zich begon te verbeteren en er een einde aan de „vergeten” periode begon te komen.

Toen de vredesconferentie begon, streefde de paus er onmiddellijk naar, een zetel in die conferentie te verkrijgen. Op 30 November 1918 bracht de *New Yorker Evening World* een verklaring, dat „de paus [toen Benediktus XV] de vredesconferentie wenschte bij te wonen, om zich van eenige tijdelijke macht te verzekeren”; terwijl er verder verklaard werd, dat het Vaticaan de mogelijkheid overwoog, een eigen telegraafkantoor te vestigen met eigen lijnen voor het Vaticaan, „met privé-lijnen naar alle regeeringen, om niet meer van de Italiaansche lijnen gebruik te moeten maken”. (Zie *The Watch Tower* van 1 Januari 1919.) De Italiaansche regeering had tot op dien tijd de „oude dame” op den achtergrond gehouden. De Vredesconferentie werd geopend op 18 Januari 1919, toen het Volkenbondsverdrag aangeboden en later ook aangenomen werd, en bij die conferentie stelde de paus pogingen in het werk om een zetel te verkrijgen op gelijke hoogte met de politieke regeeringen of natiën, maar slaagde hierin niet. Alle feiten toonen aan, dat gedurende die bovengenoemde periode de oude „hoer” vergeten was.

De bovengenoemde gebeurtenissen vonden ongeveer zeventig jaren na 24 November 1848 plaats, toen de paus vermoord uit Rome vluchtte. Op 8 Februari 1849 beroofde de Italiaansche regeering den paus van alle tijdelijke macht. Maar deze feiten schijnen slechts ondergeschikt te zijn aan de profetie en er geen vervulling van te vormen. Deze feiten zouden de ware beteekenis van de profetie gedurende een zekeren tijd helpen verbergen, totdat God's bestemde tijd gekomen zou zijn, om de beteekenis van de profetie te onthullen. Verder zegt de profetie: „Na zeventig jaren [van verwoesting in het voorbeeld en in de vervulling] zal Tyrus zingen als een hoer.’ An-

dere vertalingen geven dit gedeelte van den tekst als volgt weer: „Het zal Tyrus vergaan, zooals het in het lied van de hoer heet.” (*Herziene Engelsche vertaling*) En ook: „zal het Tyrus overkomen volgens het lied van de hoer”. (Roth.) „Zal het Tyrus gebeuren als in het lied van de hoer.” (*Leeser*) Men lette er op, dat het niet gezongen wordt *door* de hoer, maar „als in het lied *van* de hoer”, en dit is de reden, waarom *Leeser* bij de vertaling van dezen tekst verwijst naar vers zestien, en dus is vers zestien „Het Lied”. Dat „Lied van de Hoer” moet ongetwijfeld een profetie des Heeren zijn, en wel betreffende het godsdienstige systeem van de hoer, namelijk de Roomsch-Katholieke organisatie met haar bondgenooten en aanhangers, welke profetie haar optreden voorzegt onmiddellijk na beëindiging van de periode, waarin zij vergeten is. Het lied begint met de herleving van haar handel en haar relaties en het opnieuw doen van pogingen, haar voornaamste oogmerk te bereiken, namelijk de natiën der aarde in de hoedanigheid van den plaatsbekleeder van Christus op dictatoriale wijze te regeeren.

De woorden van „het lied van de hoer” worden gericht tot de hoer zelf, namelijk tot de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, en wel, in de periode na het einde van den Wereldoorlog in 1918, hetgeen is, nadat Satan en zijn leger goddelooze engelen uit den hemel op de aarde geworpen is en Satan zijn strijdkrachten, zoowel de zichtbare als de onzichtbare tot Armageddon bijeenvergadert. (Openbaring 12: 7-9; 16: 13-16) In deze actie of bij dit werk bedient Satan zich van zijn godsdienstige instelling, de Roomsch-Katholieke Hiërarchie. Dit kenmerkt tevens den tijd, waarin de Heer Zion opbouwt en het overblijfsel als zijn getuigen uitzendt, om zijn naam en zijn koninkrijk door de geheele aarde te verkon-

digen. (Openbaring 12:17) De woorden van „het lied van de hoer” zijn deze: „Neem de harp, ga in de stad rondom, gij vergeten hoer: speel wèl, zing vele liedekens, opdat uwer gedacht worde.” (Jes. 23:16) Dit lied wordt niet gezongen, om den naam van Jehova te verheerlijken, maar juist met het tegenovergestelde doel. „En harpen en luiten, trommelen en pijpen en wijn zijn in hunne maaltijden, — maar zij aanschouwen het werk des Heeren niet, en zij zien niet op het maaksel zijner handen.” — Jesaja 5:12.

De hoer is een „slet”, en zij vertoont zich in haar schoonste kleederen, schildert haar gezicht en zij trekt er op uit, om tot „zaken” te komen. Zij grijpt naar de harp, dat wil zeggen, naar instrumenten, om een streelend geluid voort te brengen, om haar aanstaande minnaars te lokken, met inbegrip ook van degenen, die zij reeds eens gehad heeft, en tevens nieuwe onervarenen, zooals de Vereenigde Staten en de beroepspolitici, waardoor zij geregeerd worden. Zij doet wat zij kan om zich zoo bekoorlijk mogelijk te maken en voert zoo haar verleidingswerk uit, en tot bereiking van haar doel vormt zij nog een hypnotiseerenden achtergrond van betooverende muziek.

De „harp” die hier in de profetie genoemd wordt, stelt de uitrusting of de werktuigen van de oude hoer voor, waardoor zij haar godsdienstig gekrijsch of haar leerstellige leugens kracht en invloed bijzet, teneinde anderen in haar strikken te vangen en macht over hen te verkrijgen. Deze werktuigen bestaan in het tegenbeeld uit de Jezuïeten, Fascisten, Nazi's, het „heilige jaar”-fiasco, het Heilige Naam-Genootschap, de Katholieke Actie, de Ridders van Columbus, anti-communistische scholen, de Katholieke pers, de Nationale Katholieke Welvaartsconferentie, het Legioen der Welgevoegelijkheid, die con-

trole uitoefent op de films en verder ook de filmcensuur, geveinsd en huichelachtig patriottisme, aan den dag gelegd door den gedwongen vlaggenegroet, het oprichten van monumenten en beelden, waarvan de kosten door de godsdienstige dweepers gedragen worden, en verder al dergelijke bewegingen, door middel waarvan zij trots op en neer stapt en de bijgeloovige bevolking beetneemt en misleidt, in de hoop daardoor haar zaak te bevorderen en haar voornaamste opzet te bereiken, namelijk de natien der aarde door dictators te regeeren. Na den Wereldoorlog heeft de oude hoer dagelijks een trotschere en vermetelere houding aangenomen, door voor de volken der aarde te paradeeren.

De hoer, namelijk, de Roomsch-Katholieke organisatie, dribbelt de aarde op en neer met haar werktuigen, die bekoorlijke geluiden voortbrengen onder de leiding van den Duivel en in oppositie tegen de getrouwe navolgers van Christus Jezus, die nu de deugden van Jehova en zijn Koning verkondigen. De hoer doet haar uiterste best, om alles te verpletteren, dat de waarheid bekendmaakt, zooals God die in zijn Woord heeft neergelegd. In frappante tegenstelling tegenover het gedrag van de hoer schildert Jehova zijn getrouwe getuigen met den Heer in deze schoone symbolische bewoordingen: „En ik zag als eene glazen zee met vuur gemengd; en die de overwinning hadden van het beest en van zijn beeld, en van zijn merkteeken en van het getal zijns naams, welke stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods. En zij zongen het gezang van Mozes den dienstknecht Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn uwe werken, Heere, Gij almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn uwe wegen, Gij Koning der heiligen.” — Openb. 15: 2, 3.

Dit loflied voor den Allerhoogste kondigt aan, dat zijn koninkrijk de eenige hoop der wereld is en dat Christus nu in gerechtigheid zal regeeren en alle huichelarij en goddeloosheid zal vernietigen; en dit lied verontrust de oude „hoer” ten zeerste, en zij doet haar harp met alle macht en kracht weerklinken, om de harpspelers des Heeren uit den weg te ruimen. De door de hoer gezongen liederen kondigen aan, dat het Roomsch-Katholieke systeem de hoop der wereld is; en terwijl zij zingt, vallen fanatici als Mussolini en Hitler haar bij en verleenen haar steun. Haar vervolging van Jehova's getuigen in ieder land is een afdoend bewijs voor de juistheid van deze verklaring. De welbekende feiten, die thans plaatsgrijpen, komen nauwkeurig met de profetie overeen, en dit wijst er op, dat het thans de tijd is, na het einde van den Wereldoorlog, dat de oude hoer al haar „hoerenbeking” gebruikt, om de natiën en de menschen onder haar macht te brengen, opdat zij ter bevrediging van haar zelfzuchtige en goddelooze eerzucht moge heerschen. Zij werkt samen met Mussolini en zijns gelijken, teneinde haar doel te bereiken.

En waar gaat zij heen, om het lied van de hoer te zingen? De profetie antwoordt: „In de stad rondom, gij vergeten hoer.” Eens had zij tijdelijke macht, daarna werd zij vergeten gedurende den tijd dat de politieke troep het gunstig achtte, haar te vergeten; en na den oorlog wijzigden zich de omstandigheden weer, en dan acht zij wederom den geschikten tijd gekomen, om er weer op uit te gaan, om haar oude en ook eenige nieuwe minnaars op te zoeken en zij schept om zich heen een sfeer van de grootste bekoorlijkheid, teneinde daardoor de overspelers er toe te bewegen, zich tot haar te keeren. En in welke „stad” paradeert zij? Niet onder God's getrouw volk,

niet in den tempel van Zion, maar zij gaat uit tot de stad, die symbolisch de „Christenheid“ genoemd wordt, namelijk tot die volken, die bereid waren, om den naam van Christus voor commercieele doeleinden met zich te verbinden. Dit is de stad der „tien koningen“,

Als een „slet“ klampt de oude en ervaren hoer iederen koning of regeerende macht der natiën aan en zingt haar liederen, dat wil zeggen, zij laat zich van haar beste zijde zien en hoopt daardoor de koningen te verblinden. Sedert het einde van den Wereldoorlog steld de hoer, de Roomsch-Katholieke organisatie, zich ten toon, gekleed in haar bijzondere kleederen, waardoor zij geïdentificeerd wordt; zij toont zich met gesminkt gelaat en spreekt vleitaal; haar opschik kost veel geld, welk geld zij van de „Katholieke bevolking“ inzamelt, en zoo zet zij haar campagne der verlokking en misleiding voort. Zij noemt dit „Katholieke Actie“. Men zou het ook met „'s Duivels zichtbare actie“ kunnen betitelen. De Joodsche rabbijnen en de zoogenaamde „Protestantsche“ geestelijkheid vallen regelrecht in de armen van de oude hoer, ontvangen eenige lessen van haar en nemen vervolgens aan het theater deel, door te trachten, het de politici en de commercieele magnaten wijs te maken, dat hun belangen het beste gediend worden, door zich met de godsdienstige organisatie, met de organisatie van de „hoer“ te verbinden. Zij, dat wil zeggen het Roomsch-Katholieke Hiërarchistische systeem, maakt goede vorderingen in haar werk der misleiding.

Sedert den Wereldoorlog heeft de oude hoer macht verkregen over geheel Italië en Duitschland, en waar haar opschik en verlokkende woorden geen uitwerking hebben, bedient zij zich van wapengeweld. Zij doet zich oprecht voor en zegt huichel-

achtig, dat zij God en Christus, den Vorst des Vredes, vertegenwoordigt en terzelfder tijd organiseert en richt zij een opstand tegen de regeering van Spanje, omdat die regeering haar buiten de deur gezet heeft en geweigerd heeft, verder aan haar verlokkingen toe te geven. Haar priesters en hun ondergeschikten, die geestelijke kleederen dragen en met sabel en geweer gewapend zijn, trekken er op uit, om het volk van Spanje te vermoorden, om het goddelooze plan van de hoer ten uitvoer te brengen, de macht over die natie te herkrijgen. Juist in dezen tijd maakt de oude „hoer” haar opwachting in Washington, D. C., ten einde te pogen, diplomatieke betrekkingen tusschen de Vereenigde Staten en het Vaticaan tot stand te brengen, en Washington begint al aardig dronken te worden van den „wijn harer hoererijs”. De Vereenigde Staten zijn nog een jonge natie, die nog niet zoo ten volle op de hoogte met de hoer is als de andere natiën, en in de profetie wordt zij terecht vergeleken met een verstandeloozen jongeling. Dikwijls zwicht een jonge eenvoudige man gemakkelijk voor den verleidelijken invloed van een lokkende hoer, die liederen zingt en zich op openbare plaatsen vertoont. De Vereenigde Staten schijnt tot deze klasse van sullen te behooren.

Jehova God, die de huidige toestanden en de activiteiten van de godsdienstige hoer-organisatie van tevoren kende, liet een toepasselijke spreuk lang geleden opteekenen, welke in den tegenwoordigen tijd op haar van toepassing is, namelijk: „Want door het venster van mijn huis, door mijne tralie keek ik uit; en ik zag onder de dwazen, ik merkte onder de jonge gezellen eenen verstandeloozen jongeling [de Vereenigde Staten], voorbijgaande op de straat, nevens haren hoek, en hij betrad den weg van haar huis, in de schemering, in den avond des daags, in den zwarten

nacht en de donkerheid: en zie, eene vrouw ontmoette hem in hoerenversiersel, en met het hart op hare hoede; deze was woelachtig en wederstrevig, hare voeten bleven in haar huis niet, nu buiten, dan op de straten zijnde, en bij alle hoeken loerende; en zij greep hem aan en kuste hem, zij sterkte haar aangezicht en zeide tot hem: Dankofferen zijn bij mij, ik heb heden mijne geloften betaald; daarom ben ik uitgegaan u tegemoet om uw aangezicht naarstiglijk te zoeken, en ik heb u gevonden; ik heb mijne bedstede met tapijtsieraad toegemaakt, met uitgehouwen werken, met fijn linnen van Egypte: ik heb mijn leger met mirre, aloë en kaneel welriekend gemaakt; kom, laat ons dronken worden van minnen tot den morgen toe, laat ons ons vroolijk maken in groote liefde; want de man is niet in zijn huis, hij is eenen verren weg getogen, hij heeft eenen bundel geld in zijne hand genomen, ten bestemden dage zal hij naar zijn huis komen. Zij bewoog hem door de veelheid van haar onderricht, zij dreef hem aan door het gevele harer lippen: hij ging haar straks achterna, gelijk een os ter slachting gaat, en gelijk een dwaas tot de tuchtiging der boeien; totdat hem de pijl zijne lever doorsneed, gelijk een vogel zich haast naar den strik en niet weet dat dezelve tegen zijn leven is.” — Spreuken 7: 6-23.

Zal de Vereenigde Staten zwichten voor de verlokkingen van de hoer en vallen? Het ziet er naar uit. De oude „hoer” heeft haar werktuigen in ieder deel van het land, die dag en nacht werken om macht over de Vereenigde Staten en iedere tak van de regeering te verkrijgen, en de politici zwichten voor haar verlokkingen, en velen uit het volk, die slachtoffers zijn en zich gemakkelijk laten bedriegen, zijn eveneens voor haar gezwicht. Fascisten en Nazi's zijn een en hetzelfde en werktuigen, die krachtdadig door de Roomsche-Katholieke Hiërarchie gebruikt worden, om

macht over de natiën te verkrijgen. Iederen dag neemt de kracht van die organisatie in de Vereenigde Staten toe. Het volk schijnt over het algemeen geen open oog te hebben voor dat dreigende gevaar. De hoer heeft zelfs de controle op het filmbedrijf in handen, om de aandacht van het volk op alles gericht te houden, behalve op het gevaar, dat de natie bedreigt. Het is inderdaad een angstwekkende tijd. Het is nacht en het volk sluimert. Duisternis bedekt het land en groote donkerheid is over het volk. (Jesaja 60: 2) De hoer-organisatie en haar werktuigen zijn gedurende alle uren van den „nacht” bezig.

De oude „hoer” zingt het profetische lied, gelijk geschreven staat: „Speel wèl, zing vele liedekens, opdat uwer gedacht worde.” Dit doet zij, teneinde haar bekoring en haar macht nog werkzamer te maken. Zij poogt de politici bij te brengen, dat zij niet alleen de geestelijke gids is, maar ook tijdelijke macht en gezag over alle politieke organisaties diende uit te oefenen. Om de politici er toe te bewegen, voor haar verlokkingen te zwichten, wil zij zaken met hen doen en daardoor macht over het volk verwerven en als valsche Christus over de natie en tenslotte over alle natiën der „Christenheid” regeeren.

Deze aggressieve campagne der Rooms-Katholieke Hiërarchie van den tegenwoordigen tijd wordt door die organisatie „Katholieke actie” genoemd en toont boven allen twijfel verheven aan, dat thans voor de oude „hoer” de tijd is aangebroken, om tijdelijke macht over de natiën der aarde te verkrijgen. Daarom kweelt zij haar liederen, welke liederen natuurlijk leugens zijn, omdat dat haar handelsvoorraad is, zooals God voorzegt heeft. Thans zegt zij vermetel, naar de profeet voorzeide: „Wij hebben de leugen ons tot een toevlucht gesteld en onder de valscheheid hebben wij

ons verborgen;” niets vermag ons te overweldigen. (Jesaja 28: 15) Met verblindende, brutale huichelarij vestigt zij de aandacht op haar vermeende aantrekkelijkheid en begeerenswaardigheid.

Terwijl zij de werkelijke feiten voor anderen verbergt, werpt zij zich als de rechtmatige censor der waarheid op. Zij zegt tot de Federale Gemeenschapscommissie en de bezitters en exploitanten van radio-stations, wat zij al of niet moeten uitzenden. Zij schrijft het volk voor, wat het wel en wat het niet moet hooren of lezen. Zij dicteert de wetgevende lichamen, de rechters in de gerechtshoven en de andere politieke autoriteiten van het land. Zij neemt de leiding bij het opleggen van dwang ten aanzien van den vlaggenroet, welke geheel met de grondwet van het land en met God's wet (Exodus 20: 2-5) in strijd is. Zij doet zich zeer patriottisch voor en dringt er zeer op aan, dat de schoolonderwijzers een eed afleggen, iets waaraan men in Amerika nog nooit eerder gedacht heeft, en door groote woorden brengt zij de wetgevende en rechterlijke macht er toe, te trachten, haar hierin te ondersteunen. Ondanks haar bewering zoo vaderlandslievend te zijn, is zij de verraadster van ieder land onder de zon. Zij legt eeden van trouw aan regeeringen af met die reserve dat zij zich te allen tijde het recht voorbehoudt, deze te verbreken. Zij werpt zich op als de behoedster van het volk, door het een zuiver sociaal bestaan te verzekeren, terwijl zij intusschen en achter de schermen allerlei ongerechtigheid en onreinheid begaat.

Onder haar werktuigen, van welke zij zich bedient, bevinden zich ook bovenmatig zelfzuchtige menschen, die zich „Joden” noemen, die slechts naar persoonlijk gewin uitzien en daarom aanstonds bereid zijn voor het een of andere onrechtvaardige plan voor de

Hiërarchie te zwichten en zich met haar te verbinden. In werkelijkheid beheerscht de Katholieke organisatie de filmindustrie en grijpt iedere gelegenheid aan, om te trachten de verdiensten der Roomsch-Katholieke Hiërarchie te verheerlijken. Zij heft een groot geschreeuw aan over het zoogenaamde communistische gevaar, en dit doet zij voornamelijk om de aandacht van het volk van haar eigen verdorvenheid af te leiden en zich de mogelijkheid te verschaffen, zich ten koste van het volk te bevoordeelen en haar eigen werktuigen machtsposities te verlenen. Haar werktuigen en haar liederen schijnen eindeloos te zijn, en zoo zingt zij dus, overeenkomstig de profetie, vele liedekens, en de politieke bedrogenen worden met open monden regelrecht in haar valstrik gebracht. Deze profetie gaat nu met rassche schreden in vervulling.

En wat is nu de eigenlijke bedoeling van deze actie der Roomsch-Katholieke Hiërarchie? De profeet zegt: „Opdat uwer gedacht worde”; dat wil zeggen, dat zij haar positie van tijdelijke macht moge herwinnen. Haar groote eerzucht gaat uit naar tijdelijke macht en heerschappij over de natiën der wereld, en daartoe moesten haar politieke minnaars aan haar denken. Godsdienst, die ten onrechte „Christendom” genoemd wordt, wordt door haar gebruikt, om politieke macht te verkrijgen. Zij is thans vast besloten, de hand te hebben in de verdragen, die gesloten worden, en ook zelf verdragen te sluiten met de verschillende natiën en alle godsdienstige praktijken onder haar macht te brengen en een ieder te onderdrukken, die niet verklaart, dat zij de vertegenwoordigster van God op aarde is. Zij is besloten om een ieder te verdrukken, die het waagt, de waarheid van God's Woord te verkondigen.

Jehova's getuigen hebben de opdracht ontvangen, om de waarheid te verkondigen, en daarom vormen

Jehova's getuigen een scherpen doorn in het vleesch van de oude „hoer”, omdat zij de banier des Heeren hoog opheffen en er het volk op wijzen, dat Jehova verklaart, dat zijn koninkrijk en zijn Koning de hoop der wereld is en dat er geen andere hoop bestaat. Het koninkrijk van God onder Christus, zooals dat door Jehova's getuigen verkondigd wordt, is het eenige, waarvoor de Roomsche-Katholieke Hiërarchie thans werkelijke vrees koestert. De oude „hoer” is thans erg ijverig, om voor het volk haar lange en bloedige geschiedenis als inquisitoren, alsmede de vele door haar bedreven misdaden te verbergen, en als haar bondgenooten en bezoodelde geschiedenis, die in de geschiedenis is opgeteekend, genoemd worden en de waarheid van God's Woord over haar uitgesproken wordt, huilt zij en zegt zij met groote krokodillentranen: „Dat schokt onze godsdienstige gevoelens.” De feiten wijzen duidelijk op de vervulling van deze profetie.

„Gruwel”

De „gruwel der verwoesting”, waarvan Daniël de profeet en ook de Heere Jezus spreekt, is datgene, wat in de plaats van het koninkrijk Gods onder Christus Jezus beweert te regeeren. De Volkenbond werd speciaal met dat doel gesticht, door voor zich het recht op te eischen, de wereld te regeeren. (Daniël 11: 31; 12: 11; Mattheüs 24: 15) Maar men diene eens na te gaan, wat eigenlijk den Volkenbond vormt en door wie hij beheerscht wordt. Aan het allereerste begin van de organisatie van den Volkenbond zocht de Roomsche-Katholieke Hiërarchie zich een zetel op die conferentie te verzekeren en zij begon zich daar mooi voor te doen, teneinde een zetel in den Bond te verkrijgen en hem te beheerschen. Toen dat „beest uit den af-

grond opkwam' (Openbaring 17: 8), onmiddellijk na het einde van den Wereldoorlog, klom de oude „hoer” op den rug van dat „beest” en heeft sedertdien op dat „beest” rondgereden (Openbaring 17: 3, 7), en vormt zodoende de leidende controle over den Volkenbond, terwijl zij zich het recht aanmatigt en ook krachtige pogingen in het werk stelt, de wereld in de plaats van Christus Jezus te regeeren; de „gruwel der verwoesting” is dus de Volkenbond, die door den godsdienst „de politieke uitdrukking van God's koninkrijk op aarde” genoemd wordt. De „georganiseerde godsdienst”, met de Roomsch-Katholieke Hiërarchie aan de spits, vormt de band en het hoofddeel van den Volkenbond, die zich het recht aanmatigt en poogt, de wereld in de plaats van Christus te regeeren. — Zie Light, Book Two, bldz. 103.

De Roomsch-Katholieke Hiërarchie, de leider van den „georganiseerden godsdienst”, vormt de leidende macht van den Volkenbond, en zij verwacht, daardoor zelfs nog meer macht in de allernaaste toekomst te kunnen gaan uitoefenen, en dit zal ook wel zoover komen, onverschillig hoe deze combinatie ook moge heeten. De oude „hoer” rijdt op den rug van het „beest” en vormt er dus het overheerschende deel van. Het oogmerk van den Volkenbond is, de wereld in strijd met God's voornemens te regeeren, en daarom zijn de Volkenbond en de Hiërarchie één en vormen samen „de gruwel der verwoesting”, en zij staat, waar zij niet behoort te staan”; dit is een waarschuwing voor een ieder, die God en Christus liefheeft, om naar God's organisatie onder Christus te vlieden. — Mattheüs 24: 15, 16; Marcus 13: 14.

„Bezoekt Tyrus’

De profetie verklaart dan, dat Jehova Tyrus bezoekt, en dat bezoek heeft voor haar geen gunstige

gevolgen, maar dient als oordeel tegen die goddelooze organisatie. Wanneer bezoekt de Heer haar? De profetie antwoordt: „Want het zal geschieden ten einde van zeventig jaar dat de Heere Tyrus zal bezoeken, en dat zij wederkeeren zal tot haar hoerenloon, en zij zal hoererij bedrijven met alle koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn.” (Jesaja 23: 17) Andere vertalingen van dezen tekst luiden: „En het zal gebeuren na het einde van zeventig jaren, dat Jehova Tyrus zal bezoeken.” (*Am. Herz. vert.*) „Zoo zal het zijn aan het einde van zeventig jaren, dat Jehova Tyrus zal bezoeken.” — *Rotherham.*

Dit toont aan, dat het vanaf en na 1918 is, dat Jehova Tyrus bezoekt, en gedurende dien tijd, waarin de Heer het overblijfsel uit Babylon terugbrengt en het voor zijn voornemen gebruikt. Evenals Jehova den Duivel toestaat te blijven, zoo laat Hij ook voor een zekeren tijd de oude „hoer”, de Roomsche-Katholieke Hiërarchistische organisatie, bestaan, om tegen het koninkrijk en zijn getuigen te werken. Eerst bezoekt Jehova haar met de verkondiging der waarheid tegen haar, en hierdoor gebiedt Hij zijn getuigen, om tegen haar op te staan ten strijde. (Obadja 1) Dit is Jehova's „vreemde werk”; en nadat dit vreemde werk voltooid is, bezoekt Hij haar opnieuw en voltrekt zijn oordeel over haar, en dit kenmerkt het begin van zijn „vreemde daad”, welke het tweede deel van zijn bezoek is. Gedurende het eerste deel van zijn bezoek verzamelt Jehova, evenals in het geval van zijn bezoek aan Sodom, het bewijsmateriaal tegen haar ten aanzien van haar handelingen als hoer, die met harp en gezongen liederen te werk gaat. Gedurende het eerste deel van zijn bezoek, zegt de profeet, „zal zij tot haar hoerenloon terugkeeren”. Zij keert tot haar hoerenloon terug en gebruikt dat loon, dat zij verkree-

gen heeft door hoererij met de regeerders der aarde te bedrijven.

Men lette er op, dat dit deel van de profetie zegt: „en zij zal hoererij bedrijven met alle koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn”; volgens de *Herz. Engelsche vertaling*: „Zal de hoer spelen met alle koninkrijken der wereld.” Dit is precies hetgeen de Roomsch-Katholieke organisatie doet en reeds vanaf 1918 gedaan heeft, ja, tot Armagedon zal zij voortgaan, aldus te handelen; en terwijl zij zulks doet, zal Jehova zijn „vreemde werk” volvoeren, door haar goddeloosheid aan de kaak te stellen. De activiteit van de oude „hoer” door hoererij met alle koninkrijken der wereld te bedrijven, schijnt zich niet slechts te beperken tot het aanknoopen van diplomatieke betrekkingen met alle natiën en tot haar erkenning als tijdelijke macht. Het beteekent ongetwijfeld de totstandbrenging van den opzet van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, namelijk de stichting van een Fascistische regeering, die de natiën der aarde beheerscht, opdat de Hiërarchie de natiën op willekeurige wijze dictatoriaal moge regeeren.

's Duivels Nakomeling

De Volkenbond is het kind van den Duivel bij zijn „vrouw”, den „georganiseerden godsdienst”, voortgebracht in oppositie tegen Jehova's „mannelijk kind”, dat de wereld zal regeeren. (Openbaring 12: 5) De combinatie van den Volkenbond wordt gevormd door den godsdienst, de politiek en den handel, waarvan de godsdienst den band vormt, die het geheel samenhoudt, en op den rug van het beest rijdt en aanspraak op het recht om te regeeren maakt. De oude „hoer” verwerft haar overheerschende positie in deze combinatie, als zij „terugkeert tot haar hoerenloon en de

hoer speelt met de koninkrijken der wereld op de oppervlakte der aarde'. Dit is een verder bewijs, dat deze combinatie de gruwel der verwoesting vormt. Ter bevestiging van deze gevolgtrekking lette men op de woorden van Openbaring 17: 1, 2: „En een uit de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik zal u toonen het oordeel der groote hoer, die daar zit op vele wateren [evenals het oude Tyrus] met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben, [hetgeen de Roomsch-Katholieke Hiërarchie sedert 1918 gedaan heeft, terwijl zij het koninkrijk Gods, de „Steen, die in Zion gelegd werd', verwierp] en die de aarde bewonen, zijn dronken geworden van den wijn harer hoererijs.”

Gedurende de laatste paar jaren zijn de Fascisten en Nazi's met groote sprongen vooruitgegaan, waardoor aangetoond wordt, dat „die de aarde bewonen” dronken gemaakt zijn met de leugenachtige, giftige leerstellingen der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, haar „wijn”, en de hoererijs en dronkenschap nemen toe: „Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererijs alle volkeren gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde.” — Openbaring 18: 3.

De combinatie der natiën werd onder den invloed van den „georganiseerden godsdienst” opgesteld achter het Haagsche Internationale Scheidsgerecht, dat gedurende den Wereldoorlog uit het gezicht verdween, doch na den Wereldoorlog snel weer uit den afgrond opkwam: „En het beest dat was en niet is [gedurende den Wereldoorlog], die is ook de achtste [wereldmacht; namelijk de combinatie van den Volkenbond met den duivelschen godsdienst op den rug], en is uit

de zeven [vorige wereldmachten, die vóór den Wereldoorlog bestonden], en gaat ten verderve [in Armageddon, waarin de hoer het eerst uit het zadel geworpen en vernietigd wordt].” — Openbaring 17: 11.

Terwijl de oude „hoer” op het beest rijdt, waardoor haar heerschappij over het beest gesymboliseerd wordt, loopt de Protestantsche geestelijkheid in de processie mee en roept luide: „Dit is de politieke uitdrukking van God’s koninkrijk op aarde”; en de verleide en onwetende bevolking schreeuwt mee, en zij weet niet waarom. De oude „hoer” keert tot haar loon terug, dat wil zeggen, zij gebruikt haar goederenvoorraad, om anderen er toe te bewegen, overspel met haar te begaan, en door haar verlokkingen als hoer wint zij de overhand over de natiën en rijdt op den rug van de combinatie, en aldus is de „gruwel der verwoesting” compleet.

Het was de Fascistische leider, Mussolini, die zich het eerst verzette tegen de erkenning van den paus gedurende den Wereldoorlog, en het was dezelfde Mussolini, die er voor zorgde, dat de paus in 1929 in zijn tijdelijke machtspositie hersteld werd, en sedertdien heeft men er niets meer van gehoord, dat de paus een zetel in den Volkenbond zocht te verkrijgen, en de reden hiervoor is, dat hij nu een geslepenere tactiek volgt, waarbij hij gezien wordt als de berijder van het geheele beest, terwijl de geheele bende hem daarbij zijn groote teen kust.

De Vereenigde Staten wordt niet onder de leden van den Volkenbond geteld, maar de profetie zegt: „Zij . . . zal de hoer spelen met alle koninkrijken der wereld op de oppervlakte der aarde” (*Herz. Eng. vert.*) en dit sluit natuurlijk ook de Vereenigde Staten in. Het is iederen nadenkenden persoon in Amerika duidelijk, dat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie beslo-

ten is, macht in de Vereenigde Staten te verkrijgen en er een regeering te vestigen, gelijk aan die van Duitschland en Italië. Aan den vooravond van de verkiezingen in de Vereenigde Staten in 1936 bezocht Kardinaal Pacelli, de Pauselijke Staatssecretaris van het Vaticaan, de Vereenigde Staten, en het gevolg hiervan was, dat bijna iedere Roomsch-Katholiek zijn stem op Mr. Roosevelt uitbracht, den man, die van tevoren eens gezegd had, dat „diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan tot stand zouden gebracht worden, zoodra het Amerikaansche volk zich met die gedachte zou kunnen vereenigen”.

Brittannië en Amerika

Niemand op aarde kan precies vertellen, wat er gebeuren gaat, maar degenen die den Heer toegewijd zijn, kunnen op grond van den regel, de bekende feiten toe te passen op God's profetie, die nu in vervulling gaat, tot een redelijke gevolgtrekking komen ten aanzien van hetgeen er gebeuren gaat. De vraag is: Zullen Groot-Brittannië en Amerika fascistisch worden onder de overheerschende macht van de Roomsch-Katholieke Hiërarchie? De Schrift en de feiten schijnen deze gevolgtrekking ten volle te ondersteunen. Binnen de grenzen van het Britsche Rijk en de Vereenigde Staten van Amerika is de waarheid van God's koninkrijk op zeer ruime schaal verkondigd, en dat is juist hetgeen, waartegen de Roomsch-Katholieke Hiërarchie zoo zeer gekant is. Het is de waarheid van en over het koninkrijk Gods, die als zij verkondigd wordt, „de godsdienstige gevoelens” der Hiërarchie schokt, omdat zij al datgene haat, wat God's licht laat schijnen en haar aan de kaak stelt. Om die reden poogt de Hiërarchie het gebruik van den radio en alle verdere

middelen ter verkondiging van God's koninkrijksboodschap te onderdrukken.

De profetie des Heeren toont aan, dat het moderne Tyrus, de Katholieke organisatie, hoererij begaat met alle natiën en haar wensch in vervulling ziet gaan. Als de Hiërarchie volledige tijdelijke macht over de aarde verworven heeft, zal dat in haar de gevolgtrekking vestigen, dat haar wensch geheel in vervulling gegaan is, en dan zal zij zeggen: „Vrede en zekerheid” (1 Thessalonicenzen 5: 3); en dan ontvangen de „tien hoornen”, dat wil zeggen, alle regeerende machten der natiën, macht met het „beest”, de Volkenbond-combinatie, dan in werkelijkheid een bond van Fascisme of vereenigde fascistische regeeringen, beheerscht door de Rooms-Katholieke Hiërarchie. „En de vrouw [des Duivels zichtbare godsdienstige organisatie, de hoer] die gij gezien hebt, is de groote stad [de Hiërarchistische organisatie] die het koninkrijk heeft over [het gecombineerde Fascisme], de koningen der aarde.” — Openbaring 17: 12, 18.

Wat de ware beweegreden voor den troonafstand van Koning Edward VIII geweest is, zal in de naaste toekomst beter begrepen kunnen worden. Dat het Fascisme thans in Brittannië met verbijsterende snelheid veld wint, valt geenszins te betwijfelen. Ook in de Vereenigde Staten maken de Fascisten en Nazi's groote vorderingen. De Rooms-Katholieke Hiërarchie is er zeker van door middel van haar werktuigen alles en iedere activiteit ter blootlegging van de verdorvenheid der Hiërarchie en ter bekendmaking van het voornemen van Jehova God den kop in te drukken. Het is nacht voor de meeste menschen, en terwijl het volk sluimert, schrijdt de oude hoer met grooter vertrouwen voorwaarts. Een volledige vervulling van de profetie nadert. God liet den apostel Paulus betreffende dezen

tijd de volgende gezaghebbende woorden opteekenen: „Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders, hebt gij niet van noode dat men u schrijve. Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzoo zal komen gelijk een dief in den nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: „Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen, gelijk de barensood eene bevruchte vrouw, en zij zullen het geenszins ontvlieden.” — 1 Thessalonicenzen 5: 1-3.

Jehova voert thans zijn „vreemde werk” uit, dat ter verlichting der menschen van goeden wil dient, om hen aan te toonen, wat de eenige weg tot ontkoming is; en slechts degenen die dien weg vinden, zullen ontkomen. De oude „hoer”, die op den rug van het beest zit, zal men weldra kunnen hooren zeggen: „Het is vrede en zonder gevaar, wij hebben alle tegenstanders het zwijgen opgelegd.’ Daarna zal Jehova’s „vreemde daad” beginnen en plotseling verderf komt dan over haar, gelijk de barensood over een bevruchte vrouw. Dan begint het geweest, dat in Jesaja 23: 1-14 beschreven wordt, en volgt de vernietiging van Satan’s godsdienstige systeem, waardoor hij het volk verblind en het tot koophandel gemaakt heeft. Voor de hoer zal dus de overwinning maar kort zijn en zij zal haar bestaan in een eeuwig verderf zien verdwijnen. — Ezechiël 27: 12-24; Openbaring 17: 16, 17.

„Den Heere Heilig”

De toevlucht der leugen der Roomsch-Katholieke Hiërarchie zal haar geen bescherming bieden, maar haar bolwerken zullen volkomen weggevaagd worden, als haar leerstellingen als valsch erkend worden. (Jesaja 28: 17) Op zekeren tijd in de vervulling der profetie zal plaatsvinden hetgeen als volgt geschreven staat: „En haar koophandel en haar hoerenloon zal

den Heere heilig zijn, het zal niet ten schat vergaderd noch opgesloten worden; maar haar koophandel zal wezen voor degenen die voor den Heere wonen, opdat zij eten tot verzadiging en dat zij duurzaam deksel hebben." — Jesaja 23: 18.

De woorden „haar koophandel en haar hoerenloon zal den Heere heilig zijn” zouden zeker geen betrekking kunnen hebben op stoffelijken koophandel, die door anarchisten gegrepen en in beslag genomen zou kunnen worden, daar er in God's wet geschreven staat: „Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het huis des Heeren uws Gods brengen tot eenige gelofte, want ook die beide zijn den Heere uwen God een gruwel.” (Deuteronomium 23: 18) Wat kan dan bedoeld worden met „haar koophandel” en „haar hoerenloon”? Jehova's profeet, die over het ontrouwe Samaria spreekt, zegt: „En alle hare gesnedene beelden zullen vermorzeld worden, en alle hare hoerenbelooningen zullen met vuur verbrand worden, en alle hare afgoden zal Ik stellen tot eene woestheid; want zij heeft ze van hoerenloon vergaderd, en zij zullen tot hoerenloon wederkeeren.” — Micha 1: 7.

Met een air van oppermachtigheid en met groote aanspraken van macht en autoriteit van God heeft de Roomsche-Katholieke Hiërarchie zich tot de koningen der aarde begeven en ongeveer het volgende tot hen gezegd: „Wij verleenen u het goddelijke recht om te regeeren; wij verleenen u heilige sancties en hemelsche zegeningen, en op grond daarvan zijn uw posities als politieke regeerders heilig en door God verordineerd, en voor zoover het het volk betreft, wordt gij als de aardsche ‚gestelde machten’ beschouwd, terwijl wij die de Hiërarchie vormen de geestelijke ‚gestelde machten’ zijn, verheven boven iedere andere aardsche macht.” — Romeinen 13: 1.

Door deze bedriegelijke voorstelling en manier van optreden verkrijgt de hoer macht over lichtgeloovige menschen. Zulks vormt den „koophandel” en het „hoerenloon”, waardoor zij de menschen in haar klauwen krijgt. De Roomsche-Katholieke Hiërarchie heeft zich bedriegelijk opgeworpen als de vertegenwoordigster van God, uitgerust met volledige goddelijke autoriteit, om over koningen zegeningen uit te storten, terwijl zij in werkelijkheid de vertegenwoordigster van den Duivel is. De Hiërarchie gebruikt „het hoerenloon” om de politieke macht er toe te bewegen aan te nemen, dat zij eigenlijk de politiek der wereld heeft te dicteeren, en aldus brengt zij haar voornemen ten uitvoer, een dictatoriale heerschappij over de aarde op te richten.

Maar de tijd breekt nu weldra aan, waarop Jehova de bladen over de oude deerne omkeert. Jehova brengt den koophandel en het hoerenloon niet in zijn tempel, maar door zijn „vreemde werk” ten uitvoer te brengen stelt Jehova de goddeloosheid van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie aan de kaak, en aldus verijdt Hij de gevolgen van haar koophandel en hoerenloon en doet deze nu werken in strijd met en tegen de godsdienstige dweepers, en de gevolgen zijn zegenrijk voor degenen, die gerechtigheid liefhebben en ongerechtigheid haten. Dit doet Jehova door het volk de oogen te openen voor de waarheid en het inzicht, dat de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, de aanvoerder der godsdienstige dweepers, een deel van Satan’s organisatie is, en de menschen van goeden wil, die dit inzien en de Katholieke organisatie identificeeren als een deel van Satan’s organisatie, scheiden zich van die goddelooze organisatie af en haasten zich naar Jehova’s vrijstad, de plaats der heiligheid. (Numeri 35: 11-32) Als dus „haar koophandel en haar hoerenloon” ten volle aan de kaak gesteld en door de waarheid bloot-

gelegd zijn, zullen deze waarheden de menschen van goeden wil tot „heiligheid aan den Heer” keeren.

Jehova's getuigen hebben een aandeel in dit werk, dit „vreemde werk”, doordat zij als de dienstknechten God's de boodschap der waarschuwing tot de volken der „Christenheid” uitdragen, welke boodschap der waarheid een betrouwbare gids voor alle menschen in en buiten de „Christenheid”, die den rechten weg wenschen te bewandelen, vormt. Als de menschen van goeden wil de waarheid inzien en begrijpen, zullen de valsche leerstellingen, die zij door de Hiërarchie geleerd hebben, tegen Satan's organisatie en tot verheerlijking van Jehova, den Heilige, werken, en dus „den Heere heilig” zijn.

De profeet zegt: „Het zal niet ten schat vergaderd noch opgesloten worden.” (Jesaja 23: 18) Haar koophandel en leugenachtigheid zullen niet in den tempel van Jehova gebracht worden, maar zij zullen tegen de hoer gebruikt worden. Wat den „koophandel” en het „hoerenloon” van stoffelijken aard betreft, dat wil dus zeggen, alle stoffelijke rijkdom van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, deze zullen met zekerheid door de oude hoer achtergelaten worden, als dat godsdienstige systeem aan het begin van Armageddon vernietigd wordt. Dat alles behoort in werkelijkheid den Heer toe, omdat de aarde en haar volheid Hem toebehooren. (Psalm 24: 1) Te allen tijde hebben deze stoffelijke dingen den Heere toebehoord, maar zij zijn door de godsdienstige dweepers misbruikt. Degenen die Armageddon overleven, zullen van zulke dingen een beter gebruik weten te maken, omdat zij dan deze dingen tot verheerlijking Gods in zijn dienst zullen gebruiken. „Maar haar koophandel zal wezen voor degenen die voor den Heere wonen.” Het woord „wonen”, zooals dit hier in de profetie gebezigd wordt,

beteekent als een overblijfsel verblijven of blijven. (Jesaja 7: 3; Psalm 27: 4; 61: 7, 8) De belofte van Jehova is, dat die menschen van goeden wil, die „gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken” gedurende Armageddon verborgen zullen worden en daarna op de aarde zullen wonen. (Zefanja 2: 1-3) Dezulken zijn het, die de Heere Jezus tot de fonteynen des levens leidt, die hij voedt en wier wenschen hij vervult, en het zijn dezulken, die Jehova dag en nacht loven. (Openbaring 7: 9-17) Zij blijven in zijn organisatie en onder zijn bescherming.

Gedurende den Wereldoorlog, toen geestelijk Jeruzalem, God's getrouw overgebleven volk op aarde, schijnbaar haar einde naderde, jubelde het moderne Tyrus, de bovengenoemde godsdienstige organisatie, gelijk geschreven staat: „Menschenkind, daarom dat Tyrus van Jeruzalem gezegd heeft: Ha, zij is verbroken, de poort der volkeren, zij is tot mij omgewend; ik zal vervuld worden, zij is verwoest.” (Ezechiël 26: 2) Maar weldra en in God's bestemde tijd keert Hij de rollen ten aanzien van de Roomsche-Katholieke Hiërarchie om en wordt die goddelooze organisatie verwoest, en dan zullen Jehova's getuigen den Allerhoogste lof toebrengen, nadat de Hiërarchie ondergegaan is. (Openbaring 19: 1-3) Nadat deze ramp over de godsdienstige dweepers gekomen is, zullen de menschen van goeden wil, die de groote schare vormen en hun onkreukbaarheid bewezen hebben door Jehova's geboden te gehoorzamen, in de tegenwoordigheid des Heeren wonen en Hem eeuwig loven: „Gewisselijk, de rechtvaardigen zullen uwen naam loven, de oprechten zullen voor uw aangezicht blijven.” — Psalm 140: 14.

Verder zegt de profetie: „Maar haar koophandel zal wezen voor degenen die voor den Heere wonen, op-

dat zij eten tot verzadiging." (Jesaja 23:18) Nadat het zoogenaamde „geestelijke en godsdienstige" voedsel, dat door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie verschaft wordt en haar „koophandel" vormt, door het licht der waarheid tengevolge van de ontvouwing van Jehova's Woord blootgelegd is, worden deze in verband hiermede onthulde waarheden profetisch voedsel voor degenen die aan Jehova's tafel gevoed worden, natuurlijk met inbegrip van de leden van de groote schare, die door het Lam Gods gevoed zullen worden. (Openbaring 7:17) De openbaring van Jehova's profetieën, die de kerkelijke bedriegers ontbloot en Jehova's oordeel over dezen bedriegelijken koophandel onthult, wordt geestelijke „spijs te rechter tijd" voor degenen die Jehova liefhebben. Het bewijs is geleverd, dat in vervulling gegane en begrepen profetie geestelijk voedsel vormt en heilzaam is voor degenen die God liefhebben. Als de menschen van goeden wil deze dingen zien, is de oude „hoer" met haar bondgenooten door middel van haar „koophandel" en leugenachtigheid niet langer in staat degenen die Jehova liefhebben en dienen, er van af te houden, zich te verzadigen, en zij eten tot verzadiging toe en verheugen zich ten zeerste.

Verder zegt de profetie: „En dat zij duurzaam dekssel [officieele kleeding (kanteekening der *Herz. Eng. vert.*)] hebben." Kleeding dient symbolisch ter identificatie. Als deze menschen van goeden wil de waarheid vernemen en dienovereenkomstig handelen, nadat zij ingezien hebben, dat het „hoerenloon" en de „koophandel" van de oude hoer een bedrog en een valstrik zijn, reinigen zij zich onmiddellijk, dat wil zeggen, zij wasschen hunne kleederen en maken ze wit in het bloed van het Lam'. (Openbaring 7:14) Aldus identificeeren zij zich als dienstknechten van Jehova God. Zij stellen zich aan de zijde des Heeren

en hebben verder niets meer met de organisatie van de hoer te maken. Hun toewijding, dienst en lof zijn voor Jehova en zijn Koning, die op den troon zit en voor eeuwig de wereld in gerechtigheid zal regeeren. De getrouwe groote schare heeft een „statig” of „officieel” voorkomen.

Samenvatting

Bij een korte samenvatting van de profetie van het 23ste hoofdstuk van Jesaja blijkt het volgende haar boodschap te zijn voor degenen die Jehova liefhebben en vreugdevol zijn geboden gehoorzamen:

Het oude Tyrus was een voorstelling van den tot koophandel gemaakten godsdienst met deszelfs aanhangers, waarvan de Roomsche-Katholieke Hiërarchie het moderne Tyrus vormt, daar zij de leiding heeft. „De koning van Tyrus” beteekent de Duivel zelf, terwijl „de vorst van Tyrus” een voorstelling is van den zichtbaren, godsdienstigen vertegenwoordiger van den Duivel op aarde.

„Sidon” is eveneens een voorstelling van duivelschen godsdienst, met inbegrip van zoowel den zogenaaften „heidenschen godsdienst” of het heidendom als alle andere godsdienstige bondgenooten der Roomsche-Katholieke Hiërarchie.

„Scheperen van Tarsis” stellen de verschillende ondergeschikte organisaties der Roomsche-Katholieke Hiërarchie voor, die de Hiërarchie ondersteunen en gehoorzamen en het mindere werk voor haar verrichten.

De „hoer”, een onzedelijke vrouw, stelt Satan’s organisatie voor, waarvan de godsdienst het meest geslepen, voor den mensch zichtbare deel is, dat gebruikt wordt, om anderen van Jehova God af te keeren.

Het doel of de opzet der Roomsch-Katholieke Hiërarchie is te allen tijde geweest, macht en heerschappij over de natiën der aarde te verkrijgen.

Gedurende vele jaren werd de Roomsch-Katholieke Hiërarchie erkend als een tijdelijke macht, die over de koningen der aarde regeerde. Zij verloor die macht gedurende een bepaalden tijd, doch herwon haar in het jaar 1929. Gedurende den Wereldoorlog zocht de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, de hoer, zich een plaats onder de natiën te verzekeren ten aanzien van aangelegenheden betreffende oorlog en vrede, maar zij werd als gevolg daarvan verworpen en vergeten. Na het einde van den Wereldoorlog begon de Roomsch-Katholieke Hiërarchie in vervulling van profetie haar activiteit ter herkrijging van tijdelijke macht, en als de eens vergeten hoer begeeft zij zich tot de natiën en zingt „het lied van de hoer”, dat wil zeggen, zij maakt gebruik van verleidelijke middelen, om de politieke regeerders der natiën er toe te brengen, haar in haar vroegere positie van tijdelijke macht te erkennen.

Fascisme en Nationaal-Socialisme komen op hetzelfde neer en vormen het werktuig der Roomsch-Katholieke Hiërarchie, het kind van den Duivel, om macht over de aarde door de Hiërarchie te verkrijgen en alle menschen tegen God en Zijn koninkrijk te keeren. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie rangschikt een ieder, die tegen haar is, onder de „rooden” of „communisten”, en dit doet zij, om het volk op te zetten tegen degenen die het goede voorhebben. De Hiërarchie verzet zich in het bijzonder tegen Jehova's getuigen en vervolgt hen, omdat zij de waarheid van God's naam en koninkrijk verkondigen en op God's koninkrijk als de eenige hoop der wereld wijzen. — Mattheüs 12: 18-21.

De profetie schijnt duidelijk aan te geven, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, werkende door het Fascisme in samenwerking met andere godsdienstige bondgenooten, macht over de leidende natiën der aarde met inbegrip van Groot-Britannië en de Vereenigde Staten zal verkrijgen, en dat deze huichelachtige godsdienstige organisatie dan zal uitroepen, zooals profetisch geschreven staat: „Vrede en zonder gevaar.” Dit deel van de profetie staat geschreven in Jesaja 23: 15-18.

Als de Hiërarchie het hoogtepunt van haar glans en haar vermeende absolute zekerheid bereikt heeft, zal God door Christus Jezus de „oude hoer”-organisatie volkomen vernietigen, en dat kenmerkt dan het begin van Armageddon. Deze groote „last” of dit wee, dat over het godsdienstige element van Satan’s organisatie komt, veroorzaakt voor al haar aanhangers een groote schrik, en de profetie toont aan, hoe zij weenen en weklagen, omdat zij duidelijk erkennen, dat zij de volgenden zijn, die voor de uitdrukking van God’s wraak in aanmerking komen. Dit deel van de profetie komt voor in de verzen 1-14 van Jesaja 23 en toont aan, dat het wee over de godsdienstige organisatie komt aan het einde van haar zeer korte periode van schijnbare overwinning.

Thans volvoert Jehova op aarde zijn „vreemde werk”, waardoor de goddelooze organisatie van Satan aan de kaak gesteld wordt. Hij legt zijn getuigen de verplichting op en verleent hun het voorrecht en de gelegenheid, om zijn naam en koninkrijk op aarde te verkondigen, en daardoor hebben zij een aandeel in het „vreemde werk”. Als dat „vreemde werk” gereed is, begint zijn „vreemde daad”, namelijk de strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods. Gedurende de periode van zijn „vreemde werk” moet de groote

schare haar plaats aan de zijde van Jehova en zijn koninkrijk innemen en hun getrouwe gehoorzaamheid bewijzen en hun onkreukbaarheid tegenover God handhaven. Jehova maakt thans deze kostbare waarheden bekend aan degenen die Hem liefhebben, opdat zij vertroost mogen worden en in dezen tijd van gevaar meer hoop mogen hebben. Mogen al degenen die Jehova God liefhebben, hun liefde voor Hem en zijn Koning bewijzen, door thans met vreugde de geboden des Allerhoogsten te gehoorzamen. „Staat op, en laat ons opstaan tegen hem ten strijde.” — Obadja 1.

„De Mensch der Zonde”

In zijn Woord geeft Jehova een nadere omschrijving van den idealen mensch, die Hem welgevallig is. (Psalm 1, 8, 16, 111 en 113) Hij noemt dezen idealen mensch als „mijn knecht”, „mijn uitverkorene”. (Jesaja 42: 1-6) Deze ideale mensch of uitverkoren knecht wordt gevormd door Christus Jezus en de leden van zijn officieel huis, zijn gemeente; en ofschoon deze uit vele leden bestaat, zoo zijn zij toch allen één en worden „een volkomen man” genoemd. (Efeze 4: 13; 1 Corinthe 10: 17; Johannes 17: 21) Als lijnrechte tegenstelling aan dezen idealen mensch en oppositie voerend tegen God's uitverkoren knecht wordt in de Schrift een vijand als de oude „hoer” en als „de mensch der zonde”, „de zoon des verderfs” genoemd (2 Thesalonicenzen 2: 1-3) welke eveneens een samengesteld lichaam is, bestaande uit vele personen, die gemeenschappelijk strijd voeren tegen God's koninkrijk en al degenen vervolgen, die God getrouw dienen. Deze „mensch der zonde” is de dienaar van den Duivel, de vijand van God en de vijand des menschen.

Eenigen van dat samengestelde lichaam kwamen eens in aanmerking voor het koninkrijk Gods, door-

dat zij aanvankelijk een verbond gesloten hadden om God's wil te doen, door in de voetstappen van Jezus te volgen. Als gevolg van ontrouw zijn dezulken van God en Christus afgevallen en worden daarom „de booze knecht“ genoemd; zij kunnen gevoegelijk als het hoofd of de voornaamsten van den „mensch der zonde“, „den zoon des verderfs“ gerangschikt worden. Deze „booze knecht“, die eens naar den Heer uitzag, zegt thans: „Mijn heer vertoeft te komen,“ en begint vervolgens degenen te slaan die God dienen. — Mattheüs 24: 48-50.

Allen die tot deze „mensch der zonde“-groep behooren, zijn godsdienstaanhangers, en onder hen bevinden zich vele priesters, geestelijken, „verkozen ouderlingen“ en anderen, die opzettelijk deelnemen aan de vervolging van Jehova's getuigen, aan welke het getuigenis van Jezus Christus opgedragen is en die God's geboden gehoorzamen. Al deze vervolgers handelen als de werktuigen van den Duivel. (Openbaring 12: 17) In dezen tegenwoordigen tijd openbaren deze vijanden zich door een leugencampagne te voeren tegen degenen die het koninkrijk Gods verkondigen. Zij pogen personen er toe over te halen, zich bij de een of andere godsdienstige organisatie aan te sluiten, en om dit te bereiken bedienen zij zich van bedriegelijke en leugenachtige middelen, hetgeen duidelijk aantoonde, dat zij „de godzaligheid [als] een gewin“ beschouwen. Hierover staat geschreven: „Indien iemand eene andere leer leert, en niet overeen komt met de gezonde woorden onzes Heeren Jezus Christus, en met de leer die naar de godzaligheid is, die is opgeblazen en weet niets, maar hij raast omtrent twistvragen en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade bedenkingen, verkeerde krakeelingen van menschen die een verdorven verstand hebben en van de waarheid beroofd zijn, meenende dat de godzaligheid een

gewin zij. Wijk af van dezulken." — 1 Timotheüs 6: 3-5.

Indien zij bemerken, dat iemand zoekende is naar de waarheid van God's Woord, doen zij onmiddellijk een poging, dergelijke personen in hun netten te vangen. Naar buiten bezigen zij „zoete woorden en mooie praatjes, om de harten der eenvoudigen te misleiden". (Romeinen 16: 18, *Leidsche vertaling*) Judas Iscariot, die aanvankelijk Jezus Christus volgde, doch hem daarna verried, was een voorbeeld of type van zulke vijanden, en van hem zeide Jezus, dat hij verloren was en dat Hij niemand verloren had, behalve dezen zoon des verderfs. (Johannes 17: 12) Judas voorschaduwde derhalve de „booze knecht"-groep, „de mensch der zonde", „de zoon des verderfs". Over deze samengestelde groep staan in de Schrift (2 Thessalonicenzen 2: 9) deze woorden geschreven: „Wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en teekenen en wonderen der leugen", en die Satan's plannen in oppositie tegen God en zijn koninkrijk ten uitvoer brengen. De „booze knecht"-klasse en de „mensch der zonde", „de zoon des verderfs" vormen tenslotte een en dezelfde groep, ook al volgen zij ten opzichte van elkander een eenigszins verschillenden weg, totdat zij zich in den strijd tegen het koninkrijk Gods bij elkan- der aansluiten.

De Vijanden Verzameld

Teneinde den lezer te helpen tot een duidelijk begrip van zaken te komen, worden hier achtereenvolgens de speciale vijanden van God in het kort genoemd, en wel: Satan, de Duivel, „de god dezer wereld", de onzichtbare heerscher over den mensch; Gog, de hoofddienaar van Satan, die aan het hoofd van des

Duivels zichtbare en onzichtbare organisatie staat; alle goddelooze engelen, die tegen Jehova God in opstand gekomen zijn. Al deze genoemde vijanden zijn voor de natuurlijke of menselijke oogen onzichtbaar.

De zichtbare vijanden van God, dat wil zeggen, die op aarde zijn en die tevens de vijanden der menschen zijn, zijn de volgenden: Godsdienst, godsdienstige organisaties en godsdienstaanhangers (waaronder begrepen zijn: dieven, roovers, leugenaars, hoereerders, moordenaars, menschenroovers, bedriegers, afzetter); en voorts al dergelijke godsdienst en godsdienstige praktijken als middelen om de menschen voor de waarheid te verblinden en die zich bedienen van een grooten berg leugens, waarachter de bedriegers zichzelf verbergen. Deze vijanden worden beïnvloed en beheerscht door den Duivel en zijn onzichtbare handlangers, de booze geesten, die menschen er toe aanzetten allerlei goddelooze misdaden te begaan. Van Satan staat er geschreven, dat hij een sluwe of geslepen tegenstander is, en hij leert al zijn werktuigen sluwe en geslepen vijanden te zijn. De zichtbare vijanden der menschen op aarde zijn derhalve allen, die zich aan kwaaddoen overgeven en daarbij door haat, booswilligheid, nijd en uitermate zelfzuchtigheid gedreven worden. Al deze vijanden werken in strijd met de belangen en ten nadeele van iederen eerlijken en oprechten persoon, die God wenscht te dienen en een weg der gerechtigheid wenscht te volgen.

Aan de hand van in de voorgaande hoofdstukken naar voren gebrachte feiten en teksten kan duidelijk erkend worden, dat er twee groote tegenover elkander liggende organisaties bestaan, en wel: één rechtvaardige, welke God's organisatie is, en één goddelooze, die des Duivels organisatie is. Indien Jehova God in

het geding, dat door Satan's goddelooze uitdaging ontstaan is, de overwinning wil behalen, moet er een tijd komen, waarin de climax bereikt en de beslissende eindstrijd gestreden moet worden. Welk lot zal daarin den vijand beschoren zijn?

HOOFDSTUK VII

HET LOT

„Uwe hand zal alle uwe vijanden vinden, uwe rechterhand zal uwe haters vinden. Gij zult ze zetten als eenen vurigen over ten tijde uws toornigen aangezichts, de Heere zal ze in zijnen toorn verslinden, en het vuur zal ze verteren.” — Psalm 21: 9, 10.

MENSCHEN worden dikwijls bedrogen, terwijl velen hunner bedriegers worden. Over de „laatste dagen”, die een tijd van groot gevaar zijn, staat geschreven: „Doch de booze menschen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid.” (2 Timotheüs 3: 13) Alle feiten wijzen er op, dat wij thans in een tijd van de grootste misleiding, die ooit onder het volk bedreven werd, leven. Niemand is in staat, God ook maar eenigszins te bedriegen. God kent zelfs de verborgen gedachten van den mensch. Te allen tijde weet Hij, wie zijn vijanden zijn, en in zijn bestemden tijd zal Hij hen allen bezoeken en hun hunne goddeloosheid rechtmatig vergelden. Door middel waarvan zal Hij dat doen en wie zal voor Jehova optreden, als Hij met zijn vijanden afrekent?

Jezus werd in de maand October geboren; en die valt zooals algemeen bekend is in het begin van het jaar 1 n. Chr. Ten tijde van zijn geboorte hield een groep herders de wacht bij hun kudden nabij de stad Bethlehem, toen zij de stem der engelen uit den hemel deze blijde boodschap hoorden verkondigen: ‚Eere zij God in den hooge, vrede op aarde jegens menschen van goeden wil.’ (Lucas 2: 14, *Rotherham*) Dat betekende, dat de Vorst des Vredes geboren werd en dat hij te zijner tijd vrede zou brengen op de aarde

aan allen, die jegens God van goeden wil zijn; en dit beteekent tevens, dat hij God's vijanden zal vernietigen en dat alles tot eer des Allerhoogsten zal zijn. Jezus is de Rechtvaardiger van Jehova's heiligen naam. Heden hebben alle menschen van goeden wil een diepe belangstelling voor de komst van Christus Jezus, zijn koninkrijk en de rechtvaardiging van God's naam.

Precies dertig jaren na de geboorte van Jezus begon zijn officieele werk op de aarde, en zijn eerste uitspraak bij die gelegenheid was: „Het koninkrijk der hemelen is nabij”, hetgeen beteekende, dat Jezus, de uitverkoren Koning en rechtmatige Heerscher der wereld, zijn voorbereidend werk voor het koninkrijk, dat de wereld in gerechtigheid zal regeeren, begon. Dit toont aan, dat het koninkrijk het middel is, waardoor God zijn naam volkomen zal rechtvaardigen. Gedurende drie en een half jaar en tot aan zijn dood onderwees Jezus de geboden Gods, en de getrouwe Joden hoorden hem, keerden den godsdienst den rug toe en gehoorzaamden de geboden Gods.

Gedurende die geheele periode legde Jezus den nadruk op het feit van de komst van zijn koninkrijk, alsmede op het einde der wereld. Hij onderrichtte zijn discipelen, dat hij eerst moest heengaan en de koninkrijksautoriteit uit Jehova's hand moest ontvangen, en dat hij daarna zou wederkeeren en zijn koninkrijk zou oprichten. (Johannes 14: 3) Jezus werd „gedood in het vleesch”, en God wekte hem op uit den dood als een „geest” en verhoogde hem tot de hoogste plaats in het heelal. (1 Petrus 3: 18; Filippenzen 2: 8-11) Rechtmatig ontving Jezus nu de opdracht, de wereld als Koning te regeeren, maar God's bestemde tijd om die regeering te beginnen was toen nog niet gekomen. God's doel was, den vijand Satan toe te staan, den vollen tijd en de volle gelegenheid te hebben, om

zijn vermetele uitdaging ten uitvoer te brengen, en daarom zeide Hij tot Jezus: „Zit aan mijne rechterhand, totdat Ik uwe vijanden gezet zal hebben tot eene voetbank uwer voeten.” — Psalm 110: 1.

Meer dan 1800 jaren moest Jezus op de uitoefening van zijn heerschappij wachten, en gedurende die periode heeft Jehova door Christus Jezus „een volk voor zijn naam” uit de volken uitverkoren, welk volk God in het bijzonder gebruikt, om onmiddellijk voorafgaande aan de vernietiging van zijn vijanden zijn naam over de geheele aarde te verkondigen. — Hand. 15: 14.

Het Einde der Wereld

„De wereld” beteekent de volken der aarde, in natiën georganiseerd en staande onder het toezicht van een onzichtbaren opperheer, welke opperheer eeuwenlang Satan de Duivel geweest is, die met een heerschaar van booze engelen de wereld zonder onderbreking beïnvloed, beheerscht en geregeerd heeft. „Het einde der wereld” beteekent derhalve het begin van het tijdperk, waarin de heerschappij van Satan in voorbereiding van zijn uiteindelijke vernietiging onderbroken moet worden. De komst van den Heere Jezus, den rechtmatigen Koning, zou noodzakelijkerwijze Satan's heerschappij der wereld onderbreken en den tijd kenmerken, waarin tusschen Satan en Jehova God de kaarten opengelegd zouden worden.

Jezus' discipelen legden hem de volgende vraag voor: „Welk zal het [bewijs] zijn van uwe toekomst en van de voleinding der wereld?” (Mattheüs 24: 3) Jezus beantwoordde deze vraag onmiddellijk in verborgen bewoordingen: „Want het ééne volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ééne koninkrijk tegen

het andere koninkrijk; en daar zullen zijn hongersnooden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch alle die dingen zijn maar een beginsel der smarten." (Mattheüs 24: 7, 8) Zooals nu blijkt, zou het begin van de onderbreking van Satan's heerschappij een tijd van smarten over den goddelooze en over zijn bondgenooten, zoowel de zichtbare als de onzichtbare, alsmede voor het volk onder Satan's macht zijn. Die profetie van Jezus begon in den herfst van 1914 in vervulling te gaan, waardoor het begin van het einde van Satan's goddelooze wereld gekenmerkt wordt. Als verder bewijs dat het einde gekomen is, waardoor de tijd voor een verandering gekenmerkt wordt, zeide Jezus: „Op de aarde benauwdheid der volkeren met twijfelmoedigheid, als . . . den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen." (Lucas 21: 25, 26) Iedereen neemt waar, dat dergelijke toestanden in het bijzonder sedert het uitbreken van den Wereldoorlog in 1914 plaatsgegrepen hebben; en na 1918 hebben de weëen en moeilijkheden over volken en natiën toegenomen.

De Schrift geeft verder en bevestigend bewijs voor Christus' komst en het einde der wereld, welk bewijs in de volgende woorden gegeven wordt: „Dat Gij uwe groote kracht hebt aangenomen en als Koning hebt geheerscht: en de volken waren toornig geworden." (Openbaring 11: 17, 18) Dit kenmerkt eveneens den datum 1914, zooals door de onbetwistbare feiten wordt aangetoond. Tot op dien tijd genoot Satan nog steeds het voorrecht in den hemel te verschijnen. (Job 2: 1) Toen Jezus op den troon gezet werd, ontbrandde onmiddellijk de strijd tusschen Christus Jezus en den Duivel, die oude Slang, de Draak. Die strijd in den hemel kenmerkt in het bijzonder het begin van het einde der wereld, waarover geschreven staat: „En

daar werd krijg in den hemel: Michaël [welke Christus Jezus is] en zijne Engelen krijgden tegen den draak [dat is, de Duivel], en de draak krijgde ook en zijne engelen. En zij hebben niet vermocht, en hunne plaats is niet meer gevonden in den hemel. En de groote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satan, die de geheele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde, en zijne engelen zijn met hem geworpen. En ik hoorde eene groote stem, zeggende in den hemel: Nu is de zaligheid en de kracht en het Koninkrijk geworden onzes Gods, en de macht van zijnen Christus; want de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen God dag en nacht, is nedergeworpen." (Openbaring 12: 7-10) Aldus werden de Duivel en zijn goddelooze engelen uit den hemel verdreven en op de aarde geworpen. Zoowel de chronologie van den Bijbel als de profetie toonen aan, dat het in 1914 was, dat de wereld eindigde, waardoor de tijd gekenmerkt wordt, waarin Christus Jezus zijn macht aanvaardde en zijn regeering begon, waarna zijn eerste werk was, Satan en de goddelooze engelen op de aarde te werpen.

De Benauwdheid neemt toe

Het begin van den Wereldoorlog kenmerkte het „begin der smarten" op de aarde, zooals Jezus verklaard had. De Wereldoorlog eindigde in het jaar 1918, maar de moeilijkheden over de natiën hebben sedertdien toegenomen. In het eerste hoofdstuk van dit boek zijn een aantal vragen betreffende de groote toename der ellende en benauwdheid op aarde gesteld, en nu zullen deze vragen aan de hand van de Schrift en in overeenstemming daarmee beantwoord worden. De geestelijken hebben tot het volk gezegd,

dat de toenemende moeilijkheden over de natiën te wijten zijn aan het feit, dat de menschen in het algemeen hun godsdienstige organisaties ontrouw geweest zijn en God daarom deze benauwdheid over hen zendt. Deze bewering is geheel en al onwaar en vormt een onteering van God's heiligen naam. Het juiste antwoord wordt in den Bijbel in de volgende woorden gegeven: „Wee dengenen die de aarde en de zee bewonen! want de duivel is tot u afgekomen, en heeft grooten toorn, wetende dat hij een kleinen tijd heeft.” — Openbaring 12: 12.

Doordat Satan uit den hemel geworpen is en nu gedwongen wordt, zijn operaties tot de aarde te beperken, weet Satan, dat zijn tijd tot den eindstrijd, die over de vraag der oppermacht en zijn eigen bestaan zal beslissen, zeer kort is. Het doel van Satan den Duivel is, alle menschen van God af te keeren en hen daardoor de vernietiging toe te voeren. Daarom brengt Satan de vijand grootere weeën en smarten over de volken der aarde en laat door zijn vertegenwoordigers, de godsdienstaanhangers valschelijk God daarvoor aansprakelijk stellen met het doel de menschen tegen God op te zetten en hen er toe te brengen, God te vervloeken, als gevolg waarvan zij zullen sterven.

Het zal u nu niet moeilijk vallen vast te stellen, dat er sedert het einde van den Wereldoorlog een groote toename van misdaden, smarten en lijden te constateeren is, hetgeen alles een gevolg geweest is van de werkingen van God's vijand den Duivel en zijn goddelooze bondgenooten. Als verder bevestigend bewijs staat in de Schrift geschreven: „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hoovaardig, lasteraars, den

ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods, hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen." (2 Timotheüs 3: 1-5) Zij die in de in dezen tekst omschreven goddeloosheid de leiding nemen, zijn de godsdienstaanhangers, die nu hun godsdienstig bedrog ten uitvoer leggen. Dit levert een verder bewijs, dat wij in de laatste dagen van Satan en zijn goddelooze vertegenwoordigers leven en dat hun einde weldra komen zal.

„De Tempel Gods”

In verband met het Bijbelsche bericht over den strijd in den hemel en de uitwerping van Satan staat er geschreven: „En de Tempel Gods in den hemel is geopend geworden." (Openbaring 11: 19) Wat wordt bedoeld met de uitdrukking „de tempel Gods"? Zij heeft geen betrekking op een huis of gebouw, dat met handen gebouwd is, maar beteekent het samengestelde lichaam van getrouwe navolgers van Christus, het Hoofd van God's organisatie. Ter bevestiging van deze verklaring verwijzen wij naar de teksten, die tot de getrouwe navolgers van Jezus Christus gericht zijn: „Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en de Geest Gods in ulieden woont? Zoo iemand den tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt." — 1 Corinthe 3: 16, 17.

Zij die den tempel Gods vormen, zijn geen godsdienstaanhangers, maar moeten geheel afgescheiden van ieder deel van Satan's organisatie zijn en God's geboden ten volle gehoorzamen: „Of wat samenvoeging

heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods, gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen en Ik zal onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn. Daarom gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige." — 2 Corinthhe 6: 16–18.

De tempel Gods is het huis der zonen, waarvan Christus Jezus het Hoofd is. Het is de gemeente Gods; en hierover staat geschreven: „Zoo zijt gij ... huisgenooten Gods, ... op welken het geheele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot eenen heiligen Tempel in den Heere, op welken ook gij medegebouwd wordt tot eene woonstede Gods in den Geest." (Efeze 2: 19, 21, 22) De namen dergenen die die tempelgroep vormen, staan niet geschreven in boeken op de aarde, maar zijn opgeschreven in den hemel: „De gemeente der eerstgeborenen die in de hemelen opgeschreven zijn." — Hebreëen 12: 23.

De Komst tot den Tempel

Het is tot de tempelgroep, zijn getrouwe navolgers, dat Jezus Christus zegt: „En zoo wanneer ik henen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zoo kom ik weder en zal u tot mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar ik ben." (Johannes 14: 3) God liet Salomo een tempel te Jeruzalem bouwen, die slechts een voorbeeld van God's organisatie, zijn geestelijke tempel, is, waarvan Christus Jezus het Hoofd is. Salomo, die een voorbeeld van Christus Jezus was, begon dien tempel te bouwen in het vierde jaar van zijn regee-

ring. (1 Koningen 6: 1) Toen Jezus op aarde was, was het in het vierde jaar van zijn ambtsbediening, of precies die en een half jaar na zijn ambtsaanvaarding, dat hij zich Jeruzalem als koning aanbood. Zooals blijkt uit het voorgaande bewijsmateriaal, was het in het jaar 1914, dat Christus Jezus door Jehova als Koning werd ingezet (Psalm 2: 6); en drie en een half jaar daarna, dus in het vierde jaar van zijn regeering, is Jezus Christus tot den tempel van Jehova God gekomen; dat wil zeggen, hij begon zijn trouwe navolgers tot zich te verzamelen, eerst degenen die gestorven waren, door hen op te wekken, en daarna degenen die op aarde waren. Gedurende de 1900 jaren van zijn wachttijd waren velen der getrouwen gestorven en moesten tot de komst des Heeren in den dood slapen. Ongetwijfeld waren eenige dezer getrouwen Katholieken en eenigen niet-Katholieken geweest, maar allen van de tempelgroep moeten God en Christus ten volle toegewijd zijn. De getrouwe dooden worden het eerst opgewekt en tot den Heer verzameld en hierdoor wordt het begin van de bijeenvergadering van de tempelgroep gekenmerkt. — 1 Thessalonicenzen 4: 15-17.

De tweede komst des Heeren en het begin van zijn regeering moeten zijn komst tot den tempel drie en een half jaar voorafgaan. „En wij bidden u, broeders, door de toekomst onzes Heeren Jezus Christus in onze toevergadering tot hem, ... Dat u niemand verleide in eenigerlei wijze; want die komt niet tenzij eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mensch der zonde, de zoon des verderfs.” — 2 Thessalonicenzen 2: 1, 3.

Zij die bij de komst des Heeren op aarde leven en getrouw bevonden worden, worden tot hem vergaderd en vormen dan de tempelklasse. Vóór de komst des

Heeren Jezus moest er, zooals uit de Schrift blijkt, een voorbereidend werk ten aanzien van Christus' tweede komst gedaan worden. De feiten toonen aan, dat de Heer zijn getrouwe navolgers gedurende veertig jaren vóór 1918 over de geheele aarde de tweede komst des Heeren liet verkondigen, opdat degenen die hem getrouw toegewijd waren, zich er op mochten voorbereiden, den Heer te ontvangen. Dit werk geschiedde onder leiding van Christus Jezus als voorbereiding van zijn komst tot den tempel. Over deze aangelegenheid liet Jehova het volgende opteekenen: „Zie, Ik zend mijnen Engel die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot zijnen Tempel komen die Heere dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan welken gij lust hebt; zie, hij komt, zegt de Heere der heirscharen.” — Maleachi 3: 1.

Het bewijs toont aan, dat de tijd voor de komst des Heeren tot zijn tempel in 1918 gekomen was en dat hij sedertdien in den tempel aanwezig is. Zij die deze waarheid loochenen, zijn tegen God en zijn koninkrijk, ongeacht hetgeen zij ook mogen beweren.

Het Doel van Zijn Komst

Het voornaamste doel van de komst van den Heere Jezus is de rechtvaardiging van Jehova's naam. De Schrift toont aan, dat er bij zijn komst eenigen zouden zijn, die als zij streng op de proef gesteld zouden worden, God getrouw en loyaal zouden blijven. Zij die met goed gevolg deze beproeving doorstaan, ontvangen de goedkeuring des Heeren. Men bedenke nu, dat Jehova tot den Duivel gezegd had, dat Hij eerst zijn naam over de geheele aarde zou laten verkondigen en dat Hij daarna zijn souvereine macht zou toonen. (Exodus 9: 16) De tempelgroep vormt ,het volk Gods,

dat voor zijn naam uitverkoren is'. (Handelingen 15: 14) Dit zijn degenen, die getuigen voor Jehova moeten zijn. — Jesaja 43: 10-12.

Deze getrouwen op aarde ten tijde van de tweede komst, die hun trouw aan God bewijzen, worden „de overigen van haar zaad” genoemd (Openbaring 12: 17); hetgeen beteekent, dat zij de overblijvende getrouwen zijn, die de uit God's vrouw of organisatie geboren kinderen zijn, welke geboorte ten tijde van het tempeloordeel plaatsvindt. Ten tijde van de komst des Heeren tot den tempel waren er velen, die een verbond gesloten hadden, om God's wil te doen; deze allen moeten door den Heer op de proef gesteld worden, om vast te stellen, wie getrouw en onzelfzuchtig God en zijn koninkrijk toegewijd zijn. Dat kenmerkte het begin van het oordeel. Daarom staat er betreffende zijn komst tot den tempel en het doel er van geschreven: „Maar wie zal den dag zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan als hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur eens goudsmids en als zeep der vollers; en hij zal zitten, louterende en het zilver reinigende, en hij zal de kinderen van Levi reinigen en hij zal ze doorlouteren als goud en als zilver: dan zullen zij den Heere spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.” — Maleachi 3: 2, 3.

Al het oordeel is aan Christus Jezus opgedragen, en hij heeft thans als de groote Rechter plaatsgenomen, om gericht te oefenen. (Johannes 5: 22, 27) Hij beproeft allen, die een verbond gesloten hebben, om God's wil te doen, en degenen die zijn goedkeuring ontvangen, brengen God daarna een offer in gerechtigheid toe, welk offer in gerechtigheid bestaat uit de onbaatzuchtige toewijding aan God in de verkondiging van zijn boodschap van zijn koninkrijk en van Jehova's deugden. (Hebreë 13: 15) Bij degenen die

een verbond met den Heer gesloten hebben, begint het oordeel in den tempel. „Want het is tijd dat het oordeel beginne van het Huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde zijn dergenen die het Evangelie Gods ongehoorzaam zijn?” (1 Petrus 4: 17) Bij dat oordeel noemt de Heere Jezus de goedgekeurden gezamenlijk als „een getrouwe en voorzichtige dienstknecht”, en hij voegt er dan aan toe: „Zalig is die dienstknecht, welken zijn heer komende, zal vinden alzoo doende. Voorwaar ik zeg u, dat hij hem zal zetten over alle zijne goederen.” — Mattheus 24: 46, 47.

De hier genoemde „zijne goederen” beteekenen zijn koninkrijksbelangen, dat wil zeggen, de juiste verkondiging van het getuigenis betreffende Christus en zijn koninkrijk. De getrouwe goedgekeurden worden getuigen voor den Heer gemaakt en ontvangen inlichtingen van hem uit den tempel (die genoemd wordt de ‚verborgen’ of ‚duistere’ plaats, voor de wereld verborgen), en zulke getuigen ontvangen dan de opdracht uit te trekken en de boodschap te verkondigen vanaf de daken der huizen, dat wil zeggen, in het openbaar. (Mattheüs 10: 27) Omdat zij het gebod des Heeren om het getuigenis te verkondigen getrouw gehoorzamen, stelt de oude Draak, de Duivel, een wanhopige poging in het werk, om hen te vernietigen, en hierover staat geschreven: „En de draak vergrimde op de vrouw, en ging henen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren en de getuigenis van Jezus Christus hebben.” — Openbaring 12: 17.

Het zijn de leden van de tempelgroep op aarde, het volk, dat voor den naam van Jehova uit de wereld uitverkoren is, die de opdracht van den Heer ontvangen hebben, om tot de menschen te gaan en hen over

het koninkrijk te spreken en hen voor de vernietiging van Satan's organisatie, die over de wereld komt te waarschuwen en hen in te lichten over de groote zegeningen, die na de vernietiging van Satan's organisatie over de menschen zullen komen. De Heer geeft daarom dit gebod: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen. Want alsdan zal er groote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal.” — Mattheüs 24: 14, 21.

Jehova's getuigen scheppen er een behagen in, dit gebod te gehoorzamen, ongeacht alle oppositie aan de zijde van Satan en zijn godsdienstige vertegenwoordigers. Als de getuigen des Heeren blijft voor hen geen keuze over; zij moeten gehoorzamen. (Handelingen 3: 23) De Heer in den tempel zendt zijn getuigen uit, om deze heerlijke boodschap van het koninkrijk te verkondigen, en deze verkondiging moet geschieden bij wijze van een getuigenis voor alle volken en als een waarschuwing, en dit werk moet gereed zijn vóór de terechtstelling van God's vijanden. Dit werk geschiedt thans.

De Vijanden Geïdentificeerd

Terwijl de getuigen Jehova's in gehoorzaamheid aan God's gebod zijn naam over de geheele aarde verkondigen, voltrekt zich het oordeel over de natiën, en in het bijzonder over de godsdienstige systemen. Een van de oogmerken met het „prediken van dit evangelie tot een getuigenis aan de volken' is, om den menschen de gelegenheid te verschaffen, zich te identificeren en aan anderen bekend te maken, of zij aan de zijde van God of aan die van den Duivel staan. Het oordeel

der volken vindt thans plaats, en hierover staat geschreven: „En wanneer de Zoon des menschen komen zal in zijne heerlijkheid, en alle de heilige Engelen met hem, dan zal hij zitten op den troon zijner heerlijkheid; en vóór hem zullen alle de volkeren vergaderd worden, en hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt; en hij zal de schapen tot zijne rechterhand zetten, maar de bokken tot zijne linkerhand.” — Mattheüs 25: 31-33.

De dieren, schapen en bokken, worden hier als symbolen gebruikt, om de slechten en de goeden voor te stellen. Bokken worden gebruikt als een symbool van die menschen, die een dreigenden, wreedaardigen en vervolgenden geest tegenover het koninkrijk Gods en tegenover God's getuigen aannemen. De menschen van goeden wil jegens God en zijn koninkrijk worden door „schapen” gesymboliseerd. De scheiding van het volk in twee algemeene klassen, namelijk, schapen en bokken, voltrekt zich thans.

De „getrouwe knecht”-klasse, die als Jehova's getuigen de boodschap van het koninkrijk aan het volk brengt, wordt door den Heer als een deel van zichzelf gerekend, omdat zij uit leden van zijn officiëel huis of lichaam bestaat. Onverschillig wat zijn getrouwe navolgers wordt aangedaan, hetzij goed of kwaad, wordt door Jezus gerekend als hem persoonlijk aangedaan. De feiten en teksten toonen aan, dat de Duivel God's getrouwe getuigen haat en hen zoekt te vernietigen. Allen die zich bij den Duivel in de vervolging van de getrouwe navolgers van Christus Jezus aansluiten, zijn uit den Duivel, en worden daarom door den Heer onder de bokken gerangschikt.

Men beschouwe nu de feiten: Wie op aarde zijn het, die de getrouwe getuigen des Heeren mishandelen, ver-

volgen en laten arresteeren en in de gevangenis werpen, alleen maar, omdat zij van huis tot huis gaan, om aan de menschen dit evangelie des koninkrijks voor te leggen en met hen over het koninkrijk te spreken? Hierop is slechts één antwoord. Het zijn de godsdienstaanhangers, de leiders van de godsdienstige organisaties, die de getrouwe navolgers van Christus op wreede wijze vervolgen, terwijl de leden van de Roomsche Katholieke Hiërarchie hierin de leiding nemen. Zij zijn het in het bijzonder, die er bij het volk op aandringen, de boeken, die het koninkrijk of de koninkrijksboodschap verklaren, te vernietigen. Het zijn deze godsdienstaanhangers, die kinderen en vertegenwoordigers van den Duivel en derhalve vijanden des Heeren zijn, die wanhopig trachten, het volk betreffende hetgeen in den Bijbel geschreven staat in onwetendheid te houden. Niet alleen dat zij de arrestatie van deze getuigen bewerken, maar zij stapelen allerlei onwaardigheden en straffen op hen, nadat zij in de gevangenis geworpen zijn. Tot deze booze, vervolgende bokachtige klasse van godsdienstaanhangers zegt Jezus de groote Rechter: „Want ik ben hongerig geweest en gij hebt mij niet te eten gegeven, ik ben dorstig geweest en gij hebt mij niet te drinken gegeven, ik was een vreemdeling en gij hebt mij niet geherbergd, naakt en gij hebt mij niet gekleed, krank en in de gevangenis en gij hebt mij niet bezocht. Dan zullen ook dezen hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij u hongerig gezien, of dorstig, of een vreemdeling, of naakt, of krank, of in de gevangenis, en hebben u niet gediend? Dan zal ik hun antwoorden en zeggen: Voorwaar zeg ik u, voor zooveel gij dit één van deze minsten niet gedaan hebt, zoo hebt gij het mij ook niet gedaan.” — Mattheüs 25: 42-45.

De algemeen bekende feiten identificeeren de godsdienstaanhangers en in het bijzonder de Roomsch-Katholieke Hiërarchie duidelijk als de „bokken”, die Jehova's getuigen vervolgen, en zij doen dit, omdat Jehova's getuigen getrouw den Heer in overeenstemming met zijn geboden dienen. Wij laten enkele voorbeelden hiervan volgen: In den staat New-Jersey, waar de Roomsch-Katholieke Hiërarchie groote politieke macht op de politici en de gerechtshoven uitoefent, werden onlangs honderden van Jehova's getuigen gearresteerd en in de gevangenis geworpen, alleen maar op grond van het feit, dat zij de waarheid van God's koninkrijk aan het volk gepredikt hadden. Zij worden gearresteerd op grond van de aanklacht, dat zij zonder politioneele vergunning het evangelie gepredikt hebben. Het is meer dan belachelijk te veronderstellen, dat een politiemans, een onvolmaakt en onrechtvaardig mensch, vergunning zou kunnen verleenen, om te doen, hetgeen volgens het gebod van den Almachtigen God gedaan moet worden. Om die reden heeft noch de politie, noch het gerecht eenig recht, om te verhinderen of zelfs maar te trachten te verhinderen, wat de Almachtige God thans aan zijn getuigen opgedragen heeft. Door hun handelwijze „strijden zij tegen God”, en aldus identificeeren zij zich als God's vijanden, die rechtmatige vergelding zullen ontvangen.

In vele der andere staten worden soortgelijke vervolgingen van des Heeren getrouwe navolgers door de godsdienstaanhangers, in het bijzonder door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, doorgevoerd. In het Katholieke Quebec worden vele van de getrouwe navolgers van Christus Jezus beschuldigd van opruiing en veroordeeld op het eenige getuigenis, dat zij er op uittrekken om het evangelie van God's koninkrijk te

prediken. In Duitschland, dat uiterlijk door den fanatieken Hitler geregeerd wordt, maar in het geheim beheerscht wordt door de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en de Duivel, worden duizenden getrouwe en ware getuigen voor den Heer gevangen genomen, wreed geslagen en eenigen hunner zelfs op laaghartige wijze vermoord, omdat zij aangetroffen werden in het bezit van een Bijbel of boeken, die den Bijbel verklaren. In Italië, dat uiterlijk geregeerd wordt door Mussolini en in het geheim door het Vaticaan gedicteerd wordt, worden de getrouwe en ware navolgers van Christus Jezus wreed vervolgd. In Noord- en Zuid-Rhodesia, in West-Afrika, en vele eilanden der zee, en eigenlijk in alle landen der zoogenaamde „Christenheid” voeren de godsdienstaanhangers, en in het bijzonder de

Roomsche-Katholieke
Godsdienstige Inquisitie

Roomsch-Katholieke Hiërarchie een booze vervolging der getrouwe navolgers van Christus door. Hierdoor identificeeren deze vervolgers zich als „bokken”, dat wil zeggen, als vijanden van God en van Christus.

De Heer, de groote Rechter in den tempel, neemt hiervan kennis en scheidt de volken door de „bokken” aan zijn linkerhand, de plaats, waar zij een gerechte straf zullen ontvangen, te zetten. En welke straf zullen deze goddelooze bokken moeten ondergaan? Jezus kondigt zijn oordeel aan met de woorden: „Gaat weg van mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur hetwelk den duivel en zijnen engelen bereid is. En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn [vernietiging].” (Mattheüs 25: 41, 46) Bij het oordeel, dat de Heer thans vanuit den tempel houdt, „vindt hij zijne vijanden” en laat hij hen zichzelf identificeeren en zich voor de vernietiging kenmerken. — Psalm 21: 9, 10.

Schapen

De getrouwe leden van het lichaam van Christus worden door hem zijn „schapen” genoemd en vormen de leden van zijn koninklijk huis. Daarna zegt Jezus: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen; en zij zullen mijne stem hooren, en het zal worden ééne kudde en één herder.” (Johannes 10: 16) Zij, die deze groep, die als „andere schapen” genoemd wordt, vormen, worden in de Schrift ook menschen van goeden wil jegens God en Jonadabs (2 Koningen 10: 15-23) genoemd, en dezen zullen, als zij getrouw blijven, de „groote schare” vormen en het eeuwige leven op aarde ontvangen. Bij het oordeel, dat thans vanuit den tempel gevoerd wordt, identificeeren de „andere schapen” zich door

de handelwijze, die zij aan den dag leggen, en dezen zijn degenen van welken de Heer zegt, dat hij ze aan zijn rechterhand stelt, opdat zij zijn gunst mogen ontvangen.

Als Jehova's getuigen door het land trekken, om de boodschap van het koninkrijk uit te dragen, en met de menschen van goeden wil in contact komen, worden zij door deze menschen met blijdschap ontvangen. Als deze „andere schapen” eenigen van Jehova's getuigen aantreffen, die ziek zijn, lijden en in de gevangenis zijn, doen zij wat zij kunnen, om hun leed te verzachten, en dit doen zij, omdat zij gerechtigheid liefhebben en ongerechtigheid haten en het verlangen hebben, God en Christus Jezus te behagen; en aldus identificeeren zij zich. Daarom staat er over hen geschreven: „Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen die tot zijne rechterhand zijn: Komt gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld; want ik ben hongerig geweest en gij hebt mij te eten gegeven, ik ben dorstig geweest en gij hebt mij te drinken gegeven, ik was een vreemdeling en gij hebt mij geherbergd, ik was naakt en gij hebt mij gekleed, ik ben krank geweest en gij hebt mij bezocht, ik was in de gevangenis en gij zijt tot mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij u hongerig gezien, en gespijzigd? of dorstig, en te drinken gegeven? En wanneer hebben wij u een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt en gekleed? En wanneer hebben wij u krank gezien of in de gevangenis, en zijn tot u gekomen? En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar ik zeg u, zooveel gij dit één van deze mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat mij gedaan.” (Mattheüs 25: 34-40) Deze getrouwe

„andere schapen” ontvangen de zegeningen van het eeuwige leven.

Voorbereiding op Armageddon

Terwijl de Heere Jezus Christus in den tempel het oordeel leidt en zijn getrouwe navolgers en getuigen de boodschap van het koninkrijk tot het volk uitdragen, besteedt Satan al zijn macht, om alle vijanden van God in voorbereiding van den eindstrijd in Armageddon bijeen te brengen. Het woord „Armageddon” beteekent de verzamelplaats van troepen, dat wil zeggen, waar God's volk is en Satan zijn strijdkrachten bijeenbrengt, om het te vernietigen. Wetende, dat zijn tijd kort is, verzamelt Satan zijn strijdkrachten voor den krijg; en hierover staat geschreven: „En ik zag uit den mond des draaks en uit den mond van het beest en uit den mond van den valschen profeet drie onreine geesten gaan, den vorschen gelijk; want het zijn geesten der duivelen, en zij doen teekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde, en de geheele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods. En zij hebben ze vergaderd in de plaats welke in 't Hebreeuwsch genaamd wordt Armageddon.” — Openbaring 16: 13, 14, 16.

De hier gebezigde uitdrukking „beest” is een symbolische voorstelling van de regeeringen van de natiën der aarde, in het bijzonder van de „Christenheid”, die beestachtig en wreed zijn. De „valsche profeet” wordt gevormd door diegenen van het regeerende element van de natiën der „Christenheid”, die valschelijk profeteeren, dat het geneesmiddel voor de huidige kwalen gelegen is in den Volkenbond of andere dergelijke bonden van menschen en volken. Zij verloochen en

verzetten zich tegen God's koninkrijk en zien tot den mensch om steun, bescherming en zegeningen op. Het woord „draak” is een van de namen van den Duivel, en hij is het, die de vijandelijke strijdkrachten aanvoert. Allen trekken op en stellen zich voor den grooten eindstrijd op.

De Terechstelling

De climax komt in den krijg van Armageddon. Het is „de strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods”, en in dien strijd zal de betwiste strijdvraag betreffende de oppermacht voor eeuwig worden opgelost. De Duivel verwacht vermetel en van zichzelf ingenomen te winnen. Hij zal echter met zekerheid verliezen. Jehova heeft gedurende langen tijd lijdelijk toegezien en den Duivel zijn gang laten gaan. Daarom richtte Hij tot den Duivel de woorden: „Edoch hiertoe heb ik u nog laten bestaan, om u mijn kracht te toonen en mijn naam op de geheele aarde te verkondigen.” (Exodus 9: 16, *Leidsche vertaling*) De macht van Jehova God is onbeperkt. Hij is de Almachtige God, zijn voornemen zal volvoerd worden en niemand is in staat dit te verhinderen. De vijanden van God zijn nu geïdentificeerd en hun goddeloosheid is blootgelegd. Zij zijn gewaarschuwd en nu is de tijd hunner terechtstelling aanstaande. Zij die gelooven, dat God's Woord waarachtig is, mogen verwachten in de Schrift de juiste en ware verklaring betreffende de terechtstelling van God's vijanden aan te treffen. Deze is daarin dan ook te vinden.

De voornaamste zichtbare vijand van God, en daarom de grootste en ergste publieke vijand, is de organisatie der Roomsche-Katholieke Hiërarchie. Eeuwenlang heeft die organisatie minachtend en arrogant op

de ruggen van volken en natiën gereden en het volk van zijn eerlijke verdiensten beroofd. De dag van die goddelooze instelling moet nu eindigen. Die organisatie, dat wil zeggen, de Roomsch-Katholieke „Hiërarchie der Jurisdictie”, heeft de jaren door vermetel gezegd en zegt nog steeds: „De poorten der hel zullen [ons] niet overweldigen.” Deze woorden van Jezus Christus betreffende zijn eigen organisatie, de woonplaats des Almachtigen Gods, worden schromelijk misbruikt door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie; en dit vormt een verdere aanwijzing voor de vermete le zonde van die godsdienstige organisatie.

Jehova voorzeide, dat de Hiërarchie zulke vermete beweringen zou doen, en lang geleden liet Hij zijn profeet een profetie betreffende de Roomsch-Katholieke godsdienstige organisatie opteekenen, waarin die duivelsche organisatie voorgesteld wordt als te zeggen: „Ja, Armageddon komt, maar de overvloeiende geesal zal tot ons niet komen, want wij hebben de leugens ons tot een toevlucht gesteld en onder valscheden hebben wij ons verborgen. Wij hebben een verbond met den dood gemaakt en met de hel hebben wij een overeenkomst gesloten. Wij zijn veilig en zeker.”

Jehova God antwoordt op deze verklaring dezer vermete en laatdunkende mannen, die lang over de „Katholieke bevolking” en andere menschen geregeerd hebben, met de volgende woorden: „Ulleder verbond met den dood zal te niet worden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan: wanneer de overvloeiende geesal doortrekken zal, dan zult gijlieden van denzelven vertreden worden.” (Jesaja 28: 14-18) Wie wilt gij nu gelooven: God of die laatdunkende en arrogante mannen? De keuze is aan u.

Men bedenke verder, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie, het godsdienstige systeem, door den Heer onder de volgende benamingen genoemd wordt: „De hoer”, en oude „hoer”, en „Babylon”, „Babylon de groote, de moeder der hoeren en der gruwelen der aarde.” Eeuwenlang heeft die goddelooze organisatie rondgereden op de ruggen der beestachtige regeeringen of regeerende politieke en militaire machten, en nu nadert de tijd, waarin God het den regeerders zal ingeven, zijn wil te volbrengen, en zij „zullen ze woest maken en naakt, en . . . ze met vuur verbranden”. (Openbaring 17: 15–17) Dat zal het begin van Armageddon zijn. Die godsdienstige menigte met haar voornaamste bondgenooten is het geweest, die het volk eeuwenlang onderdrukt heeft; en daarom zegt de Heere Jehova over haar: „De Heere der heirscharen heeft het beraadslaagd, opdat Hij ontheilige der hoovaardij van alle sieraad, om alle de heerlijksten der aarde verachtelijk te maken.” — Jesaja 23: 9.

Het is de Roomsch-Katholieke „Hiërarchie der Jurisdicctie”, die valschelijk en bedriegelijk de aanspraak gemaakt heeft, de „Katholieke bevolking” te weiden, terwijl zij haar in werkelijkheid beroofd en 't vel over de ooren gehaald heeft. Hoewel zij de aanspraak maakte, herder te zijn, heeft zij zich als een wolf ontpopt. Over deze goddelooze menigte zegt Jehova: „Huult, gij herders en schreeuwt, en wentelt u in de asch, gij heerlijken van de kudde; want uwe dagen zijn vervuld dat men slachten zal, en van uwe verstrooiingen: dan zult gij vervallen als een kostelijk vat.” — Jeremia 25: 34.

De Roomsch-Katholieke „Hiërarchie der Jurisdicctie”, het godsdienstige systeem, is uitermate huichelachtig; en God haat een huichelaar, een afperser en

een leugenaar, die allen in dat systeem vertegenwoordigd zijn. ‚De hoop der huichelaars zal vergaan.‘ (Job 8: 13) Die huichelachtige menigte van godsdienstaanhangers voeren haar afpersing betreffende het „vagevuur“ door, door middel waarvan vele weduwen en weezen beroofd worden; en onder valsche voorspiegelingen en het opzeggen van lange gebeden is zij in staat haar bedrog te bedrijven en haar afpersing te plegen. Tot dezulken zegt de Heere Jezus Christus: „Maar wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeërs, gij geveinsden! want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de menschen, overmits gij daar niet ingaat, en degenen die ingaan zouden, niet laat ingaan.“ — Mattheüs 23: 13.

Zij ondernemen een lagen aanval op en vervolgen die mannen en vrouwen, die God getrouw dienen en de boodschap van zijn koninkrijk tot de menschen in het algemeen uitdragen; en gelijk wijnzuipers, die zich in het gras verbergen, verbergen zij zich achter de politie en andere ambtenaren, om de kleinen des Heeren te treffen en anderszins te benadeelen, en tot hen zegt de Heere Jezus: „Gij slangen, gij adderengebroedsels, hoe zoudt gij de helsche verdoemenis ontvlieden? Daarom zie, ik zend tot u profeten en wijzen en schriftgeleerden, en uit hen zult gij sommigen dooden en kruisigen, en sommigen uit hen zult gij geeselen in uwe synagogen, en zult ze vervolgen van stad tot stad.“ — Mattheüs 23: 33, 34.

Die trotsche, laatdunkende, arrogante en vermetele menigte van godsdienstaanhangers meent, den Heer te kunnen bedriegen; maar zelfs hun offeranden zijn Hem een gruwel. (Spreuken 16: 5; 21: 27) Ook hun gebeden zijn een gruwel in God's oog. — Spreuken 28: 9.

En wanneer zal het einde van die huichelachtige godsdienstige organisatie komen? Met het begin van Armageddon. „Roomsche-Katholieke Actie”, zooals de zelfzuchtige, politieke beweging der Hiërarchie thans genoemd wordt, zal weldra zichzelf en ook anderen wijsmaken, dat zij allen, die de waarheid verkondigen en daardoor de goddeloosheid van de Hiërarchie aan de kaak stellen, het zwijgen opgelegd heeft. Nu zij haar politieken en anderen invloed over de geheele aarde geldend gemaakt en de vrijheid van spreken en de vrijheid van vereering vernietigd heeft en zij zich veilig voor allen tegenstand beschouwt, wordt zij voorgesteld als te zeggen: „Wij hebben nu vrede en zekerheid; wij kunnen zonder belemmering voortgaan en ons bedrog voortzetten, om onze wenschen te bevredigen.” Over dit onderwerp zegt het Woord des Heeren: „Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen, gelijk de barensnood eene bevruchte vrouw, en zij zullen het geenszins ontvlieden.” (1 Thessalonicenzen) De godsdienstige systemen, die gedurende langen tijd God's naam onteerd hebben, zullen de eersten zijn, die in den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods zullen vallen.

„Booze Knecht”

De Schrift en de feiten toonen aan, dat er eenigen zijn, die een verbond sluiten, om God te dienen, en daarna dit verbond verbreken, de komst des Heeren loochenen en er vervolgens toe overgaan, hun broeders te slaan, en dezulken worden door den Heer den „boozen knecht” genoemd. (Mattheüs 24: 48, 49). Een van de discipelen van Jezus voorschaduwde dien „boozen knecht”, en zijn naam was Judas Iscariot. Hij

was een vijand van God en van Christus. Hoewel Judas beleed de dienaar van Christus te zijn, spande hij met den vijand samen, om Jezus ter dood te brengen en Jezus en zijn broeders in de handen van den vijand over te leveren. Om deze reden noemde Jezus Judas „den zoon des verderfs”. (Johannes 17: 12) Eenige menschen van den tegenwoordigen tijd zijn ten zeerste begunstigd door een kennis der waarheid en door opgenomen te zijn in God's organisatie, doch die daarna hun verbond verbroken hebben, goddeloos geworden zijn en de tegenwoordigheid des Heeren verloochend hebben en er toe overgegaan zijn, degenen te slaan, die God en Christus Jezus dienen. Deze goddelooze klasse, die de „booze knecht” genaamd wordt, vormt het meest laakbare deel van „den mensch der zonde” en wordt in de Schrift beschreven als „de mensch der zonde”, „de zoon des verderfs”, van welken Judas een beeld was.

Zij die de „booze knecht” vormen, zijn de vijanden van God en van Christus en zijn koninkrijk, en het lot van die klasse wordt door den Heer in de volgende woorden aangekondigd: „En zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden: daar zal weening zijn en knersing der tanden.” (Mattheüs 24: 51) Verder staat over deze zelfde groep geschreven: „Denwelke de Heere verdoen zal door den geest zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning zijner toekomst.” (2 Thessalonicenzen 2: 8) Over deze „booze knecht”-klasse, „de mensch der zonde”, „de zoon des verderfs”, staat geschreven: „Maar dezen (als onredelijke dieren, die de natuur volgen en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden), dewijl zij lasteren hetgeen zij niet verstaan, zullen in hunne verdorvenheid verdorven worden.” — 2 Petrus 2: 12.

Andere Vijanden

Jehu was een voorbeeld van den Heere Jezus Christus en stelde hem voor als den grooten Scherp-rechter van Jehova. Jehu doodde alle belijders van den duivelschen godsdienst in geheel Israël. Deze menschen maakten de aanspraak God te dienen, maar hadden zich tot Duivelvereering begeben. Deze godsdienstaanhangers stelden de „Christenheid” voor, die wel de aanspraak maakt, God te dienen, maar in werkelijkheid den Duivel dient. Op het bevel van den Almachtigen God vernietigde Jehu deze Duivelaanbidders, waardoor voorschaduw werd, dat Christus Jezus allen godsdienst en godsdienstige praktijken volledig zal wegvagen, omdat dezulken, die deze bedrijven, daarmede den naam van den Almachtigen God onteeren. (2 Koningen 10: 1-28) De godsdienst is steeds het voornaamste middel geweest, om de menschen te bedriegen en God te lasteren, omdat de Duivel dezen als het beste middel om bedrog te plegen beschouwde. De godsdienst en de godsdienstige belijders zullen de eersten zijn, die in Armageddon vernietigd zullen worden. Christus Jezus, de grootere Scherp-rechter, zal hen terechtstellen en daarna met de andere elementen van Satan's organisatie afrekenen.

Symbolisch worden de godsdienstige systemen met een groote stad vergeleken. Die organisatie of „grootte stad” zal met zekerheid in de naaste toekomst vallen, en de politieke, militaire en rechterlijke en alle verdere aanhangers van het godsdienstige systeem, die zich door dat systeem bevoordeeld hebben, zullen dan erkennen, dat zij de volgenden zijn, die in aanmerking komen om door den Heer gestraft te worden, en dan zullen zij weenen en rouw bedrijven: „De kooplieden

dezer dingen, die rijk geworden waren van haar, zullen van verre staan uit vreeze van hare pijniging, weenende en rouw makende, en zeggende: Wee, wee, de groote stad! die bekleed was met fijn lijnwaad en purper en scharlaken, en versierd met goud en kostelijk gesteente en met paarlen; want in ééne ure is zoo groote rijkdom verwoest." (Openbaring 18: 15, 16) Dan zullen zij trachten, om al hun legers en vloten en al hun strijdkrachten in den strijd te brengen, maar zij zullen door de hand des Heeren omkomen.

Het „Beest” en de „Valsche Profeet”

De regeerende elementen, die de wereld regeeren, worden wegens de hardheid en wreedheid hunner heerschappij genoemd onder het symbool van een „beest”. Die elementen van de zichtbare organisatie van Satan, welke profeteeren, dat de wereld hersteld en het volk gezegend kan worden door de zwakke pogingen des menschen, worden „de valsche profeet” genoemd. Nu aanschouwe men Jezus Christus, hoe hij op den oorlogsberg rijdt en uittrekt om strijd te voeren tegen alle vijandelijke strijdkrachten, gevolgd door al zijn legerscharen in den hemel en voor wiens opmarsch het „beest” en de „valsche profeet” onherroepelijk moeten wijken: Armageddon gaat beginnen. „En hij was bekleed met een kleed dat met bloed geverfd was; en zijn naam wordt genaamd het Woord Gods. En de heirlegers in den hemel volgden hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad. En uit zijnen mond ging een scherp zwaard, opdat hij daarmee de heidenen slaan zoude. En hij zal ze hoeden met eene ijzeren roede; en hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods. ... En ik zag het

beest en de koningen der aarde en hunne heirlegers vergaderd om krijg te voeren tegen hem die op het paard zat, en tegen zijn heirleger. En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valsche profeet, die de teekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had die het merkteeken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs die met sulfer brandt." (Openbaring 19: 13-20) Hiermede wordt de terechtstelling van de regeerders van de natiën der aarde beschreven.

Ieder deel van Satan's goddelooze organisatie zal vernietigd worden, met inbegrip van allen, die op eenigerlei wijze ongerechtigheid bedrijven, zooals bedriegers, dieven, roovers, ontvoerders, moordenaars, godsdienstige en andere afpersers en meer dergelijken. Daarom zegt de Heere God betreffende al deze goddeloozen der wereld: „Daarom verwacht Mij, spreekt de Heere, ten dage als Ik Mij opmaak tot den roof; want mijn oordeel is, de heidenen te verzamelen, de koninkrijken te vergaderen, om over hen mijne gramschap, de gansche hittigheid mijns toorns uit te storten, want dit gansche land zal door het vuur mijns ijvers verteerd worden." — Zefanja 3: 8.

De terechtstelling van al deze goddeloozen zal door den Heere Jezus Christus voltrokken worden, tot wien Jehova zegt: „Eisch van Mij, en Ik zal de heidenen [natiën] geven tot uw erfdeel, en de einden der aarde tot uwe bezitting. Gij zult ze verpletteren met eenen ijzeren schepter, gij zult ze in stukken slaan als een pottenbakkersvat." (Psalm 2: 8, 9) Armageddon zal niet een strijd zijn tusschen de leden van Satan's organisatie onderling, maar zooals de Schrift duidelijk verklaart, is het de strijd van den Almachtigen God,

waarin Hij door Christus Jezus en zijn leger Satan's volledige organisatie zal verpletteren, opdat de aarde van alle ongerechtigheid moge gereinigd worden. „De heidenen [natiën] zijn gezonken in de groeve die zij gemaakt hadden, hunlieder voet is gevangen in het net, dat zij verborgen hadden. De Heere is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan; de goddelooze is verstrikt in het werk zijner handen. De goddeloozen zullen terugkeeren naar de hel [scheol] toe, alle godvergetende heidenen [natiën]. Want de nooddriftige zal niet voor altoos vergeten worden, noch de verwachting der ellendigen in eeuwigheid verloren zijn. Sta op, Heere, laat den mensch zich niet versterken, laat de heidenen [natiën] voor uw aangezicht geoordeeld worden.” — Psalm 9: 16–20.

„Hij zal op de goddeloozen regenen strikken, vuur en zwavel; en een geweldige stormwind zal het deel huns bekera zijn.” (Psalm 11: 6) „Maar de goddeloozen zullen vergaan, en de vijanden des Heeren zullen verdwijnen, als het kostelijkste der lammeren; met den rook zullen zij verdwijnen.” (Psalm 37: 20) „Alle morgen zal ik alle goddeloozen des lands verdelgen, om uit de stad des Heeren alle werkers der ongerechtigheid uit te roeien.” (Psalm 101: 8) „De Heere bewaart alle degenen die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddeloozen.” — Psalm 145: 20.

De aarde is vol goddeloosheid en booze schepselen; en nadat Armageddon voorbij is, zullen alle goddeloozen der aarde dood zijn, daar God verklaard heeft, dat zij door de hand van Christus Jezus verslagen zullen worden. „En de verslagenen des Heeren zullen te dien dage liggen van het ééne einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; zij zullen niet beklagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot

mest op den aardbodem zullen zij zijn." (Jeremia 25: 33) „Dat land zal ganschelijk ledig gemaakt worden en het zal ganschelijk beroofd worden; want de Heere heeft dit woord gesproken." (Jesaja 24: 3-6) Dat zal het lot zijn van al degenen die aan des Duivels zijde blijven. Deze mededeeling brengt de Heer thans onder de aandacht der menschen, opdat zij, eer dat het uur van zijn wraak slaat, hun keuze mogen bepalen, aan welke zijde zij zich wenschen te stellen. Wat is uw keuze ?

Onzichtbare Vijanden

Het in het vorige hoofdstuk gegeven Schriftuurlijke bewijs toont aan, dat er een leger van goddelooze geestelijke schepselen is, die zich bij den Duivel in zijn opstand aangesloten hebben en sedertdien bedrog en misleiding op het menschelijke geslacht hebben toegepast en voortgaan God's heiligen naam te lasteren. Wat zal het lot derzulken zijn? De voornaamste onder die goddelooze engelachtige groep, die onmiddellijk op den Duivel volgt, wordt Gog genoemd, die met andere goddelooze engelen woont in „het land van Magog". „Zoo zegt de Heere Heere [Jehova]: Zie, Ik wil aan u, o Gog, Hoofdvorst van Mesech en Tubal!" — Ezechiël 39: 1.

Gog en de andere goddelooze engelen met hem hebben eeuwenlang een regeerende macht over de natiën der aarde gevormd. Na de goddeloozen op aarde vernietigd te hebben, voert Christus Jezus zijn strijdkrachten tegen deze goddelooze geestelijke schepselen aan en vernietigt hen. Hierover staat geschreven: „Op het open veld zult gij vallen; want Ik heb het gesproken, spreekt de Heere Heere. En Ik zal een vuur zenden in Magog en onder degenen die in de

eilanden zeker wonen, en zij zullen weten dat Ik de Heere ben." (Ezechiël 39: 5, 6) Voorts staat over deze zelfde goddelooze menigte geschreven: „Zoo weet de Heer de godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels om gestraft te worden." (2 Petrus 2: 9) „En de Engelen die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hunne eigene woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des grooten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard." (Judas 6) Hun einde is vernietiging, zooals geschreven staat, dat God een plaats van algeheele vernietiging bereid heeft voor alle goddeloozen. — Mattheüs 25: 41.

De Duivel het Laatst

Het was de Duivel, die Jehova uitdaagde en eeuwen achtereen Hem getart en gesmaad heeft. Jehova deed de belofte, dat de Duivel eens Zijn macht zou voelen, en die belofte zal in vervulling gaan, en Jezus Christus zal Jehova's voornemens vervullen. De Duivel wordt gedwongen, om bij de vernietiging van zijn geheele organisatie zelf tegenwoordig te zijn. De kennis, dat hij daarna aan de beurt komt, zal hem vernederen. De Heere Jezus bindt hem daarna en werpt hem in „den afgrond", waar hem gedurende duizend jaren het zwijgen opgelegd zal worden. (Openbaring 20: 1-3) Aan het einde van de duizend jaren zal Satan voor een kleinen tijd worden losgelaten en daarna voor goed vernietigd worden. — Openbaring 20: 7-10.

De volledige vernietiging van den Duivel en zijn organisatie geschiedt als gevolg van een besluit, dat lang geleden door Jehova genomen werd en dat in zijn bestemden tijd voltrokken zal worden: „Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van

u met geweld vervuld, en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub, verdoen uit het midden der vurige steenen. Uw hart verheft zich over uwe schoonheid, gij hebt uwe wijsheid bedorven vanwege uwen glans; Ik heb u op de aarde henengeworpen, Ik heb u voor het aangezicht der koningen gesteld om op u te zien. Vanwege de veelheid uwer ongerechtigheden, door het onrecht uws koophandels, hebt gij uwe heiligdommen ontheiligd; daarom heb Ik een vuur uit het midden van u doen voortkomen, dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt tot asch op de aarde voor de oogen aller dergenen die u zien. Allen die u kennen onder de volken, zijn over u ontzet, gij zijt een groote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in eeuwigheid." — Ezechiël 28: 16-19.

Vernietiging is het eeuwige lot van alle vijanden Gods. „Zijne vijanden zullen het stof lekken.” (Psalm 72: 9) „Want zie, uwe vijanden, o Heere! want zie, uwe vijanden zullen vergaan.” (Psalm 92: 10) „Uwe hand zal verhoogd zijn boven uwe wederpartijders, en alle uwe vijanden zullen uitgeroeid worden.” — Micha 5: 8.

Het Woord Gods is waarachtig; en uit het onbetwistbare getuigenis moet alle twijfel aangaande de vraag wie God's vijanden zijn en wat hun lot zal zijn, geheel en al wijken. Zoudt gij er nu met het oog op het verschrikkelijke lijden, dat de Duivel en zijn bondgenooten over het menschelijke geslacht gebracht hebben, met het oog op het feit, dat een leger vijanden thans aan het werk is en poogt de geheele menschheid te vernietigen en met het oog op de verschrikkelijke dingen, die binnenkort over de aarde zullen komen,

zooals door de Schrift wordt aangetoond, nog bezwaar tegen hebben, kennis te maken met een waren vriend, in wien gij volkomen uw vertrouwen kunt stellen en die u zal leiden op den weg naar eeuwig leven en geluk? Indien niet, dan geniet gij thans dit voorrecht.

HOOFDSTUK VIII

VRIENDEN

„Een man die vrienden heeft, heeft zich vriendelijk te houden: en er is een vriend, die sterker hecht dan een broeder.” — Spreuken 18: 24.

JEHOVA GOD is de Vriend van allen die Hem liefhebben en gehoorzamen en getrouw datgene doen, wat goed is. Hij noemde Abraham zijn vriend, omdat Abraham Hem getrouw was en Hem gehoorzaamde: „En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend; en hij is een vriend Gods genaamd geweest.” (Jacobus 2: 23) Hieruit blijkt de onveranderlijke regel, dat zij die God getrouw zijn, God's vrienden zijn. Wie is dan een vriend? De Schrift antwoordt: „Een vriend heeft te allen tijde lief.” (Spreuken 17: 17) Liefde is de volkomen uitdrukking van onzelfzuchtigheid; daarom staat er geschreven: „God is liefde.” (1 Johannes 4: 16) Jehova God is onzelfzuchtig en kan niets doen, wat zelfzuchtig is. Alles wat Hij doet, wordt door onzelfzuchtigheid gedreven. Zelfs aan de vernietiging van zijn vijanden heeft Hij geen behagen en Hij verklaart dan ook, dat Hij geen lust heeft aan den dood van zijn vijanden. (Ezechiël 18: 23, 32) Hij verdelgt hen voor het welzijn dergenen die het goede doen en ter eere van zijn naam, die rechtvaardig en heilig is.

De Heere Jezus Christus is een Vriend van allen die God liefhebben en gehoorzamen. Hij is de gezalfde Koning van Jehova, die de wereld in gerechtigheid zal regeeren, en al zijn daden worden door liefde gedreven. Hoe kan men zich den Heer als een Vriend verwerven?

„Die de reinheid des harten liefheeft, wiens lippen aangenaam zijn, diens vriend is de Koning.” (Spreuken 22: 11) Dat beteekent, dat indien men voor zijn daden een zuivere of onzelfzuchtige drijfveer heeft en zijn woorden jegens God en Christus aangenaam zijn, men toont van goeden wil jegens God en den Koning, Christus Jezus, te zijn, en de Koning zal dan zijn Vriend zijn. Een kennis van hetgeen God en Christus voor den mensch gedaan hebben, verwekt in den mensch, die een rein hart heeft, een groot verlangen, God en Christus tot vrienden te hebben. Daarom zij hier in het kort de aandacht gevestigd op die teksten, die wijzen op de goedertierenheid van Jehova en den Heere Jezus Christus.

Als gevolg van het feit dat Adam verkoos God ongehoorzaam te zijn en den Duivel te volgen, werd Adam gerechtelijk ter dood veroordeeld, waardoor zijn kinderen onvolmaakt geboren werden. Alle menschen werden daarom in zonde ontvangen en in ongerechtigheid geboren. (Psalm 51: 7) „Daarom gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzoo de dood tot alle menschen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.” (Romeinen 5: 12) Indien men dan verkiest, den Duivel te steunen, kan men nimmer God tot Vriend hebben. God had geen enkele verplichting iets voor den onvolmaakte mensch, den zondaar, te doen. Op grond van zijn liefde voorzag God onzelfzuchtig in den weg, waarop de onvolmaakte mensch met Hem verzoend en hem een gelegenheid gegeven kan worden, het eeuwige leven als een genaderijke gift te verkrijgen; en deze voorziening heeft Hij getroffen door Jezus Christus, waardoor onomstootelijk het bewijs geleverd wordt, dat God en Christus de groote en eeuwige Vrienden zijn van allen, die het goede wenschen te

doen. Daarom staat er geschreven: „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.” (Johannes 3: 16) „Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onzen Heere.” — Romeinen 6: 23.

Wat wordt dan vereischt van iemand, die in aanmerking wenscht te komen voor de zegeningen, die God voor de gehoorzamen bereid heeft? De mensch moet eerst gelooven, dat God bestaat en dat Hij een

De Stichter van
het Christendom

beloener is van degenen die Hem zoeken en Hem onzelfzuchtig dienen (Hebreëen 11: 6), en hij moet gelooven, dat Jezus Christus zijn Verlosser en Redder is. Indien de mensch verkiest, God en Christus te gelooven en zich aan de zijde van God en Christus te scharen, inplaats van aan de zijde van den Duivel te blijven, toont hij daardoor, dat zijn hart jegens God op de rechte plaats zit. Dat is niet te veel geeischt van een oprecht mensch. Al dezulken moeten het verlangen hebben, aan de zijde van God en Christus te staan. Indien God de menschen zou dwingen, in Hem en Christus Jezus te gelooven, zou deze aangelegenheid niet aan de keuze van den mensch wor-

den overgelaten. Maar God dwingt den mensch niet om te gelooven. Hij brengt den mensch zijn waarheid onder de oogen en toont hem, welke voorziening Hij voor hem getroffen heeft, en hierdoor verschaft Hij den mensch de gelegenheid, zijn vrije keuze te bepalen. Indien de mensch verkiest, zich van God af te keeren en den Duivel en de godsdienstige vertegenwoordigers van den Duivel te dienen, onttrekt hij zich daardoor aan God's gunst. Zijn eerste stap is den Heer te zoeken en Hem te dienen; en als hij dit niet doet, blijft hij onder des Duivels heerschappij en de wraak Gods. Om deze reden staat er geschreven: „Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.” — Johannes 3: 26.

Hoe geheel anders werken de godsdienstige organisaties onder de menschen! De Roomsche-Katholieke godsdienstige organisatie heeft een lange en goddelooze geschiedenis van folteringen, waarmede zij de menschen getroffen heeft, om hen te dwingen te gelooven, wat dat godsdienstige systeem leert. Valschelijk beweert dat godsdienstige systeem, God te vertegenwoordigen, terwijl het in werkelijkheid God's vijand en de vertegenwoordiger van den Duivel is. De mensch, die vertroosting zoekt, betreedt het gebouw, dat de Katholieke „kathedraal” genoemd wordt, en moet zich aan zekere vormen en ceremoniën onderwerpen en zijn geld in het offerblok werpen, waarna hij een preek aanhoort, waarin hem gezegd wordt, dat als hij niet doet, wat de geestelijkheid hem zegt, God hem zal straffen; en uit vrees gehoorzaamt hij, wat het Katholieke systeem leert. Daarom zegt God van dezulken: „Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat

dit volk tot Mij nadert met zijnen mond, en zij Mij met hunne lippen eeren, doch hun hart verre van Mij doen, en hunne vreeze, waarmede zij Mij vreezen, menschengeboden zijn die hun geleerd zijn." — Jesaja 29: 13.

Zijn die geestelijken, die menschelijke voorschriften leeren uw vrienden, en ook God's vrienden? Neen, dat zijn zij niet; integendeel, zij zijn de vijanden van God, zooals geschreven staat: „Zoo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand Gods gesteld.” (Jacobus 4: 4) Het tot dusverre onderzochte bewijsmateriaal toont aan, dat het Katholieke systeem een deel van de goddelooze wereld en derhalve de vijand van God is. Indien gij een organisatie of groep, die door God's vijanden gevormd wordt, ondersteunt, dan kunt gij niet verwachten, dat de Heere God en Christus Jezus uw vrienden zijn. Wat moet dan iemand, die in een godsdienstige organisatie is, doen? De Schrift antwoordt: „Komt uit van haar en scheidt u af, opdat gij geen deel hebt aan hare zonden en gij van hare plagen niet mede ontvangt”, die in Armageddon over haar zullen komen. — 2 Corinthe 6: 16–18; Openbaring 18: 4.

Christus Jezus is de Vriend van een ieder, die het goede tracht te doen. Hij onderwierp zich aan eene onteerenden dood, om den mensch van de gevolgen van zonde en dood te verlossen. Door liefde gedreven gaf Jezus zijn leven tot een rantsoen voor zooveel als in Hem zouden gelooven en Hem zouden dienen. (Mattheüs 20: 28; Johannes 10: 10) Een schaap is een volgzzaam dier en wordt gebruikt als een symbool van degenen die den Heer hooren en zijn stem gehoorzamen. Daarom zeide Jezus: „Ik ben de goede Herder, en ik ken de mijnen en wordt van de mijnen gekend. Gelijkerwijs de Vader mij kent, alzoo ken ik ook den

Vader; en ik stel mijn leven voor de schapen. Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen; en zij zullen mijne stem hooren, en het zal worden ééne kudde en een herder.” — Johannes 10: 14–16.

Een tijd van groote crisis is gekomen, omdat wij in de „laatste dagen” leven en de tijd voor God’s afrekening met zijn vijanden gekomen is. Daarom brengt God de waarheid, die uitdrukkelijk in zijn Woord, den Bijbel, tot uitdrukking komt, onder de aandacht der menschen, opdat alle menschen, die jegens God van goeden wil zijn, die het goede wenschen te doen en de ongerechtigheid haten, de gelegenheid mogen ontvangen, zich van Satan’s organisatie los te maken en hun plaats in te nemen aan de zijde van God en Christus. Al het Schriftuurlijke bewijsmateriaal en de onbetwistbare feiten toonen aan, dat de tijd voor de voltrekking van God’s wraak tegen alle goddeloosheid nabij is. Satan de vijand is tegen alle personen, die God wenschen te dienen, en daarom zijn allen, die hun plaats aan de zijde des Heeren innemen, door den Duivel „niet begeerd”, en evenmin door alle godsdienstbelijders op aarde. Tegen deze goddeloozen nu zal God’s wraak uitgedrukt worden. Daarom zegt Jehova tot de menschen van goeden wil: „Buig u, buig u neder, volk dat niet wordt begeerd, voordat gij aan wegstuivend kaf gelijk wordt, voordat over u de dag van Jahwe’s toorn komt.” — Zefanja 2: 1, 2, *Leidsche vertaling*.

Waarom moet gij u nederbuigen? Opdat gij u moogt identificeeren als aan God’s zijde te staan. En wat moet gij dan daarna doen? De Heer antwoordt: „Zoekt allen Jahwe [Jehova], ellendigen des lands, die zijn verordeningen volbrengt [gelijk geboden is]; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; wellicht zult gij verborgen

blijven op den dag van Jahwe's toorn." — Zefanja 2: 3, *Leidsche vertaling*.

Hoe kan iemand „gerechtigheid zoeken”? Door ijverig vast te stellen, wat het goede is, en dit kan men doen, door het Woord Gods te onderzoeken en voorts alle middelen, die de Heer voorzien heeft tot verkrijging van een inzicht in zijn Woord: „De wet des Heeren is volmaakt, bekeerende de ziel; de getuigenis des Heeren is gewis, den eenvoudige wijsheid gevende. De bevelen des Heeren zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de oogen. De vreeze des Heeren is rein, bestaande tot in eeuwigheid; de rechten des Heeren zijn waarheid, te zamen zijn zij rechtvaardig; zij zijn begeerlijker dan goud, ja dan veel fijn goud, en zoeter dan honing en honingzeem. Ook wordt uw knecht door dezelve klaarljk vermaand; in het houden van die is groote loon.” (Psalm 19: 8–12) De mensch moet in den rechten weg geleid worden, en de eenige goede gids is God's Woord, gelijk geschreven staat: „Uw woord is eene lamp voor mijnen voet en een licht voor mijn pad.” — Psalm 119: 105.

Hoe kan men „ootmoed zoeken”? „Ootmoed” beteekent bereid zijn onderwezen te worden. Daartoe dient men ijverig een kennis te verwerven van hetgeen in het Woord Gods is neergelegd. Moet de mensch, die ootmoed zoekt, zich laten leiden door hetgeen andere menschen zeggen? Neen, aangezien alle menschen onvolmaakt zijn en de meening of de leer eens menschen of eener organisatie niet juist kan zijn. Slechts het Woord Gods is de ware en betrouwbare gids. We moeten derhalve ons vertrouwen niet op menschen, maar op den Heer stellen, gelijk geschreven staat: „Vertrouwt niet op Prinsen, op 's menschen kind, bij hetwelk geen heil is.” — Psalm 146: 3.

Als iemand God's vriend is en God gehoorzaamt, zal God hem dan op den rechten weg leiden? Inderdaad; en het antwoord des Heeren bevestigt dit: „Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal den zachtmoedigen zijnen weg leeren.” (Psalm 25: 9) Indien iemand wenscht door den Heer onderwezen en op den rechten weg geleid te worden en hij zich op den Heer verlaat en zijn aanwijzingen opvolgt, kan hij er zeker van zijn, de zegeningen des Heeren te ontvangen. Volgt hij daarentegen de onderwijzingen van de een of andere godsdienstige organisatie, welke alle op overleveringen gebaseerd zijn, zal hij zeker vallen. De blinden worden door blinden geleid, en zoo krijgt de Duivel de geheele menigte in zijn macht. — Mattheüs 15: 14.

De reden waarom godsdienstaanhangers het volk betreffende den Bijbel en de boeken, die den Bijbel verklaren, in onwetendheid wenschen te houden blijkt nu duidelijk, en deze reden is, omdat de Bijbel allen godsdienst en alle overleveringen van menschen veroordeelt, en de Bijbel alleen maakt het pad der gerechtigheid duidelijk. De Duivel en zijn vertegenwoordigers pogen den Bijbel aan het volk te onthouden, opdat het volk de waarheid niet leere en uit de godsdienstige organisaties van den Duivel wegvluichte, om bescherming bij den Heer te zoeken. Zij die den Heer liefhebben en nu aan God en Christus Jezus gehoorzaam zijn, gaan thans van plaats tot plaats, om boeken en andere publicaties tot het volk uit te dragen, om de menschen van goeden wil behulpzaam te zijn, God's voornemen, neergelegd in zijn Woord, te leeren kennen. De Duivel en zijn vertegenwoordigers vervolgen allen, die op deze wijze Jehova als zijn getuigen dienen, omdat de Duivel God's vijand is, en de Duivel en de godsdienstige systemen vijanden zijn van degenen die

gerechtigheid liefhebben en er naar verlangen. Jehova's getuigen dragen niet de waarheid uit, om zich daarmee zelfzuchtig te verhoogen, maar in gehoorzaamheid aan God's gebod, en God gebiedt, dat dit werk gedaan moet worden als gevolg van zijn onzelfzuchtigheid, opdat de menschen daardoor de gelegenheid ontvangen, de waarheid te leeren kennen en voor de zegeningen, die Hij bereid heeft, in aanmerking te komen. Aldus toont God aan, dat Hij en Christus Jezus de eeuwige Vrienden zijn van al degenen die naarstig trachten het goede te doen. U wordt thans de gelegenheid geboden te kiezen, wien gij dienen wilt.

Zegeningen

De strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods zal zoo verschrikkelijk zijn, dat menschelijke woorden niet toereikend zijn, deze te beschrijven. Als al de natiën onderling zouden strijden, zou het al erg genoeg zijn; maar als de Heer deelneemt aan den strijd en de strijdkrachten des hemels tegen alle ongerechtigheid zullen strijden, zullen alle natiën met zekerheid vallen. Door zijn profeet zegt de Heer over dien tijd: „Nadert, gij heidenen [natiën], om te hooren, en gij volken, luistert toe; de aarde hoore en hare volheid, de wereld en alles wat daaruit voortkomt. Want de verbolgenheid des Heeren is over alle de heidenen [natiën], en grimmigheid over al hun heir; Hij heeft ze verbannen, Hij heeft ze ter slachting overgegeven; en hunne verslagenen zullen weggeworpen worden, en van hunne doode lichamen zal hun stank opgaan, en de bergen zullen smelten van hun bloed; en al het heir der hemelen zal uitteren, en de hemelen zullen toegerold worden gelijk een boek, en al hun heir zal af-

vallen gelijk een blad van den wijnstok afvalt, en gelijk eene vijg afvalt van den vijgeboom. Want mijn zwaard is dronken geworden in den hemel, zie, het zal ten oordeel nederdalen op Edom, en op het volk hetwelk Ik verbannen heb." — Jesaja 34: 1-5.

Alle oorlogen tezamen, die ooit de menschheid ge-teisterd hebben, kunnen niet vergeleken worden met hetgeen Armageddon aan benauwdheid over de wereld zal brengen. Over dien tijd zegt Jezus, dat er zulk een benauwdheid zal zijn, als er nimmer tevoren geweest is. (Mattheüs 24: 21) Geen menschelijke macht vermag de menschheid gedurende dien tijd eenige plaats van zekerheid te bieden, maar alleen God kan in een plaats van volkomen veiligheid voorzien. „Gij, o Heere! alleen zult mij doen zeker wonen." (Psalm 4: 9) Het zal een ware zegening zijn, om gedurende dat verschrikkelijke oordeel zulk een zekerheid te verkrijgen. En wie kan er zeker van zijn, zulk een zekerheid te verkrijgen? Jehova beantwoordt deze vraag met de woorden: „Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid: misschien zult gij verborgen worden in den dag des toorns des Heeren." (Zefanja 2: 3) Dat is een groote zegening, waarnaar men met blijdschap dient uit te zien: „De naam des Heeren is een sterke toren: de rechtvaardige zal daarhenen loopen, en in een hoog vertrek gesteld worden." (Spreuken 18: 10) „Die op den Heere vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden." — Spreuken 29: 25.

Toen God de Israëlieten naar Palestina bracht, liet Hij zekere steden als vrijsteden inrichten voor degenen die gevaar liepen gedood te worden als gevolg van het feit, dat zij uit onwetendheid een groot kwaad gedaan hadden, en deze steden werden „vrijsteden" genoemd. Als iemand naar een van deze toevluchts-steden vlood, kon niemand hem iets aandoen, zoolang

hij binnen de muren van die vrijstad bleef. (Numeri 35: 6-33) Deze vrijsteden stelden zinnebeeldig God's organisatie, van welke Christus Jezus het Hoofd is, voor. (1 Corinthe 10: 11; Hebreëen 10: 1) Als in den tegenwoordigen tijd iemand wegvlucht uit des Duivels organisatie, waarin hij in onwetendheid verkeerd gehandeld heeft tegen God en tegen den mensch, vlucht hij, door vastberaden zijn plaats aan de zijde van God en Christus Jezus in te nemen, door in den Heer te gelooven, op Hem te vertrouwen en Hem te dienen; en als hij dan God en Christus getrouw blijft, ontvangt hij de belofte op bescherming, die Jehova voorziet, en dan kan hij zich veilig voelen voor alle gevaar gedurende den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods en aldus zal hij door die groote benauwdheid heengevoerd worden en in aanmerking komen voor de zegeningen, die door den Heer zullen uitgedeeld worden, als die groote en verschrikkelijke storm voorbij is. Hij moet getrouw in de organisatie des Heeren verblijven en daarvan niet afwijken; dat wil zeggen, hij moet vastberaden en trouw aan de zijde van God en Christus Jezus staan en God liefhebben, dienen en gehoorzamen.

Vrede is een verdere directe zegening voor degenen die hun plaats aan de zijde van God en Christus innemen en voortgaan, zich ten volle op den Heer te verlaten en Hem te dienen. Onder de kostbare beloften, die geschreven zijn voor degenen die God dienen, is deze: „Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd. Vertrouwt op den Heere tot in eeuwigheid, want de Heere Heere is een eeuwige rotssteen.” — Jesaja 26: 3, 4.

Als de strijd van Armageddon voorbij is en alle goddeloozen vernietigd zijn, zal er eeuwige vrede heerschen, omdat de groote „Vredevorst” zal regeeren

en aan de „grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn”. (Jesaja 9: 6) Zij die dan in God's organisatie en onder zijn rechtvaardige heerschappij zijn, zullen in vrede wonen.

De wedergeboorte is een van de groote werken, die door den Heere Jezus Christus gedurende zijn duizendjarige regeering verricht zullen worden. (Openbaring 20: 4, 6) Dat beteekent de verheffing van de gehoorzamen der menschheid en hun opvoering tot een staat van volmaaktheid naar lichaam en geest. God schiep de aarde voor den mensch en den mensch voor de aarde. (Jesaja 45: 12, 18) Om de zegeningen der aarde voor eeuwig te kunnen genieten, moet de mensch eeuwig in gezondheid en geluk leven. Ziekte en dood zijn vijanden van den mensch. Armageddon zal alle zichtbare vijanden vernietigen, en onder de regeering van Christus zullen ziekte en dood vernietigd worden; zooals geschreven staat: „Want Hij moet als Koning heerschen, totdat Hij alle de vijanden onder zijne voeten zal gelegd hebben. De laatste vijand die te niet gedaan wordt, is de dood.” (1 Corinthe 15: 25, 26) Als alle vijanden met inbegrip van den dood uit den weg geruimd zullen zijn, zal alle vrees gebannen worden en zal niemand meer angst voor eenigen vijand behoeven te hebben.

Vele zijn de wonderbare zegeningen, die vloeien tot diegenen uit de menschheid, die God en zijn koninkrijk liefhebben en gehoorzamen, en de belangrijkste voor den mensch onder deze groote zegeningen is leven in geluk. ‚Het leven is de genadegift Gods door Jezus Christus onzen Heer.’ (Romeinen 6: 23) Niemand kan echter de voordeelen van een gift genieten, als hij de gift niet op de gestelde voorwaarden aanvaardt; en dat beteekent, dat diegenen uit de menschheid, die de zegeningen van het eeuwige leven van

God door Christus Jezus ontvangen, God en Christus ten volle moeten gehoorzamen. Het eeuwige leven in gezondheid, kracht, vrede en geluk te genieten en God en Christus Jezus te kennen en te dienen is de grootste zegening, die ooit eenig schepsel ten deel kan vallen. Alle deze zegeningen zullen dengenen ten deel worden, die God en zijn Koning kennen, liefhebben en gehoorzamen, zooals Jezus verklaarde: „Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus dien Gij gezonden hebt.” (Johannes 17: 3) God en Christus Jezus zullen de eeuwige Vrienden der gehoorzame menschen zijn en hen met hun oneindige zegeningen overladen.

Al deze zegeningen komen als genadegaven en worden derhalve geheel door liefde gedreven. Slechts de Duivel, de groote vijand, en zijn vertegenwoordigers, de godsdienstige organisaties, zouden een poging in het werk kunnen stellen, om de menschen van zulke wonderbare zegeningen te berooven of hen in onwetendheid te houden van hetgeen God voorzien heeft voor degenen die Hem kennen en dienen. Daarom zullen de gehoorzamen, na de eeuwige vernietiging van al deze vijanden, aan de zijde van den Heer, hun groote Vorst en Helper, wonen en niets zal dan meer hun grenzenlooze zegeningen en hun eeuwig geluk in den weg staan.

Jehova God heeft zijn vast en onfeilbaar Woord gegeven, dat Hij de aarde tot een heerlijke woonplaats zal maken, waarin de volmaakte mensch eeuwig zal wonen: „De heerlijkheid Libanons zal tot u komen, de denneboom, de beuk en de busboom te gelijk, om te versieren de plaats mijns heiligdoms, en Ik zal de plaats mijner voeten [de aarde] heerlijk maken.” — Jesaja 60: 13; 66: 1.

Dat beteekent, dat alles van de aarde verwijderd zal worden, dat een ontsiering van haar schoonheid, vrede en geluk is. Het zijn de vijanden van God en gerechtigheid, die de aarde thans tot een plaats van groote smart maken. Zij die bij de vijanden willen blijven, zullen met Satan en alle andere vijanden in de eeuwige vernietiging gaan, terwijl die aan de zijde des Heeren blijven, een gereinigde aarde zullen bewonen. Alle onzichtbare schepselen zullen rein en heilig zijn, terwijl dan ook de zichtbare schepselen rein zullen zijn. Strijd, haat en nijd zullen dan geheel onbekend zijn, en alle goddeloozen zullen dan geheel uit het geheugen der menschen verwijderd zijn. (Psalm 109: 15) „De naam der goddeloozen zal verrotten” (Spreuken 10: 7); hetgeen beteekent, dat de goddeloozen in het geheel niet meer in herinnering zullen blijven. Over de goddeloozen staat verder geschreven: „Daarom hebt Gij ze bezocht en hebt ze verdelgd, en Gij hebt al hunne gedachtenis doen vergaan.” (Jesaja 26: 14) De huidige faam der dictators, vooraanstaande godsdienstaanhangers, bisschoppen, kardinalen, pausen en al dergelijke laatdunkende, hoovaardige en vermetele mannen, die heerschappij voeren en het volk onderdrukken, zal dan voor eeuwig van de aarde vergaan zijn, en het volk zal in het geheel niet meer aan hen denken. Het is een onbeschrijfelijke verlichting thans reeds met zekerheid te mogen weten, dat zulke goddeloozen de aarde nimmermeer zullen kunnen bezoeken en dat het volk dan voor eeuwig vrij zal zijn. De Heer heeft beloofd, dat de goddeloosheid niet meer zal oprijzen. — Nahum 1: 9.

Onder de vredevolle en gezegende regeering van Christus, den rechtvaardigen Heerscher, zullen de volken der aarde eeuwig wonen en zij zullen zoo vreugdevol in den Heer zijn, dat zij te allen tijde

de goedheid en goedertierenheid van hun groote Vrienden, Jehova God en Christus Jezus, zullen gedenken: „Zij zullen de gedachtenis der grootheid uwer goedheid overvloediglijk uitstorten, en zij zullen uwe gerechtigheid met gejuich verkondigen. Genadig en barmhartig is de Heere, lankmoedig en groot van goedertierenheid. De Heere is aan allen goed, en zijne barmhartigheden zijn over alle zijne werken. Alle uwe werken, Heere, zullen U loven, en uwe gunstgenooten zullen U zegenen; zij zullen de heerlijkheid uws koninkrijks vermelden, en uwe mogendheden zullen zij uitspreken: om des menschen kinderen bekend te maken zijne mogendheden, en de eer der heerlijkheid zijns koninkrijks. Uw koninkrijk is een koninkrijk van alle eeuwen, en uwe heerschappij is in alle geslacht en geslacht.” — Psalm 145: 7-13.

Getrouwe Christenen, die waarlijk en oprecht in de voetstappen van Christus Jezus volgen, de geboden des Heeren gehoorzamen en derhalve de deugden van Jehova en zijn Koning verkondigen, verheugen zich in den vrede Gods, die alle menschelijk verstand te boven gaat. (Filippenzen 4: 7) Andere personen slaan hen gade en verbazen zich over de vreugde en de tevredenheid, die van hun gezicht straalt, en zij vragen zich af, hoe zulks mogelijk is, daar er toch zooveel elende op aarde is. De reden hiervoor is, dat Jehova's getuigen weten, dat de dag der bevrijding zeer nabij is, daar Christus Jezus, de groote Bevrijder, gekomen is, hij, naar wiens komst ware Christenen lang hebben uitgezien. Voor al dezulken is het thans een tijd van vreugde. Daarom verheffen zij hun stemmen met gejuich en zij prijzen God en Christus. Deze getrouwen zullen voor eeuwig bij Christus Jezus in zijn koninkrijk zijn. (Lucas 22: 28-30; Openbaring 3: 21) Te-

zamen met de heilige engelen zullen zij den Allerehoogste voor eeuwig dienen en prijzen, door zijn heiligen naam de eer te geven.

Overeenkomstig zijn belofte brengt Jehova God thans door Christus Jezus „vrede op aarde aan de menschen van goeden wil” (Lucas 2: 14) en zulke menschen van goeden wil jegens God vlieden uit de vijandelijke organisatie en haasten zich een toevlucht in de organisatie des Heeren te vinden. Dezen zijn de „andere schapen”, die de Heere Jezus thans aan zijn kudde toevoegt. Zij worden „Jonadabs” genoemd, die een verlangen hebben God te dienen en zij hebben den waren weg gevonden. (2 Koningen 10: 15, 16; Jeremia 35: 6-10, 18, 19) Deze menschen van goeden wil komen thans uit ieder land, van ieder volk en iedere taal, en snel vormen zij de „grootte schare”, die Jehova zal dienen en zijn zegeningen zal ontvangen. Zij weten, wie hun vrienden zijn. Gedurende eenigen tijd hebben zij gezocht en geroepen wegens de vele gruwelen, die in den naam des Heeren in de godsdienstige organisaties gepleegd zijn (Ezechiël 9: 4); zij hebben gehongerd en gedorst naar waarheid en gerechtigheid, maar nu zij tot hun Vrienden gekomen zijn, zullen zij gevoed worden. „Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet meer vallen noch eenige hitte. Want het Lam dat in ’t midden des troons is, zal ze weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteynen der wateren; en God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen.” — Openbaring 7: 16, 17.

Ziende dat godsdienst een bedrog en een valstrik is en dat hun redding voortspruit uit God door Christus Jezus, nemen zij hun plaats in en identificeeren zich als degenen die God en zijn koninkrijk dienen. Zij worden in de volgende woorden beschreven: „Na de-

zen zag ik, en zie, eene groote schare, die niemand tellen kon, uit alle natie en geslachten en volken en talen, staande vóór den troon en vóór het Lam, bekleed zijnde met lange witte kleederen, en palmtakken waren in hunne handen. En zij riepen met groote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God die op den troon zit, en het Lam." — Openbaring 7: 9, 10.

De engelen des hemels, en alle getrouwen, die opgewekt en nu bij den Heer zijn, verheugen zich met de groote schare, zooals geschreven staat: „En alle de Engelen stonden rondom den troon en rondom de ouderlingen en de vier dieren, en vielen vóór den troon neder op hun aangezicht, en aanbaden God, zeggende: Amen. De lof en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging en de eer en de kracht en de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid. Amen." — Openbaring 7: 11, 12.

Het is een tijd van vreugde, omdat de Heere Jezus Christus gekomen is, en nu wordt duidelijk naar voren gebracht, dat hij weldra voor eeuwig Jehova's heiligen naam zal rechtvaardigen. Daarom gaan nu de getrouwe getuigen van Jehova op aarde met steeds toenemende vreugde voort „dit Evangelie des Koninkrijks", zooals geboden is, te verkondigen. Zij doen dit gaarne, omdat de Heer geboden heeft, dat het gedaan moet worden, en zij scheppen er een vreugde in, zijn wil te doen. De groote schare sluit zich met blijdschap bij den dienst aan en zij zingt ter eere van den Allerhoogste, „daarom zijn zij vóór den troon Gods en dienen Hem dag en nacht in zijnen Tempel; en die op den troon zit, zal hen overschaduwen." — Openbaring 7: 15.

De menschen thans op aarde, die van goeden wil zijn, zullen de waarheid leeren kennen, en de waarheid zal hen vrijmaken. (Johannes 8: 32) Vastberaden

staande aan de zijde van God en zijn Koning zullen zij onder de beschermende hand van den grooten Koning in de veilige schuilplaats verblijven. Ongetwijfeld zal nu ieder mensch van goeden wil, die nu de waarheid over God en zijn koninkrijk verneemt, zich haasten zich te identificeeren met degenen die hun volle vertrouwen in God en in Christus stellen. Het overblijfsel prijst thans den Heer, en gezamenlijk met anderen van goeden wil zegt het vreugdevol met den psalmist:

„Dies loven de hemelen uwe wonderen, o Heere! ook is uwe getrouwheid in de gemeente der heiligen. Want wie mag in den hemel tegen den Heere geschat worden, wie is den Heere gelijk onder de kinderen der sterken? God is grootelijks geducht in den raad der heiligen, en vreeselijk boven allen die rondom Hem zijn. O Heere! God der heirscharen! wie is als Gij grootmachtig, o Heere! en uwe getrouwheid is rondom U! Gij heerscht over de opgeblazenheid der zee; wanneer hare baren zich verheffen, zoo stilt Gij ze. Gij hebt Rahab verbrijzeld als eenen verslagene, Gij hebt uwe vijanden verstrooid met den arm uwer sterkte. De hemel is uwe, ook is de aarde uwe; de wereld en hare volheid, die hebt Gij gegrond. Het Noorden en het Zuiden, die hebt Gij geschapen; Tabor en Hermon juichen in uwen naam. Gij hebt eenen arm met macht, uwe hand is sterk, uwe rechterhand is hoog. Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid uws troons, goedertierenheid en waarheid gaan voor uw aanschijn henen. Welgelukzalig is het volk hetwelk het geklank kent: o Heere! zij zullen in het licht uws aanschijns wandelen. Zij zullen zich den ganschen dag verheugen

in uwen naam, en door uwe gerechtigheid verhoogd worden. Want Gij zijt de heerlijkheid hunner sterkte, en door uw welbehagen zal onze hoorn verhoogd worden. Want ons schild is van den Heere, en onze Koning is van den Heilige Israëls." — Psalm 89: 6-19.

Wapens tegen Uw vijanden

MET DEZE kunt U ze te allen tijde op de vlucht jagen! Godsdienstaanhangers zijn vijanden van de hoogste belangen van den mensch, en geen hunner is ooit in staat gebleken, stand te houden tegen zulke wapens als de Schriftuurlijke waarheden, die vervat zijn in de onderstaande boeken van *Rechter Rutherford*.

Uw Verdediging tegen de Vijanden is De Waarheid: „Zijne [Jehova's] waarheid is een rondas en beukelaar,” zegt Psalm 91: 4. Als U den Bijbel op eigen gelegenheid of volgens de uitlegging van de godsdienstaanhangers onderzoekt, zult gij u niet zulk een krachtige verdedigingstoerusting kunnen verschaffen. De volgende niet-godsdienstige, Bijbelsche hulpmiddelen zullen dit wel:

DE HARP GODS	VERZOENING
SCHEPPING	PROFETIE
REGEERING	RIJKDOM
VIJANDEN	

Gebonden in prachtband, ieder boek een andere kleur, met reliëf teekening en gouden titelopdruk, ieder minstens 350 pagina's druk. Ieder boek naar keuze 65 cent voor Nederland en Koloniën, Fr. 8.— voor België, \$ 0.25 voor de Vereenigde Staten. Franco toegezonden bij vooruit-inzending van het bedrag. Men richte zijn bestelling tot

DE WACHTTOREN

Camplaan 28 Heemstede Holland
(Giro Nr. 156080)
66 rue de l'Intendant Brussel België
Postbox 59 Batavia Centrum, Java

THE WATCH TOWER

40 Irwin Ave. Toronto 5 Canada
117 Adams Street Brooklyn N. Y., U. S. A.
Boston House Cape Town South Africa
Postbox 566 Singapore Straits Settlements

Godsdienstige Bedriegers zien ze niet graag

ZIJ ZIEN OOK NIET GRAAG, dat U ze leest. Eenigen hunner zullen U zelfs zeggen, **ZE TE VERBRANDEN!**

W A A R O M ? Omdat zij niet gaarne zien, dat U op de hoogte komt met het spel, dat zij spelen. Zij weten, dat als U de onderstaande brochures leest, U niets meer met hun bedrog te doen wilt hebben; maar uw vrede en uw geld worden er door gewaarborgd. **ZORGT OP DE HOOGTE TE KOMEN!** Leest:

<i>Kiest — Rijkdom of Ondergang</i>	<i>Wereldherstel</i>
<i>Aan Gene Zijde van het Graf</i>	<i>Zijne Werken</i>
<i>Universeele Oorlog nabij</i>	<i>Armageddon</i>
<i>Waar zijn de Dooden?</i>	<i>Wie is God?</i>
<i>Scheiding der Volken</i>	<i>Bescherming</i>
<i>Een Begunstigd Volk</i>	<i>Hiernamaals</i>
<i>Wat Gij Noodig Hebt</i>	<i>Blootgelegd</i>
<i>Gezondheid en Leven</i>	<i>Oppermacht</i>
<i>Sleutelen des Hemels</i>	<i>Zijn Wraak</i>
<i>Wat is Waarheid?</i>	<i>Veiligheid</i>
<i>Huis en Geluk</i>	<i>Vrijheid</i>

Iedere brochure is geschreven door Rechter Rutherford en bevat 64 pagina's verlichtende, niet-godsdienstige, maar Schriftuurlijke lectuur, tintelend van waarheid voor onzen tijd!

PER DERTIEN STUKS, geheel naar keuze, tegen een bijdrage van F. 1.—, per 6 stuks 50 cent, per stuk 10 cent, voor Nederland en Koloniën; voor België, per 13 stuks Fr. 11.—, per 6 stuks Fr. 5.50, per stuk Fr. 1.—; voor de Vereenigde Staten, per 13 stuks \$ 0.50, per 6 stuks \$ 0.25, per stuk \$ 0.05. Franco aan uw adres na vooruit-inzending van uw bijdrage. Men schrijve aan:

DE WACHTTOREN

Camplaan 28 Heemstede Holland

(Giro Nr. 156080)

66 rue de l'Intendant Brussel België

Postbox 59 Batavia Centrum, Java

THE WATCH TOWER

40 Irwin Ave. Toronto 5 Canada

117 Adams Street Brooklyn N. Y., U. S. A.

Boston House Cape Town South Africa

Postbox 566 Singapore Straits Settlements

Hebt Gij ingezien dat
„Christelijke Godsdienst” Bedrog is? ! !

■ MILLIOENEN MENSCHEN binnen en buiten de „Christenheid” worden zich daarvan thans bewust als gevolg van opgedane bedroevende ervaringen. Indien Gij tot dezulken behoort en ook indien Gij dit nog niet zijt en niet gelooft, dat dit zoo is, hebt Gij

„VERTROOSTING”

noodig, omdat dit tijdschrift de waarheid en geen godsdienst, ja, zelfs niet dien godsdienst, welke ten onrechte „Christelijken godsdienst” genoemd wordt, publiceert. Onder aanneming van het standpunt der geïnspireerde heilige profeten uit het verleden, die de huidige verdwijning van dezen ellendigen toestand der wereld en de intrede van een vreugdevollen tijd zonder einde voor de menschheid voorzagen, publiceert „VERTROOSTING” de feiten en het wereldnieuws vanuit een gezichtspunt, dat voor u een ware troost en een onbetaalbare opvoedkundige strekking vormt.

Verschijnt eenmaal per maand en bevat artikelen met ongecensureerde mededeelingen en inlichtingen en verder geregelde bijdragen van den bekenden schrijver op economisch en Bijbelsch gebied Rechter Rutherford. De abonnementsprijs bedraagt per jaar F. 1.20 voor Nederland en Fr. 15.— voor België

Uitgegeven door:

DE WACHTTOREN

Camplaan 28 Heemstede Holland
66 rue de l'Intendant Brussel België
Postbox 59 Batavia Centrum, Java

THE WATCH TOWER

40 Irwin Ave. Toronto 5 Canada
117 Adams Street Brooklyn N. Y., U. S. A.
Boston House Cape Town South Africa
Postbox 566 Singapore Straits Settlements

Hebt Gij vrienden?

■ INDIEN GIJ het laatste hoofdstuk van het boek VIJANDEN gelezen hebt, dan weet gij, dat uw ware Vrienden, die u altijd liefhebben, Jehova God en Christus Jezus zijn. In een wereld vol bedriegers en vijanden hebt gij zulke Vrienden noodig. Kent gij hen reeds goed? Verheugt gij u zeer over hen? Gij zult zeker ten volle met hen bekend worden en hun warme en hartelijke VRIENDSCHAP genieten door middel van de kolommen van

„DE WACHTTOREN”

Dit tijdschrift negeert de overleveringen der menschen, welke van uw vijanden, de godsdienstaanhangers, afkomstig zijn. Het behandelt uitsluitend de geïnspireerde Schrift, de gift van uw Vrienden, en publiceert geregeld de laatste ontvouwingen van profetieën, die wijzen op de onbaatzuchtige daden en voorzieningen van uw Vrienden, om u voor eeuwig van uw vijanden te verlossen, en tevens wat vereischt wordt, om hun Vriendschap voor altijd te genieten.

Verschijnt eenmaal per maand met eenforsch nummer, dat uitsluitend gewijd is aan de Schrift en geen ruimte heeft voor commercieele doeleinden. Abonnementsprijs per jaar F. 3.— voor Nederland en Koloniën, Frs. 20.— voor België. Speciale voorwaarden voor „de armen des Heeren”. Geef uw abonnement op bij

DE WACHTTOREN

Camplaan 28 Heemstede Holland
66 rue de l'Intendant Brussel België
Postbox 59 Batavia Centrum, Java

THE WATCH TOWER

40 Irwin Ave. Toronto 5 Canada
117 Adams Street Brooklyn N. Y., U. S. A.
Boston House Cape Town South Africa
Postbox 566 Singapore Straits Settlements

Hoofdkantoor en Officieel Adres van
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
PEOPLES PULPIT ASSOCIATION
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

is

124 Columbia Heights, Brooklyn, N. Y.

Adressen der Drukkerijen en Uitgevers:

Amerika,	117 Adams St.,	Brooklyn, N. Y.
Argentinië,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australië,	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N. S. W.
België,	rue de l'Intendant 66,	Brussel
Brazilië,	Rua Eca de Queiroz 19,	Sao Paulo
Britsch Guyana,	Box 107,	Georgetown, Demerara
Bulgarije	ul. Tctewenska 29,	Sofia
Canada,	40. Irwin Ave.,	Toronto 5, Ont.
Chili,	Avda. Buencs Aires 80 (Blaqueado),	Santiago
China,	Box 1903,	Shanghai
Denemarken.	Søndre Fasanvej 54,	Kopenhagen-Valby
Engeland,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Estland,	Tartu Maantee 72/3,	Tailinn
Finland,	Väinämöisenkatu 27,	Helsingfors
Frankrijk,	129. Faubourg Poissonnière,	Parijs IX
Griekenland,	Lombardou 44,	Athene
Hawai,	1228 Pensacola St.,	Honoloeloe T. H.
Holland,	Camplaan 28,	Heemstede
Hongarije,	Zsigmond u. 68.	Boedapest III
Indië,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaica B. W. I.,	151 King St.,	Kingston
Japan,	58 Ogikubo 4-Chome,	Suginamiko, Tokio
Joego-Slavië,	Dalmatinska ul. 59,	Beograd
Letland,	Cesu Iela 11, Dz. 25.	Riga
Litauen,	Aukštaičiu g-ve 8, b. 1.	Kaunas
Luxembourg,	Eicherberg 37.	Luxembourg
Mexico,	Calzada Melchor Ocampo 71,	Mexico, D. F.
Nieuw-Zeeland.	Box 252,	Wellington
Noorwegen,	Inkognitogaten 28 b,	Oslo
Philippijnen.	1132 Rizal Ave.,	Manila
Polen,	ul. Rzgowska 24.	Lodz 7
Roemenië,	Str. Crişana Nr. 33,	Boekarest 2
Straits Settlements (Brit. Malakka),	Post Box 566,	Singapore
Trinidad B. W. I.,	Box 194,	Port of Spain
Tschechoslowakei,	Podvini 184,	Praha-Vysocany
West-Afrika,	71 Broad Str., Box 695,	Lagos, Nigeria
Zuid-Afrika,	Boston House,	Kaapstad
Zweden,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Zwitserland,	Allmendstr. 39.	Bern

Men wordt verzocht, zich te richten tot Watch Tower Bible
 & Tract Society aan de bovenstaande adressen.

